உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைச்சந்தானகுரவருள்

ஒருவராகிய

திருத்துறையூர் - அருணந்திதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார்சுபக்கம்.

இதற்கு,

அப்பரம்பரைத்திருவாவடுதுறையாதீனத்து

ஸ்ரீலஸ்ரீ-சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த பதவுரையோடு,

ஷை ஆதீனத்துமஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்படி,

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்மாணாக்கர்

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி-நாகலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதனவச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலியுகாதி௵ - ௪௯௯௯ - ல் நிகழும்

ஹேவிளம்பி௵ மேஷரவி.

1897.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

ஓங்கொளியாய்விசும்பாதிதொறுமியலுந்தனதியல்பையுருவின்மாட்டும்
பாங்குபெறத்தெரித்ததுபோற்பலபொறியாப்பரமர்விழிபயந்தஞான்று [கு
தேங்கொளியாய்வெளியடர்ந்துவளிதொடர்ந்தொள்ளொளிபடர்ந்துதெளிநீர்ப்புக்
நீங்கிவிளையாட்டயர்ந்துதணிகையமர்பெருவாழ்வைநினைந்துவாழ்வாம்.

அநாதிமுத்தராகிய சிவபெருமான் அநாதிபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யுமாறு அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளியவை **வேதம் சிவாகமம்** எனவிரண்டாம்.

அவற்றுள் முந்திய வேதத்தின் ஞானகாண்டப்பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி சமயகுரவர்கள் **தேவாரம் திருவாசகம்** என்னும் தோத்திரவாயிலாக விளங்கவுரைத்தருளினர்.

பிந்திய சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப்பொருளைச் சந்தானகுரவர்கள் **திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கோடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம்** என்னும் சாத்திரவாயிலாக விளங்கவுரைத்தருளினர்.

இவற்றுள்ளே இச்சிவஞானசித்தியாரும் இருபாவிருபதும் சற்றேறக்குறைய அறுநூறுவருஷத்துக்குமுன் பெண்ணையாற்றுக்குச்சமீபத்திலேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயர்பெற்றவரும் திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனாருடைய மாணாக்கர்களுட் சிறந்தவருமாகிய **அருணந்திசிவாசாரி**யராலே செய்தருளப்பட்டனவாம்.

இந்நூல் **சைவசித்தாந்தசாத்திரம்** பதினான்கனுள்ளும் விரிவானதும் மிகச்சிறந்தது மென்பது,—"பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே - ஓர்விருத்தப் பாதிபோதும்" என்னும் சிவபோகசாரநூலுடையார் திருவாக்கானும்,— "தொகுசித்தியாராறுங் - தண்டமிழின்மேலாந்தரம்" என்னும் உமாபதிசிவாசாரியர் திருவாக்கானும் இனிது விளங்கும்.

இச்சிவஞானசித்தியார் **பரபக்கம் சுபக்கம்** என இரண்டு பிரிவினையுடையது.

அவற்றுள் முந்திய பரபக்கத்திலே உலகாயதன்முதல் பாஞ்சராத்திரி ஈறாகிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டிச் சித்தாந்தப் பார்வையால் மறுப்புச்செய்யப்படும்.

பிந்திய சுபக்கத்திலே தம்மையொழித்தொழிந்த எத்திறத்துச் சமயவாதிகளாலும் விடுக்கப்படும் ஆட்சேபங்களுக்கெல்லாம் பரபக்கப் பார்வையால் சமாதானஞ்செய்து சுவமதம் நாட்டுதல் செய்யப்படும்.

இச்சுபக்கத்திலே அமைந்த பன்னிரண்டு சூத்திரத்துள் முதல் இரண்டு மூன்று என்னும் மூன்றையும் பிரமாணவியலெனவைத்து முதற் சூத்திரத்தால் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக் குப் பிரமாணமும், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தாற் பாசவுண்மைக்குப் பிர மாணமும், மூன்றாஞ் சூத்திரத்தாற் பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணமும், நான்கு ஐந்து ஆறு என்னும் மூன்றையும் இலக்கணவியலெனவைத் து நான்காஞ் சூத்திரத்தாற் பசுலக்கணமும், ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பாசலக்கணமும், ஆறாஞ் சூத்திரத்தாற் பதிலக்கணமும், ஏழு எட்டு ஒன்பது என்னும் மூன்றையும் சாதனவியலெனவைத்து ஏழாஞ் சூத் திரத்தாற் சாதித்துப்பெறுதற்குரிய அதிகாரமுடையது இதுவென்ப தும், எட்டாஞ் சூத்திரத்தாற் சிறந்த கருவியெனப்படும் சாதனம் இதுவென்பதும், ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தாற் சாதனஞ்செய்யுமாறு இதுவென்பதும் பத்துப் பதினொன்று பன்னிரண்டு என்னும் மூன்றை யும் பயனியலெனவைத்துப் பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தநீக்கப்பய னும், பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தால் முத்திப்பயனும், பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தநீக்கமும் முத்தியும் பெற்றவர்க்குச் சீவன்முத்தி நிலைக்கணிகழுமியல்பும், வகுத்துக்கூறப்படும்.

இந்நூலுக்கு **மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகிகள், ஞானப்பிரகாச முனிவர், நிரம்பவழகியதேசிகர், திராவிடமாபாடியகர்த்தா** முதலியோராலே உரைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளுள் இலக்கணநூற்பயிற்சியுடையார்க்கு விளங்கத்தக்க தும் சுருங்கியதும் சமஸ்கிருதபதங்கள் அதிகம் கலக்கப்பெறாததும் ஏனையவுரைகளுக்கெல்லா மேம்பட்டதாய் நூறுவருஷத்துக்கு முன் பின்னாகச் செய்யப்பட்டதுமாயுள்ளது மேற்படி திராவிடமாபாடிய காரராகிய சிவஞானயோகிகளுடைய பொழிப்புரையேயாம்.

இங்கே பிரசுரிக்கப்பட்ட **பதவுரை** துறைசையாதீனத்து வீற்றிருந் தருளிய **ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமி**களால் மேற்படி பொழிப்புரைக்கிணங்கச் செய்தருளப்பட்டதென்பது உற்றுநோக்கு பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

மேலே குறித்த சாத்திரம் பதினான்கையும் அடிப்பட்ட சான்றோ ரால் வழங்கப்பட்டுவந்த **மெய்கண்டசாத்திரம்** என்னும் பெயரி னால் பூவிரிசோலையும் பொய்கையுமுடுத்த - காவிரியாறுசூழ் கவின் பெறுசோணாட் - டோவறுசீர்த்திசா லாவடுதுறையுள் - ஊரொடு பேரு முருவுமிலதான் - ஊரொடுபேரு முருவுகொண்டிண்டிப் - பஞ் சாக்கரனெனப் பாருளோர்நவில - எஞ்சாதவீடுபே றியல்பினினல் குறாஉம் - அத்தகுமரபி னவிர்சடைகரந்த - சுந்தரவேடந்தோன்ற வெழுந்த மஹாசந்நிதானமாகிய **ஸ்ரீலஸ்ரீ - அம்பலவாணதேசிக சுவாமிகள்** ஆஞ்ஞையின்கீழ் ஒரே புத்தகமாக அச்சிட்டு முடித்து இச்சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்தைமட்டும் அவர்கள் கட்டளையின்படி தனியாகவும் வெளியிடலாயினேன்.

இங்ஙனம்,

காஞ்சி - நாகலிங்கன்.

ஏவிளம்பிஹூ சித்திரை மீ சுவ }

நெ - சஅ. ஜெனரல் முத்தையாமுதலி வீதி - சென்னை.

திருப்பாடலகராதி.

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூர் - அருணந்திதேவநாயனார்
அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

உரைப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலந் தீயிரும்பு பாணியுப்பு
விண்ணனில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவி காட்டித்
தண்ணளிவைத்தெனையாண்டதுறைசைநமச்சிவாயகுருசரணம்போற்றி.

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக்கொண்டபொருள் இடையூறு நீர்ந்தினிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நூனின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள்வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக்கின்றார்.

காப்பு.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயைங் கரத்த னாறு
தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான்றருமொருவாரணத்தின்றாள்க
ளுருகோட்டன்பொடும்வணங்கியோவாதேயிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத்
திருகோட்டுமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோவென்னச்செய்யுந்தேவே.

(இதன்பொருள்.) ஆறு - கங்கையும்,—தருகோட்டு அம் பிறை - தன்னுற்றரப்பட்ட வளைவான் அழகுபெற்ற பிறையும்,—இதழி - கொன்றைமாலையும் (அணிந்த),—தாழ் சடையான் தரும் - தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபிரான் அளித்தருளிய,—ஒரு கோட்டன் - ஒற்றைக் கொம்பையுடையனும்,—இரு செவியன் - இரண்டு (முறம்போலுஞ்) செவிகளையுடையனும்,—மும்மதத்தன் - மூன்று மதங்களையுடையனும்,—நால்வாய் ஐங்கரத்தன் - நான்றவாயையுடையனும் ஐந்து கரங்களையுடையனுமாகிய,—ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள் - ஒப்பற்ற வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள்,—உருகு ஓடு அன்பொடும் - உருகுதலுடன் ஓடப்பெற்ற பேரன்பான்,—ஓவாதே வணங்கி - இடையறாது (தம்மை) வழிபட்டு,—இரவு பகல் - இரவும் பகலும்,—உணர்வோர்

சிந்தை - தியாநிப்போர் அறிவின்கண்ணதாகிய,—திருகு ஓட்டும் - மலக் கோணைத் துரக்கும் (அதுவேயுமன்றி),—அயன் திருமால் செல்வமும் ஒன்றோ என்ன - அயனரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒரு பொருளன்றெனவெறுப்ப,—தேவே செய்யும் - சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தரும் என்க.

சிந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு இடையூற்றை யோட்டி இந்நூன் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமை யன்றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான் மகனுதலானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொரு வாரணமென்றார்.

இதழியு முடன் கூறினர், திருவடையாள மாலையாதலின்.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்தசடையானென உவமத்தொகையாகக்கொண்டுரைத்தலு மொன்று.

தருகோட்டம்பிறை தன்னாற்றரப்பட்ட வளைவானழகு பெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால் இரண்டு முறம்போலுஞ் செவியனெனப் பொருடந்து நிற்றலின், ஒருகோடு முதலியனபோலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனுதல் யாங்ஙன மென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கே யடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்பட்டன வென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய வேனை யடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின் இது மாத்திரமினம்பற்றாதுருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபுவிசேடமின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமுமிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அது பற்றி ஆசங்கை யென்னையென்றொழிவாரு முளர்.

வாரணமுஞ்சிந்தையும் ஆகுபெயர்.

திருகு முதனிலைப்பெயர்.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணலங்காரம்.

ஈண்டு * "இறைவனையு மிறைவனு லியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி - முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனி யம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார். (க)

---

* இந்நூற்பரபக்கம், பாயிரம், செ - கo.

மங்கலவாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறுங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்
கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அறுவகைச் சமயத்து - (புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகமென்னு நான்கனுள் அகச்சமயமொழித்து ஒழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிலே தனித்தனி) அறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு,—ஓர்க்கும் - (அவற்றுள்ளாரும் பலவேறுவகைப்பட) ஆராய்ந்தறிகின்ற,—அவ்வவர் பொருளாய் - அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய்,—வேறுங் குறியது உடைத்தாய் - அவரின் வேறாகிய (பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம் போகம் அதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்) குறியே குறியாக வுடைத்தாய்,—வேதாகமங்களின் குறி இறந்து - (சித்தாந்த சைவர்க் கத்தடத்தக் குறியேயன்றி) வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய்,—அறிவினில் அருளான் மன்னி - உயிர்க்குயிராய்,—அங்கு அம்மையோடு அப்பன் ஆகி - (உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிறப்பிக்கும்) அம்மை அப்பனுமாகி,—செறிவு ஒழியாது நின்ற - (எங்கணும் எக்காலமுஞ்) செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற,—சிவன் அடி சென்னி வைப்பாம் - சிவபிரான் றிருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாம் என்க.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையு மறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரோ யாவரொன்னுங் கருத்தான். அவரையுமுடன்றழுவ அறுவகைச் சமயத்தெனப் பொதுப்படக்கூறினர்.

ஓர்த்தல் ஆராய்தல்.
விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்றார்.
சிவனடி யென்றது உபசாரம்.

இதனுள், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப்பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்திரமுதலிய வைந்தசூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டுமன்றி யேனைச் சொரூபலக்கணங்கூறும் ஆறாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்மசொரூபங்கூறு மேழாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அருளான் மன்னியெனவே ஞானதரிசனங்கூறு மெட்டாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனாகியெனவே ஞானமுனேயமு ஞாதிருவுமாகக் காணப்படு மொன்பதாஞ் சூத்திரப்பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனாகி நிற்றல் கூறும் பத்தாஞ் சூத்திரப்பொருளும், சிவனடி சென்னி வைப்பாமெனவே அரன்மலரடிக்கீழிருத்தல் கூறும் பதினொன்றாஞ் சூத்திரப்பொருளும், சென்னிவைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன.

இங்ஙனந்தொகுத்துக்காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென உணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படும் அறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டனவென் றுரைத்தலுமொன்று.

அதுகாட்டுதும்: அவ்வவர் பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம்பலவேறு வகைப்பட நிற்கும் அநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேருங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோத மாநாதி முத்தத்தன்மையெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது; நிராமயான்மாவெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலுமீண்டேயடங்கும்; வேதாகமங்களின் குறியிறந்தென்றதனாற் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தனாதல் கூறப்பட்டது; அறிவினிலருளான் மன்னியென்றதனாற் சருவஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்பனாகியென்றதனால் அலுத்தசத்தி யெனப்படும் பேரருளுடைமை கூறப்பட்டது; விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாதலு மீண்டே அடங்கும்; செறிவொழியாதென்றதனாற் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும். (க)

மூன்னூற்சிறப்பு.

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னாலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டி
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண் டானூல்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்க லுற்றும்.

(இ-ள்.) என்னை - (பவமாயக் கடலிலழுந்துகின்ற) என்னை,—இப் பவத்திற் சேராவகை அருளினாலே எடுத்து - அதன்கணழுந்தாதவண்ணம் கருணைக்கையாலெடுத்து,—என் சித்தத்தே தன்னை வைத்து - என்னறிவின்கண்ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து,—தாள் இணை தலைமேற் சூட்டும் - திருவடிகளைச் சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கை செய்தருளிய,—மின் அமர் பொழில் சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் - மின்னலையுடைய மேகந்தங்குதற் கிடமாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரொன்னுந் திருப்பதியில் விருப்பமுற்று வாழ்கின்ற,—மெய்கண்டான் நூல் - மெய்கண்டதேவன் (மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த) சிவஞானபோத நூலை,—சென்னியின் கொண்டு - (ஏனையாசிரியன்மார்செய்த பிரமாண நூல்கட் கெல்லாஞ்) சிரத்தானமாகக்கொண்டு,—சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றும் - (அதனிற் கூறப்படுஞ்) சைவாகமப் பொருட் கூற்றை விளக்குவாம் என்க.

இந்நூலுக்கு வழிகூறியவாறு.

எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத்தென்றது உபசாரவழக்கு; * "அன்போடியைந்த வழக்கு" என்றாற் போல.

சென்னியின் இன் உவமவுருபு. (உ)

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - ௩.

நுதலியபொருள் முதலியன.

பண்டைநற் றவத்தாற் றேன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினிற் றெகுப்பன் மார்க்கர்
கண்டநூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்டரி கத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றும்.

(இ-ள்.) (சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னுமிவருள் ஆற்றலு மறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து ஒழிந்த இருவரின்) பண்டை நற்றவத்தால் - முற்செய் தவவிசேடத்தால்,—தோன்றி - (சாமுசித்தராய்ப்) பிறந்து,—பரமனைப் பத்திபண்ணும் தொண்டரை - முதல்வனிடத்தே (வீடுகாதலித்துப்) பத்திபண்ணுகின்ற சிவபத்தரை,—தானே - (விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியாலன்றித்) தானே,—தூய கதியினில் தொகுப்பன் - சிவகதியிற் சேர்த்துவனுகலின் (அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான்),—மார்க்கர் - ஞானிகளெல்லாம்,—கண்ட நூல் ஓதி - பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்ட நூலை ஓதி (அதன்வழியான்),—வீடு காதலிப்பவர்கட்கு - (முறைமையின் மந்ததர முதலிய சத்திநிபாதமுடையராய்) முத்தி பெறவிரும்பும் வைநயிகராயினுர்க்கு,—ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசினை - சிவபெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடி கூடு முறைமையினை, — புகலலுற்றும் - (ஈண்டு வகுத்துக்) கூறுகின்றும் என்க.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை, சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள்.
கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்டநூல்.
நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. (௬)

அவையடக்கம்.

மறையினு லயனுன் மாலான் மனத்தினுல் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னுலுங் கூறெணு தாகி நின்ற
விறைவனுர் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை
நிறையினுர் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே.

(இ-ள்.) மறையினுல் - வேதங்களினுலும்,—அயனுல் - அயனுலும்,—மாலால் - மாலாலும்,— மனத்தினுல் - மனத்தினுலும்,— வாக்கால் - வாக்கினுலும்,—மற்றும் குறைவு இலா அளவினுலும்-வேறுங் குறைவில்லாத அநுமானப் பிரமாணத்தாலும்,—கூற ஒணுது ஆகி நின்ற - அறிதற் கரிதாய்நின்ற,—இறைவனுர் கமல பாதம் - முதல்வனது கமலமலர்போலும் பாதமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும் இயல்பை,—இன்று யான் இயம்பும் ஆசை - இன்று யான்சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை,—நிறையினுர் குணத்தோர்க் கெல்லாம் - சால்புடையராய குணத்தினையுடையாரெல்லார்க்கும்,—நகையினை நிறுத்தும் அன்றே - ஏ ஏ இஃதோ இவனறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற் கேதுவாம் என்க.

(இனி) மறையினுல் - வேதங்களாலும்,—அயனுல் - அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனுற் செய்யப்பட்ட பதினெண்புராணநூல்களா

லும்,—மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வியாசனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாசநூலாலும்,—மனத்தினல் - மநுமுதலிய விருடிகண் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன்பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவு இலா அளவினாலும்-வேறுங் குறைவில்லாத அளவைநூலாகிய தருக்க சாத்திரங்களாலும்,—கூற ஒணாது ஆகி நின்ற இறைவனார் கமலபாதம் - சொல்லுதற்கரிதாய் நின்ற சிவபிரான் கமலபாத மென்றலுமொன்று.

அயனான் மாலான் மனத்தினல் வாக்காலென்புழி, ஆலுருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னையவிரண்டுங் கருவிப்பொருண்மையினும் வந்தன: சாத்தனாற் கண்ணானோக்கப்பட்டதென்றாற்போல.

ஈண்டளவென்றது அனுமானப் பிரமாணத்தை.

அயன்மாலென்றது உபலக்கணம். கூறொணாதென்றது உபசாரம்.

அவையடக்கங்கூறியவாறு. (ச)

ஆசங்கை நீக்கல்.

அருளினா லாக மத்தே யறியலா மளவி னாலுந்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா
விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்க லாமே.

(இ-ள்.) (இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும்) சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - (அவனருளிய நூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய) சிவாகமத்தின்,—அருளினல் அறியலாம் - (அநுபவமுடைய தேசிகர்) அருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்,—அளவினாலும் தெருளலாம்-(கேட்டதனை அதற்கனுகூலமான) அளவையாற் சிந்தித்து மறியலாம்,—சிந்தையுள்ளே - (சிந்தித்ததனைத்) தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச்செய்தியால் மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் - சிவஞானத்தான் மாசறத்தெளிந்து மறியலாம்,—பிறவி மாயா இருளெலாம் இரிக்கல் ஆகும் - (அதனாற்) பிறவி மாயாமைக் கேதுவாகிய பாசக்ஷயமும் பண்ணலாம்,—அடியரோடு இருக்கலாமே-(அதனால்) அவனடியாரோடு கலந்து (நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும் பெற்) றிருக்கலாம் என்க.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது.

மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள்வணக்கமுதலாயின வெல்லாம் பரபக்கத்து நான்முகத்தாற் கூறிப்போந்தனவேயாயினும், பரபக்கம் சுபக்கமெனவிதனை இருநூலாதலுங் கொள்ளவைத்தமையின் ஈண்டும் வேறு கூறினர்.

அறுவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தினிறைவனுவானிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்குசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனுலியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன. (ரு)

மங்கலவாழ்த்து முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ரு.

அளவையிலக்கணம்.

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான்றொடங்கி, அவ் வளவையி னியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனையெடுத்துக் காட்டலாகாமையின், முதற் கண் அளவையினியல்பு பதினொன்குசெய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதலுரை யபாவம் பொருளொப் பாறென்ப
ரளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதி கத்தோ டியல்பெனநான்
களவை காண்ப ரவையிற்றின் மேலு மறைவ ரவையெல்லா
மளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னடங்கிடுமே.

(இ-ள்.) அளவை - பிரமாணமாவது,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை - ஆகமமும்,—அபாவம் - இன்மையும்,—பொருள் - அருத்தாபத்தியும்,—ஒப்பு (என) - உவமையு மென,—ஆறு என்பர் - அறுவகைப்படுமென்பாரும்,—அளவை மேலும் - அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்கு மேலும்,—ஒழிபு - பாரிசேடமும்,—உண்மை - சம்பவமும்,—ஐதிகத்தோடு - உலகவாதமும்,—இயல்பு என - சுபாவமு மென,—நான்கு அளவை காண்பர் - நான்கு பிரமாணமுள வென்பாரும்,—அவையிற்றின் மேலும் அறைவர் - அப்பத்துக்கு மேலும் (பிரமாணங்களுள) வென்பாருமுளர்,—அவை யெல்லாம் அளவை - அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினும்,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை என்ற - ஆகமமு மென்ற,—இம்மூன்றின் அடங்கிடுமே - இம்மூன்றனு ளடங்குவன(வன்றி வேறுவனவல்ல) என்க.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மனுமானத்தி லடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினோர் கூறுப; அஃததனுளடங்காதென்பது *"நூலுரைத்தானொருவனுளன்" என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

மாசறு காட்சி யையந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னா
வாசற வறிவ தாகு மனுமான மவினா பாவம்
பேசுறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகுங்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

(இ-ள்.) (அம்மூன்றனுள்) விகற்பம் முன்னா-நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயம் திரிவு இன்றி - ஐயவுணர்வும் விபரீத வுணர்வு மின்றி,—ஆசு அற அறிவது - (விடயங்களை) நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—மாசு அறு காட்சி ஆகும்-குற்றமற்ற காட்சி யளவை யெனப்படும்,—மறை பொருள்-(அங்ஙன நேரே யறியப்படுவதன் றிச் சாதித்துப் பெறற் பாலதாய்) மறைந்துநின்ற பொருளை,—அவினா பாவம் பேசுறும் ஏதுக்கொண்டு-சொல்லப்பெற்ற (அதனை) விட்டு நீங்காது

* இந்நூற்பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை. செ - கஉ.

(யாண்டு முடனுய் நிகழும்) ஏதுவைக் கொண்டு,—(விகற்பம் முன்னு ஐயம் திரிவு இன்றிப்) பெறுவது - அவ்வாறு நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னுகக்கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—அனுமானம் ஆகும் - கருதலளவை யெனப்படும்,—இம்மானத்து அடங்கிடாப் பொருளை - இவ்விரண்டு பிரமாணங்களாலும் அறியப்படாத (பரலோக பாதாளலோக முதலிய)பொருள்களை,—(ஆத்த வாக்கியங்கொண்டு) (விகற்பம் முன்னு ஐயம் திரிவு இன்றிக்) காட்டும் - அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னுகக்கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றியுணரச்செய்வதாகியஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—காசு அறும் உரை - குற்றமற்ற வுரையளவை யெனப்படும் என்க.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோக முதலாயின.

இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்தவாதம்.

ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னுவென்பதனை யாண்டுங்கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனுனே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே
கொண்ட திரிவாம் பெயர்சாதி குணமே கன்மம் பொருளெனவைந்
துண்ட விகற்ப வுணர்வினுக்குப் பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தின்
விண்ட லில்லா வறிவாகும் விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

(இ-ள்.) (மேற் கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள்) விண்டல் இல்லா - (பெயர்முதலியவற்றுற்) பகுத்தறித லின்றி,—பொருளின் உண்மை மாத்திரத்தின் அறிவு - (இஃதொன்று தோன்றுகின்றதெனப்) பொருளுண்மை மாத்திரையே அறியு ஞானசத்தி,—விகற்பம் இல்லாக் காட்சியே ஆகும் - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும்,—கண்ட பொருளை - அங்ஙனமறிந்த பொருளை,—இரட்டுறவே கருதல் - இஃது யாதோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவா தாராயு ஞானசத்தி,—ஐயம் - ஐயக்காட்சியெனப்படும்,—திரியவே கொண்டல் - அதனை யதனோடொப்புமையுடைய வேறு பொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞானசத்தி,—திரிவு ஆம் - திரிவு காட்சி யெனப்படும்,—பெயர் சாதி குணமே கன்மம் பொருள் என ஐந்து - பெயருஞ் சாதியுங் குணமுங் கன்மமும் பொருளுமாகிய ஐந்தும் (பொருடோறும் உண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்க ளுள்ளவாறு இனிதுவிளங்க வுணரு ஞானசத்தி),—அவிகற்ப உணர்வினுக்கு உண்டு - அந்தச்சவிகற்பக்காட்சிக்கு உண்டெனவுணரப்படும் என்க.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத்துக்கண்ட பொருளின்கணிகழ்வதன்மையின், அதனை யீண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினர்.

இதனுனே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

காண்டல் வாயின் மனந்தன்வே தனேயோ டியோகக் காட்சியென
வீண்டு நான்கா மனுமானந் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்றிரண்டா
மாண்ட வுரைதந் த்ரமந்திரத்தோ டுபதே சச்சொ லெனமூன்றும்
பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் றன் னியல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே.

(இ-ள்.) (அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையாவது,—வாயிற்(காட்சி) - வாயிற் காட்சியும்,—மன(க்காட்சி) - மானதக் காட்சியும்,—தன்வேதனே(க்காட்சி) யோடு-தன் வேதனேக் காட்சியும்,—யோகக் காட்சி என - யோகக் காட்சியு மென,—ஈண்டு நான்காம்-இங்ஙன நான்கு வகைப்படும்,—அனுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் என்று-தன்பொருட் டனுமானமும் பிறர்பொருட் டனுமானமுமென,—இரண்டாம் - இரண்டுவகைப்படும்,—மாண்ட உரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தந்த்ர(ச்சொல்) - தந்திரகலேயும்,—மந்திரத்து(ச்சொல்)லோடு - மந்திரகலேயும்,—உபதேசச்சொல் என - உபதேசகலேயு மென,—மூன்றும் - மூன்று வகைப்படும்,—பூண்ட அளவைக்கு எதிர் புலன் - பொருந்திய இப்பிரமாணங்களான் அறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு,—தன் இயல்பு பொது (இயல்பு) என்று - சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென,—இரண்டாமே - இரண்டு வகைப்படும் என்க.

இதனுனே காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்ருனளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ச)

அன்னிய சாதி யுந்தன் சாதியு மகன்று நிற்ற
றன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்த
றுன்னிய பொதுவி யற்கை சொன்னவிவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவு மடங்கிடு மான முற்றல்.

(இ-ள்.) (சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற விரண்டனுள்) அன்னிய சாதியும் - (ஒரு பொருட்கு) வேற்றுச் சாதிப்பொருளினும்,—தன் சாதியும் - தன் சாதிப்பொருளினும்,—அகன்று நிற்றல் - செல்லாது (தனக்கு மாத்திரையே யுரித்தாய்) நிலேபெறுந் தன்மை,—தன் இயல்பு - சிறப்பியல்பெனவும்,—அன்னியத்தைத் தவிர்ந்து - வேற்றுச் சாதிப்பொருண் மாத்திரையிற் செல்லாது,—தன் சாதிக்கு ஒத்தல் - தன் சாதிப்பொருட் கெல்லாம் ஒப்ப நிலேபெறுந் தன்மை,—துன்னிய பொது இயற்கை - பொருந்திய பொது வியல்பெனவுங் கூறப்படும்,—மானம் - காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களால்,—மன்னிய பொருள்கள்-பொருந்திய பிரமேயப்பொருள்களே,—உற்றல் - அறியலுறுமிடத்து,—யாவும் - அவையெல்லாம்,—சொன்ன இவ்விரண்டினுள்ளே அடங்கிடும் - ஈண்டுக் கூறிய இவ்விரண்டியல்பினுள் ஒன்று பற்றி அறியப்படும் என்க.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேருகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமோயின், அவ்வறிவு பிராமாணியம் அன்ருய்ப் போமென்பதாயிற்று.

பிரமேயத்தை யறிந்தவறிவே தான் பிராமாணிய மென்பதனேயு மறியுமென வும், தான் பிராமாணியமாகாதவழி அவ்வாகாமை மாத்திரையே பிறிதொன்ருனறி

யப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்றானறியப்படுவ தேயென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க.

இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பரதத்துவமென வழங்குப.

சாதியாவது ஒரு நிகரனவாகிய பலபொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே மேற்றன்னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் சூசிகடாகநயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு. (ரு)

உயிரினோ டுணர்வு வாயி லொளியுரு வாதி பற்றிச்
செயிருறு விகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
யயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞான மானதக் காண்ட லாமே.

141

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும்) உயிரின்-(தன்னை நோக்கி நிற்கு மறிவாகிய) ஆன்மாவினின்றும்,—ஒடு உணர்வு - (விடயங்களை நோக்கி) ஓடு மறிவாகிய சிற்சத்தி,— வாயில் - கண்முதலிய பொறிகளையும்,—ஒளி (ஆதி) - (அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந்) தேயுமுதலிய பூதங்களையும்,—உரு ஆதி பற்றி - (அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டு நீங்குதலின்றி யுடனாகிய) உருவ முதலிய தன் மாத்திரைகளையும் அதிட்டித்துக்கொண்டு,— செயிர் - ஐய விபரீதக்குற்றங்களும்,—உறு விகற்பம் இன்றி - பொருந்திய பெயர் சாதிமுதலிய விகற்பமுமின்றி,—தெரிவது - (உருவமுதலிய வைம்புலன்களை நிருவிகற்பமா) யறியு மறிவு,—இந்திரியக் காட்சி - வாயிற் காட்சியெனப்படும், —ஐம்புலன் சார்ந்து-அங்ஙன மைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர்,—அயர்வு இல் - மீள மறத்தலின்றி,—இந்திரிய ஞானம் - (சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்)வாயிற் காட்சியறிவு,—மயர்வு அற - (பெயர் சாதி முதலியவற்றான்) விபரீதமாதலின்றி (நிச்சயமாய்),—உயிர்க்கண் - புத்தி தத்துவத்தின்கண்,—வந்த ஞானம் - வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—மானதக் காண்டல் ஆமே - மானதக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

ஐம்புலன்சார்ந் தயர்விலிந்திரிய ஞானமென மாறுக.

இன் ஐந்தா முருபு.

ஓடுணர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக.

சார்ந்தபினென்பது சார்ந்தெனத் திரிந்து காரியத்தின் மேனின்றது.

உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரொன்றுபசரித்தார்.

வந்தஞானமென்னும்பெயரெச்சம்'ஆறுசென்றவெயர்'என்றாற்போலநின்றது.

மனத்தின் றொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமையென்னு முத்தியான் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதென்பதனை அளவையதிகார முழுதினு முய்த்துரைக்க.

இதனானே வாயிற்காட்சி மானதக்காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (சு)

அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி
தருந்தன்வே தனையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
பொருந்திய தேச கால வியல்பகல் பொருள்க ளெல்லா
மிருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே.

(இ-ள்.) (அம்மானதக்காட்சி விசேடம் பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ்சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய) அருந்து இன்பத் துன்பம் - நுகரப்படுமின்பத்துன்பங்கள்,—உள்ளத்து அறிவினுக்கு - புருடனதறிவிற்கு (விடயமாம்படி),—அராகம் ஆதி தரும் - அராக முதலிய வைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுவதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன் வேதனைக் காட்சி ஆம் - தன் வேதனைக் காட்சி யெனப்படும்,—மலங்கள் - (இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற) மலசத்திகளை,—சமாதியான் வாட்டி - இயம நியம முதலிய அட்டாங்க யோக சமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து,—இருந்து - (ஓரிடத் தொருகாலத்) திருந்தாங்கிருந்து,—பொருந்திய தேச கால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம் - பொருந்தப்பட்ட மூவிடத்து முக்காலத்தும் இயல்பாக விரிந்த பொருள்க ளெல்லாவற்றையும்,—உணர்கின்ற ஞானம் - காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—நல் யோகக் காண்டல் ஆமே - நன்மையாகிய யோகக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

இதனானே தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத்
தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டா மனுமானந்
தொக்க விவற்றாற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு
மிக்க வன்னு வயத்தினொடு வெதிரே கச்சொல் லெனவிரண்டாம்.

(இ-ள்.) மூன்று ஏது உடைய பொருளை - இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஓரேது வுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கம் மூன்றின் - பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து,—பார்த்து உணரத்தக்க ஞானம் - (அவினாபாவம்பற்றி) ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன்பொருட்டு (அனுமானம்) ஆம் - தன்பொருட் டனுமானமாம்,—தொக்க இவற்றால் பிறர் தெளியச் சொல்லல் - பொருந்திய அவ்வேதுக்களானே (தானறிந்ததனைப்) பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—பிறர் தம் பொருட்டு அனுமானம் ஆம் - பிறர் பொருட்டனுமானமாம்,—ஆகும் அச்சொல்லும்-அங்ஙனம் பிறரறியப் போதித்தலாகிய சொல்லும்,—மிக்க அன்னுவயத்தினொடு வெதிரேகச்சொல் என - மேலாகிய உடம்பாட்டுச்சொல்லும் மறைச்சொல்லுமென,—இரண்டு ஆம் - இரண்டுவகைப்படும் என்க.

இதனானே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகை யனுமானங்களதியல்பு கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா முவமை நிகர்பக்க

மான்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா நிகரில் பக்கமுத [ம்.
லேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமா மொன்று பொருளின்று

(இ-ள்.) பக்கம் மூன்று - பக்கமூன்றுவன,—பக்கம் நிகர் பக்கம் நிகரில் பக்கம் எனத் தோன்றும் - பக்கமுஞ் சபக்கமும் விபக்கமு மென்பனவாம்,—துணி பொருளுக்கு இடம் பக்கம் ஆம் - அவற்றுள் (ஐயுற்றுத்) துணியற்பாலதாய பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர் பக்கம் - அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவ(தாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடஞ்) சபக்கமெனப்படும்,—ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இடம் நிகரில் பக்கம் ஆம் - மாட்சிமையாகிய அப்பொருளில்லாத விடம் விபக்கமெனப்படும்,—முதல் ஏன்ற இரண்டும் - (இம்மூன்றனுண்)முதற்கட்பொருந்திய பக்கஞ் சபக்கமிரண்டும்,—பொருள் உண்மைக்கு இடம் ஆம் - பொருளுண்டென வறிதற் கிடமாம்,—ஒன்று - ஏனை விபக்கம்,—பொருள் இன்று ஆம் - அஃதில்லையென்றறிதற் கிடமாம் என்க.

துணிபொருள் எதிர்கால வினைத்தொகை.

அவினாபாவ மறிதற்கண் ஐயமறுத்தற் பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்க மிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாமொன்று பொருளின்றுமெனவுங் கூறினர்.

இதனானே மேற்பக்க மூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன.(கூ)

ஏது மூன்று மியல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தியிவை
யோதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன்
னாதி யாய வனல்காட்ட லாகு மநுப லத்தியது
சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுஞ் செப்பிடினே.

(இ-ள்.) மூன்று ஏது - (மேலெடுத்துக்கொண்ட) மூன்றேதுவாவன,—இயல்பு காரியத்தோடு அநுபலத்தி ஆம் - இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம்,—இவை ஓதின் - இவற்றிற் கிலக்கணங் கூறுமிடத்து,—மாமரத்தைக் காட்டல் - மா முதலிய சொற்கண் மரமுதலிய பொருளை உணர்த்துதற்கண் (வேறுகாரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பானுளதாகிய வாற்றல்),—இயல்பு - சகசவேது வெனப்படும்,—புகை தன் ஆதியாய அனல் காட்டல் - புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்பு முதலிய தத்தங் காரணங்களை உணர்த்துதற்கண்,—உறு காரியம் ஆகும் - (அவை) பொருந்திய காரியவேது வெனப்படும்,—செப்பிடினே - சொல்லுமிடத்து,—சீதம் இன்மை பனி இன்மை காட்டல் போலும் - குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலியகாரணாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர்வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தியது - (அவை) அநுபலத்தியேது வெனப்படும் என்க.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவு மூவகைப்பட்டன.

காரியவேதுக் கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும்.

அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேசம் மழை பெய்தலைக் காட்டுதல் போல்வது.

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது *"வாளைமீ னுள்ள றலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. (க0)

புகையா லனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகற லன்னுவயம்
வகையா மனலி லாவிடத்துப் புகையின் றாகு மலரினொடு
முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை
தொகையா றுறுப்பைந் தொடுங்கூடச் சொல்லு வாரு முளர்துணிந்தே.

(இ-ள்.) (மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகையால் அனல் உண்டு - புகையுள்ள விடத்தே அனலுண்டென (வுடம்பாடுபற்றி),—அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல் - அட்டிலை உவமை கூறுஞ் சொல்,—அன்னுவயம் - அன்னுவயச் சொல்லாம்,—வகையாம் அனல் இலா இடத்துப் புகை இன்றாகும் - விளக்கமாகிய நெருப்பில்லாத விடத்துப் புகையில்லையென (மறுதலைபற்றி),— மலரினொடு முகை ஆர் நீரிற் போல் என்று மொழிதல் - மலரும் அரும்பு நிறைந்த தாமரை யோடையை உவமை கூறுஞ்சொல்,—வெதிரேகச் சொல் - வெதிரேகச் சொல்லாம்,—இவை - இவ்விருவகைச் சொற்களையும்,—தொகை ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுங் கூட - தொகை பொருந்திய மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநயமும் நிகமனமு மென்னும் ஐவகை யுறுப்புக்களான் இணங்க வைத்து,—துணிந்தே சொல்லுவாரும் உளர் - தெளியக் கூறுவாருமுளர் என்க.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது. (கக)

போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமான
மோது முறையா லறிவினள வுணர்தல் கருத லனுமான
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
யாதி யாக வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(இ-ள்.) நாற்றத்தால் போது அறிதல் - நாற்றமுதலிய வேதுப்பற்றிப் போதுமுதலிய (காட்சிப்புலனாதற் குரிய) பொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வக்காட்சியனுமானம் - பூர்வக்காட்சியனுமானமெனப்படும்,—ஓதும் உரையால் அறிவின் அளவு உணர்தல்-ஓதப்பட்டவுரைமுதலிய வேதுப்பற்றி அறிவினளவுமுதலிய (கருத்துப் புலனாதற்குரிய) பொருள்களை(த்தன்குறிப்பொடு சார்த்தி)உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—கருதலனுமானம் - கருதலனுமான மெனப்படும்,—நீதியான் இச்செய்தி முன் கன்மபலம் - (இவ்விரண்டினும் வேறாய்) முறைமையின் (முன்வினை யெனப்படும்) இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியே யாமாதல்,—இப்போது நிகழ்வது ஆதியாக வரும்

* திரிகடுகம். செ - எ.

பயன் என்று அறிதல் - இங்கு மவை செயின் மேலைக்காகு மென்றாற் போல வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவ தெல்லாம்,—உரையாலனுமானம் - உரையனுமான மெனப்படும் என்க.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற் கியைபுடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமானமெனப்படு மென்பாருமுளர்.

இதனானே அவையிற்றின்மேலு மறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன. (கஉ)

அநாதியே யமல ஞய வறிவனூ லாக மந்தான்
பினாதிமா றின்றிப் பேண றந்திர மந்தி ரங்கண்
மனாதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகுந்
தனாதியீ றிலர்தான் றன்மை யுணர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(இ-ள்.) அநாதியே அமலனாய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த நூல்களெனப்படும் வேதாகமங்கள் (கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும்),—பின் ஆதி மாறு இன்றிப் பேணல் - (அவற்றுட் கருமகாண்டம்பற்றிப்) பின்னொடு முன் மாறுகோளின்றி அநுட்டித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தந்திரம் - தந்திரவுரை யளவையெனப்படும்,—மனாதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை - (உபாசனாகாண்டம்பற்றி) மனாதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—மந்திரங்கள் ஆகும் - மந்திர வுரையளவை யெனப்படும்,—தன் ஆதி ஈறு இலாதான் - (ஞானகாண்டம்பற்றித்) தனக்கு முதலுமுடிவு மில்லாத இறைவன்,—தன்மை உணர்த்துதல் - (தன்னின் வேறல்லாத எண் குணமுடையனாதல் தன்னின் வேறாகிய பசுபாசங்களையுடைய னாதன் முதலிய) தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணர்வுதெரிவது,—உபதேசந்தான் - உபதேசவுரையளவையெனப்படும் என்க.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சீகண்டபாடியத்துள்ளுங் காண்க.

ஆத்தவாக்கிய மென்பதுணர்த்துதற்கு அநாதியே யமலனாய வறிவனென்றார்.

அறிவனூலென்புழி ஆறுவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது.

இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமு மிலக்கணமும் பின்முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுரையெனவும், மனாதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையெனப்படுஞ் சாதனமாகிய வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தனாதியீறிலாதான் றன்மை யுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்பு கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்ட மொன்றனையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாரு முளர்; அவர்க்கு மற்றையுபாசனாகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக.

இனித்தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம்படமுதலிய உலகச்சொற்கள் பற்றி அவ்வப்பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சியனுமானங்களி

னடங்கிடாப்பொருளைக் காட்டுவனவன்மையின், மா மரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுப்பற்றி யறிவதாகிய அனுமான விசேடமாவனவன்றி உரையளவை யாதற்கேலாமையறிக.

சொல்லான்றிந்தேன் என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவை யாவதன்றி அனுமானத்துளடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன அநுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அனுபவநிகழ்தலின், இன்னோரன்னவற்றை வேறு பிரமாணமென்னாது காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இதனானே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது. (கரு)

ஈண்டு பக்கப் போலிநான் கேதுப்போலி யொரு மூன்றாய்
வேண்டு மெழுமூன் றாகும்விளங் குவமைப் போலி யீரொன்பான்
காண்டுந் தோல்வித் தானமிரண் டிருபத் திரண்டாங் கருதிலிவை
யாண்டு மொழிவ ரவையெல்லா மளக்கி லறுபத் தைந்தாகும்.

(இ-ள்.) ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு - மேற்கூறிப்போந்த அனுமான சாமக்கிரிகளுள் துணிபொருட்கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடை யொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி, துணியும்பொருட்கிடனாகாததூஉம், துணியும்பொருட்கொருமருங்கிடனாகாததூஉம், துணிந்தபொருட்கிடனாவதூஉம், துணிந்தபொருட்கொருமருங்கிடனாவதூஉமென நான்குவகைப்படும்,—ஏதுப்போலி ஒரு மூன்றாய் வேண்டும் எழு மூன்றாகும் - சாத்தியப்பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும ஒரு புடை யொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்தொன்றும். அவையாவன:— சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றியகுற்றம் இரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை யறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடண முண்மை யறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடிய முண்மை யறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங்குண்மை யறியப்படாததூஉம் பரனுக்குடம்பாடில்லதூஉ மெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றம் ஒன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றிய குற்றம் இரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும், மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருதலளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய ஏதுப்போலி விரி ஐந்தும், பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறாததூஉமென ஒருதலைப்படாத ஏதுப்போலி விரி மூன்றுமாம்,—விளங்கு உவமைப்

போலி ஈரொன்பான் காண்டும் - இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனாதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம் பற்றியும் வெதிரேகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரியான் ஒரோவொன்று ஒன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும். அவை யாவன:—சாத்திய முடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப் படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏது வுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டு முடைத்தாகாததூஉம் இரண்டு முடைமை நிச்சயிக்கப் படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானாகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவய வுவமைப்போலி விரி ஒன்பதும்,சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தெனபது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவமைப்போலி விரி ஒன்பதுமாம்,—தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டாம் - இனித்தருக்க வாதத்தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென்றிருவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம். அவையாவன:—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப்பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான் கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் ஏதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந் தோல்வியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும், பயனொடு படாதனபேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி அண்மை இல்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோள் முதலிய வைந்தினையும் முறைபிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப்பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை இரட்டித்துச்சொல்லுதலும், பிறன்கூறிய பொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும்,பிறன்கூறியபொருளை அறிந்தும் அறியான்போன்றுவினாதலும்,விடைசொல்லத்தெரியாது வேறொருகருத்துடையான்போன்றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச்சொல்லிப் பொழுது போக்கலும், சுபக்கத்துக்குச்சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியாதுடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம்பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தினானைத் தோல்வித்தான மெய்தினனென்றறிந்து கூறாதிருத்தலும், தோல்வித்தான மெய்தாதானை எய்தினனென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமென இவை,—அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்தாகும் - அவைகளை அளவிடுமிடத்தே இங்ஙனம்நான்கும் இருபத்தொன்றும்பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தாம்,—இவை கருதில் யாண்டும் ஒழிவர் - இவைகளை விசாரிக்கின் அநுமானவளவைக்கெவ்விடத்துங் குற்றங்களாமென்று ஒழிவர் என்க.

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னாகவையாது இறுதிக்கண்வைத்தார். இவற்றிற் குதாரணம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேதுவுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்வழிப் படுஞ்சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித்தானத்துளடங்கும்.

ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியுளடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர்.

பக்கவுவமைகளினிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்போலியுவமைப்போலி யெனப்படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெனப்படாமை யறிக.

இதனானே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்க ளிவையென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது. (கச)

அளவையிலக்கணமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ0.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையானுணரப்படும் முப்பொருள்களதுண்மை மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த்துவான் றொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார்.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே
தருபவ னொருவன் வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி
மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(இ-ள்.) ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்று என்று உரைத்திடும் உலகம் எல்லாம் - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் (இவ்வாறவயவப் பகுப்புடைத்தாய்க்) கூறப்படும் பிரபஞ்சத்தொகுதி,—வருமுறை - தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,—வந்து நின்று போவதும் ஆதலால் - தோன்றிநிற்றலே யன்றி அழிதலு முடைமையால்,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - (அது தன்னைத்) தோற்றுவிப்பா னொருவினைமுதலை அவாய் நிற்கும்,—(ஆகலான்) ஈறுமாகியே - (அவ்வுலக மொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற) சங்கார காரணனே,—அநாதி முத்த சித்து உரு மன்னி நின்றே - (அஃதொடுங்கிய பின்னும்) அநாதிமுத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று,—மருவிடும் - (அநாதி பெத்த சித்துருவின் பொருட்டு மீளவும் அவ்வுலகத்தை) முன்போலவே தோற்றுவிக்கும்,—தான் முதல் - (அதனால்) அவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்க.

*"கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலேன் கூற்றுக்களே" என்பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். செ - அஎ.

ஒருவனேயென்னு மிரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலை யேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மை சிறப்பு.

ஆகியென்பது பெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல். * "குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற்றொக்கது.

முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதிபெத்த சித்துருவு முண்டென்பதூஉம், மீளவு மருவுவித்தல் அதன்பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

† "மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

ஒருவனேயொருத்தி யொன்றென்றுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வந்து நின்று போவதாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையுமுடைத்தாய் முதனூன் முதற் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க.

இனி அம்மூன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான் வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார். (க)

முதலதிகரணம்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை முன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரொன்னி
னிதற்கியா னநுமா னாதி யெடேனிப் பூதாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே.

(இ-ள்.) முன்னோர் - உலகாயத நூலுணர்ந்தோர்,—மதித்து-(காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென) மதித்து,—உலகு அநாதியாக மன்னியது என்பர் - உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு மென்பர்,—(ஆகலான்) உதிப்பதும் ஈறும் உண்டு என்று உரைப்பது - (நிலைத்தொழி லொன்றேயன்றி ஏனைத்) தோற்றமு நாசமும் உண்டெனக் கூறுவது,—என்னை என்னின் - பெறப்படா தெனின்,—இங்கு விதிப்படி - ஈண்டு (நீ) விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—இம் மேதினிக்கே - இவ்வுலகின் கண்ணே,—பூதாதி எல்லாம்-பூத முதற் காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,—தோற்றி மாயக் காணலான் - தோற்ற நாசங்களாகிய ஏனை யிரண்டு தொழிலு முடனிகழக் காண்டலான்,—யான் இதற்கு - யானிதனைச் சாதித்தற்கு,—அநுமானாதி எடேன் - (நீ கொண்ட காட்சியளவை யொன்றே அமையுமாகலின்) ஈண்டு அநுமான முதலிய வேறு பிரமாணங்கள் எடுத்துக் காட்டுவேனல்லேன் என்க.

படி உவமவுருபு.

---

* திருக்குறள், வெஃகாமை. செ - க. † சிவஞானபோதம். சூ - க.

*"தோற்றமுமீறுமுள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

மேதினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இதனானே உலகாயதன் மதம்பற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப்பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப்பரபக்கப்பார்வையால் அவர்கூறுமறுப்பைப்பரிகரித்துச்சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க. வேதாந்தநூலிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும். (உ)

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடி னியல்பி னுக்குச்
செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியே யியல்ப தின்று
மியல்பதாம் பூதந் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தி யென்னிற்
செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டுஞ் செயற்படு மசேத னத்தால்.

(இ-ள்.) தோற்றி மாய்கை - அத்தோற்றக் கேடுகள்,—இயல்புகாண் என்றிடின் - (உலகிற்)கியல்(பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்)றெனின்,—செயலது இயல்பினுக்கு இன்று - (தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின்) விகாரமாதல் இயல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி இயல்பேல் - (அங்ஙனம்) விகாரமாதலே (உலகிற்) கியல்பெனின்,—செய்தி இயல்பது இன்றும் - (அவ்வாறியம்புவார்க்கு) விகாரத்தின் (வேறு) யியல்பென்ப தொன்றில்லை யெனப்படும் (படவே தோற்றி மாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும் இனி யியல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு),—பூதந்தானே இயல்பதாம் - பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளனவாம்,—செய்தி இயற்றிடும் என்னின் - (அவை தோற்றி மாய்தலாகிய) விகாரத்தைச் செய்யுமெனின்(நன்று சொன்னாய்),—செயற்படும் அசேதனத்தால் - (அவை யங்ஙனந்) தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலின்,—செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - (செயப்படுபொருட்கு) வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் என்க.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல் யாண்டுமின்மையுணர்க. (௩)

நிலம்புன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும்
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னி
னிலங்கிய தோற்ற நிற்ற லீறிவை யிசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

(இ-ள்.) கால் காண நிறுத்திடும் - (நான்கு பூதங்களுள்) வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையுங் காணும்படி நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமூகத்தின் நிலைபெறும்,—அனல் அழிக்கும் - அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையு

* சிவஞானபோதம், முதற்சூத்திரம். வா - க.

மழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தின் அழிவெய்தும்,—புனல் ஆக்கும் - அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித்தான் அவற்றது சமுகத்திலே தோன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதிவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத்தான் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலை யுடைத்தாம்,—(இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரியநிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள்ஒன்றனையொன்று பண்ண அமையும்),—ஒருவன் இங்குப் பண்ணிடவேண்டா என்னின் - வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின் (அற்றன்று),—இலங்கிய இவை தோற்றம் நிற்றல் ஈறு இசைதலாலே-விளங்கிய விந்நான்கு பூதங்களும் ஒப்ப முத்தொழிற்படுதலான் (இவையொன்றனைக் காரியப்படுத்தும் ஆற்றலுடையன வன்மையின்),—தோற்றம் (நிற்றல்) நாசம் தனக்கு இலா நலம் கிளர் நாதன் வேண்டும் - (இவைபோல) முத்தொழிற்படுதல் தனக்கின்றி விளங்குகின்ற மேம்பாடுடைய இறைவனொருவனே (இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு) வேண்டப்படும் என்க.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழுப்படவுரைப்பாருமுளர்.

நலங்கிளர்நாதனென வியையும். நலம் மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத் தென்பதனை யுடம்பட்டு, தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலகாயதரி லொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது. (௬)

சார்பினிற் றோன்று மெல்லாந் தருபவ னில்லை யென்னிற்
றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோநீ செப்பா
யோரினில் லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே துதிக்க வேண்டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே.

(இ-ள்.) (கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத்திற் றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற் றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின்) எல்லாம் சார்பினில் தோன்றும்-எல்லாப்பொருளும் (வித்தின் கேட்டின் அங்குரம்போல)அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர்மதம் பற்றிக்கூற வமையும்,—தேரின் தருபவன் இல்லை என்னின் - (ஆதலால்) ஆராயுமிடத்து இதற்கொரு கருத்தாத்தோற்ற நாசமின்மை பற்றி மேம்பாடுடையனு யுளனுதல் வேண்டாவெனின்,—தோற்றம் இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - அற்றன்று நீ சார்பிற் றோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ வுள்பொருட்கோ கூறுவாயாக,—ஓரின் இல்லதுவும் தோன்றாது - உணருமிடத்து இல்பொருட்காயின் (அது முயற்கோடுபோல) ஒரு ஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை,—உள்ளது உதிக்கவேண்டா வேல் - (அற்றேல் குடம்போல) வுள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின்,—இரண்டும் இன்றிச் சோர்வு இலாதுநிற்பது - மாத்திமிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி (அநிருவசனமாய்ச்) சோர்வின்றி நிற்பதொருபொருள்,—தோன்றும் அன்றே - தோன்றுமெனக்கோடும் என்க.

இல்லதுவு மென்னு மும்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய் பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. (ரு)

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே னுண்டா
மில்லதே லில்லை யாகுந் தோற்றமு மிசையா தாகு
முள்ளகா ரணத்தி லுண்டாங் காரிய முதிக்கு மண்ணி
லில்லதாம் படங்க டாதி யெழிறரு மியற்று வானல்.

(இ-ள்.) உள்ளதும் இலதும் இன்றி நின்றது ஒன்று - (அங்ஙனம்) உள்ளது மில்லது மன்றி அநிருவசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடான் ஒன்று (உண்டோ வில்லையோவெனக் கடாயினர்க்கு),—உளதேல் உண்டாம் - உண்டெனில் உள்பொருளேயாம்,—இல்லதேல் இல்லையாகும் - இன்றெனில் இல்பொருளேயாம் (எனப்பட்டு அநிருவசனமென்றது போலியாயொழியும்),—தோற்றமும் இசையாதாகும் - (அல்லதூஉம் அநிருவசனப்பொருள் சூநியமாகலின் அதற்குத்) தோற்றமுங் கூடாது,—(இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிருவசனப்பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரிசேட வளவையால்) உள்ள காரணத்தில் உண்டாங் காரியம் உதிக்கும்- உள்பொருளாகிய காரணத்தினின்றும் உள்பொருளாகிய காரியம் (ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத்) தோன்று மென்பது,—இயற்றுவானல் மண்ணில் - திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின் கண் உய்க்குங் குயவனல் அம்மண்ணினின்றும்,—படம் இல்லதாம்-ஆடை முதலிய காரியந்தோன்றாது,—கடாதி எழில் தரும் - குடஞ் சால் கரக முதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் (அவ்வெதிர்மறைமுகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்) என்க.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன்றுளதேலென்றது அநுவாதஞ் செய்து கொண்டது. (சு)

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி யுளதில தாகு மென்னிற்
றருபொரு ளுண்டே லின்றாந் தன்மையின் றின்றே லுண்டாய்
வருதலின் றிலது காரிய முதலுள தாகு மென்னிற்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அவையிரண்டு மேலாமையின்) ஒரு பொருள் உளது இலது - காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமா யில்லையுமாய் நிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவன் இன்றி ஆகும் என்னின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவதின்றியே யுண்டாமெனச் சமணர்மதம் பற்றிக் கோடுமென்னின்,—தருபொருள் உண்டேல் - பொருந்திய பொருள் உள்பொருளாயின்,—இன்றாந் தன்மை இன்று - இல்லையாந்தன்மை யின்மையின் உள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,—உண்டாய் வருதல் இன்று - உண்டாய் வருதலின்மையின் இல்லதேயாம் (ஆதலின் உண்டு மில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருளுக் கிசைதல் கூடாது),—முதல் உளதாகும் காரியம் இலது என்னின்-இனிக்

காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா யில்லையென்பதே உண்டுமில்லையுமென்பதற்குப் பொருளெனின்,—(நன்று சொன்னாய் காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையின் காரண முள்பொருளாகவே),—கருது காரியமும் உண்டாய் - கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கட் சூக்குமரூபமாயுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் - அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒருவினை முதலானுமென்பது தானே போதரும் என்க.

இன்னுமிச்சற்காரியவாதத்தின்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் * "தந்துமுதல்காரகம்" என்னும் ஞானமிர்தமுதலியவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளது மல்லது தோன்று மென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயதுதோன்றுமென்னுஞ் சமணர் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி,தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பதுசாதிக்கப்பட்டது.

இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக்காத்தார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவையிகந்து படாமற்காக்கின்றார். (எ)

காயத்தி னழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற் காணு
நீயித்தை யுரைத்த வாறிங் கென்னெனி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
யாயித்தா னொன்றி னொன்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(இ-ள்) (காயமும் உலகுமென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கே யன்றி ஏனையுலகத்திற் கின்மையால்) தோற்றம் அழிவு காயத்திற் கண்டனம் - (அவயவப்பகுப்புடைமை பற்றித் துணியப்படுந்) தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கேகண்டாமன்றி,—உலகிற் காணும்-உலகிற்காணுமென்ப(து துணியப்படுவ) தாயிருக்க,—இங்கு நீ இத்தை உரைத்தவாறு என்னெனின் - ஈண்டுத் தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கும்ஒப்பக்கூறுதல் அமையாதென்று நீசொல்லில் (அற்றன்று),—மாயத்த உலகம் - (இவ்வாறு உனக்கு) மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய உலகமும்(நிரவயவமாதலின்றி),—பூ நீர் தீ வளி வானம் ஆதி ஆய இத்தான் - நிலம் நீர் தீ வளி வானமென்றற் றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனான்,—உண்மை - அவ்வுண்மையே,—ஒன்று - (நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றாகிய உலகமும்,—ஒன்றின்-ஏனைக் காயம்போல,—தோன்றி நின்று அழிதல் ஆலே - தோன்றி நின்றழிதலை,—நிகழ்த்தும் - உணர்த்தும் என்க.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்து ளகரமும், இதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; † "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல.

---

* அகவல் - உஉ. † திருக்குறள், சுற்றந்தழால். செ - ௪.

ஆயிற்றனென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

* "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினுென்று தோன்றிநின்றழிதலாலென்பதற்கு வானமுதலியவைந்தும் முறையே ஒன்றினுென்று தோன்றிநின்றழியுமென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலென்றுரைப்பாருமுளர்; வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித்தொழிந்தனவெல்லாம் புனைந்துரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக்கொண்ட மீமாஞ்சகமதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச்சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந்திலர்; அல்லதூஉம் ஈண்டுக் கூறுவனவெல்லாம் பொருந்துமாறுபற்றியன்றி ஆகமவளவைபற்றியன்மையானும் அவ்வுரை போலியாதலறிக. (அ)

ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழிவ தின்று மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாங்
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) (நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்றாகிய உலகமுங் காயம் போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும் அங்ஙனமாயினும்) பார் இடம் ஒக்க அழிவது இன்றும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லாம் ஒருங்கே யழியுமெனின் உலகம் அநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும் மீளத்தோன்றுதற் கோரியை பின்றாய் முடியுமாகலானும்,—ஓர் இடம் அழியப் பின்னும் ஓர் இடம் நிற்கும் என்றிடின் - (அவ்வாறன்றி) உலகத்தி னொருபக்கமழியினும் பிறிதொரு பக்க நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின் (அற்றன்று),—பயில் வித்து எல்லாம் - (தம்முள் ஒருசாதிப் பல பொருளாகிப்) பயில்கின்ற வித்து முதலிய சடங்கள்,—கார் இட மதனில் அங்குரம் காட்டும் - கார்காலமாகிய வோர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே முளை தோன்றும்,—வேனிற் கழியும் - வேனிற்காலமாகிய வோர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே யழியும் ஆகலின்,—சீர் உடைத்து உலகு - (அவ்) வியல்பிற்றாகிய வுலகமும்,—காலம் சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம் வந்துழி,—பெயர்ந்துசெல்லும்- அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி யொருங்கே யழியும் என்க.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு; அச்சீரொன்றுற்போல. (கூ)

காலமே கடவு ளாகக் கண்டனந் தொழி லுக் கென்னிற்
காலமோ வறிவின் றாகு மாயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டுங் காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லாற்றுணைக் கார ணங்காண்.

(இ-ள்.) (காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான்) தொழிலுக்கு - அத்தோற்றக் கேடுகட்கு,—காலமே கடவுளாகக் கண்டனம் என்னின் -

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல். சூ - உஉ.

காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின் (அஃதொக்கும்),—ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ அறிவு இன்றாகும் - அக்காலம் அறிவில்லாத சடமாகலாற் (கருத்தாவாகாது),—காரியங்கள் காலமே தரவே காண்டும் - (ஆனாற்)காரியங்களைக் காலமே தரவேகாண்டலின்,—கடவுள் ஏவலால்-சேதனனாகிய கருத்தாவின தேவலான்,—காரணன் விதியினுக்கு - அவன் செய்யும் அத்தொழிற்கு,—காலமும் துணைக்காரணம் காண் - காலமுந் துணைக்காரணமாமென்றறிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமே தரவேயென்னும் ஏகாரமிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்து நின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது. (௧0)

அழிந்தபி னணுக்க டாமே யகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னிற் கன்மமு மணுவுங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலான் முடியா செய்தி
யொழிந்திடு மணுரூ பங்க ளுலகெலா மொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) அழிந்த பின் - உலகம் அழிந்த பின்னர்,—அணுக்கள் தாமே - மீளப் பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - கன்ம மேதுவாக,—அகிலமாய் - பிரபஞ்சமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடும் என்னின் - தோன்றி நின்று அழியும் (கன்ம காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையு மொருகாரணமாம் அத்துணையே பிறிதில்லை) எனின் (அற்றன்று);—மொழிந்திடும் கன்மமும் அணுவும் - சொல்லப்பட்ட கன்மமும் அணுவும்,—சடம் ஆகியே முடிதலான் - சடமாயே முடிதலின்,—செய்தி முடியா - (அவை தம்முட்கூடித் தொழிற் படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்) தொழிலையின்றி அமையாது,—உலகு எலாம் ஒடுங்கும் அன்றே - (அஃதன்றியும்) உலகமுழுதும் ஒடுங்கும்போது,—அணுரூபங்கள் கூட ஒழிந்திடும் - அணுவுங் கூடவே ஒடுங்கும் (ஆகலான் அது பின் அகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமாறு யாண்டையது) என்க.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு. (௧௧)

காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின் றென்னிற்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகுங்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னிற்
காரண மாயை யேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டால்.

(இ-ள்.) காரண அணுக்கள் கெட்டால் - காரணமாகிய அணுக்கள் அழிந்தால்,—காரிய உலகு இன்று என்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்சம் இன்றெனின்,—மாயை காரணமாக - (சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய) மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரியம் காணலாகும் - (அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக்) காரியப்படுதற்கோ ரிழுக்

கில்லை,—அணுவே இங்குக் காண்பது - (ஆனால்) அணுவே யீண்டு (முதற்காரணமென)க் காணப்படுவதன்றி,—மாயை காரணம் என்னை என்னின் - மாயை முதற்காரணமென்பது பெறப்படாதெனின்,—அணுவிற் காரியம் கண்டால் - அணுக்களிடத்தே காரியத்தன்மை கண்டலான் (அவை உலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதாகலின்),—மாயையே காரணம் காண் - மாயையே முதற்காரணமா மெனவுணர்க என்க.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

காண்டலாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, * "மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து" என்றாற்போல; ஆல் அசை. (கஉ)

காரிய மென்ப தென்னை காரண வணுவை யென்னிற்
காரிய மவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய வுருவ மெல்லா மழிதருங் கார ணத்தாற்
காரிய வுறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே.

(இ-ள்.) காரண அணுவை - காரணமாகிய அணுவை,—காரியம் என்பது என்னை என்னின் - காரியமென்பது எங்ஙன மெனின்,—காரியம் கடாதி போல அவயவத்தாற் கண்டனம் - (அணுக்கள்) காரியப்பொருளாதல் குடமுதலியன போல அவயவமுடைமையால் அறிந்தனம்,—காரிய உருவம் எல்லாம் - காரியப்பொருளெல்லாம்,—அழிதரும் காரணத்தால் - அழிதன்மாலைய வாகலின்,—காரிய உறுப்பு இல் மாயை - காரியப்பொருளெனப்படுதற்கு இயைபுடைய அவயவத்தன்மை இன்மையின் நிலைபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,—தரும் எனக் கருதி டாயே - முதற்காரணமென நீ அறிவாயாக என்க.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்படும். (கங)

தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின் றொழில தென்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக
வேற்றதே லீண்டு நிற்கு மில்லதே லியைவ தின்று
மாற்றநீ மறந்தா யித்தான் மாயையை மதித்தி டாயே.

(இ-ள்.) தோற்றமும் நிலையும் ஈறும் - தோற்றம் நிலை இறுதி யென்னு முத்தொழிலும்,—மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் உலக(மாற்றம்) - (மாயைதருமென்றற்கு) மாயையே பிரகிருதியென்றறிகவென்று கூறுகின்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் - வித்தின்கண்ணே சாகைமுதலியன சூக்கும ரூபமாய் அடங்கி நின்றனவாயின்,—ஈண்டு நிற்கும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுமென உடம்பாட்டானும்,—இல்லதேல் - அவ்வாறு சூக்குமரூபமாய் அடங்கி நிற்றலில்லையெனின்,—இயைவது இன்றும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுதலு மின்றாமென எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற,—(உலக)மாற்றம் - உலகமொழியுஞ் (சான்றாகலின்),—நீ மறந்தாய் - (அதனை) நீ மறந்தாய்,—இத்தால் - (காரிய வுறுப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி வேதமொழி உலகமொழி

* திருக்குறள், துறவு. ௪ - ௪.

சான்றுதலாகிய)இதனானும்,—மாயையை - (அணுகாரணவாதத்தைவிட்டு) மாயையே காரணமென்பதனை,—மதித்திடாயே - அறிவாயாக என்க.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

வேதத்தின்றொழில் அதனை யுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாவென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுறுப்பின்மை மாத்திரை யேயன்றி யென இறந்தது தழீஇயிற்று. (கச)

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகு
நீயதிங் கில்லை யென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு
போயுகு மிலைக ளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதி
னாயிடு மதுவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே.

(இ-ள்.) நீ அது இங்கு இல்லை என்னின் - (அதுவன்றியும்) நீசற்காரிய காரணங்கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியா மென்பையாயின்,—முயலிற் கோடு நிகழ்ந்திடும் - முயலின்கண்ணுங் கோடு உளதாதல் வேண்டும்,—உள்ள வஞ்சம் - (அற்றேல்) உள்ள பிரவஞ்சமே,—மாயையின் போவது வருவ தாகும் - மாயையினொடுங்கி மீளத்தோன்று மென்பார்க்கும்,—மரங்களின் உகும் இலைகள் எல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி,—போய்ப் புக்கு - தானே மரத்தின் ஒடுங்கி,—போதின் - அதற்குரிய காலத்தில்,—ஆயிடும் என்னின் - மீளத்தோன்றுதல் வேண்டு மெனின் (அஃதொக்கும்),—காரணம் கிடக்க - (அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி) சத்திரூபகாரணமாய் நிலை பேறுடைமையின்,—அதுவும் ஆமே - அது (மீளத்தோன்றுதற்குரிய கன்மங் காலமுதலிய பிறகாரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி அவ்வாறே)தோன்றும் (அல்வழித்தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக்கடாவென்னை) என்க.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

அதுவும் உம்மை அசை.

பிறகாரணங்களாவன:—கன்மங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது 'மழைபெய்யக் குளநிறையும்' என்றாற்போல நின்றது.

அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இல்வழியும் மரத்தின்கண் அது போல மற்றுஞ்சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறு வேறிலைகள் தோன்றுதற்கிழுக்கின்மையுமுணர்க. (கரு)

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி
வருதலா லநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத்
தருதலா லாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக்
கொருவனு ரென்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(இ-ள்.). (அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின் அற்றன்று) கருது காரணம் உண்டாகக் காரியம் உள்ளதாகி வருதலால் - கருதுகின்ற கார

ணம் உள்பொருளாக அதன்கட்டோன்றுங் காரியமும் உள்பொருளேயென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலின்,—வையம் அநாதி - காரியப் பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம்,—மற்று ஒரு கடவுள் இத்தைத்தருதலால் - இது ஒரு கருத்தாவால் (ஒரு காலத்து) விளங்குதலும் (ஒரு காலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடு) பற்றி,—ஆதி யாகவும் சாற்ற லாகும் - அழி பொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும் (அவ்வவத்தை வேறுபாடுகருதாதவழி) உம்மையான் நித்தப்பொருளென்பதே துணிவு என்க.

மாயைக்கொருவனுரென்னிங் கென்னினுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்பதொழித்து அழிந்திடுமெணுக்கடாமே என்பதுமுதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மாயை——கேணீ என்னு மிறுதியது பின்வருஞ் செய்யுளிற் சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும். (கசு)

புத்திமற் காரி யத்தாற் பூதாதி புருடன் றானு
மத்தனு கரணம் பெற்றா லறிதலா லவற்றை மாயை
யுய்த்திடு மதனான் மாயைக் குணர்வொன்று மில்லை யென்றே
வைத்திடு மதனா லெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.

(இ ள்.) இங்கு மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் என் என்னின் - ஈண்டுக்(கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும் மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந்தாது) மாயையே தன் காரியத்தைத்தரும் இதற்கொரு கருத்தாவெற்றுக் கெனின் (அறியாது கூறினாய்),—உள்ளவாறு உரைப்ப நீ கேள் - (அதனை) உள்ளவாறு உரைத்தலை நீ கேட்பாயாக (குடங்குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போல),—பூதாதி - பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம்,—புத்திமற் காரியத்தால் - ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமே யாகலானும்,—புருடன்றானும் - புருடன் (சேதனப் பொருளாயினும்),—அத்தனுகரணம் பெற்றால் அறிதலால்-அப்பூதாதியாகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலே அறிதலானும்,—மாயை அவற்றை உய்த்திடு மதனால் - மாயை (அவற்றிற்கு முதற்காரணமாய்) அவற்றைச் செலுத்துதலின்,—மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே வைத்திடுமதனால் - அம்மாயைக்கு உணர்ச்சி சிறிது மில்லையென்றே கூறியிருத்தலானும்,—எல்லாம் வருவிப்பான் - பாரிசேடவளவையான் (இவ்வினைத்தினும் வேறாய் மாயையினின்றும்) பூதமுதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன் வேண்டும் - ஒரு கடவுள் வேண்டப்படுவன் என்க.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன்முடிபு; ஆண்டுத் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனனென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்பட நின்றது.

ஏகாரந் தேற்றம். (கஎ)

காரிய கார ணங்கண் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
பாரின்மண் டிரிகை பண்ணு மவன்முத றுணைநி மித்தங்

தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
வாரியன் குலால னாய்நின் றாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(இ-ள்.) காரிய காரணங்கள் - (அல்லதூஉம்) ஒரு காரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங் காரணங்கள்,—முதல் துணை நிமித்தம் - முதற்காரணந் துணைக் காரண நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும் (அவை தம்முளொன்றை இன்றியமையாவென்பதூஉம் தம்முள் வேறுதலும்),—பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் - இவ்வுலகின்கண்ணே (குடமுதலிய காரியத்தில்) மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முதல் துணை நிமித்தங் கண்டாம் - (முறையே) முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரணமுமாகக் காட்சியளவை யான் அறிந்தாம்,—தேரின் - ஆராயுங்கால்,—அகிலம் எல்லாம் - பிரபஞ்சத்தொகுதியாகிய காரியத்திற்கும் (அவ்வாறே),—மாயை மண்ணாக - மாயை மண்போல முதற்காரணமாகவும்,—தன்சத்தி திரிகையாக - தனது சத்தி திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும்,—ஆரியன் குலாலனாய் நின்று - சிவபிரான் (அவ்விருகாரணங்களின் வேறாய்க்) குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாகவு நின்று,—ஆக்குவன் - (அதனைத்)தோற்றுவிப்பான் என்க.

காரிய காரணங்களென்னும் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை வடநூன்முடிபு.

மாயைக்கொருவனொன்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்பதுளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் உதிப்பதுமீறுமென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதம் பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம் பற்றியும், ஐயநிகழாமல் வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டும் என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனாற் றரப்படுமாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு ஆரியன் குலாலனாய் நின்றாக்குமாறு ஒன்பதுசெய்யுளாற் றொகுத்துணர்த்துகின்றார். (௧௮)

விந்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை
முந்திடு மராக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே.

(இ-ள்.) (சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின் அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல் பெற்றும். அவற்றுண் மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும் அஃது ஏனை யிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயை ஆகி - அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி (மலகன்மங்களோடு விரவி) முதற்காரணமாய் அசுத்தமாயையாகியும்,—மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும் - அவ்வசுத்தமாயையினது தூலபரிணாமமாய்த்தோன்றிப் பிரகிருதிமாயையாகியும் வரும் (அம்மூன்றனுள்),—விந்துத் தன்பால் - சுத்தமாயையினின்றும்,—வைகரி ஆதி முந்திடும் - (சங்காரமுறைபற்றி) வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக்குந்தோன்றும்,—மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகம் ஆதி (முந்திடும்) - (சங்கார

முறைபற்றி) அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணதத்துவம் ஐந்துந் தோன்றும்,—மூலம் - பிரகிருதிமாயையினின்றும்,—முக்குணம் ஆதி (முந்திடும்) - (சிருட்டிமுறைபற்றிக்)குணதத்துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவம் இருபத்துநாலுந்தோன்றும் (இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களை),—சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே - சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும் - தோற்றுவிக்கும் என்க.

விந்துவின்மாயையாகி யென்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க; இன் சாரியை; அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றி யென்க.

இஃதறியாதார் விந்துவைப்போல மாயையாகி யென உவமையுருபாகக்கொண்டுரைப்பாரும், விந்துவினின்று மாயைதோன்றி யென நீக்கப்பொருட்டாகக்கொண்டுரைப்பாருமாயினார்; இரத்தினத்திரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர்கருத்தாகவைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமை யறிக.

அநந்தர் சீகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியையின்றி யமையாவென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நிதியே கூறினார்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இதனானே முதற்காரணமூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனை யின்றியமையாதவாறுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

வைகரி செவியிற் கேட்ப தாயத்த வசன மாகி
மெய்தரு முதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற வடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
யையமில் பிராண வாயு வடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்) வைகரி - வைகரி வாக்காவது,—செவியிற் கேட்பதாய் - தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்படுவதாய்,—அத்த வசன மாகி - (நினைந்த)பொருளைச்சொல்லுஞ் சொல்லாய்,—புந்தி காரணமதாகி - (அச்சொல்லுவானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ்) சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற் கேதுவாகியும்,—மெய்தரும் - உடம்பின்கண் எழும்,—உதான வாயு மேவிட - உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு,—விளைந்த வன்னம் - (மத்திமைத்தானத்துச்) சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிய அக்கரங்கள்,—ஐயம் இல் பிராண வாயு - (மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய) ஐயமின்றுதற் கேதுவாய் (அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும்) பிராணனென்னுங்காற்றான்,—அடைந்து எழுந்து - உந்தப்பட்டெழுந்து,—பொய் அற அடைவு உடைத்தாய் - விபரீதமறப்புறத்தே அடைதலுடைத்தாகியும்,—அடைவு உடைத்தாம் - (சொல்லாநின்ற இவ்விருவகை) இலக்கணத்தை யுடையதாம் என்க.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம் என்றது அனுவாதம்.

விளைதல் உருவெவையுந் தெரித்தல்.

மெய் உடம்பு.

பொய் விபரீதம்.

ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றுதற்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர்கொண்ட குறிப்பு வினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புந்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவிகற்ப வுணர்வின் மேற்றாயிற்று. (௨௦)

உள்ளுண ரோசை யாகிச் செவியினி லுறுதல் செய்யா
தொள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை யுடைய தன்றித்
தெள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்திமை வேற தாயே.

(இ-ள்.) செவியினில் உறுதல் செய்யாது - செவியிற் கேட்கப்படாதாய்,—மெள்ளவே எழுவது - மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங்குதலுண்மையால்,—உள் உணர் ஓசையாகி - (சொல்லுவான்) தன்னுள்ளே உணருஞ் சவிகற்பவுணர்வுக்கேதுவாய்,—(உள் உணர் ஓசையாகி) - உள்ளேயுணரப்படும் ஓசையாகியும்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை உடையது அன்றி - விளங்கிய பிராணவாயுவின் றொழிற்பாடின்றி (உதானவாயுவின் றொழிற்பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மையின்),—தெள்ளிய அக்கரங்கள் - (சூக்குமரூபமாய்) வடிவு விளங்கிய அக்கரங்கள்,—சிந்திடும் செயலது இன்றி - (பிரிந்து தோன்றினும் பல் இதழ் நா அண்ணங்களிற் பட்டுச்) சிதறிப்போதலின்றியுஞ் (சொல்லாநின்ற இவ்விருவகை இலக்கணத்தானும்),—வேறதாயே - (முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும்)வேறாய் (அறியப்படுவது),—மத்திமை ஆகும் - மத்திமை வாக்காகும் என்க.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசையென்னும் வினைத்தொகையின் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படு பொருட்பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

* "உயிரிற் சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து - முந்தியிடுஞ் செவியிலுறா துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்; உயிரிற் சேர்ந்து வருமவையென்றது முன்னர்க்கூறப்படும் வைகரியை.(௨௧)

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித்
தோற்றுத லடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச்
சாற்றிய மயிலி னண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங்
காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) பைசந்தி - பைசந்திவாக்காவது,—சாற்றிய மயிலின் அண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்று - (மேல் விளங்கித்தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையும் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபட ஒடுக்கி நிற்பதாய்க்) கூறுகின்ற மயின் முட்டையிற்றரித்திடு நீர்போல,—வேற்றுமைப்பட்ட

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம். செ - ௨௫.

வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி - பலவகைப்பட்ட எழுத்துக்கள் (மத்திமைத்தானத்து) வேறு வேறாகப் பிரிவுபட,—தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி - விளங்கித்தோன்றுமுறைமையினை அடக்கி,—அங்கு ஆற்றவே உடையதாகி - அங்கே மிகவுஞ் சூக்குமரூபமாய்க்கொண்டு,—சொயம்பிரகாசமாகி அமர்ந்து நிற்கும் - சிந்தையின்கண் அமர்ந்துநிற்கும் (அன்றி நிருவிகற்ப வுணர்விற்கு ஏதுவாம் என்னும் இவ்விரண்டிலக்கணத்தை யுடைத்தாம்) என்க.

விபாகம் பிரிவு. (௨௨)

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி
யாக்கிடு மதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டா
னீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி ளைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றாம்.

(இ-ள்.) சூக்கும வாக்கது - சூக்கும வாக்காவது,—உள் ஓர் சோதியாய் - பரசரீரத்தி னுள்ளாக நாதமாத்திரையாக விளங்கியும் (ஞானமாத்திரைக்கு ஏதுவாகியுஞ் சொல்லாநின்ற இலக்கணத்தை) உடையதாய்,—அழிவது இன்றி - (சுத்தமாயா ரூபமாய்க்)கேடின்றி (நிலைபெற்று),—அதிகாரத்திற்கு அழி வினை ஆக்கிடும் - பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே அழிகின்ற தொழிலை உண்டாக்கும்,—தன்னைக் கண்டால் - (தவவிசேடத்தால்) அதனை (உள்ளபடி) காணப்பெற்றால்,—புருடன் - அப்புருடனுக்கு,— நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீங்காத பேரறிவும் ஆனந்தமுஞ் சுதந்திரமும் நித்தியத்துவமு முடையதாய்,—போக்கொடு வரவு இளைப்பும் விகாரமும் இன்று - நாசோற்பத்தியான் வரும் இளைப்பும் விகாரமுறுதலும் இல்லையாம்,—ஆம் - (சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகம்) உண்டாம் என்க.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்றாமெனவும், வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது * "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தினியல்பிது வென அதன்பெருமை கூறுவார், நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றாம் என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றாம்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அச்சூக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாகக் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம் படமுதலியன காட்சிப்புலனாமாறுபோலத் தன்னியல்பானினிது விளங்கக் காண்டல்.

கண்டாலெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றாம்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். ரு - ௫௭.

இவ்வாறன்றி, "ஒவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற் - சேவுயர் கொடியினுன்றன் சேவடிசேரலாம்" என்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக்கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றி யழிவினையாக்கிடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற்கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக்கூறுதற்கோரியைபின்மையும் நோக்கிலர். (௨௩)

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடு மஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணும மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லானூற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை யென்பர் நல்லோர்.

(இ-ள்.) நிகழ்ந்திடும் நான்கு வாக்கும் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்கு வாக்குக்களும்,—நிவிர்த்தி ஆதி கலையைப்பற்றி - நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளைப் பற்றுக்கோடாகச்சார்ந்து,—அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவமுதலிய பஞ்சதத்துவங்களின் இருக்கும்,—படம் குடில் ஆனாற்போல - படமே குடிலாயினாற்போல,—புகழ்ந்திடும் விருத்தி ஆகும் - (இவை சுத்தமாயையினின்றும்) புகழத்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி,—செயல்பரிணுமம் அன்று - (அசுத்தமாயாகாரியம்போலப்) பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல,—மகிழ்ந்திடும் பிரமம் (என்பர்) - (இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள்) மகிழத்தக்கபிரமமென்பர்,—நல்லோர் - சைவசித்தாந்திகள்,—(பிரமம்) அன்று மாமாயை (ஆகும்) என்பர் - பிரமமாகலின்றிப் (பிரமத்திற்குநேரே பரிக்கிரக சத்தியெனப்படுஞ்) சுத்தமாயாரூபமாகுமென்று கூறுவர் என்க.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளானய குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாய வாதமும், நூலானகியவாடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேரானய நீர்த்தோற்றம்போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தனவாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின், அவற்றையொழித்து, சித்தாந்தத்திற்கொள்ளப்படும் பரிணமம் விருத்தியென்னு மிரண்டினுள் இச்செயல் யாதோவென்னும் ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அற்றேற்பிரமம்போலுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமன்று மாமாயையாகுமென்றுங் கூறினர்.

அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும்.

பரிணமம் விருத்தியென்னுமிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங் குடிலானாற்போல விருத்தியெனவே, ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாமமிருவகைப்படும்; அவற்றுட்பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப்படுவதூஉமென்க.

விருத்தியென்பதுஞ் சூக்குமபரிணாமமென்ப.

நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட

புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங்ஙனம் நால்வகைவாக்கும் ஐவகைப்படுமென்றுரைத்தலுமொன்று.

வித்தைகள் வித்தை யீசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்தி ரங்க
டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு
முய்த்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(இ-ள்.) வயிந்தவந்தான் - சுத்தமாயை (முதற்காரணமாவது),—விந்தைகள் - (ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாக்கு மாத்திரைக்கேயன்றி) மந்திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமகேசுரர்,—சதாசிவர் என்ற இவர்க்கு - அணுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வைத்துறும் பதங்கள் - வேண்டப்படும் பதங்களும்,—வன்னம் - அக்கரங்களும்,—புவனங்கள் - புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திரங்களும்,—தத்துவம் - தத்துவங்களும்,—சரீரம் - சரீரங்களும்,—போகம் - போகங்களும்,—கரணங்கள் தாம் எலாமும்,—கரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும் - உபாதானமாகிநின்றே உய்த்திடும்,—முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்தும் என்க.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்றது. (உ௫)

மூவகை யணுக்க ளுக்கு முறைமையின் விந்து ஞான
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்று
மோவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற்
சேவுயர் கொடியி னுன்றன் சேவடி சேர லாமே.

(இ-ள்.) விந்து ஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த) வாக்குக்கள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகை அணுக்களுக்கும் - (ஈண்டுக்கூறிய சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி) விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையின் மேவினது இல்லையாகில் - (வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி) முறையே தூலமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலதமமாயும் பொருந்தி யறிதல் இல்லையாயின்,—விளங்கிய ஞானம் இன்றும் - விளங்கிய ஞானம் இல்லையாம் (ஆகலின் ஒருதலையான் வேண்டப்படும்),—விந்து ஞானம் ஓவிட - சவிகற்பஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் (பரமபந்தமாதலிற் றன்னின் வேறாகக்காணப்பட்டு) நீங்க,—ஓர் ஞானம் உதிப்பது உண்டேல் - (அவைக்கு மேலாகியதோர்) பேரறிவு (ஒருவனுக்கு) விளங்குமாயின்,—சே உயர் கொடியினுன்றன் சேவடிசேரலாமே - (அவன் அப்பொழுதே) இடபக்கொடியையுயர்த்த சிவபிரான் றிருவடியாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் என்க.

எனவே, இவ்வாக்குக்கள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர்க்குப் போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல்.

ஞானத்திற்கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்றுபசரித்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளர். அஃது ஆகமவசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியங்களும் அவற்ற தியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (உ௬)

அருவினி லுருவந் தோன்றி யங்காங்கி பாவ மாகி
யுருவினி லுருவ மாயே யுதித்திடு முலக மெல்லாம்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகு
மொருவனே யெல்லா மாகி யல்லவா யுடனு மாவன்.

(இ-ள்.) அருவினில் உருவம் தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையினின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும் அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும் அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றி,—உருவினில் உருவமாயே உதித்திடும் - அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலகமெல்லாம் அங்காங்கி பாவம் ஆகி - (இவ்வாறே) காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந்(தோன்றி) நில நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலியென்றற் றொடக்கத் தவயவப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடும் சுருங்கும் - வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்து வரும் (இத்தன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறு நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது மற்றென்னெனில்),—பேதாபேதமோடு அபேதமாகும் - பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம் சற்காரிய மாதலைநோக்கி அபேதமாம்,—ஒருவனே - மேற்சிவனவன்றன் சந்நிதிதன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வனே,—எல்லாமாகி - (அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்காற்) கலப்பினால் ஒன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால் வேறாகியும்,—உடனும் ஆவன் - செலுத்துதலால் உடனாகியு நிற்பன் என்க.

எல்லாமென்றதனாற்சுத்தமாயாவிருத்தியினும் அவ்வாறுநிற்பனென்பதுபெறுதும்.
உருவினிலருவாய்த்தோன்றுமெனப்பிரித்தமையின்,ஏகாரம்பிரிநிலைக்கண்வந்தது.
ஒருவனேயென்னும் ஏகாரந்தேற்றம்.
அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அநிர்வசனத்தின் உலகந்தோன்றுமென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார், அருவினிலுருவந் தோன்றியென்றும், அவயவமே பொருளாய்த்தோன்றுவதன்றி அவயவியென்பதொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார், அங்காங்கிபாவமாகியென்றும், நிலமுதலிய உருவப்பொருளினின்றுங் கந்தகுணமுதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார், உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென்றுங்கூறினர்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு. பிறவுமன்ன.

இதனானே மாயை முந்திடுமெராகமாதி முக்குணமாதிமூலந் தந்திடும் என்றதன் கட்படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (உ௭)

அருவுரு வினை தாகும் விகாரமு மவிகா ரத்தின்
வருவது மில்லை யென்னின் வான்வளி யாதி பூதந்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடு
முருவமின் னுருமே றெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) அரு உரு ஈனுதாகும் - அருவமாகிய மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது,—அவிகாரத்தின் விகாரமும் வருவதும் இல்லை என்னின் - அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய பிரபஞ்சந்தோன்றுவதுமில்லை எனில் (அறியாது கூறினுய்),—வான் - (உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய) ஆகாயத்தினின்றும்,—வளி ஆதி பூதம் தருவது - (உருவமும் விகாரியுமாகிய) வாயுமுதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும் (அதுவேயுமன்றி),—தன்னின் - அவ்வாகாயத்தினின்றும்,—மேக சலன சத்தங்களோடும் உருவ மின் உரு மேறு எல்லாம் உதித்திடும்- பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பலவோசைகளும் உருவமாகிய பல மின்னுக்களும் பல விடிகளும் இன்னும் இவைபோல்வன பலவுந் தோன்று மாகலான்,—உணர்ந்து கொள்ளே - (அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதனை) அறிவாயாக என்க.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின் அது வழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனுனே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வாறு, உதிப்பதுமீறுமென்பது முதல் அருவுருவென்பதீருகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும்,முதற்செய்யுளின் ஒருவனே டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம் வருமுறைவந்து நின்று போவதுமாதலாலே தருபவனெருவன் வேண்டும் என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி ஈறுமாகி யநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடுமென்னும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான்ருெடங்கினுர். (உ-அ)

இரண்டாமதிகரணம்.

அது அவனலே ...து.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால ஞலே
யெண்ணிய வுருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் றானுங்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேணீ.

(இ-ள்.) குலாலனுலே - குயவனுல்,—மண்ணினிற் கடாதி எல்லாம் வருவது-மண்ணிற் குடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல் போல,—ஈசன் றானும் - ஆரியனும்,—எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் (ஆயின்) - கருதிய அகிலமெலலாவற்றையும் ஆக்குவனுயின்,—இங்குக் கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் - (குயவன்றானும்) ஈண்டுக் கருதுகின்ற கடாதி காரியங்களையெல்லாம்,—காரண மதனின் (நின்று) காண்பன் - (அவற்றிற்குக்காரணமாகிய) அந்நிலத்தினின்றுஞ்செய்வன் (எனக்கண்டோமே அதுபோல),—எங்கே நின்று பண்ணுவது - (ஆரியன்) யாங்ஙன நின்று செய்வன்,—என்றிடிற் பகர நீ கேள் - என்றால் (யாம் அதற்கு விடை) கூற நீ கேட்பாயாக என்க.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம்வருவது குலாலனுலே யெண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் என்றது அனுவாதம்.

ஆயினென்பது சொல்லெச்சம்.

காரணமென்றது நிலமென்னுந்துணையாய் நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதுவினு; இதற்குப் பிறரெல்லாங்கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார்.

சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனு னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொண்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

(இ-ள்.) சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்ப அரிது அதனுல்-(அவன்) தன்மையோ உலகம்போலன்றி வாக்குமனுதீதகோசரமாகலான்,—நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை - (அவன்) நிற்குநிலையும் அவ்வியல் பிற்றேயாம்,—ஆயினும் கூற நீ கேள் - அங்ஙனமாயினும் ஒருவாற்ருன் உவமையில் வைத்து உனக்குக்காட்டுதும் நீ அறிவாயாக,—ஞாலம் எழிணையும் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல - உலகமெல்லாவற்றையுந்தோற்றுவித்து நிறுத்திப்பின்னர் அழித்துக் காரியப்படுத்துங்காலம் (அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட்குந் தானுதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்)போல,—கடவுட் கண்ணே - சிவசத்தி,— நிலைசெயல் நீகொள் - (நிராதாரமாய்) நின்றே (கார்யப்படுத்து முறைமையை) நீ உணர்ந்துகொள்க என்க.

சீலம் தன்மை.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண்வந்தது.

கோலமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஞாலமேழிணையுமென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு; ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக்கூறினர்; உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது.

அற்றேன், ஞாலமேழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின்னுசம் பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம் இலவந்துடியென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது சித்தாந்தநூற் றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய் நின்று செய்முதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் தடக்குறுவன்போலுமெனின்,அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்த தென்பது. (௩௦)

கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்றலும்
பெற்றியுஞ் சாக்கி ராதி யுயிரினிற் பிறந்தொ டுக்க
முற்றதும் போல வெல்லா வுலகமு முதித்தொ டுங்கப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி - (கரணங்களானுகிய) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள்,—உயிரினில் ஒடுக்கம் உற்றுப் பிறந்ததும் போல-ஆன்மாவின் ஒடுங்

கித்தோன்றும்வழி (ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் தடக்குறுதல்) போல, —பரனும் - முதல்வன்,—எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுங்க - எல்லாவுலக முந்தன்பால் ஒடுங்கி உதிப்ப,—பற்றொடு (நின்றனன்) - தானும் அதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைப்பட்டுத்) துடக்குறுவோனாகியும்,—கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கி - கற்ற நூற்பொருளுஞ் சொல்லும் (வாதனாரூபமாய்ப் புத்திதத்துவத்தை ஒட்டிநின்று)ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கி,—தோன்றும் பெற்றியும்(போல)- தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறுதவாறுபோல, —பற்றது இன்றி நின்றனன் அன்றே - (ஆண்டுத்)துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன் என்க.

எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்க.

ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மன்னிநின்றே மருவிடுமென்றது தடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார்.

இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்துகின்றார்.(௩௧)

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதே னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு மலத்தி னாகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
தயர்வொழி காரியங்க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிறரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(இ-ள்.) ஈசன் - ஈறாகியோனால்,—ஒடுங்கிய உயிர் அவை - ஈறெய்திய உயிரோடுங் கூடியவுலகம்,—பின்னும் - (ஈறெய்தியவாறே ஒழியாது) மீளவும்,—அரன்பால் உதிப்பது என் என்னில் - அவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும் - குற்றம் பொருந்திய மலபரிபாகம் வருதற் பொருட்டுத் தோன்றும்,—சிதைந்தது ஏது என்னில் - (அற்றேல் மீளவுந்தோன்றற்பாலது முன் அழியாது நிலைபெறவே அமையும் அவ்வாறன்றி) அழிதல் எற்றுக்கெனின்,—சித்தத்து அயர்வு ஒழி(யக்) காரியங்கள் அழியும் - உயிரின் இளைப்பொழித்தற்பொருட்டு (முன் இளைப்பினைச்செய்து நின்ற) காரியங்கள் அழியுமாகலான்,—பயில் தரு காரணம் கிடக்கும் காரியம் - (அழிந்தவழியும் முன்னைவினைத்தொடர்ச்சிக்கு உரியனவாய்த் தத்தம்) காரணங்களிற் (கன்மத்தோடு) பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை,—பின் பண்டுபோற் பண்ணும் - பின்னர் ஒடுங்கியவாறே உதிப்பச்செய்வன் என்க.

ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல் என முன்னர்க்கூறுவாராகலின், அதற்குரியவியைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார் காரணங்கிடக்கும் பயிறருகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு.

ஏதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவின்கண்ணதாகிய இளைப்பு.

ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப்பிறரொல்லாஞ் சற்காரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார். (௬உ)

தோற்றுவித் தளித்துப்பின்னுந் துடைத்தருடொழில்கண் மூன்றும்
போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னிற்
சாற்றிய கதிரோ னிற்கத் தாமரை யலருங் காந்தங்
காற்றிடுங் கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசி னிக்கே.

(இ-ள்.) ஈசன் - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித்து அளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் மூன்று தொழில்களும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னர் இறுதியைச் செய்விக்கின்ற இம்முத்தொழில்களும்,—போற்றவே உடையன் - இடையறாது செய்வனாயின்,—புகுந்தது விகாரம் என்னின் - பாரமெய்திவிகாரியாவான்போலுமென்பராயின் (அஃதில்லையென்பது),—சாற்றிய கதிரோன் நிற்க - (யாவராலும்) புகழப்பெற்ற ஞாயிறு சந்நிதிக்கண்,—காந்தம் கனலைக் காற்றிடும் - சூரியகாந்தக் கல்லின்கண்ணே நெருப்பைக்காலச்செய்யும்,—தாமரை அலரும்-தாமரையை அலரச்செய்யும்,—காசினிக்கே நீரும் கரந்திடும் - பூமியின்கண்ணே நீரைச்சுவறச்செய்யும் (இங்ஙனந் தனக்குரிய முத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகாரமெய்தாமையின் வைத்து அறியப்படும்) என்க.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவுவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬௩)

உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலக மோத
வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்ததிங் கென்னை யென்னின்
விரைக்கம லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவி னோர்கள்
புரைத்ததி கார சத்தி புண்ணிய நண்ண லாலே.

(இ-ள்.) உரைத்த இம்மூன்று தொழில்களும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த முத்தொழில்களும்,—மூவருக்கு உலகம் ஓத - மூன்று கடவுளருக்கும் உரியதென உலகஞ் சொல்லா நிற்பவும்,—இங்கு வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது என்னை என்னின் - ஈண்டு வரையறுத்து ஒருகடவுளுக்கே முத்தொழிலுஞ் செய்யுஞ் சுதந்திரமுண்டென்பது என்னையெனின்,—விரைக்கமலத்தோன் மாலும் - வாசனை பொருந்திய கமலத்தின் கணுறைகின்ற அயன் மால் இருவரும்,—புண்ணியம் நண்ணலாலே - பொருந்திய புண்ணிய விசேடத்தால்,—புரைத்த அதிகாரசத்தி - (முதல்வனுடைய) உயர்ந்த அதிகார சத்தியை,—ஏவலான் மேவினோர்கள் - அவனதேவலாற் பெற்றுடையர் அன்றி அத்தொழிற்கு சுதந்திரரல்லராகலான் முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரம் அவ்வீறுமாகி யொருவனுக்கே உண்டு என்க.

* "நல்வினைக்கண் - வாணுளின்மாலாயனுகி" என்றூர் புடைநூலாசிரியரும்.

வேதம் புராணம் இதிகாச முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலியவற்றுட் காண்க.

---

* போற்றிப்பஃறொடை. வ - எக - எ௬.

வளைந்து வளைத்தென வலித்தது.

புளைத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெக்கது; புளைத்தல் உயர்தல். (௩௪)

இறுதியாங் காலந் தன்னி னொருவனே யிருவ ருந்தம்
முறுதியி னின்று ரென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதா
மறுதியி லரனே யெல்லா மழித்தலா லவனு லின்னும்
பெறுதுநா மாக்க நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

(இ-ள்.) இறுதியாங் காலந் தன்னின் - சங்கார காலத்தில்,—இருவரும் தம் உறுதியின் நின்றார் என்னின் - ஏனையிருவருந் தத்தம் ஆற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின்,—இறுதிதான் உண்டாகாதாம் - உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான் (அக்காலத்தே அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம்),—அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் - (அல்லதூஉம்) வேறொருவராலுஞ் சங்கரிக்கப்படாத சங்காரக்கடவுளெனப்படுவோன் (சிலவற்றையொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லனாகலானும்) முழுதுஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒருவனே - அவ்வொருவனே (எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும்),—பேரதி கரணத்தாலே - (ஒடுங்கிய வுலகங்கட்குப்) பெரியதோராதாரம் (அவனே) யாகலானும்,—இன்னும் ஆக்கம் நோக்கம் அவனால் நாம் பெறுதும் - (ஒடுங்கிய வுலகத்தை) மீளத்தோற்றுதலும் நிறுத்துதலுஞ் செய்தலை அவனாலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளுதும் என்க.

அறுதியிலரனென்னும் பெயரடையானும் ஓதுக் கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட்கிளவி; பேரதிகரணமெனவிசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், பௌராணிகர்மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்பமதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று. (௩௫)

சொன்னவித் தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்ற வென்னின்
முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாமு யிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே
துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே.

(இ-ள்.) முன்னவன் - சங்காரக்கடவுள்,—சொன்ன இத்தொழில்கள் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றக் காரணம் என்ன என்னில் - செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விளையாட்டு என்று மொழிதலுமாம் - ("*காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலியதிருவாக்குக்கள்பற்றிஅத்தொழிற்குக்காரணம்)விளையாட்டென்றலுமாம் "†ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி விளையாட்டென்றது ஐங்கலப் பாரஞ்சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளை

* திருவாசகம், திருவெம்பாவை, செ - ௧௨. † ஷை, ஷை. செ - ௧௧.

யாட்டென்பது போல அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை நோக்கியேயாக லின் (அக்கருத்தும்),—உயிர்க்கு-உயிர்கட்கு,—முன்னே மன்னிய புத்திமுத்தி - பெத்தகாலத்துப் பொருந்திய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் அருளால் துடைப்பதும் - (முத்திகாலத்துச்) செறிந்த மும்மலங்களும் அருளானீக்குதலாகிய வீடுபேறும்,—வழங்கவும் - கொடுத்தற்பயத்ததுமாம்,—(அருளாற்) சொல்லலாமே-(அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான்) உயிர்கண்மேற்சென்ற கருணையால் ஆகியதே ஆண்டைக்குக் காரணமெனச் சொல்லலாம் என்க.

மொழிதலு மென்னுமும்மை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணும்மை.

வழங்கவுமென்னுமும்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

காரணமென்னையெனக் கடாயினார்க்குப் பயன்கூறி விடுத்தல் செப்புவழுவாம் போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின், அற்றாயினும், அனுக்கிரகமொழித்தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின் அவற்றைச் செய்வது அருளாமாறியாங்ஙனமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௩௬)

அழிப்பிளைப் பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்ம மெல்லாங்
கழித்திட னுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பிற்
றெழித்திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும்
பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.

(இ-ள்.) அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,—அவ்வவர் கன்மம் எல்லாம் கழித்திடல்- அவரவர் கன்மமுழுதுங் கழியுமுகத்தான் (மலபாகம் வரச்செய்தலும்),—காப்பது - நிலையாவது,—நுகரச்செய்தல் - (கன்மங் கழியுமாறு அதனை) நுகர்வித்தலும்,—மறைப்பு - மறைப்பாவது,—கன்ம ஒப்பின் மலங்களெல்லாம் தெழித்திடல் - கன்ம ஒப்பினை (வருவித்து) மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அருள் - அருளாவது,—பந்தம் வீடு - பந்தம் விடுவித்தலும் ஆகிய (உறுதிப்பயத்தனவாகலான்),—பார்த்திடின் எல்லாச் செய்தி தானும் அருளே - ஆராயும்வழி ஐந்தொழிலும் அருட்செயலே யாகலின்,—பழிப்பு ஒழி - (இவற்றுட் சில மறத்தொழிலே போலுமெனப்) பழித்தலை ஒழிவாயாக என்க.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண்டைந்தொழிலென்றன் மலைவாம் பிறவெனின்,—ஆகாது; மறைப்பையுமருளையும் நிலையிறுதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி ஈண்டைந்தொழிலென்றாராகலின்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், சங்காரக்கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள்மதமும், தன்பொருட்டென்னும் பரிணாமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்தசித்துருவென்றதனை இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார்.

அருவமோ வுருவா ரூப மானதோ வன்றி நின்ற
வுருவமோ வுரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னி
னருவமு முருவா ரூப மானது மன்றி நின்ற
வுருவமு மூன்றுஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்ள வாமே.

(இ-ள்.) உரைக்கும் கர்த்தா வடிவு - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த (ஐந்தொழில் செய்யு) முதல்வனுக்கு (வடிவம் இன்றியமையாமையின் அவ்) வடிவமாவது,—அருவமோ உருவாரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ - அருவாகிய வடிவமோ அருவுருவாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டுமின்றிநின்ற உருவாகிய வடிவமோ (இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவமேன),—இங்கு எனக்கு உணர்த்து என்னின் - இவ்விடத்தே எனக்கு உணர்த்த வேண்டுமெனின்,—சொன்ன ஒருவனுக்கு - (அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்) கூறப்பட்ட ஒருவனுக்கு,—அருவமும் உருவாரூபம் ஆனதும் அன்றி உருவமும் நின்ற மூன்றும்-அருவும் அருவுருவும் அன்றி உருவுமெனநின்ற மூன்று வடிவமும்,—உள்ளவாமே - உள்ளனவாம் என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெறாதவகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்தசித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட ஒருவன்.

இதனானே அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்தவடிவமிவையென்பது கூறப்பட்டது.

இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கணுசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். (௩௮)

நண்ணிடு முருவ மென்னி னமக்குள வுருவம் போலப்
பண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சை
கண்ணிய வுருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவு டானு
மெண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு விசைப்பன் காணே.

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோ
லுத்தமன் கொள்வ னென்னி னவர்களி லொருவ னுவ
னத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்குவ தருளா லாங்கு
வைத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(இ-ள்.) உருவம் நண்ணிடும் என்னின் - (முதல்வனுக்கு) உருவமுண்டென்னின்,—உருவம் நமக்கு உளபோல - (உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின்) உருவமுடைய நம்மனோர்க்கு உளதாகிய (பரதந்திரம்) போல,—பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் - (முதல்வனுக்கும்) உருவமுண்டாதற்கு ஒருகருத்தா (உண்டெனப்பட்டுப் பரதந்திரமுளதாதல்) வேண்டும். (அஃதன்றி),—இச்சையேல் - (முதல்வன் நினைந்தவடிவங்கொள்ளுதல்) சுதந்திரமென்னின்,—பலரும் இச்சை - (முதல்வனுக்கு உள

தாகிய) சுதந்திரம் நம்மனோர் பலர்க்கும் உளதாதல் வேண்டும்,—யாம் கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம்-(இனி) நம்மனோர்க்குக் கருதியவடிவங்கள் எடுத்தன் முடியாது,—பெருங் கடவுள் தானும்-முதல்வன்றானும்,—யோக சித்தர்போல் எண்ணிய உரு இசைப்பன் காணே - யோகசித்தர்போலத் தான்கருதிய தொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவன்,—வித்தக யோக சித்தர் வேண்டு உருக் கொள்ளுமா போல் - (அங்ஙனம்) சதுரப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டும் வடிவங்கொள்ளுமுறைபோல,—உத்தமன்கொ ள்வன் என்னின் அவர்களில் ஒருவனுவன் - முதல்வன் நினைந்த வடிவங் கொள்வனுயின் அவ்வியோகசித்தர்களில் ஒருவனுய் முடியுமெனின்,— அத்தகை அவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டுருக்கொள்வது முதல்வன் அருளானன் றி முடியாமையானும்,—ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் - (அன்றியும்) அவ்விடத்தே யோகசித்தர்கட்கு உண்டாகிய உருவம் மாயாகாரியமாய் முடிதலானும் (நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரி தாயினுற்போல யோகிகண்முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உள தாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின் ஒப்புமைகூறுதல் பொருந்தாது) என் னின்,—வடிவெலாம் மாயை யாமே - (அங்ஙனமாயினும்) உருவடிவெல் லாம் (ஒருபெற்றியவாகிய) மாயாகாரியமேயாகலின் (உருவத்தின் வேற்று மையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்தபயன் என்னை) என்க.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன் கொள்வனென் னின் என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவை இரண்டுசெய்யுளுந் தடை.

இனி விடை. (ருக - ச0)

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகு
மாயவா ணவம கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கு
நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ண லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னுல்.

(இ-ள்.) (நீ அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாது அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ் வால் அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல அற்றேல் அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள் என்னையெனிற் கூறுதும் யோகிகள் நம்ம னோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள் அதுவன்றியும் ஒன் றையே அறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலு மாகிய அற்பஞானத்தொழின்முதனுடையராம் முதல்வனுவான்) ஆய ஆணவம் அகன்ற - பந்திப்பதாய அவ்வாணமல நீங்கிய,—அறிவொடு தொ ழிலை ஆர்க்கும் நாயகன் - அறிவிலேதங்கி நின்று உணர்த்துந் தொழிலு டையோனுகிய பசுபதி (அதுவுமன்றி),—எல்லா ஞானத் தொழில் முதல் நண்ணலாலே - எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லாமுதன்மையுமு டையன் (இங்ஙனம் அங்கிகட்குத்தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்மையின் அதற்கேற்ப),—மலத்தைப்பற்றி - மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு,—வரு வதோர் மாயைதான் வடிவமாகும் - அம்மலத்தோடியை புடைத்தாய் (ஏக தேசவறிவைச்செய்யு) மாயையுருவமாம்,—காயமோ மாயை அன்று -

(அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய பசுபதிக்கு) வடிவம் (ஏகதேசத்தைச்செய்யு) மாயையன்றாதலின்,—சத்தி தன்னுற் காண்பது (ஆகும்)-(மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச்செய்யுஞ்) சத்தியுருவமாதலே அமைவுடைமையின் (அங்கங்களினுந்தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான் அதனையறியாது "இச்சையேற்பலருமிச்சை" என்றும் "மாயையென்னில்வடிவெலாமாயையாகும்" என்றுங் கூறுதல் அடாது) என்க.

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது.

பற்றியென்பது பெயர்; "*ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ணலா லெனவே, உயிர்கள் ஒரு ஞானத் தொழின்முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றாம்.

அகறல் நீங்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப் பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான், ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுந் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபக ஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப்பாருமுளர்; முன்னும் பின்னும் பொருளியைபு படுதற்கேலாது நின்றவற்றுமாகலின் அஃதுரையன்மையறிக.()

சத்தியே வடிவென் றாலுந் தான்பரி ணாம மாகு
நித்தமோ வழியு மத்தா னின்மல னருவே யென்னி
லத்துவா மார்க்கத் துள்ளா னலனிவ னருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை புகலக் கேணீ.

(இ-ள்.) சத்தியே வடிவு என்றாலுந் தான் - (அங்ஙனஞ்) சத்தியே வடிவாயினும்,—பரிணாமமாகும் நித்தமோ அழியும் - (உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற்) பரிணமித்து அழிவெய்தும்,—அத்தால் - அது (சிவசத்திக்குத் தகாமை)யால்,—நின்மலன் அருவே என்னில் - அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (முதற்கட்கூறப்படும்) அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—அத்துவா மார்க்கத்து உள்ளான் அலன் - ஆறத்துவாவையுங் கடந்தபொருளை (அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாது ஆயினும்),—இவன் அருமைதன்னை - இவன்றன்மையை,—புத்திதான் உடையைபோல இருந்தனை - புத்தியுடையாய் போல விருந்தவனே,—புகல நீ கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக என்க.

புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை யென்பது, இழித்தற்கண்வந்த குறிப்புமொழி.

---

* திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, செ - ௫.

அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத் துள்ளானென்பது அத்துவா மார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்படானென்றுரைத்து, அன்றிவனென்பது அவ்வத்து வாக்களதியல்போடு மாறுபட்ட இவனென வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க.

அன்றுதல்அப்பொருட்டாதல்*"அன்றினார்புரமெரித்தார்க்கு" என்பதனானுமறிக.

அற்றேல், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவனாய் முடியு மென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். (சஉ)

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றாகா நின்றவந் நிலையே போல
வலகிலா வறிவன் றானு மருவமே யென்னி லாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்தி டாயே.

(இ-ள்.) உலகினிற் பதார்த்த மெல்லாம் - உலகத்திற் (காணப்பட்ட) பொருள்களெல்லாம்,—உருவமோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் - உருவமும் அருவமும் அருவுருவமுமாய்க் காணப்பட்டுநிற்கும்,—ஒன்று ஒன்று ஆகா- (ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய் தாகாது நில முதலிய வுருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடைய தாகாது சந்திரன்முத லிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையது மாகாது உருவியல்பே யுடையதுமாகாது இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம்) ஒன்று பிறிதொன்றி னியல்புடைய தாகமாட்டாதாகலான்,—அலகு இலா அறிவன் அருவமே என்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெனின்,—நின்றதானும் அந்நிலையே போல - நிலைபெ ற்ற அவனும் அப்பொருள்கள்போல (மாட்டாமையுடைய னெனப்பட்டு), —குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்றாய்க் கூடுவன் - பொருந்திய அவற்றுளொரு வனாய் முடியும் (ஆகலான்),—ஆய்ந்து குறித்திடாயே - (நீ இதனை) ஆரா ய்ந்தறிவாயாக என்க.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந்துரைத்துக்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகாதென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென வுபசரித்தார்; இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமாறுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவே யென்பார் மதமும் அருவுருவே யென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று.

அஃதங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால், பரிணாமமாகவே அநித்தமுமாய்விடு மெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அதுவருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். (சரு)

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லா
னந்தமு மாதி யில்லா னளப்பில னாத லாலே
யெந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.

(இ-ள்.) எந்தை தான் - (அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய) எந்தை,—பந்தமும் வீடும் ஆய பத பதார்த்தங்கள் அல்லான் - கட்டு வீடென்னும் பத ங்களையுடைய (பசுபாச) பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலானும்,

* பூசலார்நாயனார்புராணம். செ - க.

—ஆதி அந்தமும் இல்லான் - எழுவாயும் இறுவாயும் இலனாகலானும்,—அளப்பிலன் ஆதலாலே - (அவையிலனாகவே) அளவைகட் கெட்டாதவனாகலானும்,—இன்னன் என்றும் - (அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னு முக்கூற்றுள்) இன்னனுவனென்று தான்,—இன்னது ஆம் இன்னது ஆகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல - (அம்மூக்கூறும்படும் விருத்தி பரிணமம் விவர்த்தனம் என்பவற்றுள்) ஒன்றிற்படுவன் படானென்று தான் கூறுதற்கு,—வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - ஓராசங்கையும் இல்லை (ஆசங்கையின்மையின்) அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமும் இல்லை என்க.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாயழிதலு மொருதலை; அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுக ளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவன் முக்கூற்றுளொரு கூற்றினும் வைத்து மொழியப்படானென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பிலனாதலாலே யெந்தைதானின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும், கட்டு வீடுகளிலனாகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றும் கூறினார்.

எதிர்நிரனிறை.

* "எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது.

பதபதார்த்தமென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை; பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலுமுடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சச)

குறித்ததொன் றாக மாட்டாக் குறைவில னாத லானு
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத லிலாமை யானு
நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல னருளி னாலே.

(இ-ள்.) குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டாக் குறைவு இலன் ஆதலானும் - (விகாரப்படுதற்குக் காரணமாகிய) பரதந்திர மிலனாகலானும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப்பட (ஏகதேசமாதற்குக் காரணமாகிய) சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றிய நிலைமையனாகலானும்,—விருப்பொடு வெறுப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும் - (துடக்குறுதற்குக் காரணமாகிய) விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மாட்டுப் பொருந்துதலில்லாதவனாகலானும்,—நின்மலன் அருளினாலே - (அவ்வுபாதிகளிலனாகவே அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாய்) அநாதி முத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (மலநீங்கிய அறிவிலே தங்கி நின்று

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம். செ - ரு.

உணர்த்தும்) அருளுடையனாய் நிற்றலின்,—நினைந்த மேனி நிறுத்திடும் - தான்நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் என்க.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவதென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (சரு)

ஆரண மாக மங்க ளருளினா லுருவு கொண்டு
காரண னருளா னாகிற் கதிப்பவ ரில்லை யாகு
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டாவே.

(இ-ள்.) (உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோருருவம் வேண்டாமைபோல அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய வுலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும்) காரணன் அருளினால் உருவு கொண்டு-(அம்)முதல்வன் கருணையாற் றிருவுருக்கொண்டு,—ஆரணம் ஆகமங்கள் அருளானாகில்-வேதாகமங்களைக் (கோவைப்பட) அருளிச்செய்திலனேல்,—கதிப்பவர் இல்லையாகும் - (பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினு நின்று உணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின்) உயிர்வர்க்கங்கள் (பொருளியல்புணர்ந்து) வீடுபேறடைதல் இல்லையாகும்,—(அதுவன்றி) நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் - திருமான் முதலிய தேவர்க்கும்,—நரர் - மாநுடர்க்கும்,—நாகர்க்கு எல்லாம் - நாகர் முதலியோர்க்கும்,—சீர் அணி குரு சந்தானச் செய்தியும் - மிக்க சிறப்புடைய குரு பரம்பரையின் வைத்து அருளுதலும்,—சென்றிடாவே- (செல்லாமையிற் றிருமேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படும்) என்க.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்செழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சசு)

உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளுருவிற் றோன்றுங்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசர ணாதி சாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாந் தானரு டனக்கொன் றின்றி
யருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்கின னசிந்த னன்றே.

(இ-ள்.) அரன்றன் உரு அருள் - அரன்திருவுரு அருளாகலான்,—தரும் கரசரணாதி சாங்கம் அருள் - தரப்பட்ட திருக்கை திருவடிமுதலிய பிரத்தியங்கங்களும் அருள் வடிவே,—உணர்வு அருள் உருவில் தோன்றும் கருமமோடும் குணங்களும் அருள் - (உயிர்கட்கு) உணர்வு அளிப்பதாகிய அத்திருவுருவிற் றோன்றுகின்ற தொழில்களும் வாய்மைமுதலிய குணங்களுமாகிய சாங்கங்களும் அருள்வடிவே,—உபாங்கம் எல்லாந் தான் அருள்- உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே,—அருளுரு உயிருக்கு

என்றே - இவ்வருளாகிய வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டன்றி,—தனக்கு ஒன்று இன்றி ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே - சிறிதுந் தன்பொருட்டுக்கொள்ளுவோ னன்மையான் (இவைபற்றிச் சிந்திதனுயினும்)அசிந்திதனே என்க.

அருளுரு முன்னையது வினைத்தொகை; ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மை முதலியன; அவையே அவனுக்குச் சூலமழு முதலிய படைக்கலமாகலின் அவை கரணமெனப்பட்டன.

கரசரணாதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைத்தார்.

ஆதியென்றதனால் ஈனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன; இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை.

அன்றே அசை.

இவை யொன்பதுசெய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனியுண்டென்பது, பிறர் கூறுங் குற்றங்களானிகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, சிந்திதனுகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றானுய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். (௫௭)

உலகினை யிறந்து நின்ற தரனுரு வென்ப தோரா
ருலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடு மென்று மோரா
ருலகினுக் குயிரு மாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) (சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு) அரன் உரு உலகினை இறந்து நின்றது என்பது ஓரார் - உருத்திரனுருவம் உலகினைக் கடந்து நிற்றலான் வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—அவன் உருவில் உலகு தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் - அவன் றிருவுருவில் உலகந்தோன்றி ஒடுங்குமாதலால் விச்சுவகாரணனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகினுக்கு உயிரும் ஆகி (நின்றது ஓரார்) - உலகிற்கு உயிராய் நிற்றலால் விச்சுவத்திற்கு அந்தரியாமியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகும் ஆய் நின்றது ஓரார் - உலகமாய் நிற்றலால் விச்சுவரூபியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உருவினை உணரார் எல்லாம் - (இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சான்றாகவுந்) திருமேனியினியல்புணராரெல்லாம்,—உலகினில் ஒருவன் என்பர் - (அச்சிவபிரானை) உலகத்தினுள்ளார் கூறுங் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

மாயையிற் றோன்றியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றோன்றி ஒடுங்கியதூஉமாமென்பது, கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. (௫௮)

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாத
ராவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ணு
மேவுரு நிலையு மோரா ரவனுரு விளைவு மோரார்.

(இ-ள்.) (விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய்) அரி அயற்கு அறிய ஒண்ணு ஆதி மேவு உரு நிலையும் ஓரார் - அரியும் அயனும் அடி முடி தேடி அறியாவண்ண நீண்ட முதல்வன் திருவுருவினிலை கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—தேவர் மூவர் ஆய்த் திரு உரு நின்றது ஓரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற திருவடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—அவன் உரு விளைவும் ஓரார் - அவன் வடிவிலே விளைந்த வண்ணமே உலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—முதல் உருப்பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—சிவனைத் தேவரின் ஒருவன் என்பர் - (இங்ஙனங்கூறும் புராணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை அறியாதவர் அச்) சிவபிரானைக் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதனென்றதற்கு உரையளவைகாட்டியவாறு.

போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னுற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரா
ரூகியா மூட ரெல்லா மும்பரி னொருவ னென்பர்.

(இ-ள்.) (முதல்வன் கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி)போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் - போகவடிவமாகக்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற் பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—வேகி ஆனுற் போல் செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரார் - (சில திருமேனி) கோரவடிவமாக்கொண்டது உயிர்கள் செய்த வினையினை விட்டுதற்பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—யோகியாய் யோகமுத்தி உதவுதலதுவும் ஓரார் - (சில திருமேனி) யோகவடிவமாக்கொண்டது உயிர்கட்குயோகமுத்தி உதவுதற்பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—ஊகியா மூடர் எல்லாம் - (இவ்வாறு திருமேனி கொள்ளு முறைமையினை) ஆராய்ந்தறியும் வலியிலார் அனைவரும்,—உம்பரின் ஒருவன் என்பர் - (அம்முதல்வனைத்) தேவரின் ஒருவனென்பர் என்க. (௫௦)

ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேட மொருவனே தரித்துக் கொண்டு
நின்றலா லுலக நீங்கி நின்றன னென்று மோரா
ரன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் றோரார்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்) ஒன்றொடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால் - தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நிற்

றலால்,—அன்றிய அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார்-தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் (அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவு முகத்தான்) அநுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவாமென்பதனையும் உணரார்,—கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக்குணம் என்று ஓரார் - கொல்லுதலாகிய தீமைசெய்வது வினையைக்கெடுத்தலாகிய நன்மையைப் பயத்தலாகிய நிலைபெற்ற அக்குணமென்பதனையும் உணரார், —உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார் - (இங்ஙனம்) உலகத்தின்வைத் தறியப்படாத அதிசய நிலையனென்பதனையும் உணரார் (ஆகலின் இதுவும் அதற்குச் சான்று) என்க.

உலகினையிறந்துநின்ற தரனுருவென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியஉதூ மாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலெனை விகாரம்.
அன்றியவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.
இவையிரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதனுதற்கு ஏதுக் காட்டியவாறு. (ருக)

நாயகன் கண்ண யப்பா லுயகி புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்
றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார்.

(இ-ள்.) (அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால் - முதல்வி திருவுள மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண் புதைப்ப - முதல்வனது திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண்,—எங்கும் பாய் இருள் ஆகி மூட - எவ்விடத்தும் பரவிய விருளாகிப் போர்க்கவும்,—பரிந்து உலகினுக்கு - பரிவுற்று உலகத்தினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்தினாலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—சுடர் ஒளி கொடுத்தபண்பின் - மிகுந்த பிரகாசத்தினை அளித்தருளிய தன்மையால்,—தேயம் ஆர் ஒளிகள் எல்லாம் - உலகின்கணுள்ள ஒளிகளெல்லாம்,—சிவன் உருத் தேசது என்னார் - (அச்)சிவபிரான் றிருமேனிப் பிரகாசமேயென்று உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.
பாய்தல் பரத்தல்.
தேயம் உலகம். (ருஉ)

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாறு
ளெண்ணிவேண் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்.

(இ-ள்.) (பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமைக்கு) கண்ணுதல் யோகு இருப்ப - நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி,—வேட்கைக்குக் காமன் நின்றிட - வேட்கைக்கு(க்காரணமாகிய) காமனிருக்கவும்,—விண் உறு தேவர் ஆதி - மேலிடத்துள்ள தேவர்கண் முதலியோர்,—மெலிந்தமை ஓரார் - மெலி

வுற்றதும் அறியார்,—மால் தான் எண்ணி வேண்மதனை ஏவ - மாயன் (அம்மெலிவு கெடும்படி) கருதிக் காமனை ஏவுதல் செய்ய,—எரி விழித்து - (அவனை) நெற்றிக்கண்ணை விழித்தெரித்து,—இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - இமயமலையரையன் பெற்ற உமாதேவியைக் கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார் - அவ்வுயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தினை அருளிச்செய்ததும் உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியேசான்று) என்க.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவாற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின் வைத்து இனிது விளக்கியவாறுமாயிற்று.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டதும் இதனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனும் அசிந்திதனே யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சிகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க; அற்றாகலினன்றே ஈண்டுக்கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்த மிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டன வென்பது. (ருங)

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையு நூலு
மிடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று
மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந்
துடைப்பானுந் தொழிலு மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொணாதே.

(இ-ள்.) ("ஆரணமாகமம்") என்னுஞ்செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி) படைப்பு ஆதித் தொழிலும் - படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கும் (வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுமாதலானும்),—பத்தர்க்கு அருளும் பாவனையும் - பத்தர்களுக்கு (இருவினையொப்பின்) அருளுதற்பொருட்டுச்செய்யும் பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கும் (ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும்),—உயிர்க்கு என்றும் இன்பம் அடைப்பானும் அதுவும் நூலும் மாதராளோடு இடப்பாகம் இயைந்து - உயிர்களுக்கு என்ஞான்றும் இன்பத்தைச் செய்வதாய திதிக்கும் நூலைச்செய்யும் உமாதேவியோடு வாமபாகத்தே இயையவேண்டுதலானும்,—முத்தி அளித்திடும் யோகும் - முத்தி அளிப்பதாகிய அநுக்கிரகத்திற்கும் யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசம் துடைப்பானுந் தொழிலும் - பாச நீக்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற்கும் (தோன்றினமுறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும்),—மேனி தொடக்கானேல் சொல்ல ஒணாதே - (இவற்றிற்கும் அவ்)வுருவத் திருமேனி முதல்வனுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் என்க.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தினோதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று

தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அனுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டுகொள்க.

ஏனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதி யென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலையுணர்த்திற்று; பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

நூலுமென்பது நூலைச்செய்யுமெனப் பெயரடியிற்பிறந்த பெயரொச்சவினையாய் இடப்பாகமாதராளுக்கு அடையாயிற்று; இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவேவைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக் கூட்டலென்னுமுத்தியால் ஈண்டு முடன்வைத்து எண்ணினுமொன்றுமைப்பினுமாம்.

பாசந்துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண மென்பதனுன் அறிக.

அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

இவை யனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென்றுணர்க.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங்களும் அவற்றுறுய தொழில்களும் பயனும் அவையின்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ருச)

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு முருவி றந்த
வருமேனி யதுவுங் கண்டோ மருவுரு வான போது
திருமேனி யுபயம் பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று நந்தங்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே.

(இ-ள்.) (உருவமென்ப்படுந்தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப் படுஞ் சூக்கும அவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி) உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்றலும் - உருவத் திருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்ற மாத்திரையால்,—உரு இறந்த அருமேனியதுவும் கண்டோம் - உருவம் ஒடுங்குதற்குக் காரணமாகிய அருவத் திருமேனியது உண்மையுங்கண்டாம்,—அரு உரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்றோம் - (அவ்)வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்தும்போது (அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பதுபற்றி) அருவுருவத்திருமேனியது உண்மையும் பெற்றும்,—செப்பிய மூன்றும் - (திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகலின்) இங்ஙனங்கூறிய மூன்று திருமேனியும்,—நந்தம் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவு காணே - நமது பிறவிக்கேதுவாகிய மாயாவுருவை ஒழித்தற்கு (முதல்வன்)கொண்ட கருணைவடிவே என்க.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையானுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக் கொண்டதென்றலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுங்கண்டோமென்றும், அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தையெய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோரவத்தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பதுபற்றி, அருவுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறு பொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோடொக்குமென்பது பற்றி, மூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும், கூறினர்.

இதனானே ஏனைத் திருமேனிகள் இரண்டினது உண்மையும் அவற்றது இயல்பும் உருவத் திருமேனியோடு உளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. (௫௫)

அத்துவா மூர்த்தி யாக வறைகுவ தென்னை யென்னி
னித்தனாய் நிறைந்த வற்றி னீங்கிடா நிலைமை யானுஞ்
சித்துட னசித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னாத லானும்
வைத்ததா மத்து வாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) (ஈண்டுக்கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயைவடி வில்லையாயின்) மறைகள் எல்லாம் - ஆகமங்களினெல்லாம்,—அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்னை என்னின் - அத்துவாக்களாறும் (முதல்வனுக்கு) வடிவமாகக்கூறுதல் என்னையெனின்,—நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்று அவ்வத்துவாக்கண் முழுதினுங்கலந்து எல்லாமாகி நிற்றலானும்,—நித்தனாய் - அவையல்லனாய்நிற்றலானும்,—சித்துடன் அசித்திற்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் - சடசித்துக்களையெல்லாஞ் செலுத்தி உடனுமாய் நிற்றலானும் (அவ்வியல்புடைய முதல்வனுக்கு),—அத்துவாவும் வடிவு எனவைத்தது ஆம் - (தனது திரோதானசத்தியான் அவற்றோடு உளதாகிய இயைபுநோக்கி) அத்துவாவும் வடிவெனக்கூறு முபசாரமேயாம் என்க.

அத்துவாவுமென்னுமும்மை உபசாரவடிவென்பது உணர்த்திநின்றது. (௫௬)

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத்
தந்ததெ னரனுக் கென்னிற் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச்
சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னிற் றோன்றிய வாத லானுஞ்
சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் றனதிட் டித்துக் கொண்டே
யத்தினாற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கென்றே
வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரம் ஒரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாக,—மிகுத்துத் தந்தது என் என்னின் - சிறந்தெடுத் தோதியது என்னையெனின்,—சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்து மோகினி மான் மூன்றும் - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும்,—இவற்றின் மேலாகி விந்து - இம்மூன்றனுண்மே

லாகிய விந்துவின்கண்,—சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - மனத்திற்கு அருமையாகிய அதீதமெனப்படும் சிவசத்தி சேரப்பட்டு நிற்றலானும்,—சுத்தம் ஆம் விந்துத்தன்னில் - சுத்தமாகிய அவ்விந்து மாயையில்,—தோன்றிய ஆதலானும் - தோன்றிய (தலைமையுடையன) வாதலானும்,—சத்திதான் பிரேரித்து - அச்சிவசத்தி (சாதகராவார்கணிக்குமாறு) செலுத்தி,—பின் தான் அதிட்டித்துக் கொண்டே - கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு,—அத்தினல் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - அதனாற் போகம் வீடுபேறுகளை அளித்தலாகிய பயனும் பற்றி,—மறைகள் எல்லாம் அரனுக்கு - ஆகமங்களினெல்லாம் முதல்வனுக்கு,—மந்திரங்கள் வடிவு என வைத்த என்றே ஆம் - மந்திரவடிவம் (விசேடவுரிமையாதனேக்கிக்) கூறியனவே யாம் என்க.

சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினி மான் மூன்றுமென்றது அனுவாதம்.
ஆரதீதம் பண்புத்தொகை.
சேர்ந்து சேரப்பட்டு.
விந்துத்தன்னிற்றோன்றினவென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி எனக்கூறிப் போந்தவாற்றானறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.
அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல்.
விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்தவென்றார். (ருள - ருஅ)

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேணீ
முந்திய தோற்றத் தானு மந்திர மூலத் தானு
மந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) தந்திரம் - ஆகமங்களின்,—மந்திரமதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாக - மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரவடிவத்தை (ஒப்பற்ற) வடிவமாக,—இங்குச் சொன்ன வாறு என் எனின் -(சிறந்தெடுத்து) ஓதியவாறு என்னையெனின்,—சாற்ற நீ கேள் - கூறுதும் நீகேட்பாயாக,—முந்தியதோற்றத்தானும் மந்திரமூலத்தானும் - ஏனையமந்திரங்கட்கெல்லாமுற்படத்தோன்றியதானும் மூலமாதலானும்,—அந்தம் இல் ஆதி சத்திக்கு - (அவற்றைச்செலுத்திநிற்கும்) அழிவில்லாத ஆதியாகிய திரோதானசத்திக்கு,—இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே - (முற்பட) இசையச்செய்தலும் (ஆகிய உபசாரவடிவாதல்) பற்றி என்க.

தந்திரம் ஆகமம்.
இங்ஙனங் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரமமூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச்செலுத்திநிற்குந் திரோதானசத்திக்கிசையச்செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட்கூறினார்; சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத்தொக்க இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை; ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதானசத்தியெனினு மொக்கும்; உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது.

அருவமோவென்பது முதல் இதுகாறுந் திருமேனியினியல்பு கூறுமுகத்தால் அநாதிமுத்தசித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அற்றேல் அயன்முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்த மெல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரனுருவோ டொக்கும்போலுமெனின்,—அதற்கு விடை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

இங்ஙனம் மணணினிற்கடாதியென்பதுமுதன் மந்திரமதனிலென்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஈறுமாகிமருவிடுமநாதிமுத்தசித் துருமன்னிநின்றே என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான்முதலென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். (ருசு)

மூன்றமதிகரணம்.

மந்திரமதனில் முதல்வனாமுறைப்படைப்போன்.

அயன்றனை யாதி யாக வரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூல
முயன்றன ரிவரோ யாயின் முன்னவ னென்னை முற்று
நயந்திடு மவனி வர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றாமே.

(இ-ள்.) அயன்றன் ஐ ஆதி - அயனுடைய அழகியவுருவம் அரியுரு முதலியவற்றையும்,—ஆகம் அரன் உரு என்பது என்னை - அரனுருவோ டொத்த வுருவாகவைத்து (வேதாகமங்களிலே தத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாச மந்திரநியாச முதலாயின) விதித்தலிற் (சங்காரக்கடவுளோ டொப்ப அவரு முதல்வராவான் செல்வர்போலுமென மலையற்க),—பயந் திடும் சத்தி ஆதி - படைப்பாதி தொழில் செய்யுஞ் செநகிமுதலிய சிவசத் திகள்,—பதிதலால் - (ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப்) பதிந்துநின்று செலு த்தலான் (அவ்வியையுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப் பட்டன),—படைப்பு மூலம் இவரோ முயன்றனர் ஆயின் - (அற்றேல்) ப டைப்பாதிதொழில்களை அயன் அரி முதலாயினரோ (முதல்வன் அருளின் றியுந் தாந்தாநினைந்தவாறு செய்வரெனின்,—முன்னவன் என்னை - முதல் வன் எற்றிற்கு (ஆகலின் அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனையின்றி அமையாமைபோல அயன் அரி முதலாயினர்க்கு அரன் அருளையின்றி அமையாது),—முற்றும் நயந்திடும் அவன் - (ஆயின் ஐந்தொழிலுஞ்செய் யும் அம்முதல்வன்,—இவர்க்கு ஒரோவொன்று நண்ணுவது ஆமே - இவர் கட்கு ஒவ்வொருதொழில் இயற்றச்செய்யும் (ஆகலின் அரசனுக்கு அமை ச்சர் முதலாயினர்போல முதல்வனுக்கு அயன் அரிமுதலாயினரும் வே ண்டப்படுவர்) என்க.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனையின்றியமையாமைபோல, அயனரிமுதலாயினர்க்கு அரன ருளையின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமூல முயன்றன ரிவரோயாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினர் போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினரும் வேண்டப்படுவரென்பது எதுமுகத் தான் விளக்குவார், முற்று நயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றாமே என்றுங் கூறினர்; உவமை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

ஐ அழகு; அஃதாகுபெயரான் அழகுடையுருவத்தின்மேனின்றது; இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லோடு இயைபின்மை நோக்கிலர்.

ஆகவரனுருவென்னு முவமைத்தொகை பையரவல்குல்போனின்றது; ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல். படைப்புமூலம் படைப்பாதியென்க.

பயந்திடுஞ்சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரோ யென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

உரைத்தவித்தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மைமாத்திர நீக்கி ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது; இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது; இவை இரண்டற்கும் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல், அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ்சத்தியாதி யெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமானொருவனுதல் செல்லாமையின்,இது தேளுக்கஞ்சிப் பாந்தள்வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்த தென்பது. (௬௦)

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றொன்றே யநேக மாக
வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லா
முய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலர னுடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த வாறும்.

(இ-ள்.) சத்திதான் பலவோ என்னின் - சத்திகள் அநேகமோவென்றிடின்,—ஒருவன் சத்தி - அரசன் சத்தி (ஒன்றே),—மந்திரி ஆதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் போல் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினர் மாட்டு நின்றுசெய்யும் (காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறுவகைப் பட்டாற்)போல,—அரனுடையதாகித்தான் ஒன்றே - சிவசத்தி ஒன்றே,—காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும்-(அவரவர்மாட்டுநின்றுசெய்யும்) காரியவேறுபாட்டாற் (செநநிமுதலியவாய்ப்) பலவேறுவகைப்படும் (சிவசத்தி ஒன்றேயென்பதும் அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசனினைந்தவாறன்றி ஆகாமைபோல),—புத்தி முத்திகளையெல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்த வாறு ஆம் - போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் விருப்பமுற்று அவ்வரனினைந்தவாறன்றி ஆகா(மைபற்றி அறியப்படும்) என்க.

தானொன்றேயரனுடையதாகிக்காரியத்தால் அநேகமாகவைத்திடுமெனவியையும்.

அரனினைந்தவாறன்றியாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டிவாழ்நாள் ஆலாலத்தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக்கூறாராயினர்.

அற்றேல், ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் செநநிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றாயவழிச் சொரூபமென்னையோவெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௬௧)

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகு
முய்த்திடு மிச்சை செய்தி யிவைஞானத் துளவோ வென்னி
னெத்திற ஞான முள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பின் ஞானன் மருவிடுங் கிரியை யெல்லாம்.

(இ-ள்.) சத்திதன் வடிவு ஏது என்னின் - சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதெனின்,—தடை இலா ஞான மாகும் - (உயிர்கட்கு அநுக்கிரகமாத்திரங்குறித்துப் பொதுவகையான்) அறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானம் ஒன்றேயாம் (அதுவே பராசத்தியெனப்படும்),—(தடைசெயுஞ்ஞானம்) உய்த்திடும் - (அந்த ஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால் ஒரு கூற்றானே) திரோதான சத்தியென நின்று (இச்சாஞானக்கிரியையென முத்திறப்பட்டு) வியாபரிக்கும் (ஆயின்),—இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னின் - இச்சை கிரியை யென்கின்ற இவைகள் ஞானத்தினின்றுந் தோன்றுவனவோவெனின்,—ஞானம் எத்திறம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் - ஞானம் எவ்வாறு உளதோ அவ்வாறே இச்சை கிரியைகளும் நடத்தலின் (அவ்விரண்டும் ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களேயன்றி வேறன்மையான்),—கிரியை யெல்லாம் - (காரியத்தால் அநேகமாகிய செநநிமுதலிய) வியாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பு இல் ஞானால் மருவிடும் - (முற்கூறப்பட்ட பராசத்திரூபமாகிய) தடை செயாஞானம் ஒன்றான் உளவாவனவே யாம் என்க.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலாஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதான சத்தியெனப்படும்.

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தியென்றார்; ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களே அவையென்பதாம். *"நீடுபரா சத்திநிக ழிச்சா ஞான நிறைகிரியை தர" என்றதூஉம், †"கிரியையறி விச்சை களாந்தசத்தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்றதூஉமிக்கருத்தேநோக்கியென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானாலென நின்றது. அம்முக் கெடுதல் ‡"பெற்றான்றுயர்த்தபெருமான்" "கோனைக்காணயான்" என்றாற்போல்வன வற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனாற்போந்த பொருளென்னையெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேச மாகு
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாத
னன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(இ-ள்.) சத்தி ஒன்றதாய் - பராசத்தியாவது (தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமையான்) ஒன்றாய்,—இச்சா ஞானக் கிரியை என்று ஒரு மூன்றாகி நின்றிடும் - இச்சாஞானக்கிரியையென (வியாபாரபேதத்தான்) மூன்றாய் (அவையே மற்றும் அவ்வக்காரிய பேதத்தாற் பலதிறப்)படும்,—இச்

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம். செ - உ. † துகளறுபோதம். செ - சஉ.
‡ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம். செ - கக.

சை (நாதன்) உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - (அம்மூன்றனுள்) இச்சா சத்தியாவது முதல்வன் உயிர்கட்கு (மலத்தைநீக்கிச்சிவத்தைத) அளித்தற்கண் உளதாகிய கருணையாம்,—ஞானசத்தியான் நன்று எலாம் (நாதன்) நயந்து அறிவன் - ஞானசத்தியால் (அதற்குச்செய்யக்கடவதான) உபாயங்களையெல்லாம் முதல்வன் நயப்பான் அறிவன்,—அருட்கிரியை தன்னால் அன்று அகிலமெல்லாம் நாதன் ஆக்குவன் - அருளின் வேறல்லாத கிரியாசத்தியால் அறிந்தபோதே அவற்றை (அவ்வாறே) முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்வன் என்க.

*"உள்ளியதெல்லாம்" என்றாற்போல நன்றெலாமென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதேயென்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வரனுருவென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான்முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சுரு)

சீவனு மிச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்ப
னுவனென் றிடின நாதி மலமிவற் றினைம றைக்குங்
காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன்
பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.

(இ-ள்.) இச்சா ஞானக்கிரியையால் சீவனும் சிவனை ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்றும் (முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையே பற்றி உயிர்களு) முதல்வனோடொக்கும் போலுமெனின் (அங்ஙனம் ஒக்குமெனமலையற்க),—இவற்றினை அநாதி மலம் மறைக்கும்-இவற்றினை(க் கேவலத்தின்) அநாதி மூலமலம் மறைக்கும், —காவலன் இவன் செய் கன்மத்து அளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் -(சகலத்தின்) முதல்வன் உயிர்கள் செய்கின்ற கன்மத்தளவிற் கேற்ற பயன் அளிக்க (ஏகதேசப்பட்டு) அனுபவிக்கும்,—பாவி ஆம் புத்தி முத்திப்பயன் கொளும் பண்பிற்றாகும் - (அக்கன்மத்தான்) வரக்கடவதாகிய போகப் பயன் (போலச்சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய) முத்திப்பயனும் (முதல்வன் கொடுப்பவே) கொள்ளு முரிமையுடையனவாம் (ஆகலான் இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின்) என்க.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல்.

புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙனமுரையாதார் கன்மத்தளவினிற்கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்பதுணர்ந்திலர்.

இதனானே சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும்; ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான்முதலென்று ஒருபொருண்மேல் வைத்தோதுதல்

* திருக்குறள், வெகுளாமை. செ - க.

அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுட்களெழுந்தன வென்பது. (சுசு)

ஞானமே யான போது சிவன்றொழின் ஞான மொக்கி
னீனமில் சதாசி வன்பே ரீசனுந் தொழில தேறி
னூனமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர னிலய போக
மானபே ரதிகா ரத்தோ டதிகர ணத்த னாமே.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டும் ஒருபெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையை யொழித்து ஒழிந்த விரண்டனுள்) ஞானமே ஆனபோது சிவன் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற் சிவமெனவும்,—தொழி(லே ஆனபோது) ஞானம் - கிரியையேயாய் வியாபரிக்கிற் சத்தியெனவும்,—ஒக்கின் ஈனம் இல் சதாசிவன் - (ஞானக்கிரியைகளாகிய இவ்விரண்டும்) ஒத்து வியாபரிக்கின் மேம்பட்ட சதாசிவமெனவும்,—தொழிலது ஏறின் பேரீசன் ஆம் - (ஞானங்குறைந்து) கிரியையேறி வியாபரிக்கின் மகேசுரமெனவும்,—கிரியை ஊனமேல் வித்தை - கிரியை குறைந்து (ஞானமேறி) வியாபரிக்கிற் சுத்த வித்தையெனவும் ஐவகைப்பட்டு,—இலயம் போகம் பேர் ஆன அதிகாரத்தோடு - (அவ்)விலயம் போகம் பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும்,—அதிகரணத்தன் உருத்திரன் ஆமே - (அவத்தைக்கேதுவா யங்ஙனம் வேறுபட்ட) ஆதாரங்களையுமுடையனாய் மகாருத்திரனொருவனே (அவ்வப் பெயர்பெற்று) நிற்பன் என்க.

உருத்திரனுமெனவியையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின்.

அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலை யேகாரத்தையுந் தொழிலென்பதனோடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கிலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு.

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் கிளவியென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகரணங்களியாவை அவற்றியல் பென்னையோவெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுரு)

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க ளைந்துஞ்
சுத்ததத் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகு
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே.

(இ-ள்.) வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் - (அவ்வவியாபாரங்கட்கிடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப் போந்த) அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்,—கருமத்தாலே (முற்பிற்பாடு) வருவித்தார் - (முன்பின்னாக நிகழு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின்) வியாபாரபேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறினாராயினும்,—காலம் நீங்கிய நிலைமை

யாலே - (இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய) காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின்,—முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - (காலம்பற்றி) முற்பிற்பாடு கூறிற்றிலர்,—நித்தம் என்று உரைப்பர் - (காலவரையறையைக் கடந்துநிற்புலான் அது பற்றி இவை சிவபிரானுக்கு) நித்தியவதிட்டானமென்று உரைப்பர் என்க.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாகநின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனைமாயேயம் போலன்றித் தானேயதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென்றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுகளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, நித்தமென்றுரைப்பரென்றும், நித்தமாதற்கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற், காலநீங்கியவழி இவற்றின்றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம்பற்றியன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபாரபேதங்களை.

அந்தவியாபாரங்கட்குக் காரணங்களையித்திரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடின்மைக்கு இழுக்கின்மையுமறிக.

அற்றேல், இலயசிவன்முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்னாது சுத்தசிவனொருவனே இவ்வதிகரணங்களைப்பற்றிய வியாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தையெய்துவனெனின் விகாரியாவான்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௬௬)

ஒருவனே யிராவ ணாதி பாவக முற்றாற் போலத்
தருவனிவ் வுருவ மெல்லாந் தன்மையுந் திரியா னாகும்
வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) ஒருவனே இராவணன் ஆதி பாவகம் உற்றாற்போல-ஒருவன் (கூத்திற்குரிய) இராவணாதி (பலவேடங்கட்டி) நடித்தா (னாயினுந்தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமை) போல,—தருவன் இவ்வுருவமெல்லாம்-முதல்வன் (ஐந்தொழிற்குரியனவா) யிங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதவடிவெல்லாம் எய்தியும்,—வரும் வடிவு எல்லாம் - வரப்பட்ட அவ்வடிவுவேறுபாடெல்லாம்,—சத்தி தான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னி - சத்தியுந்தானும் மரமும் வயிரமுமாகிய அவ்விரண்டும்போல நிலைபெற்று,—சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும் சத்தி - குணகுணிபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—தன்மையும் திரியானாகும் - (அதுபற்றித்) தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவான் அல்லன் என்க.

ஏகாரந் தேற்றம்.
தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.
இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது.
சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார்.
அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (௬௭)

பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
றன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லா
நின்மலன் றானாத் தோன்றி நிலைமையொன் றாயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே.

(இ-ள்.) பொன்மை நீலம் ஆதி வன்னம் பொருந்திட - பொன்மை நீலாதிகளைத் (தன்)னிறமே பற்ற,—பளிங்கு அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாபோல் - (தானும்) அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்(த்தோன்றி வேற்றுமையின்றி) நிற்கும் படிகம்போல,—நின்மலன் சத்திதன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாம்,—தான் ஆத்தோன்றி நிலைமை ஒன்றாயே நிற்பன் - தானாகத்தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்,—முன் அருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் - (அவன்யாண்டுங்) கருதப்பட்ட அருட்சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவான் (அன்றி),—தான் (ஆக) முளையான் அன்றே - தானாக வேறு தோன்றானாகலான் என்க. 68

வன்னம் படிகநிறம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னாலாக்குவன் என்றாற்போல.

ஆகவென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத்தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லா
மொத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முணர்குண குணியு மாகி
வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லா
மித்தையு மறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார்.

(இ-ள்.) சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை - (இறைவன் இவ்வாறு) சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் (வைத்தலானன்றே),—இவ்வுலக மெல்லாம் - (பலவேறு வகைப்பட்ட) இவ்வுயிர் வடிவங்கள் அனைத்தும்,—ஒத்து ஒவ்வா ஆணும் பெண்ணும் — (அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம்) ஒத்து(க்குறிகுணங்கள்) ஒவ்வாது (இருவேறுவகைப்பட்ட) ஆணும் பெண்ணுமாக,—உணர்குண குணியும் ஆகி வைத்தனன் - (அவ்வவ்வியோனிக்குள் அவ்வக்குறிகட்கேற்ப) உணரப்படும் (இருவேறுவகைக்) குணங்களையுடையனவாயடங்கித்தம் முட்கூடிக்களித்து வாழாநிற்பச்செய்தனனாகலான்,—இவ்வாழ்க்கையெல்லாம் - (இப்படியே) ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாம்,—அவளால் வந்த ஆக்கம் - சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வு (என்பது அறியப்படும்),—இத்தையும் அறியார் - (அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய) இம்முறைமையும் உணரார்,—பீட லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - பீடலிங்கவடிவமே (அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்றாகவும் அதனையும்) உணரார் என்க.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப்பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாமொத்துங் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல். ஆண்பெண்ணென்பன குறி

யுணர நின்றன. உணர்குணகுணியுமாகியென்பது, அவ்வச்குறிகட்கேற்ப உணரப் படுமிருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய குணியுமாகியென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது, ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக்குணமுமுடையனவாதல். ஈண்டுக் குணி யென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபணமென்றாற்போல.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்பு டையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவை யுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையனவாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே தான் முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்கு ரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௬௬)

சிவனரு வுருவு மல்லன் சித்தினோ டசித்து மல்லன்
பவமுதற் றொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானு மல்லன்
றவமுத லியோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் றானே
யிவைபெற வியைந்து மொன்று மியைந்திடா வியல்பி னானே.

(இ-ள்.) சிவன் அரு உருவும் அல்லன் - சிவபிரான் அருவும் உருவும் அல்லாதவன்,—சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன் - சித்தும் அசித்தும் அல் லாதவன்,—பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடு வானும் அல்ல ன் - சிருட்டிமுதலிய வைந்தொழில்களில் ஒன்றுஞ் செய்வானும் அல்லா தவன்,—தவம் முதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - தவமுதலிய வற்றிற்குரிய யோகபோகவடிவங்கொள்வானும் அல்லாதவன்,—தானே இ வை பெற இயைந்தும் - (ஆதலால்) அம்முதல்வன் தடத்தலக்கணமாகிய இவற்றைப்பொருந்தி நின்றானாயினும்,—ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினா னே - அவற்றைச்சிறிதும் பொருந்தாத சொரூபலக்கணத்தையுடையான் (அஃது உண்மையதிகாரத்திற்பெறப்படும்) என்க.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௬௭)

முதற்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௦.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகிமருவிடுமென்றதன்கட்படும் அவாய்நிலையை நிர ப்புதற்குப் புனருற்பவமாமாறுணர்த்துமுகத்தானே ஆண்டுலகிற்கு நிமித்தகாரண னாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய ஏனைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா யொளியா யோங்கி
யலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத்
தலைவனா யிவற்றின் றன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே
நிலவுசீ ரமலனாகி நின்றனன் னீங்கா தெங்கும்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவபிரான் புநருற்பவஞ் செய்யுங்கால்) உலகு - உயிர்களிடத்தே,—எலாம் ஆகி - (கலப்பினால் உடலுயிர்போல)

அவ்வுயிர்களேயாய்,—வேறு ஆய் - (பொருட்டன்மையாற் கண் அருக்கன் போல) அவற்றின் வேறுமாய்,—உடனும் ஆய் - (உயிர்க்குயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளி ஆன்மபோதம் போல)உடனுமாய்,—ஓங்கி ஒளி ஆய்- (அவ்வவ்வுயிர்களின் வழி) ஓங்கி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும்,—ஆணையின் - தனதாணையான் வரும்,—கன்மத்து - இருவினைக்கேற்ப,—அலகு இலா உயிர்கள் - எண்ணிறந்த அவ்வுயிர்கள்,—அமர்ந்து செல்ல - (ஐந்தொழிலிற்) பட்டுச் செல்லுங்கால்,—தலைவனாய் - (அவ்வைந்தொழினடாத்துவதாகிய) பதிரூபமாகியும்,—இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - அத்தன்மைகளின் வேறாய்,—நீங்காது - அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய்,—எங்கும் தானே நிலவு சீர் அமலனாகி நின்றனன் - எவ்விடத்துந் தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனாய் நிற்பன் என்க.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந்தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத் தானிருதிறப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்யுந்தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற்றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினர்.

ஈண்டுலகமென்றது உயிர்களை.

ஒளியென்றது சத்தியை.

தலைவனெனினும் பதியெனினுமொக்கும்.

நீங்காமை தாதான்மியம்.

இச்செய்யுள்முதனூலிரண்டாஞ்சூத்திரம்போலநாற்கூற்றதாமாறுகண்டுகொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஒன்றென மறைக ளெல்லா முரைத்திட வுயிர்க ளொன்றி
நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி
னன்றவை பதிதா னொன்றென் றறையுமக் கரங்க டோறுஞ்
சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) மறைகள் எல்லாம் - வேதங்களினெல்லாம்,—ஒன்று என உரைத்திட - ஆன்மா ஒருவனென்று உரைத்திடவும்,—உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று - உயிர்களோடு கலந்து உடனாய் நிற்பனென்று —பன்மை நிகழ்த்துவது என்னை என்னின் - பன்மை கூறுவது யாதெனின்,—அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும் - அவ்வேதங்களின் ஆன்மா ஏகனே யென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனே யென்பது தாற்பரியமாகக்கூறுதலின்,—அன்று - அதுபற்றி முரணுதலின்மையான் (மேலைச்செய்யுளின் வேறா யென்றதூஉம்),—அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல - ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் (காணப்படுதலின் அங்ஙனம்) போல,—சிவனும் சேர்ந்தே நின்றனன் - ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநின்றனன் (எனல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக் கிடமின்மையான் உடனுமாயென்றதூஉம் அமைவுடையன) என்க.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. (உ)

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல வீச னுயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
றருமுயி ரவனே யாகா வுயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னிவைதா னாயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே.

(இ-ள்.) உயிர் உருவொடு கருவி எல்லாம் கொடு நின்று - உயிர் (நரம்புமுதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படும்) தநுவையும் (ஐம்பொறி முதலிய)கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு உடனாய் நின்ற வழியும்,—வேறாய் வருவதுபோல - உயிருயிரே) உடம்புடம்பே (உயிருடம்பா யொழியாது உடம்புயிராக மாட்டாது) அதுபோல,—ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் - முதல்வன் உயிர்களோடு அபேதமாய்க் கலந்து நிற்பன் (அங்ஙனம் நின்றவழியும்),—தானும் உயிரவை ஆகான் தரும் உயிர் அவனே ஆகா - (முதல்வன் முதல்வனே உயிருயிரே) முதல்வனுயிரா யொழியான் பொருந்திய உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது (அவ்வாறாயினும் உயிரவ்வுடம்பின் வேறாகியும் அதுவாகி நிற்றல் காணப்படுதல்போல),—இவைதான் ஆயும் வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே வருபவன் - முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலாமாகி நிற்றல் அமைவுடையன் என்க.

ஐ சாரியை.

அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி.

நின்று வருபவனெனவியையும்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முச்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாயென்ற முதற்கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர்.

இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடைகளே மேலைச்சூத்திரத்துளியைபுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர்.

அஃதங்ஙனமாக, முதனூற்பொருளை முதனூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகை யாப்பினுளொன்றுபற்றிச் செய்வதன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, அன்றவை பதிதானென்றென் றறையும் எனவும், உருவொடுகருவியெல்லாம் எனவும், பிறண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறேகூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்றுபோலுமெனின்,—*"முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றியவர்மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு - முன்னோரின் - வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங் - கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழியங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபெனவிடுக்க; இதனானே கூறியதுகூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தாணையினமர்ந்து செல்லவென்ற இரண்டாங்கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (௩)

* நன்னூல், பொதுப்பாயிரம். வெ - ௩.

இரண்டாமதிகரணம்.

உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

இருவினை யின்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து
வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப்ப லன்க
டருமரன் றரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(இ-ள்.) இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போந்த வுயிர்,—இருவினை - (முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக்கிடந்த) இருவினைக்கீடாக,—இன்பத்துன்பத்து - (இப்பிறவியின் வரும்) இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியான் (மேலும்வினையேறுதலின்),—பிறந்துஇறந்து-(அதனான்மீளமீளப்)பிறந்திறத்தலும்,—போவதுவருவது ஆகும் - (துறக்கநிரயங்களிற்) சென்றுமீட்லு முடைத்தாகலான்,—மன்னிய வினைப்பலன்கள் - (உடம்பொடு) நிலைபெறும் அவ்வினைப்பயன்களை,—தரணி யோடு தராபதி போல - மருத்துவனும் வேந்தனும்போல,—அரன் தரும் - முதல்வனே (அவ்வுயிர்க்குத்தனதாணையாற்) கூட்டுவன் (அவ்வாறன்றி),—வடிவும் கன்மபலன்களும் - உருவுங் கன்மப்பயனுஞ் (சடமாகலின்),—தாமே மறுமைக் கண்ணே மருவிடா - அவைதாமே மறுமைக்கண்ணேவந்து கூடமாட்டா என்க.

தரணமென்னும் வடமொழி கடத்தலென்னும் பொருட்டாகலான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காரணக்குறியாயிற்றென்பது; அற்றாகலினன்றே, மருத்துவனுரைத்தநூலினென முன்னர் வகுத்துக் கூறுவாராயினரென்பது.

இதனானே முதல்வனவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாய பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான் இரண்டாங் கூற்றின்கட் படுமியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௪)

இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னி
னொருதன்மை யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீயு மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதெ னீரொன் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானு
முன்னிய வின்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத
துன்னிய வசித்தை யின்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே.

(இ-ள்.) இருவினை என்னை - இருவினையே யில்லை,—இன்பத் துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் - இன்பத்துன்பங்களின் றன்மை இயல்பேயாகுமெனின்,—இயல்புக்கு ஒருதன்மை உள்ளது - இயல்பினுக்கு ஒருதன்மையுள்ளதன்றி,—ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் - ஒருபொருட்குத் (தம்முண்மாறுபட்ட) இரண்டு தன்மை வருவது யாது (அதுகாரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும்),—மலரும் தீயும் மருவலின் - போதும் அனலும் பொருந்துதலான் (அன்றி),—வாசம் வெம்மை - மணமும் வெப்பமும்,—நீர் என் செய்து தருவது - தண்ணீர் யாதுகாரணத்தாற்றரப்படு

வது,—தான் இயல்பு ஆகும் என் அன்றே - (அதனால்) தானே இயல்பாகுமெனின்,—நீரின் தன் இயல்பு ஒழிய - தண்ணீருக்கு இயற்கையாயதட்பமொழிய,—பூவும் தழலும் வந்து அணைய - மலருந் தீயும் வந்துபொருந்துதலான்,—இரண்டு செய்தி மன்னியது - வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவாயினவாகலின் (அதுவே ஈண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும்),—உன்னிய இன்பத் துன்பம் உயிர் உறும் - கருதப்படும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சி உயிராகிய சித்துக்கு (அன்றி),—உணர்வு இல்லாத அசித்தைச் சூழ்ந்திடாவே - அறிவில்லாத சடத்துக்குக் கூடாமையானும்,—துன்னிய இன்பத்துன்பங்கள் இருவினையினானும் வரும் - நெருங்கிய (அவ்)வின்பத்துன்பங்கள் இரண்டற்குந் (காரணம்வேண்டப்படுமாகலான்) இருவினையெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணமாம் என்க.

என்னையென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது.

அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி ஆப்பண்பின்மேனின்றது.

தன்னியல்பு தட்பம்.

உணர்வில்லாதவசித்தென்றது * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போலக் கொள்க. (ஐ - சு)

இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யின்ப
மிம்மையே நுகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி
யிம்மையே யிடரு ழப்பர் வேறிரு வினைய துண்டே
லிம்மையின் முயற்சி யின்றி யெய்திட வேண்டு மிங்கே.

இருவினைச் செயல்கா ணிம்மை யிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரு மடியு மின்றித்
தருவினை யதனி லத்தர் தானறுந் துயருந் தங்கு
மொருவினை செய்யா தோரு முடையரிவ் வுலகத் துள்ளே.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியே யாமென்பது) முயற்சியாலே இம்மையின் இருநிதி ஈட்டி - முயற்சியால் இம்மைக்கண் மிகுந்த பொருள்களை ஆர்ச்சித்து,—இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் - இன்பத்தையும் இப்பிறப்பின்கண்ணே அநுபவிப்பரெனவுடம்பாட்டினும்,—செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி - முயற்சியில்லாதவர் பொருளீட்டுதலுமின்றி,—இம்மையே இடர் உழப்பர் - இப்பிறப்பின்கண்ணே துன்பத்தை எய்துவரெனா எதிர்மறையினும் (வைத்துக் கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின் அதுவே அமையும் அதுவன்றி),—இருவினையது வேறு உண்டேல் - இருவினையென்பதொன்றுண்டென வேறு(மோர்காரணங்)கொள்ளின்,—இம்மையின் முயற்சி இன்றி - இப்பிறப்பின்கண் யாதொரு முயற்சியின்றியும்,—இங்கே எய்திட வேண்டும் - ஈண்டுப்(பொருள்) கைகூடவேண்டும்,—(அஃதின்மையான் அவ்வேறுகாரணங்கோடன் மிகையாமென்றது பொருந்தாது),—இம்மை இரும் பொருள் இன்பம் வேண்டி - இம்மைக்கண்ணே மிக்க பொருளின்பங்கள் கருதி,—வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும் - வருகின்ற முயற்சிசெய்யுமிடத்துத் தளர்வுண்டாகலானும்,—மடி

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - ௧௦.

யும் இன்றி - தளர்வுமின்றி,—தருவினையதனில் அத்தம் தான் அறும் - பொருந்திய முயற்சிக்கட் பொருளின்றிப்போதலானும்,—துயரும் தங்கும் - (அதனாலே) துன்பமெய்துதலானும்,—இவ்வுலகத்துள்ளே ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் - இவ்வுலகின்கண் யாதொருமுயற்சி செய்யாதாருஞ் செல்வராய்த் தங்குதலானும் (அம்முயற்சி பிறழ்தலும் அவ்விரு திறத்தினும் வைத்தறியக் கிடத்தலின் நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால்),—இருவினைச் செயல்காண் - (அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத) சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படும் என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்படப்பெற்றார் முதலாயினார்மாட்டுக் காணப்படும்; ஈண்டு உடையரென்றது செல்வரை; அஃது * "உடையார்மு னில்லார்போல்" என்பதனானுமறிக.

இவைநான்கு செய்யுளானும் உலகாயதர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படு மிருவினையுண்மை காரியவேதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், இருவினையே யமையுமாகலின் †"முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை – யின்மை புகுத்தி விடும்" என்பதுபற்றிச்செல்லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லைபோலுமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (எ - அ)

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னு
மாறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி யனுப வத்தா
லேறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ யினிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரு மென்றே.

(இ-ள்.) பேறு இழவு - (எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய) செல்வவறுமைகளும்,—மூப்புச் சாக்காடு - (அவற்றான்வரும்) உயர்விழிவுகளும்,—இன்பமோடு பிணி என்னும் ஆறும் - (அவற்றானாய) இன்பத்துன்பங்களுமாகிய ஆறும்,—முன் கருவுட் பட்டது - முன்னேதானே (சூக்குமமாய்க்) கருவினுள் அமைந்துகிடந்தன (வன்றி அப்போதப்போதுளவாவனவல்ல),—அவ்விதி ஏறிடும் அனுபவத்தால் - அவை (பின்னர்த்) தூலமாய்வந்துகூடுதல்(அவற்றை)அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்,—இனிச்செய் கன்மம் மேல் உடற்சேரும் - (அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக) எழுந்த முயற்சியும் (அவ்வளவினொழியாது) மற்றோருடம்பிற்படு மவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்,—முன்பு செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது என்றே - முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வரும் அவ்வாறற்கும் (ஏதுவாயினாற்போலும் அத்துணையே முயற்சியானாகக்கடவது பிறிதில்லை) என,—நீ தேறு - நீ தெளிவாயாக என்க.

பிணியென்றது ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையேயுணர்த்தி நின்றது. ‡"நோயுமின்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின்மேற்று; அது "விண்ணோர்க்கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் மூத்ததிருப்பதிகமென்பதனானுமுணர்க.

---

* திருக்குறள், கல்வி. செ - ௫. † ஷ, ஆள்வினையுடைமை. செ - ௨.
‡ பொருளதிகாரம், பொருளியல். ௬ - ௨.

சாக்காடுபோறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார்.

ஏனைமூப்புச்சாக்காடுகள், பேறிழவின்பம்பிணிபோலத் தம்முண் மறுதலையா காமையானும், அவற்றின் மறுதலைப்பொருள்களை உடன் கூறாமையானும், இவற்று ளடங்குதலின் வேறுகூறவேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமையானும், அவற்றையுடன்வைத்தெண்ணி யுரைசெய்தல் பொருந்தாமையறிக.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

சூக்குமவவத்தையிற் பாகுபாடின்மைபற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினார்; கூறவே ஏறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயிற்று; இது சற்கா ரியவாதம்.

அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

முன்புசெய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை; ஈண் டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை; மேலேவினையென்றதுமது. (கூ)

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி ளைக்குந்
தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட் டநாதி வித்தி
னிடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(இ-ள்.) உடற் செயல் கன்மம் - தனுவின் செய்தியாற் கன்மமுண் டாம்,—இந்த உடல் வந்த வாறு ஏது என்னின் - (அற்றேல்) இத்தனுவு ண்டாதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விடப்படும் முன் உடம்பின் வினை - நீங்கப்பட்ட முற்றனுவின் கன்மம்,—இந்த உடல் விளைக்கும் - இத்தனுவை விளைக்கும்,—வித்தின் இடத்தினின் மரம் - வித்தின்கண் மரமும,—மரத் தின் வித்தும் வந்து இயையும் ஆபோல் - மரத்தின்கண் வித்தும் வந்து பொருந்து மாறுபோல,—ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியால் - தம்முட்கா ரணகாரியமாய்,—தொன்று தொட்டு அநாதி-தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகா நாதி (யாய்வருதலின் அவற்றிற்குத்தம்முண்முறற்பிற்பாடுமுடியாது) என்க.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமென மலையற்க, அவ்விர ண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு வேறுண்மையின். (௧௦)

முற்செயல் விதியை யிந்த முயற்சியோ டனுப வித்தா
னிச்செயல் பலிக்கு மாறெ னிதமகி தங்கண் முன்ன
ரச்செய லாறு லிங்கு மவைசெயின் மேலைக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் றொடருஞ் செய்தி.

(இ-ள்.) முன் செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தான் - (அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான்) முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி (இப்பிறவியின்வரும் செல்வமுதலிய அவ்வாறற்கும் ஏதுவாய்) அவற்றை இம்முயற்சியாகிய துணையால் அநுபவித்தாலும்,—இச்செயல் பலிக்கும ஆறு என் - (அவ்வாறு வினைப்பயனுக் கிடாகவருகின்ற) இம்முயற்சி மே லுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின் (நன்றுசொன்னாய்), —இதம் அகிதங்கள் முன்னர் அச்செயல் ஆறால் - முன்வினையெனப்படும் இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியேயன்றி

வேறின்மையானல்,—இங்கும் அவை செயின் மேலைக்கு ஆகும் - இங்கும் அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும் (அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்றில்லை போலுமெனின் அற்றன்று),—பின்செயாது அனுபவிப்பது இன்று செய்தி பின்தொடரும் - அனுபவமாவது பின்னர் முயற்சியை ஒட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலின் (பிராரத்தவினை அனுபவமுள்ள வளவும் முயற்சியும் ஒருதலையான் உண்டென்பது பெறப்படுதலின்) அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையனொன்றதும் வருந்திச்செய்யவேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பதுகருத்து. மரங்கண் முதலியவற்றிற்குந் தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுபவிப்ப தின்று என எதிர்மறைமுகத்தான் வரைசெய்து கூறினுரொன்பது.

ஆனலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனேயானல் என்றாற்போல.

அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்றொன்றன்பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண் முன்னரச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (கக)

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி
ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்லா
மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா
மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.

(இ-ள்.) ஞாலத்து விளைந்தவை - உலகத்தின்கண் (உணவின் பொருட்டு) விளைந்த கனிமுதலாயின,—உணவும் ஆகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகி வரும் ஆ போல - உணவுமாய் மேலைக்கு வித்துமாய் வருமாறுபோல,—நாம் செயும் வினைகளெல்லாம் - நாமென்னு முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியும்,—என்றும் முறைமையோடே ஏலத்தான் பலம் ஆ (வந்திடும்) - எஞ்ஞான்றும் முறையாற் பொருந்த(ச்செயல்வகையால் வினைக்கீடாய் வரும்) அனுபவத்தைப் பயக்கும்,—செய்யும் இதம் அகிதங்கட்கெல்லாம் மூலத்தது ஆகி வந்திடும் - (கருதத்துவகையாற்) செய்யாநின்ற இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப்பயக்கும் என்க.

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்றுமென்றார்.

மூலத்ததென்னுமொருமை அத்தருமத்தின்மேனின்றது; இதமகிதங்களென்பது என வருகின்றதுமது.

*"ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்றாற்போல ஈண்டு ஒடு ஆனயிற்று.

இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருவாயினியல்பு கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல். சூ - கஉ.

அற்றேல், அம்முயற்சியினுளவாகிய இதாகிதங்களதியல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப்பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கஉ)

இதமகி தங்க ளென்ப திகன்மன வாக்குக் காயத்
திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை
யிதமகி தங்க ளெல்லா மிறைவனே யேற்றுக் கொண்டிங்
கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

(இ-ள்.) இதம் அகிதங்கள் என்பது - இதாகிதங்களாகிய கன்மங்களதியல்பு யாதெனின்,—இகல் மனம் வாக்குக் காயத்து - மாறுபட்ட மனவாக்குக் காயங்களால்,—உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் இதம் - உயிர்க்கு உறுதி (யென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச்) செய்தலே இதம்,—மற்றது செய்யாமை அகிதம் - அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதம்,—இறைவனே இதம் அகிதங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு - (ஆதலால் அவ்விரண்டனையும் அறியவல்ல) முதல்வனே அவற்றைக்கைக்கொண்டு,—இங்கு இதம் அகிதத்தால் - இவண் அவ்விதாகிதமாய கன்மத்துக்கேற்ப,—இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே - இன்பத்துன்பமாகிய பயன் அளிப்பன் என்க.

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னி
னிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி னிலைமை யாகு
மறமலி யிதஞ்செய் வோருக் கநுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி யகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பன்.

(இ-ள்.) இறைவன் - முதல்வன்,—இதம் அகிதங்கள் - (ஆன்மாக்கள் செய்த) இதாகிதமாகிய கன்மத்தை,—இங்கு ஏற்பது என்னை என்னின் - இவ்விடத்தே ஏற்றுக்கோடற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நிறை பரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை ஆகும் - யாண்டும் நிறைந்த அம்முதல்வன் உயிர்கள் வீடுபேறடைதற் பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம்(கருணையாயினுங் காரணம் இருவேறுவகைப்பட நிகழ்ந்தமையின் பயனும் இருவேறுவகைப்படச் செய்யவேண்டுதலான்),—அறம் மலி இதம் செய்வோருக்கு - அறமிகுந்த இதமாகிய வினைசெய்வோருக்கு,—அநுக்கிரகத்தைச் செய்வன் - அநுக்கிரகத்தைப் புரிவன்,—மறம் மலி அகிதம் செய்யின் - மறமிகுந்த அகிதமாகிய வினைசெய்யின் (அவருக்கு),—நிக்கிரகத்தை வைப்பன் - நிக்கிரகத்தைச்செய்வன் என்க. (கச)

நிக்கிர கங்க டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர மத்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
யிக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்ப
னெக்கிர மத்தி னாலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(இ-ள்.) ஈசன் - முதல்வன்,—நிக்கிரகங்கள் செய்வது தானும் - (அநுக்கிரகஞ்செய்தலே யன்றி அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக்) கண்டித்ததும்,—நேசத்தால் - கருணையினால் (நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டேயாம்),—அக்கிரமத்தால் குற்றம் - அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்களை,—அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி - கண்டித்து நீக்குதலான் அச்சமுண்

டாகச்செய்து,—இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன்-இம்முறைமையால் இங்ஙனம் அறத்தினைச் செய்திடல் வேண்டுமென உணர்த்துவன்,—எக்கிரமத்தினாலும் - (திரோபவித்தல் சங்கரித்தல்களுட்பட்ட) எம்முறையாலும்,—இறை செயல் என்றும் அருளே - அம்முதல்வன் செய்தி எஞ்ஞான்றுங் கருணையாதற்கு இழுக்கில்லை என்க.

தான் அசை.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிரமத்தினாலுமிறைசெயலருளேயென்றார்; ஏகாரந் தேற்றம். (கடு)

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினா லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.

(இ-ள்.) தந்தைதாய் - உலகத்துத்தந்தை தாயர்கள்,—பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் - பெறப்பட்ட தம்முடைய புதல்வர்கள்,—தம் சொல் ஆற்றின் வந்திடா விடின் - தம்முடைய சொல்வழி ஒழுகாராயின்,—உறுக்கி வளாரினால் அடித்து - உரப்பிவளாரினாலே அடித்து,—தீய பந்தமும் இடுவர் - தீய விலங்கும் இடுவாராகலான்,—எல்லாம் பார்த்திடின் - இன்னோரன்னவை பார்க்குமிடத்துச் (செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும்),—பரிவே ஆகும் - (கருத்து வகையான்) அருளேயாதல் (கடைக்கால்) அறியப்படும்,—என்றும் ஈசனார் முனிவும் - எக்காலமும் முதல்வனிக்கிரகமும்,—இந்த நீர் முறைமை அன்றோ - இந்த இயல்புபோலு முறையாம் என்க.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை. நீர்மை இயல்பு.

இவைநான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னியவினைப்பலன்கடருமரனென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கிழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கசு)

செயல்களே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண் டாவிங் கென்னின்
முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெங்கே
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல
வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்னின்
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தான்
மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(இ-ள்.) செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் - (அற்றாயினும்) வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின்,—இங்குத் தெய்வம் வேண்டா என்னின் - ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலுமென்றல்

(பொருந்தாது),—முயலும் இச்செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் - செய்த அவ்வினைகள் (செய்தபொழுதே) ஈண்டு முழுதுங் கெட்டொழிவன வாகலின்,—எங்கே பயன் அளிப்பன - பின்னின்று பயன் றருதல் செல்லாமையானும்,—வயல் இடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும் - செய்யின்கண் இட்ட தழைகளும் அருந்தப்பட்ட மருந்துகளும்,—கெட்டே பின் பலிக்கும் ஆ போல் - கெட்டுப் பின்னே பலிக்குமாறுபோல,—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் - கெட்டுப்பயன்றருதலே பொருத்தம்,—செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியமதுவும் போல - வயலின்கண் இட்ட தழையுந் தின்னப்பட்ட பதார்த்தங்களும் போல,—உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே - முயற்சியாகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை உறுவிக்கும் என்னின் - பலத்தைப் பொருந்தச் செய்யு மென்னின்,—வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் - வைத்திடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுகளும் பாகடைமுதலியனவும்,—அருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தால் - உண்டார் வயிற்றின்கண் மாயப்பெற்றால்,—உனக்கு மெய்த்திடும் பலம் - உனக்கு மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம்,—மலம் அலால் வேறும் உண்டோ - மலமன்றி வேறில்லை ஆதலின் (கெட்டவை பயன்றருமென்பது அங்ஙனஞ் சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்) என்க.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்றது, அனுவாதஞ்செய்துகொண்டது.

மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம்.

அற்றேல், கெட்டுப்பயன்றருதல் சிலவற்றினுயினுங் காணப்படுதலின் வினையு மவ்வாறுகெட்டுப் பயன்றருமென்பது அமைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கஎ - கஅ)

திரவிய முவமை யன்று செய்திக்கட் டிரவி யங்கள்
விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மிம்மை யம்மை
பரவிநீ பார்நீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங்
கரவிடு மிங்கே யெங்கே பலன்கொளக் கருதி னாயே.

(இ-ள்.) திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலியபொருள்களும்,—விரவிய இடத்தே வீந்து - தாங்கிடந்த விடத்தே கெட்டு,—பலம் தரும் - ஆண்டே பயன்றருவனவாம்,—இம்மை அம்மை - (வினை அவ்வாறன்றி) இவ்வுடம்பிற் செய்வது ஈண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின்,—செய்திக்கண் திரவியம் உவமை அன்று - வினைக்குத் திரவியம் உவமை ஆகாமையானும் (அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன் றராது கேடுமாத்திர முடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்றோரிடத்திற் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க அமையுமெனின்),—அங்கி பாத்திரத்து இட்ட நீர் எல்லாம் இங்கே கரவிடும்-(ஓரிடத்திற்கெட்ட பொருண் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லையென்பது) தீயொழுகக்காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியன ஈண்டுச் சுவறலின்கட் காணப்படுதலானும்,—எங்கே பலன் கொளக் கருதினாயே - வேறிடத்திற் பயனுதற்குரிய வினை தானே பயனுகி வருமென்றல் கூடாது,—நீ பரவிப் பார் - (இவ்வுண்மையை) நீ புடைபட வொற்றி ஆராய்வாயாக என்க.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபுமயக்கம்.
பரவிப்பார்த்தல் புடைபடவொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இம்மையம்மையாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம், இருமையினும் வினைசெய்தாரின் வேற்றுமையின்மையிற் செய்தார்வினை செய்தவரறிவின் கண்ணே யடங்கிச் செய்க்கிடுந் தழைமுதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின் திரவிய முவமையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பானை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கக)

செய்தவர் மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின்ன
ரெய்தவே பலன்க ளீனு மென்றிடி னிருஞ்சு வர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த
தையனே யழகி துன்சொ லிந்திர சால மாய்த்தே.

(இ-ள்.) செய்தவர் மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தின்கண்ணே,—எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து - எல்லாவினைகளுந்தங்கி,—பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின் - பின்னர்ப்பொருந்தவே பயன்றருமெனின்,—இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி - (வினைக்குப்பயனுவன) பெரியதுறக்கம் பொய்யர் வாழ்கின்ற நிரயம் நிலமென்னும் இவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே,—புந்தியிற் கிடந்து போந்தது - (அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல) ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்து உளவாமென்றல்,—ஐயனே உன் சொல் அழகிது - ஐயனே உனதழகிதாய சொன்மாத்திரையேயன்றி,—இந்திர சாலம் ஆய்த்தே - பொருள்படாது என்க.

ஐயனேயென்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி
செய்தவர்மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி ஏற்போர்மனமுங் கொள்ளப்படும்; அற்றாகலினன்றே, மறுத்தற்கட் புந்தியிற்கிடந்துபோந்ததெனப் பொதுவகையானெடுத்தோதி விடுத்ததூஉமென்க. (உ௦)

தானஞ்செய் பொருட ரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
யூனம்பின் னுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டு
மீனமில் செய்தி யீச னிடும்பணி யிவைநாஞ் செய்தா
லூனங்க ளதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக்கோடுமெனின்) தானம் செய்பொருள் - தானஞ்செயப்பட்டபொருள் முதலியவும்,—தரித்தோர் - அவற்றை ஏற்றோரும்,—செய்தவர் - ஈந்தவரும்,—தக்க செய்தி - தக்க செய்தியுமாகிய அனைத்தும்,—பின் ஊனம் உறவே காண்டும் - நிலைபேறின்றிக்கெட்டொழிவனவேயாகலான்,—பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும் - (நிலைபேறுடையனாய்ப்) பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும் (அற்றேல் முதற்கடவுள் பயன்றருதற்கு இயைபென்னையெனின்),—ஈனம் இல் செய்தி - குறைவில்லாத முயற்சியாவது,—ஈசன் இடும் பணி - (முன்னை வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு) முதல்வனதேவல்வினையாகலான்,—இவை நாஞ் செய்தால் - அதனை நாமாக முனைத்து நின்றுசெய்தால்,—

நானங்கள் அதிகம் நோக்கி - (அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய) பாவபுண்ணியங்களை அறிந்து,—வினை நோய் தீர நுகர்விப்பன் - அவை தீர்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு என்க.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல், இச்செய்தி ஈசனிடம்பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின் அதுகாட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (உக)

உலகுடல் கரணங் கால முறுபல நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ துண்ப தாகு
னிலவிடா திவைதாஞ் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளா
தலகிலா வறிவ னாணை யணைத்திடு மருளி னாலே.

(இ-ள்.) உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர்,—உடல் - இடமாகியவுடலும்,—கரணம் - கருவிகளாகியகரணமும்,—காலம் - முக்காலங்களுள் ஒன்றாகியகாலமும்,—உறு பலம் - பொருந்திய செயப்படுபொருளாகிய பலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இது பயனாகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி பலவிவை கொண்டு - செயலாய செய்தியும் ஆகிய ஏழுகாரகங்களுந் தனக்குத்துணையாகக்கொண்டு,—கன்மம் பண்ணுவது உண்பது ஆனுல் - வினைகளை ஈட்டலு நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்,—இவைதாம் சென்று நிலவிடாது - (உயிரையின்றி அமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய) அக்காரகங்கள் தாமேகூடமாட்டா,—உயிர் நினைந்து நிறுத்திக் கொள்ளாது - (அவற்றையின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய) அவ்வுயிர் தானே கருதி நிறுத்திக்கொள்ளாது (இங்ஙனமாகலிற் பாரிசேட வளவையானே),—அலகு இலா அறிவன் - அளவிட்டறிதற்கரிய சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே,—ஆணை அருளினாலே - தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அணைத்திடும் - அவற்றை அவ்வவ்வுயிர்க்குப்பொருத்திச் செய்விப்பன் என்பது பெறப்படுதலின் அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயாம் என்க.

ஆதலாலச்செயலெலாமவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இதுபயனாகவென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனாற் றழீஇயினார்.

பண்ணுவதுண்பதென்னுமொருமைகள் அத்தொழின்மேனின்றன.

அற்றேல், அப்பணி நானங்களதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். (உஉ)

ஒழுக்கமன் பருளா சார முபசார முறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவந்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
யழுக்கிலாத் துறவ டக்க மறிவொடர்ச் சித்த லாதி
யிழுக்கிலா வறங்க ளானு லிரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(இ-ள்.) ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்டவொழுகுதலுடைமையும்,—அன்பு - யாவர்மாட்டுங் காதலுடைமையும்,—அருள் - கருணையுடைமை

யும்,—ஆசாரம் - வேதாகமங்களின் விதித்தவாறு அனுட்டித்தலுடைமை யும்,—உபசாரம் - தக்கோர் மாட்டுச்செய்யும் உபசரிப்புடைமையும்,— உறவு - யாவர்மாட்டுங்கலப்புடைமையும்,—சீலம் - நற்குணமுடைமையு ம்,—வழுக்கு இலாத்தவம் - (ஐம்பொறியடக்கல் விரதங்காத்தன் முதலிய) வழுவுதல் இல்லாத தவமுடைமையும்,—தானங்கள் - தக்கோர்மாட்டு உவகையோடு செய்யுந்தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்தல் - தன்னின்மூ த்தார்மாட்டு வழிபாடுடைமையும்,—வணங்கல்-வணங்குதலுடைமையும், —வாய்மை - மெய்மையுடைமையும,—அழுக்கு இலாத் துறவு-(பிறர்மனை விழையாமை வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய) குற்றமில்லாத ஆண்டகைமையுடைமையும்,—அடக்கம் - தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங் குதலுடைமையும்,—அறிவொடு - தக்கன இவை தகாதன இவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்,—அர்ச்சித்தல் ஆதி - தன்னின் மூத்தார்மா ட்டு அர்ச்சித்தலுடைமையுமாகிய பதினாறும் மற்றும் அவைபோலவனவு மாகிய,—இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனல் - குற்றமில்லாத நன்மைகள் ஒருவனுக்கு உளவாயின்,—இரங்குவான் பணி - இரங்குவானது பணியா கிய அம்முயற்சி,—அறங்கள் - அறமாய்முடியும் என்க.

எனவே, இவ்வொழுக்கமுதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குள வாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றும்.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனைவிழையாமை வரைவின்மகளிர்விழையாமைமுதலிய ஆண்டகைமையேயென்றுணர்த்துவார்,அழுக் கிலாவென விசேடித்தார்.

அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

இனமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றியென முன்வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய் வனவற்றையெனக்கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும் இருவகையுளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படுமங்கமாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினர். (உரு)

மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
வினமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானல் யார்க்கு
முனமொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்குமுன் னிலையா மன்றே.

(இ-ள்.) சினம் முதல் அகற்றி - (அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மைகளை யுடையனுய்) அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளைநீக்கி ஒழுகுவானொருவனு க்கு,—அங்கு இச்சித்த தெய்வம் - தன்கருத்துக்கு இயைந்ததொரு கட வுளை,—மனமது நினைய - மனத்தானினைந்து,—வாக்கு வழுத்த மந்திரங் கள் சொல்ல - வாக்காற்றுதித்து மந்திரங்களை உச்சரித்து,—கையில் இன மலர்கொண்டு - கைகளால் இனமாகிய மலர்களைக்கொண்டு அர்ச்சித்து,—

போற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆனுல் - வழிபட்டு வாழுஞ்செயலாகிய அற மும் உளதாயின்,—யார்க்கும் முனம் ஒரு தெய்வம் - முன்னேப்பழம்பொ ருட்கு முன்னேப்பழம் பொருளாகிய சிவபிரானே,—எங்கும் செயற்கு மு ன்னிலையாம் அன்றே - அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை ஏற்றுக் கொண்டு பயனுதவும் என்க.

போற்றி வாழுஞ்செயலெனவியையும்.

அகற்றியென்பதுபெயர்; அகற்றிக்கென்னு நான்கனுருபுவிகாரத்தாற்ருெக்கது.

சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியவுடைமை பெற்ரும்.

மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறியவறம் அங்கியாக லின் உடனெடுத்தோதினுர்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்கு மென்ருற்படும் இழுக்கென்னே யென்பாரைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (உச)

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக ஞர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினேயுஞ் செய்யு
மாதலா னிவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(இ-ள்.) (நால்வகையோனியுள் ஒருயோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம் அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னும் இதுவொன்றே ஏனைச்செயல்களான் வேற்றுமை அறியவாராது அவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறியநிற்பதாகலின்) மற்று அத்தெய்வங்கள் - ஏனைத்தேவரெல்லாம்,—வேதனைப்படும் - அங் ஙனம் வேதனையுற்று,—இறக்கும் பிறக்கும் - இறத்தல் பிறத்தலேயன்றி,—மேல் வினையும் செய்யும் ஆதலான் - மேலேயும் வினைசெய்தல் கேட் கப்படுதலானும்,—இவை இலாதான் - அவ்வினைகள் இல்லாதவன் சிவபி ரானேயாகலானும்,—மாது ஒரு பாகனுர் தாம் - அச்சிவபிரானுெருவனே (வினைவயத்தனுதலின்றி),—யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் - (நீர் எவ்விடத்தே) யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொண்டீராயினும்,—ஆங் கே அத்தெய்வம் ஆகி வருவர் - அவ்விடத்தே அத்தேவரிடமாக நின்று,—அறிந்து அருள் செய்வன் அன்றே - (உயிர்கட்கு அவற்றை) அறிந்து கூட்டவல்லுவன் (ஏனைத்தேவர் அதுசெய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்) என்க.

மற்று வினைமாற்று.

பொதுவகையானெடுத்துக்காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினுராகலிற் பால்வழு வின்மையுணர்க.

அற்றேல், ஒருவனை வழிபட மற்ருெருவர் பயன்கொடுத்தல் உலகத்திற் சண்டி லமென்பாரை நோக்கி அதுகாட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உரு)

இங்குநாஞ் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றினு லிவர்க ளோவந்
தங்குவான் றருவா ரன்றே லத்தெய்வ மத்த னேக்கா
ணெங்கும்வாழ் தெய்வ மெல்லா மிறைவனு ணையினு னிற்ப
தங்குநாஞ் செய்யுஞ் செய்திக் காணைவைப் பால ளிப்பன்.

(இ-ள்.) சிலர்க்கு இங்கு நாம் பூசை இயற்றினல் - பசுப்பார்ப்பார் தந்தைதாய் முதலாயினோரை இம்மைக்கண்ணே நாம் வழிபட்டால்,—இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் அன்றேல் - அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன்றருங்கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்,—அத்தெய்வம் அத்தனைக்காண் - ஈண்டும் அவ்வாறுதல் அமையும் (அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்றுபயன் கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லுவர்போலுமெனின் மலையற்க அரசனாணையே அமைச்சர் முதலாயினர் மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல),—இறைவன் ஆணையினல் எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் நிற்பது - முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர் மாட்டுவைத்து,—அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு - அவ்விடத்து நாஞ்செய்யுஞ் செய்திக்கு,—ஆணைவைப்பால் அளிப்பன் - அவ்வழித்தாகப்பயன் கொடுப்பன் (அவ்வாறன்றித்தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையது) என்க.

அற்றேல், அவ்வக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக் கொண்டு பயனளிப்பனாயிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர்கருத்துவகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்துவகையானன்றாகலாற் செல்லாதெனவிடுக்க.

நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடம்பணி நாஞ்செய்தலான் றூனங்களதிகமாமாறும் அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன.

இனி அவை றூனங்களதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். (உசு)

காண்பவன் சிவனே யாறு லவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பற மரன்றன் பாத மறந்துசெ யறங்க ளெல்லாம்
வீண்செய விறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன் றில்லான்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) காண்பவன் சிவனே ஆறல் - (இத்துணையுங் கூறியவாற்றல் எனைக்கடவுளர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு)அளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே,—அவன் அடிக்கு அன்பு செய்கை - அவன்றிருவடியை வழிபடுதலே,—மாண்பு அறம் - நல்லதோர் அறமாம்,—அரன்றன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் - அவன்றிருவடியைமறந்து செய்கின்ற அறங்களெல்லாம்,—வீண்செயல் - வீணென்பது போதருதலானும்,—அறம் - புண்ணியமாவது,—இறைவன் சொன்ன விதி - (வேதாகமங்களின்) அவ்விறைவனல் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும்,—விருப்பு ஒன்று இல்லான் - ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும்,—பூண்டனன் வேண்டல்செய்யும் - (உயிர்கண்மாட்டுக் கருணை)பூண்டுவிருப்பஞ் செய்கின்ற,—பூசனை புரிந்து கொள்ளே - (அவ்விறைவன்றிருவடிப்) பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று என்க.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள்.
சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனையீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உஎ)

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவி னின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப
னீபரன் றன்னை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை
யாய்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சிநீ யன்பு செய்தே.

(இ-ள்.) மாபரன் - (சதாசிவதத்துவத்தின் வைகும்) மாட்சிமைபெற்ற இறைவன்,—தாபர சங்கமங்கள் என்ற இரண்டு உருவில் நின்று - (புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்) திருமேனியுந் திருவேடமுமாகிய இரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும்,—பூசை கொண்டு மன் உயிர்க்கு அருளைவைப்பன் - ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசையைக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்வன்,—நீ பரன்றன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் - நீ அவ்விறைவனை அகத்தே சிந்திப்பையாயின்,—நிறைந்த பூசை - (அவ்விறைவன் அவ்வகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும்) அந்நிறைந்த பூசையைக்கொண்டருளுவன்,—நீ ஆய் - (ஆகலான்) நீ அஃதறிந்து,—பரம்பொருளை நாளும் அன்பு செய்தே அர்ச்சி - பரம்பொருளை நாடோறும் அவ்விடங்களிற் பத்தி செய்து வழிபடுக என்க. (உஅ)

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே.

(இ-ள்.) (அறம் பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வராது வன்மைமென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் அன்றாதலின்) அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவச்செய்கை அறமாய் முடியும்,—பரன் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்குஅன்பிலார் செய்யும் புண்ணியச்செய்கை பாவமாய் முடியும் (என்பதற்கு),—வரம் உடை தக்கன் செய்த மா வேள்வி தீமை ஆகி - (கடவுளரில்) வரங்கள்பெற்ற தக்கன்செய்த பெரிய யாக புண்ணியம் பாதகமாய் (முடிதலாகிய உடம்பாட்டானும்),—நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே - மாநுடரில் இளமைபெற்ற சண்டீசநாயனார் செய்த கொலைப்பாதகம் புண்ணியமாய் (முடிதல் ஆகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சான்றாகலானுஞ் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற் பாற்று) என்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் நானங்களதிகநோக்கி நுகர்வித்தற்கட்படும் விசேடங் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளை தியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவைபயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவுங்கன்ம பலங்களு மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இனித் தரணியொடுதராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (உக)

மறைகளீ சன்சொ லச்சொல் வழிவாரா வுயிரை வைக்குஞ்
சிறைகண்மா நிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடு
முறையுமா பதிக ளும்ப ருலகங்கள் யோனிக் கெல்லா
மிறைவனு ணையினு லின்பத் துன்பங்க ளியைவ தாகும்.

(இ-ள்.) (மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கோடலானும் அவனே இன்பத்துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது, அதுவன்றியும்) மறைகள் ஈசன் சொல் - வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே;—மா நிரயம் - பெரிய நரகமாவது,—அச்சொல் வழி வாரா உயிரை - அம்மொழி வழி நடவாதாரை,—வைக்கும் சிறைகள் - (தண்டித்தற்பொருட்டு) அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே;—உம்பர் உலகங்கள் - துறக்க வுலகமாவது,—இட்ட பணி செய்வோர் - அம்மொழி வழி நடப்போரை,—செல்வத்தோடும் உறையும் மா பதிகள் - வாழ்வித்தற்பொருட்டு (அவனால்) அமைக்கப்பட்ட கோநகரமேயாகலானும்;—யோனிக்கெல்லாம் இன்பத்துன்பங்கள் - உயிர்கட்கு இன்பத் துன்பங்கள்,—இறைவன் ஆணையினால் இயைவ தாகும் - அவனாணையால் ஆகற்பாலனவே என்க.

இயைவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. (ரு0)

ஆணையா லவனி மன்ன னருமறை முறைசெய் யாரை
யாணையிற் றண்டஞ் செய்து மருஞ்சிறை யிட்டும் வைப்ப
னாணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வ நல்கி
யாணையும் வைப்ப னெங்கு மாணையே யாணை யேகாண்.

(இ-ள்.) அவனி மன்னன் - உலகத்து வேந்தர்,—ஆணையால் அருமறை முறை செய்யாரை - ஆணையாற்கிளந்த தமது அரிய மொழிவழி நடவாதாரை,—ஆணையின் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ் சிறை இட்டும் வைப்பன் - ஆணையினால் ஒறுத்துப் பொறுத்தலரிய சிறைக்களப்படவும் வைப்பர்;—ஆணையின்வழி செல்வோருக்கு - அம்மொழிவழி நடப்போரை,—அரும் பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பன் - பெரிய பதியுஞ் செல்வமும் ஈந்து வாழ்வித்துத் தங்கீழ் அதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர்;—எங்கும் ஆணையே ஆணையே காண் - அமைச்சர் முதலாயினார் மாட்டு அவ்வாறு காணப்படும் ஆணையும் அவ்வேந்தரது ஆணையேயாம் (அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க) என்க.

ஈண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது.

ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டென்னுமலங்காரம்.

அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கூக)

அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள்வழி யரும்பா வங்க
டரையுளோர் செய்யிற் றீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துறைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.

(இ-ள்.) தரையுளோர் அரும் பாவங்கள் செய்யின் - இவ்வுலகத்துள்ளார் பெரும்பாதகங்கள் செய்திடின்,—தீய தண்டலின் வைத்து - (அரசனவன்) கொடியதண்டஞ்செய்து,—தண்டத்து உறா செய்து தீர்ப்பன் ; (மேலும்பாவஞ்செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங்கொடிதாகச் செய்வலெனத்) தண்டத்தையெடுத்துச்சொல்லி (அச்சுறுத்தி) ஒழிப்பன்;—தூயோர் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் நிரயமும் சேரார் - அறிவுடையார் பின்பு விதிவழிநடந்து நிரயத்தின் அழுந்தார்,—அந்த நிரயம் ஈது முன் நீர்மை ஆம் - அந்த நரகதண்டம் இவ்வரசதண்டம்போல முன்னுதற்கேதுவாகின்ற தன்மையுடையதாம் (இங்ஙனம் அரசதண்டம்வைத்தது நரகதண்டம் வாராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டும் நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டுமாகலான்),— அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி - அவ்வரசனாணையும் முதல்வனாணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று என்க.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துறைசெய்து தீர்ப்பன் நிரயமுன்னீர்மையீதாமெனவே, புண்ணியஞ் செய்யின் அதற்குரிய வரிசையின் வைத்துத் தீர்ப்பன் அந்தத்துறக்கமுன்னீர்மை யீதாமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

நிரயமுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

தண்டத்துறைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ் செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்துதல்; சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற் கொள்க; மோனையெழுத்துக்கேற்பத் தண்டமாகிய துறையைச்செய்தெனினுமமையும்; துறை மிகுதிப்பாடு; அது என்னுடைய * "துறைமாண்டவாபாடி" என்பதனானுமறிக.

முன்னீர்மை ஏதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை; நீர்மையுடையதனை நீர்மையென்றுபசரித்தார்.

இவைமூன்றுசெய்யுளானுந்தராபதிபோலத் தருமாறுதெரித்துக்கூறப்பட்டது.

அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்தலெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கூ௨)

அருளினு லுரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யி
னிருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்க டீர்க்கு மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

(இ-ள்.) அருளினால் உரைத்த நூலின் வழி வாராது - கருணையினால் உரைத்தருளிய வேதாகமநூல்வழி நில்லாது,—அதன்மம் செய்யின் - பாவஞ்செய்யின்,—இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு - இருள்செறிந்த

* திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம். செ - கச.

நரகத்திட்டுத் துன்பத்தினை நுகர்வித்து,—இரும் பாவம் தீர்ப்பன் - பெரியபாவத்தினை ஒழிப்பன்;—பொருள் உலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் - அதிசயப்பொருள்கடங்கிய துறக்கமுதலியவற்றின்வைத்து இன்பத்தினை நுகர்வித்து,—புணியம் தீர்ப்பன் - (நூல்வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமையாகிய) புண்ணியத்தினை ஒழிப்பன்;—வயித்தியநாதன் - சிவபிரானாகிய வயித்தியன்;—மருள் உலாம் மலங்கள்-பந்தமுறுதற்கேதுவாகிய பாவபுண்ணிய மிரண்டும் (உயிர்க்குநோயாகலின்),—தீர்க்கும் இவை மருந்து - (அந்நோய்) தீர்த்தற்குரிய இன்பத்துன்பங்கள் மருந்தாம் என்க.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். (நடரு)

மருத்துவ னுரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும் பிணிக டப்பிற் றப்பிய வழியுஞ் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்து செய்யா துறும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்ப
னுரைத்தநூற் சிவனு மின்னே யுறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

(இ-ள்.) நூலின் உரைத்த வழி வரின் - வாகடநூலின் உணர்த்திய வழி ஒழுகின்,—பிணிகள் வாரா - பிணிகள் வந்தணுகா,—தப்பின் - தப்பியவழியொழுக,—வருத்திடும் பிணிகள் - அங்ஙனம் ஆன்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும் பிணிகளை,—செய்ய மருந்து திருத்தினன் - அதற்குத்தக்க மருந்துகளைத்திருத்தியும்;—தப்பிய வழியும் செய்யாது - தப்பியவழி ஒழுகாதிருப்பவும்,—உறும் பிணி - தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை,—சென்றும் தீர்ப்பன் மருத்துவன் - (அவற்றிற்குத்தக்க வுபாயங்களாகிய தானம் பூசை ஓம முதலாயினவைகளிற்) செலுத்தியுந் தீர்த்திடுவன் மருத்துவன்;—இன்னே உரைத்த நூற்சிவனும் - இவ்வாறே வேதாகமங்களினுணர்த்தியவண்ணம் சிவபிரான்,—உறும் கன்மம் ஊட்டித் தீர்ப்பன்- உயிர்கட்குவரும் இருவினையைப்பலதிறத்தானும் ஊட்டித்தீர்ப்பன் என்க.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமென்றவும்மை இழிவுசிறப்பின்கண் வந்தது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம்.

நன்மருந்தென்பதூஉம் பாடம்.

சென்றும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சென்றுமென்புழி விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; *"குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல.

அவற்றிற்குத்தக்கவுபாயங்களிலேயென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது; அவ்வுபாயங்களாவன:—தானம் பூசை யோம முதலாயின.

செய்யாதென்னுமெதிர்மறை செயவெனெச்சத்திரிபு.

அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (நசு)

மண்ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவ னருத்தி யோடுந்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாங்
கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்ப
னண்ணலு மின்பத் துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

* திருக்குறள், வெஃகாமை, செ - க.

(இ-ள்.) மருத்துவன் - மருத்துவனுவான்,—மண்ணுளே சில வியாதி - இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு உண்டாகிய சிலவியாதிகளை,—அருத்தியோடும் திண்ணமாய்-ஆதரவும் உறுதியுமுடையனாய்,—அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடும் - அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுவன்,—சிலநோயெல்லாம் - சிலவியாதிகளை,—கண்ணிய கட்டி பாலும் உடன் கலந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பன் - கருதப்படுஞ்சருக்கரையும் பாலும் மருந்தோடு விரவிக்கொடுத்துத் தீர்த்திடுவன்,—அண்ணலும் - (அவ்வாறே) முதல்வன்,—இன்பத்துன்பம் அருத்தியே வினை அறுப்பன் - இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்வித்து இருவினையாகிய நோயைத்தீர்ப்பன் என்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தரணிபோலத்தருமாறு தெரித்துக்கூறப்பட்டது.

இனி, அண்ணலருத்துமவ்வின்பத்துன்பங்களை உயிரருந்துமுறைமை எவ்வாறென்பார்க்கு இன்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு கூறுகின்றார். (௩௫)

பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனு சரீர மாகி யின்பத்துன் பங்க ளெல்லா
நாதனு ராணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்துத்
தீதிலா வணுவா யோநி சேர்ந்திடுஞ் சீவ னெல்லாம்.

(இ-ள்.) பூதனு சரீரம் போனால் - இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழி,—புரியட்ட ரூபந் தானே - (தானுமுடன்கழிதலின்றி நிலைபெற்றுள்ளதாகிய) சூக்கும வுடம்பினின்றும்,—யாதனு சரீரம் ஆகி - (அவ்வினைப்பயன்களை அநுபவித்தற்குரிய) வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான்;—சீவன் எல்லாம்- உயிர்களெல்லாம்,—நாதனுர் ஆணை உய்க்க - (அவ்வுடம்பொடு) நாதனுராணைசெலுத்த(ச் சென்று),—சுவர்க்கமொடு நரகு இன்பத்துன்பங்களெல்லாம் துய்த்து - துறக்க நிரயத் தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து,—தீது இலா அணுவாய் - (பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அநுபவித்தற்பொருட்டுக்) குற்றமில்லாத சூக்குமவுடம்பொடு (நிலத்திற்சென்று),—யோநி சேர்ந்திடும் - கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் என்க.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச்சத்திரிபு.

பொன்விலங்குபோறலின் துறக்கவுடம்பையும் யாதனுசரீரமென்றார்.

நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடுமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனுசரீரத்தைப்பற்றியே செல்லுமென்பது பெற்றாம்.

இங்ஙனம் பூதனுசரீரம் போனவழி யாதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனுசரீரம் போனவழிப் பூதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௩௬)

உடல்விடா யோநி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற்
படர்வுறு துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து
கடனதாங் காலஞ் சென்றாற் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங்
கிடருறு முருவங் கன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) கன்மத்து அளவினில் - அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்ப,—உருவம் எடுக்கும் அன்றே - பூதனுசரீரம் போயவாறே

யாதனாசரீரத்தை எடாது மற்றுமோர் பூதனாசரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு யாதனாசரீரம் போயவாறே பூதனாசரீரம் எடாது மற்றுமோர் யாதனாசரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு (ஆகலான்);—உடல் விடா யோநிபற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு (மற்றோருடம்புக்கேதுவாகிய மற்றொரு) யோநியிற்றங்கி,—உதிப்பினும் உதிக்கும் - உதித்தல் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு,—ஒன்றிற் படர்வு உறாது-ஒரு யோநியிலே தங்காது,—உறும் பாவத்தால் - மிகுந்தபாவத்தால்,—பாடாணம் போல் கிடந்து - பாடாணம்போற் சிறிது காலந்தங்கி,—கடனதாம் காலம் சென்றால் - முறைமையாய அக்காலஞ் செல்லுங்கால்,—கடு நரகதனில் வீழ்ந்து - கொடிய நிரயத்தின்கண் வீழ்ந்து,—அங்கு இடர் உறும் - அவ்விடத்துத்துன்புற்றுப் பிறத்தல் இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு என்க.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனுமவ்வாறாதல்பெறப்படும்.

அற்றேல், இறந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவைதானே மீளத்தோன்றுமெனல் வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றையாசங்கித்து உவமைமுகத்தாற் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௩௭)

பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
வுன்னிய வுயிர்கடூல வுடல்விட்டு வானி னூடு
மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல்.

(இ-ள்.) பன்னகம் துன்னு தோல் (துறந்து செல்வதுவே போல) - நெருங்கிய (முன்னைத்)தோலாகிய வுடலினைவிட்டுச்சென்று (மற்றொரு தோலாகிய வுடலினைப்பற்றும்) பாம்புபோலவும்;—அண்டசங்கள் முட்டை (துறந்துசெல்வதுவேபோல) - (முன்னை) முட்டையாகியஇடத்தினை விட்டுச் சென்று (மற்றோரிடத்தினைப் பற்றும்) பறவைகள் போலவும்;—பரகாயந்தன்னிற் பாய்வோர் யாக்கை துறந்து செல்வதுவேபோல - (முன்னை) அச்சினைவிட்டுச்சென்று (மற்றோரச்சினைப்பற்றும்) பரகாயப் பிரவேசிகள் போலவும்,—உன்னிய உயிர்கள் - (முறையே) கருதப்படும் உயிர்கள் (தாம் வேறாகாது),—தூல உடல் விட்டு - தூல வுடலாகிய (முன்னை)உடம்பினைவிட்டு,—வானினூடு (சென்று) - வானேறிச் சென்று,—மன்னிடும் - (மற்றோருடம்பி) னிலைபெறும்,—நனவுமாறிக் கனவினை மருவும் ஆபோல் - நனவுணர்வுமாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவு வேறுபட்டு என்க.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்.

அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

நனவுகனவென்பன ஆகுபெயர்.

பன்னகமுதலிய நான்குந் தான்வேறாதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறாதற்கும் முறையேயுவமையாயின.

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு இருவினையென்னையென்பது முதற் பன்னகமண்டசமென்பதீறாகக் கிடந்த முப்பத்துநான்கு செய்யுளும், இருவினையின்பத்துன்பத்தென்னு மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக்கூறினவெனக் காண்க. (௩அ)

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே யான்மா வின்றன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

(இ-ள்.) முன்னமே ஆன்மாவின்றன் கன்மமுந்தான் - (இத்துணையுங் கூறியவாற்றால்) முற்பிறவியிற் சதசத்தாகிய ஆன்மாவினாற்(செய்யப்படும்) கன்மமெனப்படுவது,—தன்மமோடு அதன்மமாகி - அறம்பாவமென்று இருவகைத்தாய்,—இரு பயனும் தந்து - இருவகைக்கு முரிய பயன்றருதலான்,—மூலம் காட்டிக் காமிய மலமாய் - (செயப்படு பொருளாகிய தனக்கு) முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான்மிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்து ஒன்றதாகி - (பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமையான்) மும்மலத்துள் ஒன்றென வுடன்வைத்தெண்ணப்பட்டு,—நன்மை தீமையினும் இன்பத்துன்பினும் - நன்மை தீமையாகிய காரணவேதுவானும் இன்பத்துன்பமாகிய காரிய வேதுவானும்,—நாடிக் காண நிற்கும் - அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும் என்க.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன்றராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று. (௩௯)

இருவினை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வுருவுகண் மருவி யார்த்துத்
தருசெயன் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி
யருவதாய் நின்ற ரன்ற னாணையி னமர்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) இருவினை நுகர்வால் இயற்றலால் வரும் - அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலான்,—ஆதி அந்தம் அநாதி - (காரியப்பிரபஞ்சம்போல்) ஆதி அந்த முடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய்,—மலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி - ஏனை ஆணவமல மாயாமலங்களின் காரியங்களோடுகூடி,—ஆர்த்துத் தருசெயல் முறைமையாலே - (உயிரைப்) பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட்டிற்கேற்ப,—தான் பல பேதம் காட்டி-(அவ்வவ்வுயிர்க்குப்) பலவேறுவகைப்பட்ட யோநிகளைத் தோற்றுவித்து,—அருவதாய் நின்று - சூக்குமமாய் நின்று,—அரன்றன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும் - இறைவனாணையின் நடக்கும் என்க.

அரன்றனாணையினமர்ந்துசெல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இது வென்பது கூறப்பட்டது. (௪௦)

சங்கமந் தாபரங்க டத்தங்கன் மத்துக் கீடா
வங்குரு யோநி மாறு மச்சுமா றுதிங் கென்னி
னிங்குமா நுடரி யற்றும் புண்ணியத் தின்ப வீட்ட
மங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களா யருந்து வாரோ.

(இ-ள்.) தத்தம் கன்மத்துக்கு ஈடா - தத்தம் வினைக்கீடாக,—சங்கமம் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவ்வவ்வுயிர்கள்,—அங்கு உரு யோநி மாறும் - ஆச்சு அவ்வவ்யோநியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி,—இங்கு அச்சு மாறுது என்னின் - ஈண்டை அச்சுமாறி மற்றொரு யோநியிற் பிறத்தலில்லை என்பரெனின்,—இங்கு மாநுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வுலகத்து மாநுடர் செய்யும் புண்ணியத்தின் பயனாகிய இன்பமிகுதியை,—அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாயோ அருந்துவார் - மேலுலகத்தின் வாழ்கின்ற தேவர்களாய் அநுபவித்தலன்றி நரர்களாய் அநுபவிக்குமாறு யாங்ஙனம் என்க. (சுக)

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னரர்பதி சுரரு லோகஞ்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்
சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(இ-ள்.) சுரர் உலோகம் நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - மேலுலகத்தில் மாநுடவடிவாக அநுபவிப்பரெனின்,—நரர் பதி - (அது) மண்ணுலகேயாம்,—சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - தேவர்களாயே அநுபவிப்பரெனின்,—சொன்ன அச்சு அழியுமாகும் - சொல்லிய அச்சுமாறுதலுண்மை (இனிது விளங்குமாகலின்),—சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்து - தேவர்களாய்ப் பயனை நுகர்ந்து (துலைந்தவழி),—தாம் இங்குத் தோன்றும் போது - தாம் மீண்டு இவ்வுலகின் உதிக்கும்போது,—நரர்களாய்ப் பிறப்பர் - நரர்வடிவாய்ப் பிறப்பதன்றி,—அமரராய் ஞாலத்து நண்ணிடாரோ - தேவராய் இவ்வுலகத்தின்கட் பொருந்திடார் என்க.

அற்றேல், நரவடிவுமுதலாயின சுரவடிவுமுதலியனவாய் வேறுபடும்வழியும் அவ்வவ்வாகாரம் மாறுதலில்லையெனக் கொள்வார்க்கு அதுபற்றியிழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.()

வண்டுக ளாகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய வுருவந் தானே வேட்டுவ னாய்ப்பி றக்குங்
கண்டுகொள் யோநி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(இ-ள்.) மயிர்க்குட்டி வண்டுகளாகி மாறும் மற்றோர் செந்துப் பண்டைய உருவந்தானே வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும் - (இம்மையினும்) மயிர்க்குட்டி வண்டாக அச்சுமாறும் மற்றுமோர் புழுத்தன்பழையவடிவமே வேட்டுவனாக அச்சுமாறும் என்பது,—கண்டுகொள் - நீ (கண்கூடாக) அறியக் கிடத்தலானும்,—கன்மத்தான் யோனி எல்லாம் மாறும் என்றே சமயம் எல்லாம் கொண்டன - கன்மத்திற்கேற்ப யோனிகள் மாறுதல் உண்டெனவே எல்லாச்சமய நூல்கட்கும் ஒப்பமுடிந்த தாகலானும்,—இச்சொல் நீ

() யோனி, மெய்ப்பு, அச்சு, வடிவு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்; (...., 1672 P.).

எங்கே கொண்டது - (அக்காட்சியளவையோடும் உரையளவையோடு முரணி)நீ கூறும் இக்கூற்றுப்போலியாதலின் இதனை எங்கேகொண்டாய்என்க.

அற்றாயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பானை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சங)

அகலியை கல்ல தானு ளரிபல பிறவி யானுன்
பகலவன் குலத்திற் றோன்றிப் பாரெலா முழுது மாண்டு
நிகரிலா வரச னாகுஞ் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதி லெலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே.

(இ-ள்.) அகலியை - அகலியையானவள்,—கல்லதானுள் - (கௌதம முநிவனிட்ட சாபவயத்தாற்) கல்லாக அச்சழிந்தே மாறினுளென்பதும்,—அரி - மாயோனானவன்,—பல பிறவியானுன் - (பிருகுமுநிவனிட்ட சாபவயத்தான் மச்சமுதலியவாகத்) தசவிதத்தோற்றத்தினும் அச்சழிந்தே மாறினுனென்பதும்,—சிலந்தி - சிலம்பிப்பூச்சியானது,—பகலவன் குலத்தில் தோன்றி - சூரிய வமிசத்தில் உதித்து,—பார் எலாம் முழுதும் ஆண்டு - பூமிமுழுவதும் ஆளும்படி,—நிகர் இலா அரசன் ஆகும் - (முதல்வனருளான்) ஒப்பில்லாத அரசனாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும்,—எலிதான் அன்றோ - எலியானது,—சகமதில் - நிலவுலகின்கண்ணே,—நீடு உலகம்போற்ற - துறக்கவுலகத்துள்ளாருந் துதிக்கும்படி,—மாவலி ஆய்த்துத்தானே - (முதல்வனருளான்) மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும் கேட்கப்படுதலான் (யாண்டும் அவ்வாறேதெளியப்படும்) என்க.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙனமாறியதுஞ் சாபவருள்களானுயதன்றிக் கன்மமாத்திரையானுயதன்றாகலான், அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்பானை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சச)

செப்பினுய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறும் யோநி யெல்லா மாறிவந் திடாவிங் கென்னி
னெப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ னென்றே
முற்பட மொழிந்தே னெல்லா முதல்வன்றன் விதியே யாகும்.

(இ-ள்.) சிலர் விதியாலே வேறு மாறச்செப்பினுய் - சிலர் சாபவருள்களாலே அச்சழிந்தே மாறும்படி (வந்ததென்று) கூறி,—கன்மால் வைப்புறும் யோநி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னின் - கன்ம மாத்திரைக் கேதுவாய் அமைந்துள யோநிகளில் (உயிர் அச்சழிந்து) மாறுதலின்றென ஈண்டு நீ சொல்லின்,—எப்படியானும் - எவ்வகையானும்,—செய்திக்கு இறை கரியாவன் என்றே - (உயிர்கள்) செய்யுங்கன்மங்கட்கு முதல்வன் சான்றென்றே,—முற்படமொழிந்தேன் - (மறைகளீசன்சொ லென்பது முதலாக) மேற்கூறிப்போந்தாமாகலின்,—எல்லாம் முதல்வன்றன் விதியே ஆகும் - வினைப்பயனெனப்பட்டன வெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபவருள்களேயாதலின் விசேடமின்மையான் (ஒரிடத்திற்கண்டது யாண்டும் ஒக்கும்) என்க.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபவருள்கண்மேற்று.

இவையைந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரிலொருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப்பரிகரித்துத் தான்பலபேதங்காட்டியென மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமுயிர் மற்றோரச்சினைப்பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௪௫)

அவ்வவ யோநி தோறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்
செவ்விதி னறிந்து கன்மஞ் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
விவ்வகை தம்மிற் சேர்வு மிறைசெய லானாற் செய்த
வெவ்வுரு வுந்தங் கன்மான் மாற்றுவ னிறைவன் றானே.

(இ-ள்.) கன்மம் அவ்வவ யோநி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும் செவ்விதின் அறிந்து சேர்ந்திடா - வினைகள் (சடமாகலின்) அவ்வவற்றிற்கீடாய தநுக்களையும் புவனங்களையும் நேராக அறிந்துசென்று அணையமாட்டா,—சீவன் சேரா - உயிர்கள் (சேதனமாயினும் தமக்கென அறிவின்மையான் அவையே) அவற்றது பயனை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு நுகரமாட்டா,—இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் - இங்ஙனமாதலின் மாயைவினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்கட்குச்சேர்த்தலும்,—இறை செயல் ஆனால் - இறைவனே யென்பது மேற்பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின் (அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்),—இறைவன் றானே செய்த எவ்வுருவும் - இறைவன்செய்த எவ்வகை அச்சையும்,—தங்கன்மான் மாற்றுவன் - உயிர்கள் வினைக்கேற்ப இறைவன் மாற்றுவன் (ஆதலின் அதன்கண் ஆசங்கை என்னை) என்க.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்வாறு அச்சுமாறித் தோன்றுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௪௬)

மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற்
கூறிய சூக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின்
வேறொரு குறியா மாரம் வீரசங் கிலியு மாகுந்
தேறுநீ யொருவ னாலிச் செயலெலாஞ் சிவனா லாகும்.

(இ-ள்.) இவ்வுருவமெல்லாம் மாறி வருவது எனின் - (அற்றேல் இவ்வாறு) அச்சுமாறித்தோன்றுவதாயின்,—எங்கே நின்று என்னின் - யாங்ஙன நின்றெனின்,—உருக் கூறிய சூக்குமத்து ஆம் - தூலவுடம்பு அங்ஙனங் கூறிப்போந்த தன்மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் உண்டாம்,—குறி ஒன்று என்னின் - காரணம் ஒன்றாகக் காரியம் பலவாதல் அமையாதெனின்,—ஒருவனால் ஒரு குறி - செய்வானது ஆற்றலான் ஒருபொன்,—வேறாம் ஆரம் வீரசங்கிலியும் ஆகும் - ஆரம் வீரசங்கிலி முதலிய வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல,—சிவனால் இச்செயலெலாம் ஆகும் - இறைவனது ஆற்றலான் ஒரு சூக்குமவுடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத்தோன்றுதல் உண்மையின்,—நீ தேறு - (ஆண்டுச்சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பதனை) நீ தெளிவாயாக என்க. (௪௭)

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா சூக்கு மத்தி
னாக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைக்
கோக்கிய சத்தி யுண்டா யுடறருங் கால முற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது ஆரம் விரசங்கிலியானுற்போல ஒன்று பிறிதொன்றுவதுமன்று) சூக்குமம் கெட்டுத் தூலம் தோன்றிடா - (வித்து மரமானுற்போல) ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவது மன்று,—சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - (மதிக்கெழுகலைகள்போல) ஒன்றின்கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று,—உடல் ஆக்குந் தன்மைக்கு - (மற்றென்னையோ) சூக்குமவுடம்பிற்றூலவுடம்புகள் உண்டாந்தன்மைக்கு(த் திருட்டாந்தமெனின்),—மரம் காலம் உற்று நீக்கிட - மரமானது இறுதிக் காலம் உறுதலான் நீங்கப்பட,—பின் வேர் ஓர் நீள் மரம் நிகழ்த்தும் ஆ போல் - பின்பு மரவேரின் மற்றொரு நீண்டமரம் உண்டாதல்போலுமாகலின்,—ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் - சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் யோக்கியமான சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன என்க.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று.   (சஅ)

விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும் வினையா லிங்கே
யுதித்திடா வுருவ மாக வுருவரு மரங்கள் வித்திற்
கதித்தெழு மாமும் வித்துங் கழியும்பின் னழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே.

(இ-ள்.) உரு வரும் மரங்கள் - உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—வித்தின் கதித்து எழும் - (அவைக்குமுதலாகிய) வித்தினின்றுதோன்றி எழும் (அதுபோல),—வினையால் விதிப்படி - வினைக்கேற்ப இறைவனுணையால்,—உரு - அத்தூல வுடம்புகள்,—சூக்குமத்தேவரும் (அவைக்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றுந்தோன்றும்—மரமும் வித்தும்கழியும்- மரம் அழிந்தவழி (அதற்குமூலமாகிய) வித்தும்உடனழியும் (ஆதலின்),—பின் சூக்கம் அழியும் (என்னின்) - (அதுபோலத்தூலவுடம்பு கெட்டவழிப்)பின்னர்(அதற்குமுதலாகிய)சூக்குமவுடம்பு அழியும்போலுமெனின் (அற்றன்று சூக்குமத்திற் றூலந்தோன்றுதன் மாத்திரைக்கு ஒருபுடை ஒப்புமையல்லது முற்றுவமையன்மையான்),—மதிக்கு எழு கலைகள்போல வருவது போவதாமே - சந்திரனுக்கு உளவாகிய கலைபதினாறிற் காரணமாகிய ஒருகலை அழியாது நிற்க மற்றக் கலைகள் தோன்றுதலும் ஒடுங்குதலும் போல மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு அழியாது நிற்க அதினின்று தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும்,—இங்கே உருவமாக உதித்திடா - ஈண்டு (அத்தூலவுடம்புகள் தமக்கு ஒரு முதலில்வழி) உருவமாகத்தோன்றிடா (இவ்வருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப்படும்) என்க.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு; ஆண்டுத் தோன்றுமாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாமெனவு

முடன் கூறினர். அற்றேல், தூலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும்பூதமேயமையும் சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின்,—அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்திற் றூலப்பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமபூதமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாகலின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும்பூத வடிவென்பதெனவும், தெற்றெனவுணர்ந்துகொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற்கதித்தெழு மென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ்சூக்க மென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க; சூக்கம் பாகதச்சிதைவு.

இவைமூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற்காரணமாமாறுணர்த்தித்தான்பல பேதங்காட்டுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லைபோலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சுகூ,

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றாகு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது.

(இ-ள்.) தூலமாம் உருவினுக்கு முதல் சூக்குமம் - தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்குமவுடம்பு,—அதற்கு மூலம் மான் - அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி,—அதற்கு மூலம் மோகினி - அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி,—அதன் முதற்றான் மேலதாம் - அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானே பரமமுதற்காரணமெனப்படும்,—விந்துசத்தி சிவம் இவை மிசையாம் - (ஏனைக்)குண்டலிசிசத்தியோவெனின் (அது) சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும்,—எல்லாம் - இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும்,—ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால இன்று ஆகும் - ஆன்மாச்சிவத்தினைச் சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாவன என்க.

அதன்முதற்றானென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின்மேனின்றது. அதன்முதற்றானென்றனுவதித்து மேலதாமெனப் பரமமுதற்காரணமாதல் கூறப்பட்டது; இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, றகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையுமுணர்க.

சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு.

சாலவாகுமென வியைபும்; சாலுதல் அமைதல்.

சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது.

இதனானே மேலதன்கணிகழுமாசங்கை நீக்கி வருஞ்செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது.

இருவினை யின்பவென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்ல என்ற விரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி, இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றின்கட்படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (ரு0)

மூன்றமதிகரணம்.

அரன்விதி யருள தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கந் தனுகர ணாதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தாற் றீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும்.

(இ-ள்.) அதுவும் - (அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் ஆன்மாச்சிவத்தினைச்சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாதலாகிய) அதுவும்,—அரன் விதி(என்று) - (இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற) இறைவன் செய்யுஞ்செய்தியென்றும்,—அருளதே என்று - (அது) கருணையேயென்றும்,—முன்னே அறைந்தனன் - (தொகுத்தும் வகுத்தும்) மேலேகூறிப்போந்தாமாகலின்,—தரை நரகு அருந்துறக்கம் தனுகரணாதி எல்லாம் - பூமி நரகம் அரியதுறக்க முதலியவற்றிற்சென்று (அவைக்குரிய பயனை அநுபவித்தற் கேதுவாகிய) தனுகரணாதிகளை,—வருவதும் செய்து - உளவாகச்செய்து,—அநாதி மலங்கள் - அநாதியாய மலகன்மங்களென்னும் நோய்களை,—இம் மருந்தால் தீர்த்து - அத்தனுகரணாதிகளாகிய மருந்துகளினாலேதீர்த்து,—பரகதி யதுவும் தந்து - பரஞானத்தை விளக்கி,—பாத பங்கயமும் சூட்டும் - சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனாற்றரப்படும் என்க.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழிமதம்.

முன்னேயறைந்தன னென்றதனால் அமர்ந்துசெல்லத் தலைவனாதற்கட்படுமியல்பெல்லாம ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோரியைபுபற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன; அவையெல்லாம் ஈண்டெய்த்துணைத்துக்கொண்டுணர்க வென்பதூஉமாயிற்று. மாயாகாரியமெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டாமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அநாதிமலங்களிம் மருந்தாற்றீர்த்துப் பரகதியதுவுந்தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென்றார். மலந்தீர்க்கு முகத்தான் அவையங்ஙனமாமென்றவாறாயிற்று. *"இலனென்றுதீயவைசெய்யற்க" என்றாற்போல அன்னீறு ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்பனென்றவாசிரியர், ஈண்டு மாயாகாரியங்களை மருந்தென்றன் மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; நோய் தீர்தற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின். அது †"உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் - றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானுமறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்தநூலம் சூக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது. (ருச)

எழுமுடல் கரண மாதி யிவைமல மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன காரண மென்னை யென்னிற்
செழுநவை யறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த ழுக்கை
முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன்.

* திருக்குறள், தீவினையச்சம். செ - ரு. † ஷை, மருந்து. செ - ௰.

(இ-ள்.) எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் - எழுகின்ற அத்த னுகரணமுதலியன மலமாகவும்,—மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை என்னின் - மலத்தை மலத்தால் நீக்குவனென்று கூறிய காரணம் யாதெனின்,—செழு நவை அறுவை அழுக்கை - அழுக்கு டைய மெல்லிய ஆடையின் அழுக்கை,—சாணி உவர் செறிவித்து - சாண ம் உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக்கொண்டு,—முழுவதும் கழிப்பன் - முழு வதும் நீக்குதல் செய்யும் வண்ணான்போல,—முன்னோன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பன் - முதல்வன் மாயேயமலத்தினை (மருந்தாகக்கொண்டு ஏனை) மலங்களைத் தீர்ப்பன் என்க.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, அம்மாயைமாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென்பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்கினார். (ருஉ)

நித்தமா யருவா யேக நிலையதா யுலகத் திற்கோர்
வித்துமா யசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன போகந் தநுகர ணமுமு யிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(இ-ள்.) மாயை - (உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படும்) மாயையா வது,—நித்தமாய் - நித்தமாகியும்,—அருவாய் – அருவமாகியும்,—ஏக நி லையதாய் - ஒன்றாகியும்,—உலகத்திற்கு ஓர் வித்துமாய் - உலகம் உண்டா தற்கு ஓர் வித்தாகியும்,—அசித்தாய் - சடமாகியும்,—எங்கும் வியாபியாய்- எவ்விடத்தும் வியாபகமாகியும்,—விமலனுக்கு ஓர் சத்தியாய் - முதல்வனு க்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும்,—புவனபோகம் தநுகரணமும் உயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் - புவனமும் போகமும் தனுவும் கரணமுமாக உயி ர்களின்பொருட்டு விரித்ததோர் மலமாகியும்,—மயக்கமும் செய்யும் அன் றே - விபரீதவுணர்வினைச் செய்தலாகியும் உள்ள இலக்கணங்களை யுடை யது என்க.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந்தனுகரணமுமுயிர்க்காயென் றும், அதுவும் மாத்திமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்தி ற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவுங் கணிகவாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல் லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலகாயதர் மதம்பற்றிப் பூதங்க ளிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்கும்வியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏகநிலைய தாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவும் சிவாத்துவிதர் மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதி மதம்பற்றி அநிரு வசனத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத் தாகிய மாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாரா ரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ்செய்யுமென்றுங் கூறினர்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைக்கப்பட்டன.

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை; மயக்கமுமென்னுமும்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. (௫௩)

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்று
மாயவக் கால மூன்றா யாக்கியு மளித்தும் போக்கிக்
காயமோ டுலகுக் கெல்லாங் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயக னாணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை யெல்லாம்.

(இ-ள்.) மாயையின் - அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றும்,—காலமோடு - காலதத்துவமும்,—நியதி - நியதிதத்துவமும்,— பின் கலாதி தோன்றும் - பின்னர்க் கலாதத்துவ முதலியனவும் முறையே தோன்றுவனவாம்,—ஆய அக்காலம் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய காலதத்துவமாவது,—நாயகன் ஆணையாலே மூன்றாய் - முதல்வன் ஆணையான் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முத்திறப்பட்டு,—ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கி(யும்) காயமோடு உலகுக்கெல்லாம் - தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழிலுடைய தனக்குக் கீழுள்ள உடலும் உலகுமாகிய காரியப்பிரபஞ்சம் அனைத்தையும்,—கால சங்கையினைப்பண்ணி - கால வரையறையிற்படுத்தி,—சகத்தை எல்லாம் நடத்திடும் - கன்மத்தை வரைசெய்து நிற்கும் என்க.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும்.

நாயகனாணையாலே யென்பதனைத்தத்துவாதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைக்க.(௫௪)

நியதிபின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கு
மயர்விலாக் கலைபின் றோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
யுயர்கலை யதனிற் றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும்.

(இ-ள்.) நியதி பின் தோன்றி - நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக (மாயையினின்றும்) தோன்றி,—கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் - (முதல்வன் ஆணையால்) அவரவர்செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும்,—பின் அயர்வு இலாக் கலைதோன்றி - அதன்பின் (அம்மாயையினின்றே) அயர்ச்சியில்லாத கலாதத்துவந்தோன்றி,—ஆணவம் சிறிதே ஒதுக்கி - ஆணவத்தை ஏகதேசத்தில் நீக்கி,—சித்தின் செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவின் றொழில்செய்யுங் கிரியாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் வினைக்கீடாகவரும் போகத்திற் செலுத்தி)நிற்கும்,—உயர் கலையதனில் வித்தை தோன்றி - உயர்ந்த அக்கலையினின்றும் வித்தியாதத்துவம் தோன்றி,—அறிவினை(ச் சிறிதே) உதிக்கப்பண்ணும் - அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் அப்போகத்தின்கட் செலுத்தி) நிற்கும் என்க. (௫௫)

விச்சையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்க
ணிச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி யான்மா
நிச்சயம் புருட னாகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(இ-ள்.) விச்சையின் அராகம் தோன்றி - அவ்வித்தையி னின்றும் அராகதத்துவம்தோன்றி,—இச்சையை வினைவழி போகத்தின்கண் பண்ணி

நிற்கும் - ஆன்மாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால்) வினைக்கீடாகவரும் அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும்,—தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் அவச்ச போது - (இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றும்) தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி,—ஆன்மா - கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலும் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுக முடைய வுயிர்,—இச்சா ஞானக் கிரியை முன் மருவி - அவ்விச்சைமுதலிய மூன்றனையும் ஏகதேசத்தின் மருவி,—பொதுமையின் நிச்சயம் புருடனாகி நிற்பன் அன்றே - பொதுவகையான் நிச்சயமாகிய புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெற்று (முதல்வன் ஆணையான் அப்போகத்தில் உன்முகமாய்) நிற்கும் என்க.

சிறப்புவகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற்றோன்று மவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்தாயவழி யென்பார், ஈண்டுப் பொதுமையி னிற்பனென்றார்.

போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லையென்பதுணர்த்துவார், நிச்சயம் புருடனாகியென்றார். (ருசு)

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றோன்றித்
தருங்குண மூன்று மொன்றிற் றான்மூன்றாய் மும்மூன் றாகு
மிருங்குண ரூப மாகி யியைந்திடு மெங்கு மான்மாப்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

(இ-ள்.) மூலப்பிரகிருதி கலையின் வரும் குணவடிவாய்த் தோன்றி- (அதன்பின்) மூலப்பகுதி கலையினின்றும் வருகின்ற (அவ்வியத்த) குண வடிவாய் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றி,—தரும் குணம் மூன்றாய் - (தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த்) தரப்படுங் குணதத்துவம் (சாத்துவிகமுதலிய) மூவகையாய்,—ஒன்றின் தான் மூன்றாய் மும்மூன்று ஆகும் - (அவற்றுள்) ஒவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம்,—போக சாதனம் - போகத்திற்குரிய சாதனமாய் அதன்கட்டோன்றும் புத்திமுதலிய தத்துவங்களும்,—பெருங்குணவடிவாய்ப் பெந்தமாமே - பெரிய குணவடிவேயாய் (முதல்வன் ஆணையான்) உயிரைப் பந்திக்கும்,—எங்கும் ஆன்மா இருங்குணரூபமாகி இயைந்திடும் - அதனாற் போக நுகரும் இடமெங்கணும் உயிரும் பெரிய அக்குணரூபமாய் நிற்கும் என்க. (ருஎ)

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

(இ-ள்.) சித்தமாம் அவ்வியத்தம் - (குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச்) சித்திக்கப்பட்டதாகிய மூலப்பகுதி,—சிந்தனையதுவும் செய்யும் - (அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி) விபரீத வுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையும் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோற்றுவிக்கும்,— புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - (அதன்பின்) புத்திதத்துவம் அந்தக்குண தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி,—புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - (அவ்வவ்வுயிர்

கள் செய்த) புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்பட்டும்,—வரும் வத்து நிச்சயமும் பண்ணி - (அவ்விருவினைக்கீடாக) வந்த விடயத்தை (இஃது இன்னதென) நிச்சயித்தும்,—சுகதுக்கமோகப் பித்தினின் மயங்கி - (நிச்சயித்தபின்னர்ச்) சுகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தும்,—ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும் - (பரிணமித்தவழி உயிரின்) அறிவுதொழில்கட்கு விடயமாகியும் (முதல்வன் ஆணையால்) நிற்கும் என்க.

சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யுமென்பதனைச் சித்தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர்; *"சிந்தைநினைவையம் - வந்துதரு மனமொழிய வகுப்பொணுதே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதா யதன்கணடங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாசமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

ஈண்டுச்சிந்தனையென்றது ஏற்புழிக்கோடலான்விபரீதவுணர்வின்மேற்றாயிற்று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

கன்மாவென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று வியத்திலென நின்றது.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.

சார்ந்து சாரப்பட்டு.

பேணி பேணப்பட்டு.

பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித்தென்றார்;மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். (௫அ)

ஆங்கார‌ம் புத்தி யின்க ணுதித்தகந் தைக்கு வித்தா
யீங்கார்தா னென்னோ டொப்பா ரென்றியா னென்ன தென்றே
நீங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழு மென்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகந்தைச தந்தா னென்றே.

(இ-ள்.) புத்தியின்கண் ஆங்காரம் உதித்து - அப்புத்திதத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவம் தோன்றி,—ஈங்கு ஆர்தான் என்னோடு ஒப்பார் என்று - இவ்விடத்து யாவர்தான என்னோடு ஒப்பவர் ஒருவரும் இல்லையென,—அகந்தைக்கு வித்தாய் - அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய்,—யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் - (வாயிற் காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃது இன்னதென்று புத்திதத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக) யானென்றும் எனதென்றும் (அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடு முதல்வன் ஆணையான்) வேற்றுமையின்றி நிற்கும்,—தானும் - அதுவும்,—பாங்கு ஆர் பூதாதி - குணவேற்றுமைபற்றிப் பகுப்பினையுடைய பூதாதியகங்காரமும்,—வைகாரிகம் - வைகரியகங்காரமும்,—தைசதந்தான் என்றே - தைசதவகங்காரமுமென்னும் வேறுபாட்டால்,—மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - (முதல்வன் ஆணையான்) முத்திறப்படுமென மொழிந்தனர் என்க.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று; நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படு மென்பதாயிற்று. (௫௯)

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம். செ - ௩.

மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி
நினைவதுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையி னிற்கு மாங்கே
யினமலி சோத்தி ராதி கன்மவிந் திரிய மெல்லா
முனமுறை செய்த வைகா ரிகந்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(இ-ள்.) தைசதத்தின் - அம்மூன்றனுள்ளே தைசதவகங்காரத்தினின்று,—மனமது வந்து - மனமானது தோன்றி,—முந்தி ஒரு பொருளை நினைவது செய்தும்,—எதிர்ப்பட்டதொருவிடயத்தை (இஃது யாதாகற் பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று) சிந்தித்தும்,—அங்கு ஐய நிலைமையின் நிற்கும் - (பின்னர்) அதன்கண் ஐயுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் (முதல்வன் ஆணையான்) நிற்கும்,—இனம் மலி சோத்திராதி (மனத்தின் பின்னதாக) மேம்பட்ட இனமாகிய ஞானேந்திரியங்களும்,—ஆங்கே (தோன்றும்) - அத்தைசதவகங்காரத்தினின்றே (முதல்வனாணையாலே) தோன்றும்,—முனம் உறை செய்த வைகாரிகம் - முன்னர்க் கூறிய ஏனைவைகரியகங்காரத்தினின்று,—கன்ம இந்திரியம் எல்லாம்-கன்மேந்திரியம் ஐந்தும்,—தரும் என்பர் முன்னோர் - (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றுமென்பர் முன்னோர் என்க.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க. (கூ0)

நற்செவி துவக்குக் கண்ணு நாசியைந் தினையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளைந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(இ-ள்.) நல்லோர் - அறிவின் மிக்கோர்,—(அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள்) நற்செவி துவக்குக் கண் நா நாசி ஐந்தினையும் - நன்மையாகிய சோத்திரமும் துவக்கும் சட்சுவும் சிகுவையும் ஆக்கிராணமுமாகிய ஐந்தனையும்,—புத்தி இந்திரியம் என்று புகன்றனர் - ஞானேந்திரியங்களென்று மொழிந்தனர்,—இவை தமக்கு விடயமாக - அவற்றிற்கு விடயமாக,—அடைவினில் - முறையே,—சத்த நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் ஐந்தும்-சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமாகிய பூதகுணம் ஐந்தும்,—மருவும் என்றே வைத்தனர் - பொருந்துமென்றும் வைத்தனர் என்க. (கூக)

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்து
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
யாக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்த
மூக்கமா மைந்து மைந்திற் றொழிலென வோதி னாரே.

(இ-ள்.) வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும் - ஏனைவாக்கும் பாதமும் பாணியும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய ஐந்தும்,—கன்மேந்திரியங்கள் என முன்னே நினைந்தே நீக்கினர் - தொழில்செய்யும் கருவியாகலின் (ஞானேந்திரியங்களின்) வேறாக முன்பே கருதி வைத்தனர்,—ஐந்தின் தொழில் - இவ்வைந்தின் தொழிலாவன,—ஆக்கிய வசன

கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் ஐந்தும் என - நிறுத்த முறையே வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்தமுமாகிய வலிமை பெற்ற ஐந்து மாமென,—ஓதினரே - மொழிந்தனர் என்க.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரிய மந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றேயமையுமாகலின் ஏனைய மிகையாம் போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கூஉ)

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகு
மோயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகு
மாய்வார்கட் கராக மாதி யவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாடன் வயிற்றி வற்றாற் றுடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(இ-ள்.) வாயாதி சோத்திராதி - கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாகிய அவ்விருவகை இந்திரியங்களும்,—புறத்துவாழ் கருவியாகும் - (ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின்) புறத்தேதோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகளாம்,—ஓயாத மனாதி - ஒழிவில்லாத மனமுதலாயின,—காயத்து உணரும் உட்கருவியாகும் - (அவ்வவ் விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை) உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகளாகும்,—அராகம் ஆதி - (ஏனைக்) கலாதிகளாவன,—ஆய்வார்கட்கு அவற்றின் உட்கருவி என்பர் - ஆராய்கின்றவர்க்கு அவ்வந்தக் கரணங்களான் (விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞாநக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய) உள்ளந்தக்கரணங்களாம் என்பார் (இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின்),—மாயாள் தன் வயிற்று இவற்றால் - மாயையினிடத்துண்டாகிய இம்முத்திறக்கருவிகளாலும்,—ஆன்மாத்துடக்குண்டு வாழும்-உயிர்பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும் என்க.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழிமதம்பற்றி; உருவகஞ்செய்தற்பொருட்டெனினுமாம்.

ஓயாமை மனத்துக்கடை. (கூ௩)

ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரைக ளைந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தி
னேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டு
மாசைசேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

(இ-ள்.) பூதாதிகத்தின் - (அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் தோன்றிய பின் ஏனைப்) பூதாதியகங்காரத்தினின்றும்,—ஓசை நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் என்று பேசு மாத்திரைகள் ஐந்தும் பிறக்கும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமெனக் கூறப்படும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் தோன்றி,—நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழ் அறிவு இதனாற் காண்டும் - விரும்பப்பெற்ற அவ்விந்திரியங்கள் விளங்குகின்ற (தத்தம் விடயங்களை) விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ் செய்வித்து (முதல்வன் ஆணையால்) உடனிற்கும்,—தன்மாத்திரை ஆசை சேர் மனாதி - இத்தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் இச்சாரூபமாகிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங்கூடி,—புரி அட்டகம் தான் - புரியட்டக வுடம்பாமென்றறிக என்க.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தன்மாத்திரைவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனாதி தன்மாத்திரைபுரியட்டகமென்பதூஉமுடன் கூறினார். (சுசு)

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னாத்
தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்றங்
கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மியைந்து நிற்கு
மாற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(இ-ள்.) சத்தம் முன்னாச் சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் - மேற்சத்த முதலியவாகக் கூறிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினாநின்று,—வான் வளி தீ நீர் மண் தோற்றும் - (முறையே) ஆகாயமும் வாயுவும் தேயுவும் அப்புவும் பிருதிவியுமாகிய தூலபூதம் ஐந்துந்தோன்றி,—தொடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு ஏற்றமாம் ஓசை ஆதி இருங்குணம் இயைந்து நிற்கும் - அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி (முறையே) ஒன்றற்கொன்று ஏற்பாகிய சத்தமுதலிய பெருங்குணங்கள் (முதல்வன் ஆணையால்) வியத்திரூபமாகவுடையனவாய் நிற்கும்,—பூதம் ஆற்றவே விடயம் அங்காங்கி பாவத்து ஆமே - இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் (தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந்திரியங்களின்றொழிற்பாட்டை) ஊக்குதற்கு இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும் என்க.

ஆற்றுதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னுந்துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்களொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் றொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்துவிகங்களியல்புங் கூறப்பட்டன.

இந்தத்தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள், பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற்படும் விசேடங்கூறுகின்றார். ()

இரந்தர மாகி வான்றா னிடங்கொடுத் திடுஞ்ச லித்துப்
பரந்தவை திரட்டுங் காறீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணு
நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானு
முரந்தருங் கடின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) வான்தான் - (ஐம்பெரும்பூதங்களுள்) ஆகாயமானது,—இரந்தரமாகி இடம் கொடுத்திடும் - வெளியாதல் இடங்கொடுத்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—கால் - வாயுவானது,—சலித்துப் பரந்தவை திரட்டும் - சலித்தல் பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—தீ - தேயுவானது,—சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண்ணும் - சுடுதல் ஒன்றுவித்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—நீர் - அப்புவானது,—நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம் செயும் - இடைவிடாது குளிர்தல் பதஞ்செய்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—மண்தானும் - பிருதிவியானது,—உரந்தரும் கடினமாகித் தரித்திடும் - வலிதருதற்கு ஏதுவாகிய கடினமாதல் தரித்திடுதலாகிய குணமும்

தொழிலும் உடையதாம்,—உணர்ந்து கொள்ளே - இவற்றினை அறிவாயாக என்க. (௯௯)

மண்புன லனல்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகுந்
தண்பிறை மூன்று கோணந் தருமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூம வன்ன
மெண்டரு மெழுத்துத் தானும் லவரய வவ்வு மாமே.

(இ-ள்.) மண் புனல் அனல் கால் வான் - நிலம் நீர் தீ வளி வெளி யாகிய அப்பூதங்கள்,—நாற்கோணம் தண்பிறை மூன்றுகோணம் தரும் அறுகோணம் வட்டம் ஆகும் பால் வடிவு - (முறையே) நாற்கோணமும் தண்ணிய பிறைபோலும் இருகோணமும் முக்கோணமும் தக்க அறுகோணமும் வட்டமுமாகிய (ஐ)வகை வடிவுகளும்,—வண் பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூமம் (பால்) வன்னம் - வளவியபொன்மையும் வெண்மையும் செம்மையும் கருமையும் புகைமையுமாகிய (ஐ) வகை நிறங்களும்,—ல வ ர ய அவ்வுமாம் எண்தரும் எழுத்துத் தானுமே - லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும் யகாரமும் ஹகாரமுமாகிய ஐவகைப்பீசங்களுமாகிய இவையும் உடையன என்க. (௬௭)

குறிகள்வச் சிரத்தி னோடு கோகந் தஞ்சு வத்தி
யறுபுள்ளி யமுத விந்து வதிதெய்வ மயன்மா லாதி
செறிபுக ழீச னோடு சதாசிவம் பூத தெய்வ
நெறிதரு கலையைந் திற்கு நிகழ்த்துவ ரிந்த நீர்மை.

(இ-ள்.) வச்சிரத்தினோடு கோகநதம் சுவத்தி அறுபுள்ளி அமுத விந்து குறிகள் - வச்சிரமும் தாமரையும் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியும் அமுத விந்துவுமாகிய (ஐந்து) அடையாளங்களும்,—தெய்வம் அயன் மால் ஆதி செறிபுகழ் ஈசனோடு சதாசிவம் அதிதெய்வம் - தெய்வமெனப்படும் அயனும் மாலும் உருத்திரனும் மிக்க புகழினையுடைய மகேசனும் சதாசிவமுமாகிய (ஐந்து) அதிதெய்வங்களுமாகிய இவையும்,—பூதம்-(முற்கூறிய) பிருதிவிமுதலிய பூதங்கள் (முறையே உடையனவாம்),—நெறிதரு கலை ஐந்திற்கும் இந்த நீர்மை நிகழ்த்துவர் - (இவை மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களை அடக்கிநிற்கும்) முறைமையுடைய நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகட்கும் இவ்வாறே பெரியராற் கூறப்படும் என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக்கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

ஏனையகப்பூதங்களதியல்பு ஞேசவிந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனாற்காண்டுமெனவும், அகப்புறப்பூதங்களதியல்பு ஆசைசேர்மனுதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகந்தானெனவுஞ் சூக்குமபூதமாகிய தன்மாத்திரைக்கோதியவாறுபற்றி அறியக்கிடந்தன. (௬௮)

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன வைந்து
மித்தகை மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன்னி யங்க ளாந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில்.

(இ-ள்.) சுத்ததத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் - இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்துடன்,—இத்தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பத் தொன்றும் ஆக - ஈண்டுக் குணம்பொருந்தக் கூறியதத்துவம் முப்பத்தொன்றும் உளப்பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - (தொகையான்) முப்பத்தாறு தத்துவங்களாம்,—செப்பில் ஐந்து சைதன்னியங்கள் - சொல்லுமிடத்தே இவற்றுள் முன்னைய ஐந்தும் (சடமாயினும் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாகலின்) சைதன்னியமெனப்படும்,—ஆன்மா ஒன்று சித்தசித்து - (ஏனைமுப்பத்தொன்றனுள்) புருடதத்துவம் ஒன்றும் சார்ந்ததின் வண்ணமாய்ச் சித்தசித்தெனப்படும்,—முப்பதும் அசித்தே - (அஃதொழிந்த)முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் என்க.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்பும் கூறப்பட்டன. (௬௧)

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்ம சுத்தந்
தந்திடும் புமான்கீ ழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்ட மருவுபோ கசயித் திரத்தோ
டந்தமி லணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(இ-ள்.) (இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள் முற்கூறிய ஐந்து தத்துவமும்) ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் ஏழ் (தத்துவம்) - சுத்தமாகிய (அவ்)வைந்து தத்துவத்தின் கீழாக (நடுவண்) ஏழுதத்துவமும்,—தந்திடும் புமான் கீழ் எண்மூன்று ஆய தத்துவம் - பொருந்திய புருடதத்துவத்தின் கீழாக (ப்பின்) இருபத்துநான்காகிய தத்துவமும்,—(சுத்தம்) சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் - (முறையே) சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் எனவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிர்கள் அநுபவத்திற்கு ஏதுவாகும் பிரேரகாண்டம்,—மருவு போகசயித்திரத்தோடு - பொருந்திய போகசயித்திருகாண்டத்துடன்,—அந்தம் இல் அணுக்களுக்குப் போக்கியகாண்டம் ஆமே - எண்ணிலாத உயிர்கட்குப் போக்கியகாண்டம் எனவும் (காரணக் குறிபெற்று முத்திறப்) படும் என்க.

முன்னையவைந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டனுவதித்தொழிந்தார்.

போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லினுளுகரமும் அதனோடென்பதனுள் அன்சாரியையும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது. (௭0)

தத்துவ ரூப மாகுந் தருமரு வுருவ மெல்லாந்
தத்துவந் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்குந்
தத்துவந் தன்னிற் சாரு மணுக்கள்சா தாக்கி யத்திற்
றத்துவ சத்தஞ் சாருஞ் சகலமுந் தத்து வங்காண்.

(இ-ள்.) தரும் அரு உருவம் எல்லாம் - (மாயையினாலே) தரப்பட்ட அருவும் உருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தும்,—தத்துவரூபமாகும் - இத்தத்துவவடிவேயாம்,—தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களுமாகி நிற்கும் - இம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் தூலதத்துவம் சூக்கும தத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென (ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்பும் சிறப்புமாய்) நிற்கும்,—தத்துவம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை அதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத்து அதிதெய்வங்களிடத்தும்,—தத்துவ சத்தம் சாரும் - அவ்வத் தத்துவப்பெயர் பொருந்தும்,—சகலமும் தத்துவம் காண் - (ஆதலின்) எல்லாப்பொருளையும் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க என்க.

எனவே, இத்தத்துவமுப்பத்தாறுமுணர்ந்தானுக்கு எல்லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற்கூறிய பொருளனைத்துஞ்சிவாகமங்களின்விரித்துணர்ந்துகொள்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப. இதனானே தத்துவங்களொருதலையானுணரற்பாலனவென்பது கூறப்பட்டது. ()

தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றான்மதத் துவத்தொ டுங்கும்
வித்தையி னொடுங்கு மா றுஞ் சிவத்தினி னொடுங்கு மூன்று
நித்ததத் துவமிம் மூன் று மென்பர்க ளிரண்டு நின்ற
சுத்தமாஞ் சிவத்தொ டுங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(இ-ள்.) (இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும் வழி) தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று - நில முதன் மூலப்பகுதி ஈறாகிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் சென்று,—ஆன்மதத்துவத்தின் ஒடுங்கும் - சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்கட்கு அதிதெய்வமாகிய சீகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும்,—ஆறும் - மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும்,—வித்தையின் ஒடுங்கும் - வித்தையீசராகிய அநந்தரால் ஒடுங்கும்,—மூன்றும் - அவற்றின் மேலுள்ள சுத்தவித்தை முதலிய மூன்று தத்துவமும்,—சிவத்தினின் ஒடுங்கும் - இலயத்தினின்ற சிவனால் ஒடுங்கும்,—நின்ற இரண்டும் - ஏனைச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் இரண்டும்,—சுத்தமாம் சிவத்தின் ஒடுங்கும்-சுத்தசிவனால் ஒடுங்கும்,—தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - இவை புநருற்பவம் ஆங்காலும் அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்,—இம்மூன்றும் நித்ததத்துவம் என்பர்கள் - (இவருட் சுத்த சிவன் ஒருவனே நித்தியன்) ஏனைமூவரையும் அவ்வாறு நித்தியரென் பாரும் உளர் (அஃது உபசாரமே) என்க.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள்வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையேயன்றி ஏனையபோலப் பரிணாமவிசேடமின்மையின் அதுபற்றி அவையிரண்டனையுமொன்றாக வைத்தெண்ணினார்.

ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க.

ஆன்மாவுக்கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்மதத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று; ஈண்டான்மாவென்றது எற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின் மேனின்றது.

தத்துவமென்பது பொதுச்சொல்.

ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்காரணக்கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத்தத்துவங்களுக்கு மாயினவென்பதுணர்த்துவார், அவனை யவ்வப்பெயராற் கூறினர்.

இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்தவாசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி ஐந்துசுத்தத்தினென மூவகைப் படத்தோதிய செய்யுளின் பின்னாக வைத்துக்கண்டு கொள்க.

இதனானே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கடவுளர் இவரென் பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றாங்கூற்றிற்படுமுறைமையெல்லாந் தொகுத்துக்கூறியவாறு.

இனி, ஏழுசெய்யுளான் நாலாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (எஉ)

நான்காமதிகரணம்.

மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தரு சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
யெய்துதத் துவங்க ளேயு மொன்றுமின் றெம்மி றைக்கே.

(இ-ள்.) பொய்தரு சமயம் எல்லாம் - பொய்மைபெற்ற சாருவாக முதல் அயிக்கியவாதசைவம் ஈறாகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்களெல்லாம்,— மொய்தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்தம் ஆகப் புக்கு நின்றிடும் - நெருங்கிய பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவம் ஈறாக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலை பெறும்,—புகன்று மெய்தரு சைவம் ஆதி இரு மூன்றும் - சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் (ஏகனநேகனிருள்கரும மாயையிரண்டென்னும் ஆறு பொருட்கும்) உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய்நின்ற அதிகார போக இலய சிவபேதங்கள்,—வித்தை ஆதி எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் - சுத்த வித்தை முதலியவாகப்பொருந்திய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும்,— எம் இறைக்கு ஒன்றும் இன்றே - சித்தாந்தசைவத்தெய்வமாகிய எம்முடைய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையும் கடந்துநிற்கும் என்க.

அமலனதிலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்கணிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்தித்தான மென்பதூஉம் இதனாற் பெறுதும்.

அவ்வவற்றின்மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க்குணர்ச்சி செல்லாமையின் அவ்வத்தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமையறிக.

சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென்றுபசரித்தார்; இருமூன்று மென்றதுமது.

ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவனை நீக்குதற்கு, மெய்தருசைவமென்றும், ஆதியிரு மூன்றென்றும், விசேடித்தார்.

பாடாணவாதசைவமுதற் சுத்தசைவமீருகக் கிடந்தவேழனுள் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையு மொன்ருகவைத்து இருமூன்றெனத் தொகைகூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி உரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. ()

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழு மீச
னுவந்தரு ளுருத்தி ரன்றுன் மாலய னென்றி னென்றுப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்று
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்.

(இ-ள்.) ஏகநாதனே - அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவனே,—ஒன்றின் ஒன்றுப் பவந்தரும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்தருள் உருத்திரன்றுன் மால் அயன் - ஒன்றின் ஒன்றுகத்தோன்றி (ஒவ்வொருதத்துவங்களினின்றுகொண்டு தத்தந் தொழில்களைச்செய்யும்) சிவமுதல் அயனீருகியவைகளிலே,—அருவம் நாலு இங்கு - சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவாகிய அருவத்திருமேனி நான்கும்,—உருவம் நாலு - மகேசன் உருத்திரன் மால் அயனுகிய உருவத்திருமேனி நான்கும்,—உபயம் ஒன்று ஆம் - சதாசிவமாகிய அருவுருவத்திருமேனி ஒன்றும் ஆகிய (முத்திறத்து),—நவம் தரு பேதம் நடிப்பன் என்பர் - ஒன்பது வர்க்கத்தினும் (வேற்றுமையின்றிநின்று) அவ்வத்தொழில்களைச்செய்வனென்பர் என்க.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல், ஒருவனே யிராவணுதி பாவகமுற்றுற்போல என்றதனை ஈண்டுமெறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றுர்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றெக்கது.

இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்தி விந்துவென்னுமிரண்டும் சத்திபேதமாயினும், ஏனைமனோன்மனி முதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றினென்றுகப் பவந்தருமுறையிற் காரணமா யிடை நிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன; நவந்தருபேதமேக நாதனேநடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறிற்றென்பது; அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துச்குமுரிய சத்திபேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (எச)

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னுகி
யொத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகு
மெத்திற நின்று னீச னத்திற மவளு நிற்பள்.

(இ-ள்.) சிவாதிக்கு வரும் சத்தி - (மேற்கூறிய) சிவபேதம் ஏழற்கும் உரியசத்திபேதமும்,—சத்தியாய் விந்துசத்தியாய் மனோன்மனிதானுகி ஒத்துறும் மகேசையாகி உமை திரு வாணியாகி வைத்துறும் - (முறையே சிவத்திற்குச்) சத்தியாகியும் (நாதத்திற்கு) விந்துவாகியும் (சதாசிவத்திற்கு) மநோன்மநியாகியும் (மகேசனுக்குப்) பொருந்திய மகேசையாகியும் (உருத்திரனுக்கு) உமையாகியும் (மாலுக்குத்)திருவாகியும் (அயனுக்கு) வாணியாகியும் (எழுவகைப்)படும்,—ஈசன் எத்திறம் நின்றுன் - (எம்மிறைவனுகிய)

பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம்,—ஒருத்தியாகும் அவளும் இங்ஙன் அத்திறம் நிற்பள் - (அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும்) ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம் ஏழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் என்க.

அற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின் வரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி எனக்கூறி ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து எத்திற நின்றானீச னத்திறமவளுநிற்பளென்றன் மலைவாம்போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எரு)

சத்திதா னாத மாதி தானாகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னாதி யாகுந் தரும்வடி வான வெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமு மாகுஞ் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(இ-ள்.) சத்திதான் நாதம் ஆதிதான் ஆகும் - சத்தியானது நாதமுதலியவற்றிற்கூடி யிருக்கும்,—சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும்- சிவமும் அந்தச் சத்திமுதலியவற்றை அதிட்டித்து நிற்கும் (இங்ஙனம் மரமும் காழ்ப்பும் போல ஒப்ப இயைந்து நிற்றலின்),—சத்திதான் தரும் வடிவான எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும் - சத்தியாற்றரப்படும் எல்லாத்திருமேனியும்சத்திசிவம்இரண்டற்கும்பொதுவடிவேயாம்(ஆயினும்),—சத்தனுக்குச் சத்தன் வேண்டிற்றெல்லாம் ஆம் சத்திதானே - சத்தனுக்குத் தான் வேண்டியவாறெல்லா மாகும் சத்தியே,—ஓர் சத்தியாம் - ஒப்பற்ற தேவியுமாம் (ஆகலான் அதற்குரிய வடிவு விசேடம் குண விசேடம்பற்றிச் சிவபேதம் சத்திபேதமென்று ஆயின) என்க.

ஆகலானதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லபையாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங் கூறியவாறு; நாயகநாயகிபாவமாதலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினார்; வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்று செய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், மேல் ஒன்றிரெண்டாய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்திசிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பானை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எசு)

சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மன்றே.

(இ-ள்.) சிவம் சத்திதன்னை ஈன்றும் - சிவதத்துவத்தினின்று சத்திதத்துவம் தோன்றியும்,—சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் - சத்தி தத்துவத்தினின்று சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றியும்,—உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் - உவப்புற்று இருவரும் கூட

இவ்விடத்துச் சடமும் சேதநமுமாய பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றியும்,—பவன் பிரமசாரி ஆகும் பான்மொழி கன்னி ஆகும் - சிவபிரான் பிரமசாரி ஆவன் சிவசத்தி கன்னிகை ஆவள்,—தவம் தரு ஞானத்தோர்க்கு - முற்றவ விசேடத்தால் (முதல்வன் அருள்பெற்ற) ஞானிகட்கு,—இத்தன்மை தான் தெரியும் அன்றே - (சத்தியும்சிவமும் செய்யும்) இச்செயல்களெல்லாம் (நம்மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பது) விளங்கும் என்க.

உம்மை சிறப்பு.

பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் என்பதுமுதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக்கூறியவற்றை ஈண்டுருவகஞ்செய்யு முகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின் றன்மை தனக்கெய்தலின்றுதலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. (எஎ)

தனுகரண புவன போகந் தற்பரம் பந்தம் வீடென்
றணுவினோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்து வங்க
ளினிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன்.

(இ-ள்.) தனுகரணபுவனபோகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு எல்லாம் தத்துவங்கள் ஆகி அடைந்திடும் என்று - தனுகரணபுவனபோகங்களும் அவைமூலமாயுள்ள பெத்த முத்திகளும் (அப்பெத்த முத்திகளிற்படும் பேதங்கள்) அனைத்தும் (மேற்கூறிப்போந்த) தத்துவங்களான் ஆயினவென்றும்,—இவை அணுவினோடு (என்று) - அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடு இயைவன (அன்றி முதல்வனோடு இயைவனவல்ல) வென்றும்,—இனிது அறிந்து - (நூல்களானும் பொருந்து மாற்றானும்) தெளிய உணர்ந்து,—நிவிர்த்திகலைமுதல் இடத்தே நீக்கி - (அத்தத்துவங்களை) நிவிர்த்திகலை முதலாகக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக்கழித்து,—பரம் நனி உணர்ந்தோன் - (அவற்றிற்கு) மேலாய் நிற்பது ஒன்றனை ஐயந்திரிவின்றி உணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன்,—அந்தத் தத்துவஞானி ஆவன் - (பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும்) அவ்வுண்மையறிவுடையவன் ஆவன் என்க.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மென்றதனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

தற்பரமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியமென்பதனானுமறிக.

எல்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னணுவுக் கென்னிற்
றொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பி
னில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவுங் கூடி நின்ற
பொல்லாத வாண வத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

(இ-ள்.) தத்துவங்கள் அணுவுக்கு எல்லாமாய் இயைந்தது என் என்னின் - (அங்ஙனம்) தத்துவங்கள் அணுவினோடு எல்லாமாகி யடைந்தது யாதன் பொருட்டெனின்,—தொல்லாய கன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும் - பழமையாய இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும்,—முற்றுவித்துப் பின் நில்லாமை நீக்கவும் - (அதனாற் பருவம் எய்

தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாத வாறு தீக்கையால் அவற்றை) முதிர்வித்துப் பின்பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும்,—கூடி நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்தது அன்றே - (அவைகழியும் முகத்தால்) விரவி நின்று எல்லா அநர்த்தங்கட்கும் மூலமாகிய ஆணவமலத்தைப் போக்குதற் பொருட்டும் அடைந்ததாம் என்க.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கே யன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடியைபிலவாயினவென அதன்கணுசங்கை நீக்கியவாறாயிற்று.

அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமுந் தொன்மையென்னு மகரவைகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

இவை எழுசெய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொருளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். (எகூ)

ஒன்றதா யநேக சத்தி யுடையதா யுடனா யாதி
யன்றதா யான்மா வின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற்க ளிம்பேய்ந்
தென்றுமஞ் ஞாநங் காட்டு மாணவ மியைந்து நின்றே.

(இ-ள்.) அநேகசத்தி உடையதாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளுடைத்தாய்,—ஆன்மாவின் உடனாய் - (எண்ணிறந்த) உயிர்களினும் சேர்ந்து,—செம்பினில் களிம்பு ஏய்ந்து - செம்பிற்களிம்புபோல,—ஆதி அன்றதாய் இயைந்து நின்றே ஒன்றதாய் - அநாதியே விரவி நிற்பதொன்றாய்,—தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து நின்று - (கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியான்) அவ்வுயிர்களின் அறிவொடு தொழில்களை மறைத்து நின்று,—போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - (சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியாலே) போக நுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மையை நிகழ்த்தி,—என்றும் அஞ்ஞாநம் காட்டும் - எஞ்ஞான்றும் (காரணமாய் நின்று) அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்தும்,—ஆணவம் - (மேற்கூறிப்போந்த) ஆணவமலம் என்க.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை.

இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. (அo)

மலமென வேறொன் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னி
னிலகுயிர்க் கிச்சா ஞாநக் கிரியைக ளெழுப்பு மாயை
விலகிடு மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே றாகி
யுலகுடல் கரண மாகி யுதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) மலம் என ஒன்று வேறு இல்லை - மலமென்று ஒரு பொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமது என்னின் - மாயாகாரியமே (மறைத்தற் றொழிலைச் செய்யு) மெனின் (அற்றன்று),—இலகு உயிர்க்கு - விளங்கா நின்ற உயிர்கட்கு,—இச்சா ஞாநக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை - அறிவு இச்சை செயல்களை (வேறுநின்று) விளக்குவதாகிய மாயைக்கும்,—வேறும் அன்று

இவற்றை விலகிடும் மலம் - (உயிரோடு) ஒற்றித்து நின்று அவைகளை மறைப்பதாகிய மலத்திற்கும் (தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான் அஃது அறியாது),—உலகு உடல் கரணம் ஆகி - உலகும் உடலும் கரணமுமாகி,—அது வேறாகி உதித்திடும் - உயிர்க்கு வேறாகி உதிக்கும் (மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி யென்பதனை),—உணர்ந்துகொள்ளே - அறிவாயாக என்க. (அக)

மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்குந்
தூயவப் பரிதி தன்னைச் சுடர்முகின் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகி லகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே.

பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னாற்போ
லுருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைக ளொழிக்கு மாகுங்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்ம றைப்பே.

(இ-ள்.) தூய பரிதிச் சுடர்தன்னை முகில் மறைத்தாற்போல - தூயதாகிய பரிதியின் ஒளியை மேகம் (வேறு நின்று) மறைத்தாற் போல,—மாயையே ஆன்ம (இச்சா) ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் - மாயையே (உலகு உடல் கரணமாய் வேறு நின்றே) ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக்கிரியைகளை மறைத்தல் அமையுமென் (உடம் பாட்டானும்),—அம்முகில் போய் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போல - அம்மேகம் நீங்கப் பரிதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல,—காயமும் அகல (இச்சா) ஞானத்தொழில் பிரகாசமாமே - காயமாகியமாயை நீங்க அவ்விச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்தல் அமையுமென (எதிர்மறையானும் இவ்வுவமையின் வைத்து அறியப்படு மென்றது பொருந்தாது),—பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாய் ஒளி பதுங்கினாற்போல் - பரிதியை மேகம் மறைப்பப் பரவிய ஒளிமறைந்தாற் போல்,—உரு மறைக்கின் உயிர் (இச்சா) ஞானக் கிரியைகள் ஒழிக்குமாகும் - உருவாகியமாயை மறைப்ப ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகள் ஒழிதலாகிய (உடம்பாட்டானும்),—கருதிடும் இச்சா ஞான காரியம் - கருதுகின்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகள்,—காயம் பெற்றால் - மாயாதனுவைப் பெற்றால்,—மருவிடும் உயிர்க்கு - விளங்கும் ஆன்மாவிற்கு,—காயம் வந்திடாவிடில் மறைப்பே - அம்மாயாதனு இன்றேல் (அவை) மறைதலாகிய (எதிர்மறையானும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை ஈண்டைக்கு ஏலாது) என்க. (அஉ-அங)

போதகா ரியம றைத்து நின்றது புகன்ம லங்கா
ணோதலாங் குணமு மாக வுயிரினுள் விரவ லாலே
காதலா லவித்தை சிந்தத் தருங்கலை யாதி மாயை
யாதலா லிரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறா மன்றே.

(இ-ள்.) உயிரினுள் விரவலாலே குணமுமாக ஓதலாம் - (அல்லதூஉம் மலத்தானாகிய அஞ்ஞானம் முகிலானாகிய மறைவுபோலன்றி) உயி

ரோடு (வியாபகமாய்) விரவிக் குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதெனக்கூறுவ தொன்றாகலானும்,—மாயை காதலால் அவித்தை சிந்தக்கலை ஆதிதரும் ஆதலால் - மாயையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள்கெட(த்தீபம் போல)க் கலைமுதலிய தத்துவங்களைத்தருவ தொன்றாகலானும்,—இரண்டும் சோதி இருளென வேறும் அன்றே - (தொழிற்பாட்டின்கண்) இரண்டும் ஒளி இருள்போல இகலிநிற்பன வாகலானும்,—புகல் மலம் போதகாரியம் மறைத்து நின்றது காண் - (இருள்போலக்) கூறும் பெற்றித்தாகிய ஆணவ மலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் (தெற்றென) உணர்க என்க.

குணமுமென்னுமும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை நான்குசெய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதிமுதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினதுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அ௪)

புருடன்றன் குணம வித்தை யெனிற்சடம் புருட னாகுங்
குருடன்றன் கண்ணின் குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய்
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீவன்.

(இ-ள்.) அவித்தை புருடன்றன் குணம் எனின் - (உயிரினுள்விரவி நிற்பதாகிய) அவித்தையினை உயிரின்குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—புருடன் சடமாகும் - (சித்தாகிய) புருடன் சடமெனப் பட்டுவழுவாம் (ஆதலின்),—குருடன்றன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின் றன் குணமோ - குருடனது கண்ணில் (ஒளிக்குணத்தை மறைத்துநிற்கும் படலமாகிய) குற்றம் கண்ணின் ஒளிக்குணமாதல் செல்லாமையானும்,— மலம் மருள் தன்றன் குணமதாகி அசித்தாகி நிற்கும் - மலம் அஞ்ஞானத்தை த்தனது குணமாகக்கொண்டு (குணிப்பொருளாகியதான்) சடமாய் நிற்கு மன்றிச் சித்தாகாமையானும்,— சீவன் தெருள் தன்றன் குணமதாகிச் சித் தெனநிற்கும் - உயிர் அறிதற்றொழிலையுடைய சித்தேயாய்நிற்கு மாதலானும்,—கூறாய் - (உயிரின்கண்ணே குற்றமாகக்காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமெனவேறுண்டென்பது) அறிவாயாக என்க.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாணவாதிகள் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அ௫)

மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன்
மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணு
மிம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின்னும்.

(இ-ள்.) மும்மலம் - (மேலே தன்மமோடதன்மமாகியெனக் கூறப் பட்ட கன்மமலமும் அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக்கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்)மூன்றுமலங் களும்,—நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமிப்போல் - நெல்லுக்கு முளைத்தற் சத்தியும் தவிடும் உமியும்போல,—அணுவின் உண்மை வடிவினை - உயிரினது தற்சொரூபத்தை,—மம்மர்செய்து மறைத்து நின்று - மயக்கத்

திற் கேதுவாகப் பந்தித்து நின்று,—பொய்ம்மைசெய் போகபந்தபோத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் - (முறையே) பொய்ம்மை புரியாநின்ற போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம்,—இம்மலம் மூன்றினோடும் இன்னும் இருமலம் இசைப்பன் - இம்மலங்கண் மூன்றனோடும் (கூடிநின்று பந்திப்பன) வேறும் இருமலங்கள் உள என்க.

இது நிரனிறை.

கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுளதாகிய முளைத்தற்சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயிரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல்; மாயாமலம் பந்தம்பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந்தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்களாண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக்காரணமாய்த் தன்காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மியைவித்து நிற்றல்; ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல,அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. "பந்தம்போகம் போகநிறுத்தலும் வந்ததுமாயை வினைமலத்து" என்றார் ஞானமிர்தநூலுடையாரும்.

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவிடுமிகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின.

மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்று
மேயுமும் மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந்
தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்று
மாய்வரிம் மலங்க ளைந்து மணுக்களை யணைந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமது என்றும் - (அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப் படுத்துவதென மேற்கூறிப் போந்த) மாயாகாரியத்தை மாயேயமென்றும்,—ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும் தூயவன் றனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும் ஆய்வர் - பொருந்திய அவ்வம்மலங்களை அவ்வத்தொழிலிற்படு(த்திப் பாகம்வருவி) க்கும் சிவசத்தியை மறைத்தலைச்செய்வதாகிய திரோதாயியென்றும் வேறேயிருமலமாக ஆராய்ந்து கூறுவர் (அவற்றுள்மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும் பந்தித்தற்கட்படும்வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும் அம்மலங்கட் கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடங்குமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி உபசாரத்தாற் றிரோதாயியென வேறுவைத் தெண்ணப்படும்),—இம்மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும் - (இவ்வாறு) இவ்வைந்து மலமும் உயிர்தோறு நின்றுசெய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டுகொள்க என்க.

திரோதானகரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். (௮௭)

மலமாயை கன்ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச்
சலமாரும் பிறப்பி றப்பிற் றங்கியித் தரைகீழ் மேலு

நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்க
ணலமாரு மிறைவ னாணை யாலுயிர் நடக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர் - ஆன்மாவின்கண்,—மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதாயி மன்னி - ஆணவம் மாயை காமியம் மாயேயம் திரோதாயி யாகிய இவ்வைவகைமலங்களும் நிலைபெறுதலால் (அவைகட்கனுகுணமாக),—இறைவன் ஆணையால் - முதல்வன் ஆணையினால்,—நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கு என - நிலையுதலிலவாகிய கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும் போல,—நிமிடத்தின்கண் அலமாரும் - கணப்போழ்திற் (பலமுறை) சுழற்சியுற்று,—பிறப்பு இறப்பில் தங்கி - மேற்கூறிப்போந்த பிறப்பிறப்பிற்பட்டு,—இத்தரைகீழ்மேலும் சலமாரும் நடக்கும் அன்றே இவ்வுலக நிரயதுறக்கங்களிலே போக்குவரவுடைத்தாய் (அவ்வுயிர்) செல்லும் என்க.

மன்னியலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற்போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டும்வழிநீட்டல்; இறைவனாணையா லுயிர்நடக்கு மென ஈண்டுங்கூறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த்துதற்பொருட்டு; அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், மலங்களித்துணையவென்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது. (அஅ)

அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரத்தா
யுண்டுபல் யோனி யெல்லா மொழித்துமா னுடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்.

(இ-ள்.) அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோடு எண் தரு நால் - முட்டையும் வியர்வையும் வித்தும் பையுமாக எண்ணப்படும் நால்வகைத்தோற்றத்து (எழுவகைப்பிறப்பின்),—எண்பத்துநான்கு நூறாயிரத்தாயுண்டு - எண்பத்துநான்கு நூறாயிர(யோனி பேத)த்தினின்று விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றி உள்ளன,—பல்யோனியெல்லாம் ஒழித்து - (அவற்றுட்) பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்கள் ஒழிந்து,—மானுடத்து உதித்தல் கண்டிடில் - (அவ்வலமரலை நீக்குதற்குவாயிலாகிய) மானுடப் பிறவி எய்தலைக் காணப்பெற்றிடின்,—கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம் காண் - சமுத்திரத்தைக் கையானீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்தோடொக்கும் என்க. (அகூ)

நரர்பயி றேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னாகும்
தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து
பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணாதே.

(இ-ள்.) நரர் பயில் தேயந்தன்னின் - (அம்மானுடப்பிறவியினும்) மானுடர் வாழ்கின்ற இவ்வுலகத்துள்,—நான்மறை பயிலாநாட்டில் விரவு தல் ஒழிந்து தோன்றல் - வேதாகமவழக்கம் இல்லாதநாட்டிலே பிறத்தல் நீங்கி (அவ்வேதாகம வழக்குமிக்குடைய உத்தமநாட்டிலே) தோன்றுதல்,

—மிக்கபுண்ணியத்தான் ஆகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தால் உண்டாம்,—தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து - அவ்வுத்தமநாட்டிலே கீழ்சாதியிலேதோன்றாது தவஞ்செய்தற்குரிய உத்தமசாதியிலே தோன்றுதல் செய்தும்,—பரசமயங்கட்செல்லாப் பாக்கியம் பண்ண ஒண்ணாதே - புறச்சமயங்களிற்செல்லாது (அவ்வலமரல் ஒழிதற்கு வாயிலாகிய) உத்தமசமயத்திற்குரிய நன்மை ஒருவனுக்குண்டாதல் அரிது என்க. (௬௦)

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு
மூழ்பெற லரிது சால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(இ-ள்.) வாழ்வெனும் மையல் விட்டு - குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவைகளான் உளதாகிய செருக்கொழிந்து,—வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி - வறுமையால் அச்செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று ஏக்கறலாய சிறுமையினீங்கி (உயர்ந்தசாதியினும் உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பே அதற்குவாயிலாம் ஆகலான் அவ்வுயர்ந்த குடியிற்பிறந்து),—தாழ்வெனும் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும்,—சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவ சமயத்தின் எய்தும் புண்ணியப்பேறு,—சால அரிது- பெரிதும் அரிதாம்,—உயர் சிவஞானத்தாலே - அதனினும் உயர்ந்தசித்தாந்த நெறியுணர்ச்சியாலே,—போழ் இளமதியினானை - பிளவுபட்ட இளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்றுவார் - வழிபடப்பெறுவாருளராயின்,—அருள் பெற்றாரே - அவர் (மலத்தானாகிய அவ்வலமரலினீங்கி) வீடுபேறெய்துவர் என்க.

வாழ்வாவன:—குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னுமிவை.

மையல் செருக்கு.

வாழ்வெனுமையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் இவையென்பது கூறப்பட்டது. (௬௧)

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய
மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச் சிப்ப
ரூனெடுத் துழலு மூம ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.

(இ-ள்.) (அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டு) மனவாக்காயம் - மனத்தால் நினைந்தும் வாக்கால்வழுத்தி மந்திரங்கள் சொல்லியும் காயத்தாற்பணிந்துஞ் செய்யப்படும்,—ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ - பஞ்சகவ்வியத்தினை ஆடியருளுகின்ற அரன்பணி(ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையால் அதன்)பொருட்டாகவன்றோ,—மானுடப்பிறவி தானும் வகுத்தது -(பிறவி விசேடமாகிய) மானுடப்பிறவி (வேண்டப்பட்டு) வகுத்ததாம்,—வானிடத் தவரும் - மேலுலகத்துள்ள மாயோன் முதலிய தேவர்களும்,—மண்மேல் வந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பர் -(அவ்வரன்பணிபயன்படு

தல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையாலே) தேசவிசேடமாகிய இம்மண்ணுலகத்தில்வந்து அச்சிவபிரானை அருச்சிப்பர்,—அந்தோ ஊன் எடுத்துஉழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் - ஐயோ இவ்வுலகத்து இச்சரீரம் பெற்றும் (இவ்வுண்மையை) அலமருமூகராகிய ஏனையோர் சிறிதும் அறியமாட்டார் (ஆகலிற் சாதிவிசேடங் குடிப்பிறப்பு விசேடம் வேண்டப்படும்) என்க.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது.
வாக்காயமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநூன்முடிபு. (கூ௨)

கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயும்
தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயு
முருவமே யழிவே யானா லுள்ளபோ தேபா ருய்ய.

(இ-ள்.) (மானுடவாக்கை அத்துணைப்பெருமைத்தாயினும்) கருவினுள் அழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்றானேஅழிவதாயும்,—கழிந்திடாது அழிவதாயும் - பிறந்து உடனே அழிவதாயும்,—பரிணமித்து அழிவதாயும் - பிறந்து சிறிது காலமிருந்து அழிவதாயும்,—பாலனாய் அழிவதாயும் - பாலியனாய் அழிவதாயும்,—தருணனாய் அழிவதாயும் - தருணனாய் அழிவதாயும்,—நரைத்துத்தான் அழிவதாயும் - நரையுண்டாகி விருத்ததசையில் அழிவதாயும்,—உருவமே அழிவே ஆனால் - (இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென்று அறியவாராது நீர்க்குமிழிபோல்) எப்பொழுதும் அழிதன்மாலைத்தாகலின்,—உள்ளபோதே உய்யப்பார் - (இவ்வாக்கை நிலையாமை இளமை நிலையாமைகளை) நிலையுதல் உள்வழியே உய்யும்படி உற்றுநோக்குவாய் (அங்ஙனநோக்குவார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்) என்க. (கூ௩)

ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலை யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறு
மொருபொழு துணரி னுண்டா மல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) அங்கு ஒரு புலன் நுகரும்போது ஒன்று இலை - ஆண்டு ஒரு விடயத்தை அநுபவிக்குங்கால் மற்றொன்றின்மையால் (அவ் யாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒருங்கேயறியமாட்டாது),—ஒன்றின்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் - ஒரு விடயத்தின்கண்ணும்வரப்பட்ட பயனை விட்டு விட்டு அறிவதன்றி இடையீடின்றி அறியமாட்டாது,—ஒரு பொழுது எல்லாம் மாறும் - அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிதும் இல்லையாய்விடும்,—அல்லது இவ்வல்லல் வாழ்க்கை - அதுவன்றி இவ் யாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும்,—மருள் கனவதுவும் போல அன்றே மாயும் பின் மாயும் - (முறையே) மயக்கப்பொருளும் கனப்பொருளும் போல தோன்றிய பொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாம் ஆகலான்,—உணரின் உண்டாம் - (இவ்வறிவுநிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை) உணர்ந்தால் (அவ்வுணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல்) கூடும் என்க.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க.

பயன் அறிதற்பயன்.

அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக்குறிப்பு.

மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னுமாயுமென்றுரைத்துக்கொள்க. மருளும் கனவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கையென்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்தததுசழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கன. (கூச)

அரிசனம் பூசி மாலை யணிந்துபொன் னுடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட வுணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(இ-ள்.) அரிசனம் பூசி - சந்தனமுதலிய வாசனுதிரவியங்கள் பூசியும்,—மாலை அணிந்து - வாசத்தோடுகூடிய பூமாலைகள் அணிந்தும்,—பொன் ஆடைசாத்தி - பீதாம்பரம் போர்த்தும்,—பரிசனம் பின்பு செல்ல - தம் பரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகர் பரிக்க - காவுவோர் (சிவிகை) சுமக்கவும்,—கொட்ட - வாத்தியங்கள் முழக்கவும்,—வரிசின்னம் ஊத - வரிபொருந்திய சின்னங்கள் ஊதவும்,—தொங்கல் வந்திட - சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—உணர்வுமாண்டு பெரியவர்பேச்சும் இன்றிக் கிடத்தலால்- அறிவற்று (அதிகாரஞ்செய்து) பெரியராய்ப்பேச்சின்றிச் செருக்குற்றுக் கிடத்தலால்,—பிணத்தோடு ஒப்பர் - அவர் செத்தாரின் வேறல்லர் என்பது,—(உணரின் உண்டாம்) - (ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி) அறியவல்லராயின் அவர்களுக்கு அதனுனுகிய மையலைவிடுதல் கூடும் என்க.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுந் தந்துரைக்க.

பெரியவரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி; பெருமை அதிகாரத்தானுயது.

இவை மூன்றுசெய்யுளும் வாழ்வெனுமையல்விடுதற்கு உபாயங்கூறியவாறு. ()

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
வுணக்கியே யுழல்வீ ருங்க ளுடலுயி ருணர்வு மெல்லாங்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயுங் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

(இ-ள்.) அரனை ஒருக்கால் வணக்குறீர் - சிவபிரானை ஒருகாலேனும் வழிபாடு செய்கின்றிலீர் (செய்யப்பெறின்),—என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன் - எஞ்ஞான்றும் தேவர்களும் வணங்கும் வண்ணம் (இறவாச்செல்வத்தை) அளிப்பனுதலின்,—கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயம் என்று அறிந்து-(அதனைநோக்கக்) கணத்தின்கட் டோன்றி அழிதன் மாலைத்து உடம்பென்று உணர்ந்தும் (அதன்பொருட்டு),—உங்கள் உடல் உயிர் உணர்வு மெல்லாம் - உம்முடைய உடல் உயிர் உணர்வுமுதலியவெல்லாம்,—உணக்கியே உழல்வீர் - வருத்தமுறும்படி வருந்தினவராய் (நீர் ஈட்டப்படுஞ்சிறுசெல்வஞ்செல்வமன்றென்பது உணர்வீராயின்),—பிணத்

தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின் நடைப்பிணங்கள் போல (ஆம்) - (இச்சிறு செல்வத்தைவேண்டிப்) பிணத்தினையொத்துவாழும் அவ்வதிகாரச்செருக்குடையார் பின்சென்று நடைப்பிணங்கள்போல் (நின்று ஏக்கறுஞ் சிறுமையினீங்குதல் உமக்குக்) கூடும் என்க.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வியையும்.

இச்செய்யுள் வறுமையாஞ்சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

ஒன்றதாயென்பது முதல் இத்துணையு மொழிபு கூறியதெனக்கொள்க. (கூசு)

இரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅசு.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்து மிரண்டாஞ்சூத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறியவாசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் அலகிலாவுயி ரென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டெஞ்சிநின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப் படுவ திந்த வுடலின்வே றுளதா யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலன்களு நுகரும் பார்க்கிற்
றுயிலொடு மஞ்ச வத்தைப் படுமுண்மை துரியா தீதம்.

(இ-ள்.) உளதாய் - உயிர்சூனியமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன்று உளதாய் நிற்றலானும்,—உற்றுச் செயிர் உறும் - உடம்பே உயிரெனின் உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும்,—இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகி - ஐம்பொறியே உயிரெனின் ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங்கிரியை இச்சையென்னு மூன்று முடைத்தாகலானும்,—துயிலொடும் பயில்வு உறும் - சூக்கும வுடம்பே உயிரெனிற் கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கண் உற்றறிந்து நிற்றலானும்,—இன்பத் துன்பப் பலங்களும் பார்க்கில் நுகரும் - பிராணவாயுவே உயிரெனின் இன்பத்துன்பப் பயன் கருவிகள் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி ஒடுங்காது விழித்தவிடத்தே நுகர்ந்துநிற்றலானும்,—அஞ்சு அவத்தைப் படும் - பிரமமே உயிரெனின் அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட்டு அறிதலானும்,—துரியாதீதம் உண்மை - அனைத்துங்கூடிய சமுதாயம் உயிரெனின் அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும்,—இந்த உடலின் உயிரெனப்படுவது வேறு-இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவை யனைத்திற்கும் வேறு என்க.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை.

துயிலொடும் பயில்வுறுமென வியையும்; துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின் மேற்று; பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க; பயில்வு ஆகுபெயர்.

பார்க்கில் நுகருமென மாறுக; பார்க்கில் விழித்த விடத்தென்றவாறு.

*"ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்-மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல். சூ - உஉ.

துரியாதீதத்தி லுயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும்.

உளதாயென்பது முதலிய வேழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை யிங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதனூலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் ஏழுகூற்றதாய வாறு கண்டுகொள்க.

அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளையூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையா னறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுளொன்றாகற்பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமென்பாரை நோக்கி அம்மூன்றனையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்களென்பது. (௧)

உடலின்வே றுயிரே னிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ தென்னி
னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டோதா
னுடலினின் வாயுப் போனா லுணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி
னுடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்து முணர்வ தின்றே.

(இ-ள்.) உடலின் வேறு உயிர் ஏன் - இவ்வுடம்பின்வேறாய் உயிரொன்றுண்டென்பது எற்றுக்கு,—இந்த உடல் அன்றோ உணர்வது என்னின்- இவ்வுடம்பே அறியுமெனின்,—உடல் சவமானபோதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் - அவயவங்களின் ஒன்றானுங் குறைபாடின்றிக்கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் அவ்வுடலின் அறிவுளதோ இன்று,—உடலினின் வாயுப்போனால் உடலுக்கு உணர்ச்சி இன்றென்னின் - இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்கின் அதனில் உணர்வு நிகழாதெனின்,—உடலினின் வாயுப் போகாத உறக்கத்தும் உணர்வது இன்றே - நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றானுங் குறைவின்றிக்கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழ்வதின்று (ஆகலின் உடம்பறியுமாறு யாண்டையது) என்க.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (௨)

அறிவதைம் பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி னறியா வாகு
மறிவது மொன்றொன் றாக வொன்றொன்றா யறியு மென்னி
னறிவுக ளொன்றை யொன்றங் கறிந்திடா வைந்தை யுங்கொண்
டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைம்பொறி யறிந்தி டாவே.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியே அறிவது - (பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய) ஐம்பொறிகளே (அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கண்) அறியும்,—உறக்கத்தின் அறியாவாகும் என்னின் - உறக்கத்தின்கண் அறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின்,—அறிவதும் ஒன்றொன்றாக - (நனவின்கண் அவை) அறிவதும் ஒவ்வொருபொறியாக அறிவதன்றி (ஒருங்கே அறிவனவல்ல),—ஒன்றொன்றா யறியுமென்னின் - ஒன்றொன்றாக அறியு(மதுவே அவற்றியல்)பெனின்,—அறிவுகள் ஒன்றை அங்கு ஒன்று அறிந்திடா - (அங்ஙனமாயினும்) இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்ததொன்றறியா,—ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு - (ஆகலான்) இவ்வைந்தினானும் (ஐம்புலன்களையும்)

அறிவதொன்றுளது,—அது ஆன்மா - அஃதே ஆன்மாவெனப்படும்,— ஐம்பொறி அறிந்திடாவே - ஐம்பொறிகடாமே அறியமாட்டா என்க.

அறிவதைம்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமென்னின் எனவிரியையும்.

அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை சிறப்பு.

அறிவுகள் ஆகுபெயர்.

அஃதென்னுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வாறன்றி, அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்தினறியாவாகு மறிவது மொன்றொன்றாக வொன்றொன்றாயறியுமென்னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தினறியாதவழகும் நனவின்கணவ் வொரு விடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும், அதுபற்றி யென்னையாசங் கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறிகளே யொருதலையாகவறியும் வேறுமோரு யிர் கோடன்மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலுமொன்று.

உறக்கத்தினறியாமை யிழுக்கன்றென்பான் வாசென்றானென்பது. (௩)

அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல் விடுதல் செய்தா
லறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை காண மின்மை
யறிந்திடு முதலி யாகி னதுநிற்கக் கரணம் போகா
வறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்மா.

(இ-ள்.) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடும் - பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவுநிகழக்காண்டலின் (அதுவே அவ்வைந்தையுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும்),— உடல் உறக்கத்துக்கரணம் இன்மை அறிவின்மை அறிந்திடாது - உடம்பின்கண் உறக்கத்தில் (அஃதியங்கினும் ஆண்டுக்)கருவியின்மையான் அறிவில்லையாய் அறியாதாயிற்றெனின் (அதுபொருந்தாது),— அறிந்திடு முதலியாகின் அது நிற்கக் கரணம் போகா - அறியப்படுங் கரணமுதலி அதுவானால் அஃது நிற்புழிக் கரணம்போதல் கூடாமையின்,—அடக்கியும் விட்டும் பிராணன்றன்னை அறிந்திடும் ஆன்மா - (கரணங்களையும்) அடக்குதல் விடுதல்கள்செய்து அப்பிராணவாயுவையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிர் (வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்) என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையானறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப் படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்திறுண்டாண்டியையுபற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேடமின்மையானும், அவற்றை யீண்டு விரித்திலர். (௪)

மூன்றுஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக௦.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறியவாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே பொருளியல்பு கூறுவான்றொடங்கி, மேற்கூறிப்போந்த பதி பாசபசுக்களை எதிர்நிரனிறையாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன கரண மென்னி லொன்றையொன் றுணரா வெவ்வே
றணைதருஞ் செயல்க ணான்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப்
புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி
யிணைதரு மிவற்றின் வேறு யானென தென்ப தான்மா.

(இ-ள்.) கரணம் உணர்வன என்னில் - (இனி) அந்தக்கரணமே உணருமென்பரெனின்,—ஒன்றை ஒன்று உணரா - (இவையும் ஐம்பொறிபோல்)ஒன்றனையொன்றுணராவாகலான்,—ஆன்மா இவற்றின் வேறாய் - உயிர் இவற்றின் வேறாகியும்,—யான் எனது என்பது இணைதரும் - யானென தென்னுஞ் செருக்குறுதற்கேதுவாகிய ஆணவமலமும் உடனுயிணைந்து நிற்குமாகலான்,—நான்கு செயல்களும் அறிந்து - (தனக்கென அறிவின்றி இவ்வந்தக் கரணங்களானாய) நான்குதொழிலையும் (இவற்றோடுகூடி) அறிந்து,—அவை அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி ஆக்கி - இவற்றை (யடக்க வேண்டுழி)ச் சொப்பனாவத்தையிற்செலுத்திப்பொருந்திய உட்கருவிகளாக்கியும்,—ஆக்கிப் புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுழிச் சாக்கிராவத்தையிற்செலுத்திப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும்,—வெவ்வேறு அணைதரும் - வெவ்வேறவத்தைகளை அணையும் என்க.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மாவுக்கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று; இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

உணராவாகலான் இவற்றின்வேறாகியும், யானெனதென்ப திணைதருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறணைதருமென வினைமுடிபு செய்க.

அடக்குதல் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்துதல்.

ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல்.

இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும்.

அவையடக்கியாக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள்.

வேறாயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார்.

யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை அதனுண்மை சாதித்தற்குக்குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல் முக்கூற்றதாமாறுகண்டுகொள்க.

இனியம்முக்கூற்றுள், உணர்வனகரணமென்னி னொன்றையொன் றுணராவாகலான் ஆன்மாவிவற்றின் வேறாமென்னு முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார். (க)

முதலதிகரணம்.

கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு
மருவியான் மாவே யென்ன வருந்தீப மெனத்தெ ரிந்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்.

(இ-ள்.) மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் கருவியா மருவி - மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்கின்ற நான்கும் (ஒரு விடயத்தை அறிதற்குக்) கருவியாக மருவி,—ஆன்மாவே என்ன வரும் - (இவையே) கருத்தாவென்னும்படி (உயிரோ டொற்றித்து நின்று) நிகழ்வனவாம்,—தீபமென தெரிந்து அங்கு ஒருவி - (கண்ணுக்கு) விளக்குப் போல (இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன) வென்றறிந்து நீங்கி நின்று,—ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் - (இவற்றைக் கொண்டறியுங்) கருத்தாவினுண்மை யாதென்றாராய்ந்தவரே தாமாகிய ஆன்மசொரூபத்தை இனிதுணர்ந்தோர்,—பின் பசுஞானம் - அதன் பின்பு (அங்ஙனம் ஆராயு மறிவு) பசுஞான மாகலான்,—இது தரும் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - அதனைத்தரும் (பொருள்யாதெனத்தேர்வார்க்குச்) சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும் என்க.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந்துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன்வருதலின்.

இதனானே அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையுமறியுமாற்றின் வைத்துக் கூறப்பட்டது. (உ)

அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறும்
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தமோடு உள்ளங்கள் - அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தம் உள்ள மென்கின்ற அவை கருவியாவதூஉம்,—அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் செவ்விய விந்து நாதம் ஆகும் - (முறையே) அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் செவ்விதாய விந்துவும் நாதமுமென்கின்ற எழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியே யாமாகலால்,—ஓவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் - (சமட்டியிற்) பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானும்,—உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறும் - (உயிரின்கண்) உணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமுறையும்,—பவ்வமும் திரையும்போலும் - கடலின் கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம்,—பார்க்கில் - (சவிகற்பவுணர்வுக்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐந்தாய்த்திகழு நால்வகை வாக்குக்களென்பதனை) உற்றுநோக்கின்,—இப்பண்பும் தோன்றும் - இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் என்க.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக வுபசரித்தார்.

புருடதத்துவமும் அதனைச்செலுத்து மக்கரமும் ஈண்டொப்புமைபற்றி உடன்கூறியவாறு; புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமாந் தன்மையை நிகழ்வித்தல்.

*"அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி - மகாரம்" என முதனூலுட் கூறுதலானும், திகளுறுபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம் புத்தியகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறையெனக் கொள்க.

பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல்விகாரமாக்கிக் கூறினார்.

ஐந்தானுமென்னுமானுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (ங)

அயனரி யரனு மீசர் சதாசிவ மதிதெய் வங்க
ளுயவரு மவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கிற்
சயமுறு வளியி ரண்டுந் தவிர்த்துறிற் றானுந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) அவ்வோடு உவ்வும் மவ் விந்து நாதங்கட்கு - அகார உகார மகார விந்து நாதங்களாகிய அவ்வெழுத்துக்களே,—அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் உயவரும் - (முறையே) அயனும் அரியும் அரனும் மகேசரும் சதாசிவருமாகிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களாய் அதிட்டித்து நிற்பராகலான்,—அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் - இவ்வாறு கரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமுமென்னும் இம்முத்திறத்தைந்தோடும் ஆன்மாப் பரவியவழி,—பார்க்கின் பயன் உறும் - பார்க்குமிடத்தே அறிதற் பயனுறும்,—(பரவாவிடில்) அசித்தாம் - பரவாத வழிச் சடம்போல் அறிவிலதாம்,—சயம் உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் தானும் தோன்றும்- (இவ்வியல்பும்) வலிபொருந்திய இருவகை வளியும் அடக்கிச் செய்யும் (யோகிகள்) யோகப்பயிற்சியில் இனிது விளங்கும் என்க.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென்றுபசரித்தார்.

பரவாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவைகருவியாதற்கட்படு முறைமையும் அதனையறிதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத்தினிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட்கூட்டமே யவ்வறிவுக்கு முதலாதலமையும் இடையே உயிரொனவொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ச)

ஆன்மாவின் வடிவு தானே யநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னிற்
பார்ப்பார்கட் கான்மா வின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மை யாகுஞ்
சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை
யோர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தாமே.

(இ-ள்.) ஆன்மாவின் வடிவுதானே அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னின் - ஆன்ம சொரூபமானது (கரணம் அக்கரம் அதிதெய்வங்களாகிய) பலபொருட்கூட்டமென்றிடின்,—பார்ப்பார்கட்கு இன்றாய்ப் பலபொருள் உண்மையாகும் - ஆராய்பவர்கட்கு(க்கூட்டமென ஒருபொருள்) இன்றாகி அப்பலபொருள் உண்மையாகும்,—சேர்ப்பாய பலவே உண்மை ஆன்மா என்றிடில் - கூடுதலாய அப்பதினைந்துமே உண்மையாகிய ஆன்மாவென்றால்,—உணர்வோர்க்கெல்லாம் சென்றிவற்றை ஓர்ப்பான் வேறு உணர்

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ்சூத்திரம். செ - ங.

பொருள் வேறதாமே - அறிபவரனைவர்க்கும் பொருந்திய இப்பதினைந்தினை யும் அறிபவனுகிய ஆன்மாவும் வேறும் அறியப்படும்பொருளாகிய அப்பதி னைந்தும் வேறும் என்க.

இதனுனே அவையுயிரின் வேருதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலைச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந் திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனுனே பெறுதும்.

இவை நான்கு செய்யுளும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கரு வியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேருமாறுமுணர்த்தி முதற்கூற் றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி இருபத்தாறு செய்யுளாற், பரமதங்களையெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன் மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், யானெனதென்பதிணைதருமென்ற இரண் டாங்கூற்றை வலியுறுத்துவான் ருெடங்கினுர். (ஞ)

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிவிச்சை செயல்க ளெல்லா மடைந்தனல் வெம்மை யும்போற்
குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னிகழ்புலன் கரண மெல்லாஞ்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னுர்க்கே.

(இ-ள்.) எல்லாம் - சீவான்மாக்களெல்லாம்,—அங்குக் குறி உற்று - அங்ஙனம் (பிரமப்பொருளின்) பரிணுமமாய்த்தோன்றி,—அறிவு இச்சை செயல்கள் அடைந்து - அறிவிச்சைசெயல்களை அடைந்து,—அனல் வெ ம்மையும் போல் - தீயுஞ் சூடும்போல,—ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமென்னின் - பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற் றுப் பல வேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணுமவாதிகள் கூறுவரெனி ன்,—சீவனுர்க்கே நிகழ் புலன் கரணமெல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவு கொள்ள வேண்டுமோ - அவ்வாறுகிய சீவனுர்க்கு நிகழ்கின்ற பொறிகரண முதலிய கருவிகளைச் செறிவுற்றன்றி ஆண்டறியமாட்டாமைக்குக் கார ணம் யாது என்க.

எல்லாமங்ஙனங் குறியுற்றறிவிச்சைசெயல்க ளடைந்தனல்வெம்மையும்போ லேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமெனக்கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

ஏகாநேகம் பேதாபேதம்.

ஆர்விகுதி இழித்தற்குறிப்பின் வந்தது.

இதனுனே மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆருங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (சு)

குணங்களை யின்றி யொன்றுங் குறியுடைத் தான்மா வென்னி
னிணங்கிடா விச்சா ஞானக் கிரியைக ளிவையு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்க ணெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்று
முணங்கிடுங் கரண மென்னிற் சந்நிதி யொழிந்த தன்றே.

(இ-ள்.) குணங்களை இன்றி ஒன்றுங் குறி உடைத்து ஆன்மா வென் னின் - இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக்கேவலம் அறிவுமாத் திரையாய் நிற்றல் உயிரியல் பென்பரெனின்,—உடற்கண் இச்சா ஞானக்

கிரியைகளிவை இணங்கிடா - உடலின்கண்ணே அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழா,—சந்நிதிக்கண் (கரணம்) பிணங்கிடும் எனில் - உயிரின் சந்நிதியில் (உடலின்கட்) கரணங்கள் செயற்படுதல் பற்றி (அறிவிச்சைசெயல்கள்) நிகழுமென்பரெனின்,—பிணத்து உறக்கத்து இன்றும் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் (அவை நிகழ்தல்) இன்றும்,—கரணம் உணங்கிடும் என்னில் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் கரணம் ஒடுங்கினமையால் (அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழ்தலில்லை) எனில்,—சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே - (பிணத்தும் உறக்கத்தும் சந்நிதிக்குக்கேடின்றாகவும் அவை நிகழாமையாற்) சந்நிதிமாத்திரையான் நிகழ்தல் ஒழிந்தது என்க.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. (எ)

சந்நிதி குணம தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்த
முன்னிரும் பென்று யீர்க்கு முறைமையுண் டகற்ற லின்று
முன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னிற்ற
லென்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(இ-ள்.) சந்நிதிதான் என்போலென்னின் - (வியாபகமாய்நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று மற்றுச்) சந்நிதி என்போலெனின்,—காந்தமுன் இரும்புக் குணமதாகும் என்றாய் - காந்தமுன் இரும்புபோல (உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கேதுவாயதொரு) குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் (அக்குற்றம் ஈண்டைக் கெய்தா) தென்றுயெனின்,—ஈர்க்கு முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்றும்-(அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணமுள்ள காந்தம் இரும்பை) ஈர்த்தலாகிய ஒரு தொழிலன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்டதொழில் செய்தலின்றாகலின்,—உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் ஆன்மா இயற்றுவது என்னே - நினைத்தல் மறத்தல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் முதலிய மாறுபட்டதொழில்கள் ஆன்மாச்செய்யுமாறு யாண்டையது என்க. (அ)

உருவுயி ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணா மத்தா யநித்தமாம் பூத மாகுங்
கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் கண்ணின்
மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினா லுருவன் றென்னே.

(இ-ள்.) உயிர் உருவென்னின் - இனிப்பவுராணிகர்மதம்பற்றி உயிர் உருவப்பொருளென்பையாயின்,—இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - இவ்வுடம்பினுள் (வேறொரு வடிவங்) காணவேண்டும்,—வருவது பரிணமத்தாய் அநித்தமாம் பூதமாகும் - (அங்ஙனமன்றி உருவப்பொருளாய்) வருவது (காட்சிப்புலனாய்ப்) பரிணமித்து அழிவெய்தும் பூதத்தோடொன்றுதல் வேண்டும்,—கருவினில் நுழையு மாறும் காட்டிட வேண்டும் - (அதுவன்றிக்) கருப்பத்திற் புகுமாறுந் தெரித்தல் வேண்டும்,—கண்ணில் மருவிடா தென்னின் - (உருவடிவாயினுங்) கட்புலனாகாதெனின்,—உன்றன் வாயினால் உரு அன்று என்னே - உனது வாயால் உருவமன்றெனமொழிதலே அமையும் என்க. (கூ)

சூக்கும வுருவ தென்னிற் றூலகா ரணம தாகு
மாக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பி
னீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னி
னாக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யநித்த மாமே.

(இ-ள்.) சூக்கும வுருவதென்னின் - (பூதம்போலக் காட்சிப்புலனா தற்குரிய தூலவுருவாதலின்றிச்) சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,—தூல காரணமதாகும் அசேதனம் மனாதி தன்மாத்திரை ஆக்கிய வடிவு - (அஃது) தூல வுருவைத் தோற்றுவிக்கின்ற சடமாகிய மனாதி கரணங்கள் தன் மாத்திரைகளானாக்கப்பட்ட புரியட்டக வுடம்பே யாகலானும்,—பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே ஓர் உரு நிற்பது உண்டென்னின் - பின்பு நீக்கப் பட்ட (அப்)புரியட்டக தேகத்துள் அதி சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயி ரெனின்,—ஆக்கிடும் உருவம்-(அஃது) ஆக்கப்பட்ட கலையாதி மண்ணந்த மாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும்,—எல்லாம் அசித்துமாய் அநித்தமாமே - அவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒருதலை யாக லானும் (அவ்வியல் பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டை யது) என்க. (கo)

அருவுரு வென்னி லான்மா வருவுரு வாவ தின்று
முருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோன் மருவு மென்னி
னுருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(இ-ள்.) அரு வுரு ஆன்மா வென்னில் - இனிக் கவுளர் அரு வுருவப் பொருள் உயிரென்பரெனின்,—அரு உருவாவது இன்றும் உரு அருவாகா தாகும் - அரு உருவாவதின்றாம் உரு அருவாகாதாம் ஆகலானும்,— இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு வருவதும் இல்லை - (மறுதலைப்பட்ட) இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு உண்டாதலின்மையானும்,—காட்ட வன்னி போல் மருவுமென்னின் - காட்டமும் வன்னியும்போல் அருவுரு வப்பொருளெனின்,—உருவமும் காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறாகி) உருவமாய்க் காணப்பட்டுண் மையொழியும் (ஆதலின் ஈண்டைக் கெடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமை யானும் அது பொருந்தாது) என்க. (கக)

சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வுருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கு
மிந்தநூ னுருவந் தானு யெழுவது முயிரோ யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர்க்கும் தான் அருவுருவமென்னின் - ஆன்மாவுக்கு (வ டிவு) அருவுருவமென்னில்,—வந்து நங்கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உள தாம் - வெளிப்பட்டு நங்கண்ணிற்குப் புலப்படும் வடிவுளதாதல்வேண்டு ம்,—சந்திரன் வடிவுபோல - (தலையுவாவின் அருவாய் நின்றே பின்முறை முறையான் வளர்ந்து பூரணையிலே) தூலவுருவாய் விளங்குதல் மதியின்கட்

கண்டாமன்றே அதுபோல,—உயிரும் இந்த ஊன் உருவந்தானுய் எழுவதேயென்னின் - உயிரும் (அருவாய்நின்றே கருவுட்பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து) இவ்வுடம் புருவாய்த் தோன்றுமாற்றான் அருவுருவென அமையுமெனில்,—ஆன்மா அசித்தாய்ப் பவுதிகமாய்ப் பந்தமாகும் அன்றே - (சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகிய) உயிர் அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது என்க. (கஉ)

அருவவி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னி
னுருவினைக் கட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாந் தருவதென் பேசி டாயே.

(இ-ள்.) ஆகாயம்போல அரு அவிகாரி ஆன்மா என்னின் - இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பரொனின்,—உருவினைக் கட்டி ஆட்டி - தநுவை யாத்து நடிப்பித்து,—ஓட்டி மீட்டு உலாவப்பண்ணி-போக்கு வரவு செய்வித்து,—மருவி நிற்பித்து இருத்திக் கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருந்தி நிற்பித்தல் இருத்துதல் கிடப்பித்தல் மண்ணிற் புரட்டுதல் முதலியவாகிய,—பெரு விகாரங்களெல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே - இப்பெரிய விகாரங்களெல்லாஞ் செய்வதென்னை சொல்லுக என்க. (கங)

அசித்தெனி லுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னி
னசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
யசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
தசித்துறுச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றும்.

(இ-ள்.) அசித்துச் சித்தாகாதாகும் சித்து அசித்தாவது இல்லை - சடப்பொருள் சித்தாகாதாம் சித்துப்பொருள் சடமாகாதாம் (ஆகலால்),—ஆன்மா உணராத அசித்தெனின் அசித்துச் சித்தாகு மென்னின் - (வைசேடிகர்) உயிர் அறிவில்லாத சடமென்றும் (அதுபின்) மனத்தோடுங்கூடிச் சித்தாயறியுமென்றும் (அவர் மதமும்),—ஒன்றில் அசித்து ஒருபுறமாய்ச் சித்து ஒருபுறமாய் நில்லாது - (சைவரில் ஒரு சாரார் உயிர் சித்தசித்தென்பரொனின்) ஒன்றிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால் (அவர்மதமும்),—அசித்து உறுச்சித்தே என்னின் - (பட்டாசாரியர் உயிர்) கருவியையுறுத சித்தே யென்பரொனின்,—அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றும் - அசித்தாகிய கருவியை யடைந்(தன்றி) அறிதல் (செல்லாமையால் அவர்மதமும்) அடா என்க.

உறுதவென்னும் பெயரொச்சத்தீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. (கச)

உயிரினை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி னென்ற தாகு
மியல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விறக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உடல் உயிரினை அணுவதென்னின் - இனிப் பாஞ்சராத்திரிகள் உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பது உயிரொன்பரெனின்,—அணுவுருப் பலதுவாரம் ஓடும் - அணுவடிவாகிற் பலதுவாரத்தில் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதாம் (அன்றி),—பயில்வு உறக் கட்டுணாது - (அவ்வுடம்பிற்) பயிற்சி பொருந்தக் கட்டுண்டற்கும் உடம்படாது,—பாரமும் தரித்துச் செல்லாது - பாரந்தாங்கிச் செல்லுதற்கும் உடம்படாது,—அயர்வு உறும் அசித்தாய் - அழிவெய்துஞ் சடமாய்,—பூத வணுக்களின் ஒன்றதாகும் - பூத பரமாணுக்களோடு ஒன்றும்,—இயல்பு உறும் அவயவத்தால் இறக்கும் அன்றே - இயல்பு பொருந்திய அவயவப் பகுப்புண்மையான் அழிவெய்தும் என்க. (கரு)

உடலினி னேக தேசி யுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்
சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட மறிவுண் டாகு
மடர்புல னிடத்து மொக்க வறிவெழ வேண்டு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர் உடலினின் ஏகதேசி (சுடர் ஒளிப்பண்பது) எனின் - இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்து(ப் புன்னுனித்துளிபோல்) ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற்ப (அவ்வுயிரினறிவு) விளக்கொளி போல (யாங்கணும் வியாபிக்கு) மென்பரெனின்,—உருவாய் மாயும் - (உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல்) உரு உயிரொன்றூர்க் கோதிய குற்றம் அனைத்தும் எய்தும்,—எங்கும் படர்வுறும் அறிவு இன்று - (குணங்குணி யளவின்றி) எவ்விடத்தும் வியாபித்தறிதல் செல்லாது,—சுடர் ஒளிப்பண்பது என்னின் - விளக்கின் ஒளியாவது (விளக்கினது சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃதீண்டைக்கு உவமையாகாது) ஆமெனவே கொள்ளினும்,—சுடர் தொடின் சுடுவது - விளக்கின் சுடர் தொடினன்றிச்சுடாதாகையால் (இருந்தவிடத்தில் அறிந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசத்தானும் அறியமாட்டாது),—தொட்ட இடம் எங்கும் அறிவு உண்டாகும் - (உயிர்) பரிசித்தவிடமெங்கும் அறிதல் உளதாம்,—அறிவு அடர் புலன் இடத்தும் ஒக்க எழவேண்டும் அன்றே - (விளக்கு ஓரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடங்களையும் விளக்குதல்போல்) உயிரின் அறிவு நெருங்கிய ஐம்புலனிடத்தும் ஒருங்கே நிகழவேண்டும் என்க.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். (கசு)

உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடு முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் - இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்துநின்று அங்கேயுணர்வது உயிரென்பரெனின்,—உறக்கம் மருவிடாது வாயில் ஒக்க அறிவு வழங்க வேண்டும் - உறக்கமுறாது ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழ்தல் வேண்டும்,—பேருடற் சிற்றுடற்கண் பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் -

பேருடல் சிற்றுடல்களாகிய அவ்வவ் வுடம்பளவிற்குத்தக்க வறிவாதல் வேண்டும்,—வரும் உடற்குறைக்க ஒக்கக்குறைந்து பின்மாயும் அன்றே - வருகின்ற உடம்பின் உறுப்பினைக் குறைப்பக்கூடக் குறைந்து பின்மாய்தல் வேண்டும் என்க. (கஎ)

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா வென்னிற்
றங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனொன் றொன்றுப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டு
மிங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙன மியம்பல் வேண்டும்.

(இ-ள்.) எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் இவ்வான்மா வென்னின் - இனி அயிக்கிய வாதிகள் (முதல்வன் போல்) எங்கணும் வியாபியாய் நின்றறிவன் இவ்வான்மா வென்பரெனின்,—அவத்தை தங்கிடும் போக்குவரவுகள் சாற்றல்வேண்டும் -(அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு) அவத்தைகளிற் றங்குதலும் போக்கு வரவுகளுறுதலும்(எங்ஙனங்கூடுமென) இயம்பவேண்டும்,—பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றுப் பார்த்திடல் பகரல்வேண்டும் - குற்றம் பொருந்திய ஐம்புலனும் ஒருங்கே அறியாமையும் (எங்ஙனங் கூடுமெனக்) கூறவேண்டும்,—இங்கு எலாம் ஒழிந்தான் நிற்பது எங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும் - இங்ஙனம் எல்லா(மாய்) வியாபித்த லொழிந்தானாகி (உடம்பினுள் ஏகதேசமாய்) நிற்றலும் எவ்வாறு (கூடுமெனச்) சொல்ல வேண்டும் என்க.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம்.

எல்லாமென்றது வியாபகமுணர நின்றது; ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளுமழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப்பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும், அவையனைத்தினையுமறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர்மதமேபற்றி மறுத்தாரெனினுமமையும். (கஅ)

சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின்
வைத்துறு துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞான
மொத்துறு மலமற் றூஉ முறுமலம் வீடு மின்றும்
பெத்தமு மடையான் முத்த னாய்ப்பிர காச னாமே.

(இ-ள்.) சுத்தமாம் ஆன்மசித்தைத் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் - (எங்கணும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாய்ச்) சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் அறிவைக் குற்றம்பொருந்திய மாயாகாரியந் தடைசெய்து நிற்றலின் (உறக்க முதலியனவுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென) விடுப்பின் (அதுபரிகாரமன்று),—உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் வைத்துறுது - உடலினகத்துப் புறக்கரண அகக்கரணங்களின் வழியால் அறிவு (விளங்குவதாகவும் அஃது) இன்றாய்ப்போதலானும்,—ஒத்துறும் மலம் அற்றும் மலம் உறும் வீடும் இன்றும் - பொருந்திய வீடுபெற்ற வழியும் மலம் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும்,—பெத்தமும் அடையான் முத்தனாய்ப் பிரகாசனாமே-(வீடுபெற்றபின் உறுதெனின்

அநாதி நிலேயோடு இதனிடை வேற்றுமை யின்மையான் அநாதியே) பந்த முறுதலின்றி முத்தனுய் விளங்குதல் வேண்டு மாகலானும் என்க.

அறிவிச்சைசெயல்களென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மதத்துக்கேற்பக் கூறு முயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையுங் காட்டப்பட்டன. இன்னு மவ்வமதத்தார் வேறுபடக் கூறுமுயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

அற்றேல், மற்றென்னேயோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னு மவ்வைக்கிய வாதசைவனை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால் யானெனதென்பதிணைதருமாற்றைச் சாதித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சகூ)

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னுகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய னுகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) அசித்து அரு வியாபகம்போல் - (ஒருவாற்றுனும்) அசித்தாதலரிய வியாபகப் பொருள்போல,—வியாபகம்-(ஔபச்சிலேடிக)வியாபகமாதலும்,—அருவம் இன்றாய் - (அதுபற்றி) அதிசூக்குமசித்தாதலும் இன்றி,—வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்கு உடையனுகி - அதுவது வாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாம் வழக்குடைத்தாய்,—அநாதியே பசுத்துவம் மறைத்து நிற்கும் நசித்திடா ஞானச்செய்தி உடையனுகிப் பசுவெனநிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கின்ற அழியாத இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாகியு நிற்கும்,—ஆன்மா - உயிர் என்க.

*"உறற்பால—தீண்டா விதெ லரிது" என்றாற்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது.

அருவமென்றது, †"இல்லா—வருவாகி நின்றானே" என்றாற்போல, அதிசூக்குமமாதலையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது; இதற்குப் பிறவெல்லாம் இயைபற வுரைத்தார்.

இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது. (உ0)

மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ஞான மிச்சை
யேயுமக் கலாதி மூன்று லேகதே சத்தி னேய்ந்திங்
காயுமுக் குணங்க ளந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாங்
காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துட னிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா-(அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற) ஆன்மா,—மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - (அதன்பின்) அசுத்த மாயையில் (அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய) காரண சரீரத்தைப்பொருந்தி,—ஞானம் இச்சை செயல்வரும் - அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் (பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய்) விளங்கப்பெறும்,—அக் கலாதி

* நாலடியார், பழவினை. செ - கூ. † சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ-டு.

மூன்றால் - (அதன்பின்) அம்மாயா தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து இங்கு ஏயும் - (அவை) வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றி(ச் சிறப்புவகையான்) விளங்கப்பெறும்,—அந்தக்கரணங்கள் ஆதியெல்லாம் பெத்தங்கள் முக்குணங்களாயும் - (அதன்பின்) அந்தக்கரண முதலியவற்றைத் தம்முள் அடக்கிநிற்கு முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப்பொருந்தி,—காயமாகிக்கலந்து உடன்நிற்கும் - (அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் முன்னர்க் கூறப்படும்) இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் என்க.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாயையிற் கலக்குண்டபாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார்; மேலே மாயாடன் வயிற்றென்றதுமது; அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்களிடைவைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க.

மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது; ஏகதேசத்தினேய்ந்தென முன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக.

*"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்றாற்போல,எல்லாவற்றானுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

காயம் ஆகுபெயர்.

ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமேலேற்றப்பட்டது.

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரூ பத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும்
போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ
மாக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா - (அங்ஙனம் பரசரீர மூன்றையு முறையா னெய்திய) ஆன்மா,—சூக்கும தேகியாகி - பின் சூக்குமதேகத்தைப்பொருந்தி,—எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து - யாண்டும் போக்கு வரவுகள் செய்து,—புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் அருந்தியும் - (சூக்குமமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—தூலரூபத்தின் மன்னி - பின் தூலசரீரத்தைப் பொருந்தி,—(எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து) - எங்கணும் போக்கு வரவுகள் செய்து,—(புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் அருந்தியும்) - (தூலரூபமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—சாக்கிர முதலாயுள்ள அவத்தையுள் தங்கி நிற்கும் - (இவ்வாறு அதீத) முதற்சாக்கிர(மீ)றாயுள்ள ஐந்தவத்தைப்பட்டு நிற்கும் என்க.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக. (உ௨)

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோப்பி ராண னன்னமய
முருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு ன்றொன் றுக் கொன்று சூக்குமமாய்
வருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகு
மருவா யான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னகம்புறமாம்.

* திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - உ.

(இ-ள்.) முதற்காரணமாகும் மாயை உருவாந்தன்மை உண்டாய் - (காரண சரீரமுதலிய அவ்வைந்தும் அவ்வாறு) முதற்காரணமாகிய மாயையினின்றுந் தோன்றி (ஆன்மாவுக்கு) வடிவாய்,—மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ பிராணன் அன்னமயம் - (முறையே) பொருந்திய ஆனந்தமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிராணமயகோசமும் அன்னமயகோசமுமாகிய ஐவகைப் பெயர்பெற்று,—அன்னமயம் முன்பற்றி ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய் வருமாம் - அன்னமய முதலாக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று சூக்குமமாய் நிற்க,—அருவாய் ஆன்மா - (கேவலத்தில்) ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய் நின்ற ஆன்மா,—ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறமாம் - இவ்வைங்கோசங்களில் (அதுவதுவாய்) வசிப்புண்டு (ஏகதேசியாய்) அவைகளிற் போக்கு வரவு செய்து நிற்கும் என்க.

கேவலத்திலொன்றுமின்றி நின்றவான்மா, மாயையிலங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட்பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுமையானவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவா லோரானந்தமுண்டாகப் பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோசமெனப் பட்டது.

ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறு வேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களையெல்லா மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரண மாகுமென்றுங் கூறினர்.

ஆன்மாவித்தனை கீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்க ணலமரும்படி கொண்டுதிரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்துபறவையாகவும் அவற்றுளொரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முகமுதலிய வுறுப்புக்களாகவும் வேதத்துளுருவகஞ் செய்துணர்த்தியவாறென்க.

ஆன்மாவினுண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதனமெனக்கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்ற வவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்கு வரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத்தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திடவருமாற்றிற்குச் சருவஞானோத்தரத்தில் அவ்வச்சார்பு விசேடம்பற்றிப் பூதான்மாமுத லறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்துமோதியதூஉம் ஈண்டுய்த்துணர்ந்துகொள்க. (உரு)

தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மாப்பாவை யியக்க முஞ்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானும்
பார்ப்பாய வேடங் கட்டி யாடுவோர் பரிசு போலு
மார்ப்பாய காயந் தன்னை யான்மாநின் றாட்டு மாறே.

(இ-ள்.) ஆர்ப்பாய காயந்தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டு மாறே - பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசமாகிய ஐந்தினும் ஆன்மா (வேற்றுமையின்றி) நின்று செலுத்துமாறு,—சீர்த் தேர்ப்பாரின் செலவும் - (முறையே) சிறப்புடைய தேரைப்பாரிற் செலுத்துவோர் (தன்மை) போலும்,—

தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும் - பழைய மரப்பாவையினை இயக்குவோர் (தன்மை) போலும்,—தோற்பாவைக் கூத்தும் - தோற்பாவையினை ஆட்டுவோர் (தன்மை) போலும்,—வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்திதானும் - பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்வோர் தன்மை போலும்,—பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசுபோலும் - வேதியர் வேட (முதலிய பல) வேடங் கட்டி ஆடுவோர் தன்மை போலுமாம் என்க.

வேறாய்ச்செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவேசத்தை.

இவையைந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன் றந்தரங்கமாய் அவ்வைங்கோசங்களினு மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந்துணர்ந்துகொள்க.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார்.

காயம் சாதியொருமை.

இதனானே ஆன்மா அங்ஙனம்வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப்பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத்துணர்த்தப்பட்டது. (உச)

என்னுடல் பொறிபி ராணன் கரணமென் னுணர்வென் றக்காற்
றன்னின்வே றாகு நீயென் றன்மனை யென்ற வெல்லா
நின்னின்வே றாகு மென்னி னீங்கிடா விவையிங் கென்னி
னுன்னின வாகு நீயா முகிர்மயி ருகவுங் காண்டி.

(இ-ள்.) என்றன்மனை என்றவெல்லாம் நின்னின் வேறாகும் - என் மனை (என்பதி) யென்று (அபேதமாய் வழங்கி வந்தன) வெல்லாம் உனக்கு வேறாதல் (கண்டாற்)போல,—என் உடல் பொறி பிராணன் கரணம் என் உணர்வு என்றக்கால் நீ தன்னின் வேறாகும் - (உனதன்றாகிய) உடல் பொறி பிராணன் கரணங்களைத் தனித்தனி எனதென்றும் (அங்ஙன முணர்ந்த பாசவுணர்வை) என்னுணர்வென்றும் அபேதமாகக்கூறிக்கொண்டு நீ அவைகளின் வேறாய் நிற்றிகாண்,—இவை இங்கு என்னின் நீங்கிடா வென்னின் - (மனை முதலிய புறப்பொருள்கள் என்னின் வேறாதல்கூடும்) உடல் பொறி முதலியவை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டா வெனின்,—உன்னினவாகும் நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி - உன்னுடையனவாகி அபேதமாய் எனதென்று வழங்கப்பட்டு நக மயிர் முதலிய சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால் (இதனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்) என்க.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்ற வகரவீற்றுப் பலவறி சொல்.

அற்றேல், உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற் போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உணைப்போர் குறிப்பொடுபடுத்துக் காணுங்கால் அவ்விருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள்வேறுபாடுண்மையின், அவை தம்முளொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி வேறுவமையெடுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உரு)

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்
கென்னணி யானென் றுன்னி யிருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீயு மல்ல வாயினை காய நின்னி
ன்ன்னிய மாகு முன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து பாரே.

(இ-ள்.) பொன் அணி ஆடை போது மாலை மேலான போது-பொன் ஞலியன்ற ஆபரணம் ஆடை அலராலாய அலங்கன் முதலிய (புறப்பொருள்கள்) அணிந்தபோது,—இங்கு என் அணி யானென்று உன்னி இருந்தனை - இவ்விடத்து என்னணி யானென்று (அபேதம் பற்றிய கருத்தான்) நினைந்திருந்த நீ,—நின் அணி பிரிந்த போது நீயும் அல்லவாயினை-நின்னால் அணியப்பட்ட (அப்புறப்பொருள்களாகிய அணிகலமுதலாயின) நீங்கிய போது (உனக்கு அன்னியமாய்) நீ அல்லவாயினுற்போல,—காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் - உடல் பொறி முதலியவனைத்தும் நின்னிலிருந்து அயலாகுமாகலால்,—உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பாரே - உன்னுண்மையை அறிந்து நீ (இவற்றை) நீங்கிநின்று அறிவாயாக என்க. (உசு)

உடலியா னல்லே னிந்த வுணர்வுயா னல்ல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
யிடரிலா வென்ற ஞன்மா வென்றபோ தான்மா வேறு
திடனதா வுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(இ-ள்.) இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறு-(ஆன்மாவைக்) குற்றமில்லாத என்னுடைய ஆன்மா வென்ற பொழுது (யான்வேறு) ஆன்மா வேறன்றாகவும் (எனதென்றல்),—திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - உறுதியாக உயிரை வேறாகக்காணுங் கருத்தின்றி (இராகுவினது தலையென்றாற்போல) ஒரு சாரார் கூறுஞ் (சிறுபான்மை) வழக்காகலின் (அஃது அபேதம் பற்றியவழக்கென அமையும்),—இந்த உணர்வு யான் அல்லவான கடன் யாதென்னின் - இந்த விஞ்ஞானமயகோச (ஆனந்தமயகோச)ங்கள் (யானல்லேனாகிய முறைமை யாதெனின்,—உணர்வு என்னது என்கை வேறு கண்டு - இவ்விருவகைக் கோசங்களை) எனதென்றல் (ஏனைக்கோசங்கள் போல) வேறாகக்காணுங் கருத்தால் (எல்லாராலும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காகலின் அஃது அதுபோல் அபேதம்பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும்),—உடல் யான் அல்லேன் - ஏனையவுடல் முதலியனபோல உயிரின் வேறேயாம் என்க.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமய கோச முயிரின் வேறாதலு மதனாற் கொள்ளப்படும்.

உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டாகலான் இந்தவுணர்வுயானல்லவான கடனெனக்கூட்டுக.

கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம். (உஎ)

புந்தியை மனம தென்று மனமது புந்தி யென்றுஞ்
சிந்தையைச் சீவ னென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தை யென்று
முந்தனை யான்மா வென்று மான்மாவை முந்த னென்றும்
வந்திடு மென்ற ஞன்மா வென்றது மற்றென் றைக்காண்.

(இ-ள்.) புந்தியை மனமதென்றும் மனமது புந்தியென்றும் - புத்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புத்தியென்றும்,—சிந்தையைச் சீவனென்றும் சீவனைச் சிந்தையென்றும் - சித்தத்தை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும்,—முந்தனை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடும் - காரணங்கட்கெல்லாம் பரமகாரணனாகிய சிவபிரானை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவைச் சிவபிரானென்றும் (இங்ஙனம் ஒவ்வோரவதரங்களின் உபசாரமாகக்) கூறப்படும்,—என்றன் ஆன்மா வென்றது மற்றொன்றைக்காண் - (அல்லதூஉம் உள்ளவாறு நோக்குவார்க்கு) என்றனான்மா வென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னோடியைபுடைய பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்கும் (ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை) என்க.

ஆகலானவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்துநிரம்புமாறில்லையென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறுருகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை யெடுத்துக்காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்று மனமது புந்தியென்றுஞ் சிந்தையைச்சீவனென்றுஞ் சீவனைச்சிந்தையென்று முந்தனையான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார்.

என்னைமூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோசமானந்தமயகோசமிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தைமறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றையிங்ஙனம்வேறெடுத்தோதிவலியுறுத்தவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உஅ)

அறிவுடல் சிந்தை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்ப
ரெறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென் றூற்போற்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புலப்படு மபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா வறிபொருள் பின்ன மாமே.

(இ-ள்.) அறிவு உடல் சிந்தை ஆன்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர் - (ஆன்மாவின் வேறாகிய) அறிவு முதலிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாப் பொருந்தல் பற்றி ஆன்மாவென உபநிடதங்களிற் கூறியதென்பர் (அதுவும்),—சுடர் எறி விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கென்றூற்போல் - ஒளியையவீசும் விளக்கிருக்கின்ற தகழியை விளக்கென்றூற்போல (த் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லையாகலால்),—பொறி புலன் கரணமெல்லாம் புலப்படும் அபேதமாகிப் பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - பொறி புலன் கரண முதலியவெல்லாவற்றின் கண்ணும் (அறியப்படும்) அபேதமாய்ப் பிரிதலின்றி அறிவதாகிய ஆன்மா,—அறி பொருள் பின்னமாமே - அறியப்படும் அப்பொருள்கட்கு வேறு என்க.

அறிவுடல் சிந்தையென்றதும் பொறிபுலன் கரணமென்றதும் உபலக்கணம்.

எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அபேதமாகிப் பிறிதராதென்றது * "ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றல்" என்றாற்போலக்கொள்க.

இதனானே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடதத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உகூ)

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காய
முண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி வேறா
யுண்டியும் வினையு முற்றிங் குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(இ-ள்.) கனவு கண்டு ஒடுங்கி உண்டியும் காயம் வினையும் இன்றிக் கிடந்து உயிர்த்திட உணர்ந்து - அன்னமயகோசமுதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்றாக விட்டுவிட்டு ஐந்தவத்தைப்பட்டு விழித்தபின்,—இங்கு உணர்த்திட - இங்கே (அவை கூடிநின்று) அறிவிக்க,—கண்டிடும் கனவு சொல்லியும் - (முறையே) காணப்பட்ட கனவைச்சொல்லியும்,—ஒடுக்கம் கருதியும் - சுழுத்தியினைக்கருதியும்,—வேறாய் உண்டியும் வினையும் உற்று உணரா நிற்கும் - அவைகட்கு வேறாய் (உண்டி வினைகளின்றிக் கிடந்து உயிர்த்த துரியதுரியாதீதங்களை) உண்டி வினைகள் உறுதலாகிய மறுதலையின்வைத்தும் (அங்ஙனம் அவத்தைப்பட்டவாற்றை) அறியாநிற்குமாகலால்,—கண்டு உணர் புருடன் வேறு - (இதனானும்) கண்டறியப்பட்ட உயிர் (அவற்றின்) வேறெனத் தெளியப்படும் என்க.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற்கு அவையேதுவாதல் பெறப்பட்டது.

ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை; அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதியுணர்தற்பாலதாயிற்று.

சித்தமுஞ் செல்லாத வேனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின.

உணர்ந்தபினென்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது; உணர்தல் ஈண்டுத்துயி லெழுதன்மேற்று.

இதனானே அவத்தைப்படுமியல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

தோற்பாவையென்பதுமுதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் மேலைச்சூத்திரத் தின் உற்றுச்செயிருறுமென்பது முதலிய நாற்கூற்றுப்பொருளையும் வலியுறுத்த வாறுமாயிற்று. (௩௦)

புருடனே யறிவ னாகிற் பொறிபுல னாதி போதந்
தருவதெ னறிவு மாயா தனுகர ணாதி பற்றி
வருவதிங் காதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்ப
னருவனு யிவற்றோ டாளு மமைச்சரு மரசும் போல்வன்.

(இ-ள்.) புருடன் அறிவனே யாகில் - ஆன்மா (முதல்வன் போலச்) சுத்த சித்தே யாகின்,—பொறி புலன் ஆதி போதம் தருவது என் - மாயா

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ்சூத்திரம். வா - உ.

காரியங்களைப்பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா,—இவற்றோடு அமைச்சரும் ஆளும் அரசும் போல்வன் - (அவ்வாறன்றி) அமைச்சரும் ஆளுகின்ற அரசும்போல அவற்றுடனின்று,—மாயா தனு கரணாதி பற்றி இங்கு அறிவு வருவது - அம்மாயா கருவிகளைப்பற்றி இங்கே அறித லுண்மையால்,—அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து அருவனாய் நிற்பன் - அநாதியே ஆணவ மலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல் பெறப்படும் என்க.

தேற்றவேகாரத்தை அறிவனென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்க.

என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது.

போல்வனென்பது முற்றெச்சம்.

பின்வருமனுமானத்தை வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் புருடனேயறிவனாகிற் பொறிபுலனாதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதினார்.

இதனானே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவமுடையனாதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

அறிவிச்சைசெயல்களென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

இனி ஒன்பதுசெய்யுளான் மூன்றாங்கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றார். (ருக)

மூன்றமதிகரணம்.

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்ன
ரடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
வுடலினி லஞ்ச வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக.

(இ-ள்.) ஆன்மா - புருடன் (அவற்றோடு அமைச்சரும் அரசும்போறலின்),—படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் - அமைச்சர் படைத் தலைவர்முதலிய பரிசனங்களோடு உலாப்போந்த அவனிமன்னன்,—இல்லின் புகும்போது - (மீள) மாளிகையின்கட் புகுமிடத்து,—கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலும் இட்டு - வாயில்கடோறும் (அவரவர்க்கு) விடைகொடுத்து (நிறுத்தி)க் காவலும் வைத்து,—பின்னர் அந்தப் புரத்தினில் தனியே அடைதரு மதுபோல் - பின்னர் அந்தப்புரத்தின்கண்ணே தனியே செல்லுமாறுபோல,—உடலினில் உயிர் காவலாக - உடம்பின்கண் (முறையே அக்கருவிகளினீங்கிப்) பிராணவாயுவைக்காவலாக (நிறுத்தி),—அஞ்சு அவத்தை உறும் - ஐவகை அவத்தையுறும் என்க.

இதனானே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையொடு படுத்து வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (ருஉ)

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னி
லாக்கிய விருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயந் தன்னிற் றுரியத்தி ரிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி னொன்றே.

(இ-ள்.) நுதலினில் சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து - (ஆன்மா அரசன் போல விட்டு விட்டுச் சேறற்கண்) இலாடத்தானத்திற் சாக்கிராவத்தை யுறும் வழி முப்பத்தைந்து கருவிகளும்,—களத்தினில் கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து - கண்டத்தானத்திற் சொப்பனுவத்தை யுறும்வழி ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்து கருவிகளும்,—நீக்கிய இதயந்தன்னில் சுழுனை மூன்று - நீக்கப்பட்ட இருதயத்தானத்திற் சுழுத்தியவத்தை யுறும் வழி மூன்று கருவிகளும்,—நாபி துரியத்தில் இரண்டு - நாபித்தானத்திற் றுரியாவத்தை யுறும்வழி இரண்டு கருவிகளும்,—நுவலின் மூலத்தின் நோக்கிய துரியாதீதம் ஒன்றே - சொல்லுமிடத்து மூலத்தானத்தில் ஆராயப்படுந் துரியாதீதாவத்தை யுறும்வழி ஒரு கருவியுமாம் என்க.

அசிந்தியவிசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையு முடன் கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்தத்துவங்களின் றொழிற்பாடும் ஆண்டுளவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில்வழிப் புருடதத்துவமொன்றென வைத்தெண்ணப் படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்ற வுவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகண்மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகைகூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப் பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையுமுடன்வைத் தெண்ணினு ராகலானுமென்க.

துரியாதீதத்திற் காரணசரீர மாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுகசரீரமில்லையென்றது ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனேடொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க. (ஙங)

இருவகை சாக்கி ராதி யவத்தைக ளியல்பு தானு
மொருவகை கீழே நூக்கி யுற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமே னேக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற்
றருவதோர் சமாதி தானுந் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும்.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்புதானும் இருவகை - (மேற் கூறிப்போந்த) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் ஐந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்குமுறையும் மேனேக்கித் தோன்றுமுறையும் பற்றி இருவகைப் படும்,—ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டும் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய ஒடுங்கு முறையது (கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற்) கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்குவித்தாம்,—ஒன்று பெருக மேல்நோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்திடும் - பிறிதொன்றாகிய தோன்றுமுறையது (கன்மநுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற்) பரம்பரையிற் கொடியபிறவியறுதற்குக் காரணமாய் மேற்படும்,—யோகில் தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சனனஞ் சாரும் - (இனி இதயமுதற்றுவாதசாந்தமீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுதல் ஐவகைப்பட்டு) நிகழும் யோகாவத்தையும் (அதுபோல) ஒடுங்கியும் பின்னர்த்தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்று என்க.

யோகிற்றருவதோர் சமாதி யுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தா னீண்டே பெற்றாம்.

தாழ்தல் இழிதல்.

சனனஞ்சார்தல் ஏறுதல்.

இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தை போலுமெனக்கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காமைப்பொருட்டு இதனை யதனோடொப்பவைத் தீண்டுக் கூறினார்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்றுபேதமும் முறையே சகலத்திற்கேவலஞ் சகலத்திற்சகலஞ் சகலத்திற் சுத்தமெனப் படுமென்க.

இதனுள், இருவகைப்பிறப்பறுத்திடு மென்றது தாப்பிசையாய் அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதருமென வருகின்றதனோடுஞ் சென்றியைந்து பொருடருமாகலான் அதற்கு மிவ்வாறுரைத்துக்கொள்க. (ஙச)

அறிதரு முதல வத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ்
செறிதருங் கரணந் தன்னிற் செயன்றொறுங் கண்டு கொண்ணீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே
குறியொடு மஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

(இ-ள்.) அறிதரும் முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே - (சாக்கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள்) அறிகின்றமுதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தை அடையப்பெறும் இலாடத்தானத்தின் கண்ணேயும்,—ஐந்தும் செறிதரும் - சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுளவாம்,—கரணந் தன்னில் செயல்தொறும் நீ கண்டுகொள் - (அவை) கருவியான் (விடயங்களை யறியுஞ்) செய்கைதோறும் (அதிநுணுக்கமா யிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வால்) நீகண்டுகொள்ளப்படும்,—பிறிவிலா ஞானத்தோரும் - (இனி இவையேயன்றிப்) பிரிவரிய ஞானத்தை அறிந்தோரும்,—பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே வீடு கூட - பிறப்புநீங்கி அவ்வருண்ஞானத்தால் அவ்விடத்து வீடு பேற்றை யடைதற்கு,—குறியொடும் அஞ்சவத்தை கூடுவர் - (கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுத்தத்தினும்) அவ்வாறே ஐவகை யவத்தையைக்கூடுவர் (அவை உண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்தநின்றன) என்க.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம்.

அறிதருமிடத்தேயென வியையும்.

சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக்கூறுதற்சோ ரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக்கூறியவை மாத்திரையேபோலுமென மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். (ஙரு)

ஐந்துசாக் கிரத்தி னன்கு கனவினிற் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந்
தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தைக டானந் தோறு
முந்திடுங் கரணந் தன்னிற் செயன்றொறு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி யவத்தைகள் - (அறிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யென மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிராதியவத்தைகள் (ஐந்த

னுள்),—சாக்கிரத்தின் ஐந்து - சாக்கிரத்திற் (சுத்தவித்தை ஈறுகிய)ஐந்து கருவியும்,—கனவினின் நான்கு - சொப்பனத்தின் (மகேச்சுர மீறுகிய) நான்கு கருவியும்,—சுழுனை மூன்று - சுழுத்தியிற் (சாதாக்கிய மீறுகிய) மூன்று கருவியும்,—வந்திடும் துரியந்தன்னின் இரண்டு - வருகின்றதுரியத்திற் (சத்தியீறுகிய) இரண்டுகருவியும்,—தந்திடும் துரியாதீதம் ஒன்று - பொருந்தப்பட்ட துரியாதீதத்திற் (சிவதத்துவமாகிய) ஒரு கருவியும்,—தானந்தோறும் - கலாதிகள் தொழிற்படுமிடந்தோறும்,—கரணந்தன்னில் செயல்தொறும் - கருவியான் (விடயங்களையறியுஞ்) செய்கைதோறும்,—உந்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - (அக்கலாதிகளைச்) செலுத்திநிற்றலை (நீ நுண்ணுணர்வான்) உணர்ந்து கொள்வாயாக என்க.

தானந்தோறும் கலாதிகடொழிற்படு மிடந்தோறும்.

உந்துதல் செலுத்துதல்.

இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக்கோதியது போலுமென மலையாமைப்பொருட்டுக் கரணந்தன்னிற் செயறொறுங் கண்டுகொள்ளென மேற்கூறியவதனை ஈண்டுமறித்துணர்வு நிகழக்கூறினர்; இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

ஈண்டைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங்கருவிகளை யென்பது, உந்திடுமென்றதனானும் *"சுத்தக்கருவிகளைந்துங்கொண்டே சொல்லவத்தையைந்துஞ் - சித்திக்கும் போதத்திலொன்றோன்றுசென்றிடும்" என்பதனானுமறிக.

இனி இவ்வாறன்றி அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயைந்துஞ் செறிதருமென மேற்கூறிப்போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்து சாக்கிரத்தினென்றனுவதித்து ஏனைச்சொப்பனமுதலியவற்றின் முறையே அவை நான்குமூன்றிரண்டொன்றுபொருந்துமென்றவாறுகக் கொண்டுரைத்தலுமொன்று; இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகளைந்தெனக் கூட்டுக; தானம் நுதல்முதலியவிடம்; உந்துதல் பொருந்துதல்.

இவைநான்கு செய்யுளானும் மேலைந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும்வகையுமிடமும் அவற்றியல்புமிவையென்பது கூறப்பட்டது. (கூசு)

கேவல சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங்
காவலன் கொடுத்த போது சகலனு மலங்க ளெல்லா
மோவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே.

(இ-ள்.) ஆன்மாக் கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தை மேவுவன் - ஆன்மா (அவ்வாறு நிகழும் காரியவவத்தைகளை யுறுதற்குக்காரணமாகக்) கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்துவன்,—கேவலம் தன் உண்மை - அவற்றுட் கேவலமாவது (தன்னிச்சா ஞானக் கிரியைகளினிகழ்ச்சி சிறிது மின்றித்) தான்மாத்திரையே உளனாதலாம்,—மெய் பொறிகளெல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - (பின்பு)தனுகரணாதியோடும் முதல்வன் கூட்டக்கூடி (அவை ஒருபுடை விளங்கு)மவதரத்திலேசகலனும்,—மலங்களெல்லாம் ஓவினபோது உற்பவம் துடைத்தே சுத்தம் உடையன் - (பின்பு) பஞ்சமலங்களு நீங்கிப் பிறவி யொழிந்து (சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சாஞானக் கிரியைகள் எங்குமாய் வியாபித்து) விளங்குமவதரத்திலே சுத்தமுடையனு மெனப்படும் என்க.

---

* சிற்றம்பலநாடிகள்கலித்துறை. செ - கூ.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவை யென்பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (கூஎ)

அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா - (மேற்கூறிப்போந்த மூன்றவத்தை உறுதற்குரிய) ஆன்மா,—அமூர்த்தன் - (வரக்கடவனவாகிய காரியங்களுள்) உடம்பு முன்னில்லாதவனும்,—கலாதியோடும் சேர்வு இலன் - கலாதியறிவோடு முன் சேர்தலில்லாதவனும்,—அராகாதி குணங்களோடும் செறிவு இலன் - புத்திகுணமெட்டினையும் (ஏனைப்போக்கியகாண்டக் கருவிகளையும்)முன் பொருந்தாதவனும்,—குறி இலன் - இச்சைமுன்னில்லாதவனும்,—அறிவு இலன் - அறிவுமுன்னில்லாதவனும்,—செயல்கள் இல்லான் - ஒரு தொழிலுமுன்னில்லாதவனும்,—கருத்தா அல்லன் - தனக்கென ஒரு சுதந்திரமுன்னில்லாதவனும்,—போகத்திற் கொள்கை இல்லான் - போகத்தில் முன் கொள்கை இல்லாதவனும்,—நித்தன் - தோற்றக்கேடுகள்முன்னில்லாதவனும்,—வியாபி - ஏகதேசியாதல் முன்னில்லாதவனுமாய்,—கேவலத்தில் மலத்தினோடும் பிறிவு இலன் - கேவலாவத்தையில் ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடி நிற்பன் என்க.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை ; நித்தமென்றது தோற்றக்கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏகதேசத்தின் பிராகபாவத்தை.

ஏனையின்மைகளும் அவ்வப்பிராகபாவங்களைக்குறித்து நின்றனவாகலான் இவ்விலக்கணங்கள் ஏனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூறவமையுமாயினும்,கேவலந்தன்னுண்மையென்றது விளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினர்; பிறிவிலன்மலத்திேனாடு மென்றதும் அதன்பொருட்டு.

ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத்தொழிற்பெயராய் இச்சையையுணர்த்திநின்றதென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலானறிக.

அறிவிலனென்றதனையுமீண்டுத் தந்துரைக்க.

அராகாதிகுணமென்றது புத்திகுணமெட்டினையும்; அராகாதி குணங்களென்றவுபலக்கணத்தால் ஏனைப்போக்கிய காண்டக்கருவிகளுங் கொள்ளப்படும்.

இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. (கூஅ)

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று
திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(இ-ள்.) சீவன் - (மேற்கூறிப்போந்த கேவலாவத்தை பொருந்திய) ஆன்மா,—உருவினைக்கொண்டு - (அமூர்த்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) உருவினைக்கொண்டும்,—போக(த்து)மருவி - (கலாதியோடுஞ் சேர்விலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போககாண்டமாய கலாதியோடு செறிந்தும்,—போக்கியத்து(மருவி) - (அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய)

போக்கியகாண்டமாய புத்தியாதியைச்செறிந்தும்,—உன்னல் (மருவி) - (குறியிலனுதற்கு மறுதலையாகிய) இச்சையுற்றும்,—செப்பல் (மருவி) - (அறிவிலனுதற்கு மறுதலையாகிய) நால்வகை வாக்குக்களானிகழும் அறிவுற்றும்,—வரு செயல் மருவி - (செயல்களில்லானுதற்கு மறுதலையாகிய) வரப்பட்டதொழில்களுற்றும்,—சத்தம் ஆதியாம் விடயந் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்து - (கருத்தாவல்லனுதற்கு மறுதலையாகிய) சத்தாதி விடயத்தில் விருப்பஞ்செய்தும் (போகத்திற்கொள்கையில்லானுதற்கு மறுதலையாகிய) போகநுகர்ந்தும்,—இங்கு எல்லாயோநியும் புக்கு உழன்று - ஈண்டு (நித்தனுதற்கு மறுதலையாகிய) தோற்றக்கேடுகளிற் புக்குழன்றும், —சகலமான அவத்தையில் சென்றே திரிதரும் - (வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய) ஏகதேசியாய் (இப்பத்துக்காரியமுமுடையனுய்ச்) சகலாவத்தையிற் சீவித்து நிற்பன் என்க.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கியகாண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினர்.

உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று.

செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகைவாக்குக்களையு முணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழுமறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது.

புரிவதுமென்றவும்மையான் நுகர்வதுமென்றதெஞ்சி நின்றது.

உருவினைக்கோடல் அமூர்த்தனுதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவிலன் செயல்களில்லான் குறியிலனுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லனுதற்கும், உம்மையாற் போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும்,எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாய வாறு கண்டுகொள்க.

இதனுனே மெய்பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுதல் வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௬௬)

இருவினைச் செயல்க ளொப்பி னீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

(இ-ள்.) இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின் - (மேற்கூறியபத்தினுள் சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய) இருவினையொப்பின் கண்ணே,—ஈசன்றன் சத்திதோய - (போக போக்கியத்துக்கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய) சிவசத்திநிபாதமுறுதலால், —குரு அருள் பெற்று - (உருக்கழிதற்கேதுவாகிய) குருவருள் பெற்றும், —ஞானயோகத்தைக் குறுகி - (எல்லாயோநியும் புக்குழலுதல் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானசாதநம் அடைந்தும்,—முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து- (சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற்கேதுவாகிய) அநாதி மும்மல நீக்கியும்,—பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - (சத்தம் ஆதியாம் விடயந்தன்னின் நுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய) பழையவாதனை நீக்கியும்,—

ஞானம் பெருகி - (பாச அறிவிச்சைசெயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானம்பெருக்கியும் (முறையே கிடைப்ப அவற்றான் அக்காரியம்பத்து நீங்கப்பெற்று),—நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே - சிவபிரான்றிருவருளைக்கூடுதல் சுத்தாவத்தை என்க.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்னோரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீங்குதற்கேதுவாவன மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தாரன்றி அனைத்துங்கூறப்புகுந்தாரல்லராகலின்;அவையெல்லாம் முன்னர்க்கூறப்படும்.

இதனானே மலங்களெல்லாமோவினபோது சுத்தமுடையனுமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

புருடனேயறிவனாகிலென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறணைதருமென்ற மூன்றாங் கூற்றை வகுத்தோதியவாறு. (சுo)

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகூo.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

நான்காஞ்சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறியவாசிரியர், அதன்மேனின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய் அதனையுள்ளடக்கி நிற்குந்திரோதானசத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனா லறிந்தான் மாவை
யறிதரா வவையே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ்
செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணா
வறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(இ-ள்.) புருடனால் - (மேற்கூறிப்போந்த) புருடனாலே,—பொறிகரணமெல்லாம் - ஐம்பொறி அந்தக்கரணமுதலியன,—புலன் அறிந்து - தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதென்றளவிட்டறிந்தும்,—ஆன்மாவை அறிதரா அவையேபோல - (அறிகின்றதம்மையும் தம்மையதிட்டித்து நின்றுசெலுத்தும்) அப்புருடனையும் அறியமாட்டா அவைபோல,—எங்கும் செறிதருஞ் சிவன்றனாலே-எவ்விடத்தும் வியாபகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியால்,—அறிந்திடுஞ் சிவனைக்காணா ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் - (வினைப்பயன்களை) அறிந்தனுபவிக்குந் (தம்மையுந் தம்மைச்செலுத்திநிற்குந்) திருவருளையும் அறியமாட்டாத ஆன்மாக்களையெல்லாம்,—அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - (முடிவின்கண்) உண்மையறிவைத் தரக்கடவோனாகிய சிவபிரானே முழுதும் அறிந்தும் அறிவித்தும் உடனிற்பன் என்க.

சிவனேயெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்கணோதியதனை உவமையினு மேற்குமாறியைவித்துரைத்துக்கொள்க.

திரோதான சத்தியினியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக் கூறியவாறு.

அறிதருஞ்சிவன் முடிவின்கணுண்மையறிவைத்தரக்கடவோனாகிய சிவன்; அறி முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் முதனூலஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டு கொள்க.

அவற்றுள் முதற்கூற்றுப்பொருளை உள்ளடக்கிநிற்கு மிரண்டாங்கூற்றை அவ்வம்மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (க)

இரண்டாமதிகரணம்.

இறைவனே யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்குங்
குறைவதி கங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவி யும்போ
லறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்ப னாதி.

(இ-ள்.) இறைவனே அறிவிப்பானேல் - இறைவனே உணர்த்துவனாயின்,—ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் - ஈண்டு அறிவுகள் யாவர்க்கும் ஒருபெற்றியவாம்,—குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மமேல் - ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்வதற்குக்காரணம் அவ்வக்கன்மமென்னில்,—கோமான் வேண்டா - வேறுமோரிறைவன் வேண்டாவாம் (ஆகலின்),—முளரிகட்கு இரவியும் - பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்கு(ப் பங்கயமேயன்றி) இரவியும்,—முறைதரு செயற்குப் பாரும் போல் - (உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலாகிய) இம்முறையாற்றரப்படுஞ் செயல்களின்பயனுக்கு (அச்செயலேயன்றி) விளைநிலமுங் (காரணமாதல்) போல்,—அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு அளிப்பன் ஆதி - சொல்லுகின்ற அவ்வக்கன்மபக்குவத்திற்கீடாகப் பலனைத்தருவன் வேறோர் இறைவன் என்க.

குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். செயல் ஆகுபெயர்.

முறைதருசெயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலென்றிம்முறையாற்றரப்படுஞ் செயலென்க.

அற்றேற், கன்மத்தோடுங் கூடியவுயிரோ அதற்குக் காரணமாதலமையும் வேறுமோரிறைவ னெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

அறிந்திடு மான்மா வொன்றை யொன்றினா லறித லானு
மறிந்தவை மறத்த லானு மறிவிக்க வறித லானு
மறிந்திடுந் தன்னை யுந்தா னறியாமை யானுந் தானே
யறிந்திடு மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவ னன்றே.

(இ-ள்.) அறிந்திடும் ஆன்மா - அறியப்பட்டு வரும் இவ்வுயிர்,—ஒன்றை ஒன்றினால் அறிதலானும் - ஒவ்வொரு விடயத்தை ஒவ்வோரிந்திரியத்தால் அறிதலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அறியப்பட்டவற்றை மீளமறத்தலானும்,—அறிவிக்க அறிதலானும் - (ஒருவன்) உணர்த்த உணர்தலானும்,—அறிந்திடும் தன்னையும் தான் அறியாமையானும் - இவ்வாறறிகின்ற தன்னையும் தான் அறியாமையானும்,—தானே அறிந்திடும் அறிவன் அன்றும் - தானே அறியும் முதல்வன்போலச் சுதந்திர அறிவின்றி,—அறிவிக்க அறிவன் அன்றே - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்து என்க.

ஒன்றையொன்றினலறிதலே யதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியவேண்டாமையின் மறக்கலாயிற்றென்பாரைநோக்கி மீளவறிவிக்கவறிதலானுமென்றும், எவ்வாற்ருனு மறிதலிற்றிரிபில்லையன்றே யென்பாரை நோக்கி அறிந்திடுந்தன்னையுந்தா னறியாமையானுமென்றுங் கூறினர்.

இதனனே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றைவலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்துகூருது ஒன்றை யொன்றினலெனப் பொதுப்படக்கூறியது மதன்பொருட்டு.

அற்றேல், ஈண்டொன்றினலெனப்பட்ட மாயேயமே யதற்கமையும் இறைவனெற்றுக்கென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.　(ரு)

கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்ன
லுருவின லளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானு
மருவன யுண்மை தன்னி லறியாது நிற்ற லானு
மொருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்துவ னருளி னலே.

(இ-ள்.) கருவியால் - (உயிர்செலுத்தப்படும்) ஆன்மதத்துவத்தானும், —பொருளால் - தாத்துவிகத்தானும்,—காட்டால் - (உயிரின் அறிவிச்சைசெயல்களை) விளக்குவனவாய கலைமுதலியவற்ருனும்,—காலத்தால் - (கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச்செலுத்துங்) காலதத்துவத்தானும்,—கருமந்தன்னல் - கன்மத்தை ஏருது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவத்தானும்,—உருவினல் - உடம்பானும்,—அளவால் - பிரமாணங்களினனும்,—நூலால் - நூல்கட்குக் காரணமாகிய நால்வகை வாக்குக்களானும்,—ஒருவரால் உணர்த்தலானும் - ஒரு சேதனப்பொருள்(ஒரு விடயத்தை) உணர்த்த (உயிருணர்த)லானும்,—உண்மை தன்னில் அருவனய் அறியாது நிற்றலானும் - (அல்லுழித்) தன்னுண்மையில் அருவன யுணராமையானும்,—எல்லாத்தானும் அருளினலே உணர்த்துவன் ஒருவனே - இவை யனைத்தையுங்கொண்டு கூட்டி அருளால் அறிவிப்பானெருசேதனன் (வேறு வேண்டப்படு மாகலான் இறைவனை யின்றி அறிதல் அமையாது) என்க.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம்.

பொருள் தாத்துவிகம்.

காட்டு உயிரினறிவிச்சைசெயல்களை விளக்குவனவாய கலைமுதலியன.

காலம்கன்மத்தை முந்தாதுபிந்தாது வரையறுத்துச்செலுத்துங் காலதத்துவம்.

கருமம் கன்மத்தை யேருது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவம்.

உரு உடம்பு.

அளவை பிரமாணம்.

நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய நால்வகைவாக்கு.

ஒருவிடயத்தை யறிதற்கண் இவற்றுளொன்றையின்றியு மமையாமை கண்டுகொள்க.

கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர்.

இயற்பெயர்ப்பொருளாக வைத்துரைப்பாருமுளர்.

தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைக்குறை.

உண்மையிலொன்றுமிலனதல்பற்றி அருவனென்ருர்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயேயமுமென்னு மிவையே ஆண்டைக்கமையுமென்னு மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையான் அறிதருஞ்சிவனேயெல்லா மறிந்தறிவித்துநிற்றல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (ச)

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கருமந் தானு
முருவமு மளவு நூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி
யருவனா யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறா
யொருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(இ-ள்.) ஒருவனே - இறைவன்,—கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமந்தானும் உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரும் உணர்த்தல் இன்றி அருவனாய் வேறாய் - கருவிமுதலியன கூடியாதல் மேலொரு சேதனப்பொருளாதல் அறிவித்தலின்றித் தானே தமியனாய்,—உலகமெல்லாம் அறிந்து - (கேவலத்தின்) உயிர்களைவைக்கும் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தும்,—அவை ஆக்கி - (பின்னர்) அவைகட்குச் சிருட்டி (யாதிதூலவைந்தொழில்) செய்தும்,—உயிர்கட்கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன் - (பின்பும்) அவ்வான்மாக்கட்கெல்லாம் (முதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே) உயிருமாய் அதிசூக்கும வைந்தொழில் செய்து நிற்பன் என்க.

உலகெலாமறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தன்மேற்று.

ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில்களு முடன்கொள்ளப்படும். அவை தூலவைந்தொழிலென்பது.

உணர்த்திநிற்பனென்றது முதலவத்தையடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட வதிசூக்குமவைந்தொழின்மேற்று.

அறிதலுமாக்குதலுமாகிய இருதிறத்தைந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதன் மேற்கூறிப்போந்தமையின் அவைபோலிவையும் முதல்வன்றொழிலேயாமென்பார், அறிந்தாக்கியுணர்த்திநிற்பனென உடன் கூறினார்.

இதனானே மேற்கூறியதுபற்றி அநவத்தையின்றாமாறு கூறப்பட்டது.

அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோடுவெமிக்கப்படு மிறைவனுக்காவான் செல்லும், செல்லவே யிறைவனும் பந்தமுறுவனெனப்பட்டு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போலறிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலுமென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

இறைவன்றன் சந்நி திக்க ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னு
மறைகளு மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்க
ணுறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடை யுயிர்கட் கெல்லா
நிறைபரன் சந்நி திக்க ணீடுணர் வுதிக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) இறைவன்றன் சந்நிதிக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னும் மறைகளும் மறந்தாய் - இறைவன் சந்நிதியாலன்றி உயிர்சேட்டியாமைக்கு (மேற்காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி) ஆகமவளவையும் (இனிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும்) அறியா(து மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்ற) பேதாய்,—எல்லாம் நிறைபரன் சந்நிதிக்கண் நீடு உணர்வு

உருவுடை உயிர்கட்கு உதிக்கும் அன்றே - எல்லாவற்றினு நிறைந்துநின்ற இறைவன் சந்நிதியின்கண்ணே நிகழும் அவ்வறிவின்பயன் (வினைக்கீடாக வரும்) வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாம்,—சிவனவன்கண் உறைதராது- (அதுவன்றி) இறைவனுக்காதல் செல்லாது,—அசேதனத்தால் மாயை மருவிடான் - சடமாகிய உலகம் (அவனெதிர்) முனைத்து நிற்ற லாற்றாமையால் என்க.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர்.

மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர்.

உயிர்கட்கு உதிக்குமென வியையும்.

பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க.

ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பய னுயிர்க்கேயாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்கணிணுணர்வுதிக்குமென்றது மதன்பொருட்டு. *"வினையாலுற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா - ணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

இதனானே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுக்குத்துடக்கின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

உலகமே யுருவமாக யோநிக ளுறுப்ப தாக
விலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
வலகிலா வுயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னுதன்.

(இ-ள்.) (புருடன் உடம்பு முதலியவற்றைக்கொண்டு நின்று உணருமாறுபோல) நாதன் - இறைவனும்,—உலகமே உருவமாக-(தனக்கு) இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனமும் திருமேனியாகவும்,—யோநிகள் உறுப்பதாக - எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் யோநிபேதங்களும் அவயவங்களாகவும்,—இலகு பேர் இச்சாஞானக்கிரியை உட்கரணமாக - மிக்க விளக்கமுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகள் உட்கரணமாகவும் (கைக்கொண்டு),—அலகு இலா உயிர்கட்குப் புலன் அறிவினை ஆக்கி - எண்ணிறந்த வுயிர்களிடத்தே அறிவுக்கறிவாய் நின்றுணர்த்தி,—நலம் மிகு தொழில்கள் ஐந்தோடும்- (அங்ஙனம் உணர்த்துதலாகிய) நன்மைமிகுந்த அதிசூக்கும ஐந்தொழில்களையுமே,—நாடகம் நடிப்பன் - நாடகமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

எனவே, தன் உடல்பொறிகரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாறாயிற்று.

புலன் ஆகுபெயர்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதென்பது தோன்ற, நாடகநடிப்பனென்றார்.

ஈண்டைந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படு மதிசூக்குமவைந்தொழிலை.

இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

* சிவஞானபோதம், ஐந்தாஞ்சூத்திரம், செ- ரு.

தெரிந்துகொண் டோரோவொன் றாகச்சென் றைந்து புலனும்பற்றிப்
புரிந்திடு முணர்வி னோடும் போகமுங் கொடுத்தி யோனி
திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

(இ-ள்.) மேலோன் - இறைவன்,—ஐந்தும் பற்றிப் புலன் ஒரோவொன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு சென்று - (இங்ஙனம்) ஐம்பொறி வழியாக விடயங்களில் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து செல்லுதற்கேதுவாகிய,—உணர்வினோடும் புரிந்திடும்-(ஏகதேச)வறிவை நிகழ்வித்து,—போகமும்கொடுத்து-(சிறு)போகங் கொடுத்து,—யோனி திரிந்திடுமதுவும் செய்து - பிறவியிற் படுத்து,—உயிர்கட்கெல்லாம் செய்திகண்டு - (அதனால்) உயிர்களெல்லைக்கும் பருவ முதிர்வித்து,—விரிந்திடும் அறிவும் காட்டி - வியாபக வறிவைநிகழ்வித்து,—வீட்டையும் அளிப்பன் - பரபோகமுங் கொடுத்தருளுவன் என்க.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்த்துவார், புரிந்திடுமுணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பனென்றுங் கூறினர்.

இதனானே தூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிசூக்குமவைந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது.

அற்றேனும், அதனாலிறைவனுக் காகக்கடவதென்னை யென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

அருளது சத்தி யாகு மரன்றனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்
கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(இ-ள்.) அருளது அரன்றனக்குச் சத்தியாகும் - (அங்ஙனங்கொடுத்துக்காட்டி அளிப்பதாகிய அக்) கருணையும் இறைவனுக்கு (இயற்கைக்குணமெனப்படுஞ்) சத்தியாம்,—அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி இல்லை - அவ்வருட்குணத்தையின்றிக் குணியாகிய தெருள் சிவம் இல்லை அச்சிவத்தையின்றி அருள் நீங்குதலில்லை (ஆதலால்),—கண்கட்கு இருளினை ஒளியால் ஓட்டும் இரவியைப்போல - கண்கட்குப் புறவிருளினைக் கிரணத்தால் ஓட்டிப்பிரகாசத்தினைச்செய்கின்றஞாயிறுபோல,—மன்னுயிர்க்கு மருளினை அருளால் வாட்டி அளிப்பன் ஈசன்- நிலைபெற்ற வுயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத் தனதருளாலே நீக்கி அநுக்கிரகஞ் செய்வன் இறைவன் (அவனுக்கு அவ்வருட்குணமேம்படுதலின் வேறாய் ஆண்டைக்காகக்கடவது பிறிதில்லை) என்க.

இதனானே அவ்வருள் இறைவனுக்கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. (கூ)

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருகூ.

ஆ று ஞ் சூ த் தி ர ம்.

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக் கிலக்கணம் ஆறுஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறா தவனோ வென்னி
னறிபொரு ளசித்த சத்தா மறியாத தின்றா மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றி டாவே.

(இ-ள்.) ஈசன் அறிவுறும் பொருளோ அறிவுறாதவனோ என்னின் - சிவபிரான் சுட்டியறியப்படும்பொருளோ ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளோவெனின்,—அறிபொருள் அசித்து அசத்தாம் - சுட்டியறியப் படும் பொருளாகிற்சடமாய் அழிந்துபோவதுமாம்,—அறியாதது இன்றாம்- ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளாகிற் சூனியமாம்,—நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடாவே (ஆகலான்) - நெறியாகிய சிவ ஞானத்தால் விளக்கப்படுஞ் சிவத்தின் எதிர் அசத்தாகிய பாசஞானம் சிறிதுநில்லாமையின்,—எங்கும் செறி சிவம் - எவ்விடத்தும் வியாபகமா கிய சிவம்,—இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் - அவ்விரண்டு தன்மையுமின்றிச் சித்துச் சத்தாகி நிற்கும் என்க.

இருவர் கூற்றுப் வேறுமுடிபு கோடலிற்றிணைவழுவின்மையுணர்க.

அசத்தெனவே அசித்தாதலுமடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினர். சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற்பொருட்டுமாம்.

தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று.

ஆண்டுச்சத்தென்றது சிவமென்னுந்துணையாய் நின்றது.

அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதருசத்தாகலின் அறி யாப்பொருளாதலு மில்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்னரசத்தெலா நின்றிடா வாகலா னிரண்டுமின்றியென்றார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புணருற்பவம் வருமாறுணர்த்துமுகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால் இது சொரூபலக்கணமென்ப் படுஞ் சிறப்பியல் பெனக்கொள்க. அற்றாகலினன்றே யுண்மையதிகாரத்தைச்சார ஈண்டுவைத்தோதியதூஉமென்க.

முதனூலாறுஞ்சூத்திரத்திற் கொண்ட விருகூற்றுடும் அறியாததின்றா மென்ற தனை வேறுகோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறுகண்டுகொள்க. (க)

முதலதிகரணம்.

ஆவதா யழிவ தாகி வருதலா லறிவு தானுந்
தாவலா லுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலான் வேறு மாகி
யோவலா லசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(இ-ள்.) அறிவுதானும் - சுட்டறிவாவது,—ஆவதாய் அழிவதாகி வருதலால் - தோற்றநாசமுறுதலானும்,—தாவலால் - ஓரிடம்விட்டு ஓரிடந் தாவுதலானும்,—தனு கரண உலகு போகம் ஆதியாகி மேவலால்- தனுகரண புவனபோகமுதலியனவாய்ப் பல்வேறு வகைப்படுதலானும்,—மலங்களாகி

விரவலால் - மலத்தோடு விரவுதலானும்,—வேறுமாகி ஓவலால்-வேறுபட்டொழிதலானும் (அசத்தேயாகலின்),—சுட்டி உணர்பொருள் ஆனவெல்லாம் அசத்தாம்-(இவ்வறிவினாற்) சுட்டி அறியப்பட்டபொருளனைத்தும்அசத்தாவன (அன்றி அவற்றுள்ஒருபொருளுஞ் சத்தாதல்செல்லாது)என்க.

அசித்தாமென்பதூஉம் பாடம்.

உம்மை முன்னையது இழிவுசிறப்பு.

இதனானே அறிபொருள்களினொருசாரனவேயன்றி அனைத்துமசத்தாதலில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. (உ)

மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத பேத யோனிக ளியாவு மெல்லாங்
கண்டவிந் திரமா சாலங் கனக்கழு திரதங் காட்டி
யுண்டுபோ லின்றும் பண்பி னுலகினை யசத்து மென்பர்.

(இ-ள்.) மண்டனில் வாழ்வும் - மண்ணுலகின் (அரசனாய்) வாழ்தலும்,—வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும் - விண்ணுலகின் இந்திரன் அயன் மால் முதலியோர் பதவியைப்பொருந்தி வாழ்தலும்,—எண்தரு பூதபேத யோனிகள் யாவும் - பூதபரிணமமாகிய எண்பத்து நான்குநூறாயிர யோனிபேதங்களெவற்றினும் பொருந்தி வாழ்தலுமாய,—கண்ட எல்லாம் - காணப்பட்டன அனைத்தும்,—மா இந்திரசாலம் - (தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுபடும்) பெரிய இந்திரசாலமும்,—கனா- (கடைபோதலின்றி இடையே அழியப்படும்) கனாக்காட்சியும்,—கழுதிரதம் - (ஒரு காரணங் காட்டி அழியப்படும்) பேய்த்தேரும்போல,—உண்டுபோல் காட்டி - நெடுங்கால நிலைபெறுவனபோலத்தோன்றி,—இன்றும் பண்பில் - (அங்ஙனம்) விரையக்கெட்டு மறைந்துபோமியல்புபற்றி,—உலகினை அசத்தும் என்பர் - அவற்றை அசத்தெனக்கூறுவர் என்க.

அசத்துமென்னுமும்மைபொருட்டன்மையாற்சத்தென்பதுபடநின்றவெதிர்மறை.

இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்கும், கனாக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையேயழிவனவற்றிற்கும் கழுதிரதம் ஒருகாரணங் காட்டியழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின.

இதனானே சற்காரியவாதத்தில் அசத்தெனவொன்றின்மையின் ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்றலமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையொடுபடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அறிபொருளசித்தசத்தாமென்ற முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. (ங)

இரண்டாமதிகரணம்.

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லை தானும்
புணராது நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்றா மென்றுந்
தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத்
திணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போலும்.

(இ-ள்.) உணராத பொருள் சத்தென்னின் ஒரு பயன் இல்லை - (அறி பொருள்போல) அறியப்படாத பொரு(ட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான் அத)னைச்சத்தெனக் கொண்டாற்படும் இழுக்கென்னை யெனின் (அங்ஙனங் கொண்டதனுற்) பெறக்கடவதோர் பயனில்லையாம்,— என்றும் தானும் புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவது இன்றும் - ஒரு ஞான்றும் அதுவும் பொருந்தாது நாமும் அதனோடு பொருந்துமாறு மில்லை,—தணவாத கருமம் ஒன்றும் தருவதும் இல்லை - அதனாலாகக் கடவதோர் நீங்காத செயலுமில்லையாம்,—வானத்து இணர் ஆர் பூந்தொடையும் யாமைக்கு எழுமயிர்க் கயிறும் போலும் - (ஆதலால்) ஆகாயப்பூவானிய ன்றமாலையும் யாமைமயிரானியன்றகயிறும் போல (உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப் படுதலான் அது பொருளன்று) என்க.

ஆகாயத்தினு மாமையினும் பூவுமயிரும் புலனாதலின்றி அதிசூக்குமமாயுள,அவற்றானாகற்பாலனவுமுளவெனக்கொண்டு பிணங்குவாருளராயினும்; அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினைமுதலையின்றி யமையாதகாரியப்பொருண்மேல் வைத்துக்கூறினர்.

இதனானே அறியாதது உண்டென்றாற்படு மிழுக்கென்னையென்னு மாணாக்கனை நோக்கி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீய மென்னாது சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ச)

மூன்றமதிகரணம்.

தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றாலெ
னுய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென் றோதில்
வைத்திடுஞ் சத்தை யாகு மனத்தொடு வாக்கி றந்த
சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினாற் றேர்வ தெல்லாம்.

(இ-ள்.) தத்துவம் சத்து அசத்துச் சதசத்தும் அன்றென்றால் என் - (மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத) பிரமப்பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவது மன்று (வேறுமன்று)என்ற நிர்வசனமாகக்கூறிற்படும் இழுக்கென்னையெனின் (நன்று சொன்னாய்),— உய்த்து உணர்ந்து உண்டோ இன்றோ என்றவர்க்கு - (அங்ஙனம்) உய்த்துணர்ந்து (அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று) உண்டோஇல்லையோவென வினாயினார்க்கு,—உண்டென்று ஓதில் வைத்திடும் சத்தையாகும்-(இல்லையெனில் உணராதபொருட்கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி) உண்டென்று கூறுவாயாகிற் (பிரமம்) உள்பொருளாவதாம் (அன்றி அநிர்வசனமாதலின்றென்பதற்கு உன்வாய்மொழியே சான்றாயிற்று),—மனத்தினால் தேர்வதெல்லாம் அசித்தாம் - (உள்பொருளாயின் அறியப்படுகவெனில்) சுட்டுணர்விற் பட்டனவெல்லாஞ் சடமாய் அழிவெய்தி விடுமாதலால்,— மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்துரு அது - மனவாக்குக்களாய சுட்டுணர்வினைக்கடந்துநின்ற சேதனப்பொருளே அது என்க.

தேர்வதெல்லாமென்பது* "உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்" என்றாற்போல ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

அற்றேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றென விடுப்பதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன்றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றேயென்னுமவ்வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெனபது. (ரு)

அறிபொரு ளசித்தாய் வேறு மறிவுறுப் பொருள்சத் தென்னி
னறிபவ னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை
யறிபவ னருளி னாலே யநந்நிய மாகக் காண்ப
னறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவரு ளுருவாய் நிற்கும்.

(இ-ள்.) அறிபொருள் அசித்தாய் வேறும் - அறியப்பட்ட பொருள் சடமா யழிதலுமாம்,—அறிவுறுப்பொருள் சத்தென்னின் - அறியப்படாத (பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான்) அதனைச் சத்தெனக் கொள்ளின்,—அறிபவன் அறியானாகில் அது இன்று பயனும் இல்லை - அறியவல்ல ஆன்மாவால் அறிதல் (வேண்டும் அஃது) இன்றேல் அங்ஙனங்கொண்ட பொருளும் இல்லையாய் (அதனாற் பெறக்கடவதோர்) பயனுமில்லை,—அறிபவன் அநந்நியமாக அருளினாலே காண்பன்- (ஆகலான் அவ் விருதிறனும் இழுக்குப்படுமென்னுமதனை) அறியவல்லானொருவன் (அச் சிவப்பொருளை) அதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே அறிவன்,—அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - (அங்ஙனம்) அறியப்படும் பொருளாகிய அதுதான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றும் என்க.

அறியுமாறிதுவென்பது பாரிசேடப்பிரமாணத்தா னுணர்த்துவார், அறிபொருளசித்தாய்வேறு மறிவுறுப்பொருள்சத்தென்னி னறிபவனறியானாகி லதுவின்றுபயனுமில்லையென மேற்போந்ததனை அனுவதித்துக்கொண்டு கூறினார்.

கிழவனறிந்தான் கிழத்தியறிந்திலளென்புழிப்போல அதனையென்னு முருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக்காரியமாக வுபசரித்தார்; உடனாய் நின்றன்றி யறிவையருளுதல் செல்லாமையின் அஃததற்குக்காரணமாதலறிக.

அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளானுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரைநோக்கி, அறிவேயாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமுந்தன்கட்டோன்றநின்றதோ ரத்துவிதவியைபுடைமையின் அவ்வாறுதல்செல்லுமென்பார், அறிபொருளறிவாய் வேறா யறிவருளுருவாய் நிற்குமியல்பு முடன்கூறினார்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மாயாவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அருளாலநந்நியமாகக்காண்ட லெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவேயமையுமென்னும் பாதஞ்சலனைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கு மதுநா னென்னிற் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்

* திருக்குறள், வெகுளாமை, செ - கூ.

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பர னருளி னாலே.

(இ-ள்.) பாவிப்பதென்னின் பாவம் - (நீ கூறும் பாவனையாவது) கருவிகளோடு கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும்,—பாவகம் கடக்கின் பாவம் - கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னின் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும்,—பாவம் கெட்டுப் பாவிப்பதென்னின் பாவம் - இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதெனின் அஃதநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும்,—பாவிக்கும் அதுநானென்னின் பாவகம் - (அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப்) பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனானாவதோர் பயனில்லையாகலானும்,—பாவனை இறந்துநின்று பரம்பரன் அருளினாலே பாவிக்கப் படுவதாகும் - (அப்பாவனையனைத்தும் நாடகமாத்திரையே யாமாகலான் மேற்கூறியவாறு) அநந்நியமாய்நின்று அப்பரம்பரன் அருளாற்காண்டலே ஈண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லை என்க.

பாவிக்குமதுநானென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண்வைத்துரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன வொருபொருட்கிளவி.

இதனானேபாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப்படுவதென்னாது மலமாசு தீர்ந்தவழிச் சிவத்தோடொப்பதாய வுயிரறிவே அதனை யறியுமென்றாற் படுமிழுக்கென்னையென்னும் சமவாதசைவனை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

அந்நிய மிலாமை யானு மறிவினு ணிற்ற லானு
முன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னாத லானு
மென்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னறி வதனாற் காணுந் தகைமைய னல்ல னீசன்.

(இ-ள்.) ஈசன் அந்நியம் இலாமையானும் அறிவினுள் நிற்றலானும் உன்னிய வெல்லாம் உள் நின்று உணர்த்துவன் ஆதலானும் - (அச்)சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும்,—யான் என்னது என்று ஓதும் இரும் செருக்கு அறுத்தலானும் - (அந்நிலை) அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும்,—தன் அறிவதனால் காணும் தகைமையன் அல்லன் - (அஃது) உயிரறிவாலறியப்படுவதொன்றன்று என்க.

உன்னியவெல்லா முண்ணின்றுணர்த்துவனென்பதற்கு மேல் அறிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செருக்காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கென வுபசரித்தார்.

அற்றேல், அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்ப தெற்றாற் பெறுதுமென்னுமவனை நோக்கி யஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

ஒன்றெனு மதனா லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி னீங்கிடா நிலைமை யாலே

பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
யென்றுநின் றிடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(இ-ள்.) ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென்று உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே வேறாய் நின்றனன் - சிவமும் உயிரும் ஒன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் அறிவதொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய் நிற்றல் பெற்றும்,—தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெருமையன்- (வேறென்பாரை நோக்கி) அறிவுக்கறிவு பிரிந்துதோன்றாமைபற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றும்,— அறிவின் உள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே இவன் அவனென்னலாமே - (அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி) அவ்வறிவினுள்ளாக எஞ்ஞான்றும் (நீர் நிழல்போல் ஒற்றித்து) நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றும் (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவிதநிலையை அருளினாலே அநந்நியமாகக்காண்டலே தக்கது) என்க.

இவையிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றியாசங்கித்துப்பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூ)

ஆறுஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உசஅ.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றனும் பொருளியல்பு கூறியவாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமையெனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்புமூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கினர். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேடவளவையின் வைத்துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா லென்னின்
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போ
னினைப்பதிங் கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமையானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(இ-ள்.) சத்து அனைத்தும் (அறிவது) என்னின் - (மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய் துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினயினர்க்குச்) சத்தாகிய சிவமே அசத்தாகிய பாச மனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின்,—ஒன்றை அறிந்திடாது - (சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலான் எவற்றினையும் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து) ஒன்றை அறியுமாறில்லை,—அசத்தால் (அறிவது) என்னின் - (அற்றேல் சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு) அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்க ளிடமாகநின்று (அங்ஙனம் பகுத்) தறிதல் கூடுமெனின்,—இரவிமுன் இருள்போல் சத்தின் முன் அசத்து முனைத்திடாது - இரவி முன் இருள்போலச் சத்தெதிர்

அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் (அசத்தினிடமாக நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது),—இங்கு அசத்தே நினைப்பது என்னின் - (இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்ம சந்நிதியில்) அசத்தாகியகருவியே (சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய்நின்) றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின்,—சத்தின்முன்னிலாமையானும் - சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென (மேற்கூறின) மையானும்,—தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் - பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்ப (தன்றித்தனக்கோரறிவில்லா) தாகலானும்,—அசத்துத்தான் உணராது அன்றே - அசத்து (சத்தை) அறியுமென்பதுங் கூடாது என்க.

எனவே, பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டினும் வேருயெஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூலேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க.

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பதனேடுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமையாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனுற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னையிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினுவிடைகளாற் ருெகுத்துணர்த்தி, ஏனைமூன்ருங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்ருர்.

அவற்றுட் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டெஞ்சிநின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.(க)

மூன்றமதிகரணம்.

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தனுய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலு
மொத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(இ-ள்.) சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - (தம்முளுரிமையில்லாத) சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவேயாம்,—தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - அதுதான் சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டிற்கும் வேருய்,—இரண்டன்பாலும் உதித்து உடன் ஒத்து நில்லாது - அவ்விரண்டன்பகுதியினும் விளங்கித்தோன்றி அவற்றேடொப்பநிற்பதும் அன்ருய்,—உதியாது நின்றிடாது - விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதும் அன்ருய்,—வைத்திடும் தோற்றம் - நிற்கும் முறைமை,—மலரினில் நாற்றம் வருதல் போலும்-மலரின்கணுற்றம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கண் அடங்கித்) தோன்றுமாறுபோல,—சதசத்தாகி நித்தனுய் நின்றிடும்-அதுவது வாய் நின்று (தோன்றுவதோரியல்பாமாகலின் அஃது அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டனையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுஞ்) சதசத்தாவதோருரிமையுடைத்தாகலான் என்க.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேருயும் அதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்றவிதனுனே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினுர்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகததானறியப்படுவதாமெனத் தன்னை யறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று.

அற்றேல், சிவன்சீவனிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்ருதவசத்துச் சீவனுலறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான
மொத்துரு குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேருஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம்
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும்

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சுத்தசோதிபால் அசத்து அஞ்ஞானம் ஒத்துரு - (அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவம் உயிர் இரண்டும் நித்தவியாபக சித்தாதற்பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுள்) உண்மை ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சிவம் அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்தாயபாசம் நிற்றலாற்ருது,—உயிரின் கண்ணே குற்றமெல்லாம் உற்றிடும் - உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிரே பாசங்கள் முனைத்துநிற்றலாற்றும்,—சத்து உளபோதே வேருஞ் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் அநாதியாக வைத்திடும் - (அங்ஙனம்) சத்தாகிய அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே வேருகிய சதசத்தாய உயிர்களும் (உள்ளனவாக அவ்வுயிர்களை) அசத்தாகிய பாசங்கள் அநாதியாகப் பற்றிநிற்கும் (என்பது),—வாரிநீர் லவணம்போலும் - (கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்ருது)கடனீரின் (மருவிநிற்கும்) உப்புப்போலும் (ஆகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணம் இல்லை) என்க.

இலவணமென்பதனிகரம் விகாரத்தாற் ருெக்கது.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொத்துருவென்ற விதனுனே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்ருனே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரொன்னும் பெயரானு முவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவ மதிசூக்குமசித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்ருற்பெறுதுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்ற லானுங்
குறிபெற்ற சித்துஞ் சத்துங் கூறுவ துயிருக் கீச
னெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்ப னன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னுலே.

(இ-ள்.) அறிவிக்க அறிதலானும் - தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாமையானும்,—(அறிந்தபின்) அழிவின்றி நிற்றலானும் - அறிந்தபின் அழிவின்றி நிற்றலானும்,—உயிருக்குக் குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது - உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம் தூலசத்தென்பதூஉம் கூறப்படும்,—ஈசன் உயிர்க்கு மலங்களெல்லாம் பின் அருளினுலே பிறிவிப்பன் - முதல்வன் அவ்வுயிரின்கண்ணதாகிய மலத்தைப் பின்னர் அருளானீக்கி அறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலால்,—நெறிநித்த

முத்த சுத்த சித்(துச்சத்) தென நிற்பன் அன்றே - சிவபிரான் (தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத)முறைமையுடைய நித்த முத்த அதிசூக்கும சித்தாயும் சத்தாயும் நிற்பன் என்க.

இவ்வியல்பு கண்ணொளிஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றிநிற்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார்.

அறிவிக்கவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானுமென்றுரைக்க; அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினலே என்றவிதனல் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

இவைமூன்றுசெய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையுமறியுமுரிமையுண்மையும் அதற்குக்காரணமும் அஃதாண்டுளதாமாறுந்தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற்பெறப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஏழாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உடுஉ.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப்பெறுமுரிமை தனக்கே யுண்டென்ப துணர்ந்தவுயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம், அது வருவாயுமுணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது எட்டாஞ்சூத்திரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி
வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(இ-ள்.) மன்னவன்றன்மகன் - மன்னவகுமாரனுவானொருவன்,—வேடரித்தே தங்கி வளர்ந்து - (பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால்)வேடருட்பட்டு(ப் பரதந்திரனய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி) வளர்ந்து,—அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனை (யுந் தன்னையும்) அறியாது மயக்கமுற்றுநிற்க,—பின் அவனும் நீ என்மகனென்று அவரின் பிரித்து - பின்பு (தந்தையாகிய) அவ்வரசனும் நீ என்மகனென்று அறிவுறுத்தி அவ்வேடரினின்றும் (அவனைப்) பிரிப்பித்து,—பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப் பேணுமாபோல் - பெருந்தகைமை

யொடும் தானும் வண்ணஞ் செய்து போற்றுமாறுபோல,—துன்னிய ஐம் புல வேடர் சுழலிற் பட்டு - (தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து) நெருங்கிய ஐம்பொ றிவேடர் சுழலிற்பட் (டறிவிழந்து),—துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல் உயிரை - (தன்னை அறியாமையே யன்றித்) தலைவனையும் அறியாது நிலைபெற்ற உயிர் வருந்துமாற்றை,—மன்னும் அருள் - இறப்பில் தவமு திர்ச்சி நோக்கி,—குரு ஆகி வந்து - (நித்த முத்த சுத்த சித்தெனப்படும் அவ்வீசன்) குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்து (உணர்த்தி),—அவ ரின் நீக்கி மலம் அகற்றி - அவ்வைம்பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலி யைக்கெடுத்து,—தானாக்கி மலர் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (மீட்டுத்) தொன் னிலையாய தன்வண்ணமாக்கி (அவ்வுயிரை) மலர்போலுந் திருவடிக்கீழ் வைத்து வாழ்விப்பன் என்க.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத லினிது விளக்குவார், பிள்ளை மைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெ ருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயிற்றிவருந்தும் மன்னவகுமாரனுவாரொருவ னுக்கு அவன்றந்தை செய்யுமுதவியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினர்.

மும்மலச்சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனை யொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெளிதினறியப்படுவதாய ஐம்பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூறினர், தூலவருந்ததிநயம்பற்றிச் சோபானமுறையின் வைத்து ணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையுமென்னுமும்மை தன்னையறியாமையேயன்றியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம்.

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின்மேற்று. மூன்றுவது விரித்துரைக்க.

என்மகனீயென்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்ப துவருவித்துரைக்கப்பட்டது. *"தவத்தினினுணர்த்த" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

இங்ஙனமுரைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றுட்குருவாகிவந் துணர்த்தியென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை ஒன்பது செய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினர். (க)

முதலதிகரணம்.

உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்று
　　முயருமவிஞ்ஞா னகலர்பிர ளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
　　நிற்குமுத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையிலருட் பரன்றுவிதா சத்திநிபா தத்தாற்
　　கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்
றரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித்
　　தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

(இ-ள்.) உரைதரும் இப் பசு - (எண்ணரிதாய்) உரைக்கப்படும் இவ் வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலர்

* சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம். ஐம்புலவேடர்.

பிரளயாகலர் சகலர்-உயர்ந்த விஞ்ஞானுகலரும் பிரளயாகலரும் சகலரும் (என),—நிரையின் மலம் மலம் கன்மம் மலம் கன்மம்மாயை நிற்கும்-முறையே ஆணவமலமும் அதனோடு கன்மமலமும் அவைகளோடு மாயாமலமுமாய் நிற்கும்(பந்தவேறுபாட்டான்),—மூன்று வர்க்கமாம்-மூவகைப்படும்,—சகலர்க்கு - (அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய) சகலவர்க்கத்திற்கு,—கன்ம ஒப்பில் - இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்-மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையின் வைத்து (அறிதுணர்த்தவேண்டுதலின்),—தரையில் ஆசான்மூர்த்தி தரித்து ஆதாரமாகி மலம் ஒழிப்பன் - இவ்வுலகின்கண் (அவ்வுயிர்கட்கே) குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று சாதாரதீக்கைசெய்து மலத்தை நீக்குவன்,—முதல் இருவர்க்கும் - ஒருமலம் இருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்து (உணர்த்த அமையுமாதலின்),—கரையில் அருட் பரன் நிராதாரமாகி மலங் கழிப்பன் - அளவிடுதற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் (சகலவர்க்கம்போல் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டு அறிதுணரவேண்டாத அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய) நிராதாரதீக்கை செய்து மலத்தை நீக்குவன் என்க.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்கு முரியா ரிவரொன்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

இனி இவ்விரண்டனுள் எண்டுெத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற்படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது. ()

பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
    படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமு
மலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்தி ராதி
    யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறனு
மிலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தா
    லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண்ட லாதி
நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு
    நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்.

(இ-ள்.) பலவிதம் - (அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம்) பலவகைப்படுதலின்,—ஆசான் பாசம் மோசனந்தான் பண்ணும்படி - (அதற்கேற்ப) ஆசிரியன் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி (செய்யும் சாதாரதீக்கையும்),—நயனத்து அருள் பரிசம் வாசகம் மானதமும் அலகு இல் சாத்திரம் யோகம் அவுத்திராதி அநேகம் உள - திருவருணோக்கமும் பரிசமும் வாக்கும் பாவனையும் மிக்க நூல்களும் யோகமும் ஔத்திரி சாம்பவமுதலியனவுமாகப் பலவேறுவகைப்படும்,—அவற்றின் அவுத்திரி - அவற்றுள் (ஏனைத்தீக்கைகளெல்லாம் தனக்கு அங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த) ஔத்திரி தீக்கையாவது,—இலகு ஞானம் கிரியை என இரண்டு திறனும் - விளங்குகின்ற ஞானவதி கிரியாவதியென்று இருவகைப்படும்,—எழிற் குண்ட

மண்டலம் ஆதி மனத்தால் கிரியை இயற்றுவது ஞானம் - (அவற்றுள்) அழுகினையுடைய குண்டம் மண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்கு சுருவமுதலிய அனைத்தும் மனத்தாற் (கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதலிய) கிரியைசெய்வது ஞானவதி,—நிலவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதி - (அவையனைத்தும் புறத்தே) நிலவக்கொண்டு (புறம்பே அக்கிரியை) செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்,—தான் - (இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட) ஒளத்திரி தீக்கைதான்,—இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என இரண்டாகி நிகழும்-இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென வெவ்வேறு இருவகைப்படும் என்க.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக.

ஒளத்திராதியென்றதனுற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன.

நயனதீக்கைமுதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச்செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமென்றிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க.

ஹுதசஹிதம் ஹௌத்திரி; ஹுதம் ஓமம். (௩)

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்
திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்
தேனுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு
மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே.

(இ-ள்.) நிர்ப்பீசம் - (அவ்விரண்டனுள்) நிர்ப்பீசதீக்கை யாவது,—(மலபரிபாக முடையவராயும் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான்வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலராகிய) பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்கு - பாலரும் அறிவீனரும் முதியோரும் மெல்லிய வசனத்தையுடைய மாதரும் பலபோகத்தினையுடையவரும் மிக்க நோயினையுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினோர்க்கு,—திகழ் சமயாசாரம் சுத்தி - (ஆசாரியனுவான் அதனை உணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்களோடு கூட) விளங்குகின்ற சமயாசாரத்தையும் (ஆகுதியாற்) சுத்திசெய் தொழித்து,—நித்தத்து ஏனும் அதிகாரத்தை இயற்றி - நித்தியகன்ம மாத்திரையின் என்றவாறனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையவராகச்செய்து (சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின்),—எழில் நிரதிகாரையென நின்று - (நைமித்திகத்தும் காமியத்தும் அதிகாரங்கொடாமையான் இது) அழகுபொருந்திய நிரதிகாரதீக்கையென்ப்பட்டு,—அதுதானும் - அத்தீக்கை மூன்றனுள்,—சமயி புத்திரர்க்குப் பண்ணும் சீலம் - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் (ஒரோவொன்றேயாம்),—சாற்றும் காலே - (ஏனை நிருவாணதீக்கையைச்) சொல்லுமிடத்து,—சால நிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்திய நிர்வாணமென இரண்டாய் விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப்பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்

பொழுதே முத்தியைப்பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் என்க.

சமயாசாரசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ்சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக்கொள்க. (௪)

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல
　　வுத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினு னித்தியநை மித்திககா மியத்தி
　　னிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து
சாதகா சாரியரு மாக்கி வீடு
　　தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டா
மாதலினு னதிகாரை யாஞ்சமய விசேட
　　நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உயர் பீசம் - (இனி) உயர்ந்த சபீசமாவது,—ஓதி உணர்ந்து ஒழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்கு - (மலபரிபாகத்தோடுகூடக்)கற்றறிந்து ஒழுக்கவழியில் வழுவாதுநிற்கும் (ஆற்றல் மிக்குடைய) உத்தமத்திலுத்தமராயினோர்க்கு,—நிறுத்திச் செய்து - (ஆசிரியனுவான் அஃதறிந்து சமயாசாரகன்மமாத்திரம்)நிறுத்தி(ஏனையவற்றைச்சுத்தி)செய்தொழித்து,—இவர்தம்மை நீதியினன் - இவரை முறைமையான்,—நித்திய நைமித்திக காமியத்தின் நிரம்பு அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்வது - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம் (ஆகலின்),—அதிகாரையாம் - (இது) சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர்பெறும்,—சாதகாசாரியரும் ஆக்கி வீடு தருவிக்கும் - (இத்தீக்கைப்பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டாற்)சாதகரும் ஆசாரியருமென்று இருதிறப்படுவர்,—உலோக (தருமிணி) சிவதருமிணியென்று இரண்டாம் - (இந்தச் சபீசதீக்கைதான் இல்லறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாகிய) உலோகதருமிணியும் (துறவறமுடையார்க்குத் திரோதாநசுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய) சிவதருமிணியுமென்று இருவகைப்படும் (இவை முறையே பௌதிகதீக்கை நைட்டிகதீக்கை யெனவும் பரியாயப்பெயர்பெறும்),—ஆதலினுற் சமய விசேட நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே - இவ்வாறுதலிற் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசம் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும் என்க.

சமயாசாரசுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்திலுத்தமரென்பார், நல்லவுத்தமரென்றார்; ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி லுத்தமரெனவே,அவ்விரண்டினிலொன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திமரென்பதூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்திலதமரென்பதூஉம் பெற்றாம்; பெறவே, நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதாரதீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப்படுவரென்பதாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஔத்திரியெனத் தொகையானென்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையானிரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரியானான்குமாயவாறு காண்க.

நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவைமூன்றுசெய்யுளானுஞ் சாதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ரு)

அழிவிலாக் கிரியையிறு னுதல்சத்தி மத்தா
னுதலத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப னரனொருமூ வர்க்கும்
வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணும்.

(இ-ள்.) அரன் - முதல்வன் (குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று),—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் ஆறும் வழுவிலா வழி - மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென அறுவகைப்படும் வழுவில்லாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி - நீங்குதலின்றி (இங்ஙனஞ்) சொல்லிய முறையே ஒன்றினொன்றடங்க,—கருது கலை சத்தியின்கண் - (இறுதிக்கண் வைத்துக்) கருதப்படும் கலை திரோதானசத்தியினும்,—சத்தி சிவன் கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினும் (அடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வா றடக்கி),—அழிவிலாச் சத்திமத்தான் ஆதல் கிரியையினான் ஆதல் - (நிர்ப் பீசம் சபீசமெனத் தனித்தனி இருவகைப்படுமென்று மேற்கூறிப்போந்த)கெடுதலில்லாத ஞானவதி கிரியாவதியென்னும் இரண்டனுள் ஒரு தீக் கையானே,—ஒரு மூவர்க்கும் அத்துவா சுத்திபண்ணி மலம் அகற்றி - உத் தமத்திலுத்தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை யத்துவாக்களையும் சோதிக்கு முகத்தாற் (பிறவிக்கேதுவாகிய) மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழி விலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானம் உதிப்பித்து - எங்கணும் வியாபக மாகிய சிவம் பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்ப வம் துடைப்பன் - பிறவியை ஒழிப்பன் என்க.

கிரியை ஆகுபெயர்.

ஔத்திரியிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங் கிரியையென முதற்கணெடுத்துக்கொ ண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக்கிரியையினானுதல் சத்திமத்தானுதலென முடித்த மையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறுகா ண்க; சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ்வாறேகூறப்பட்டன.

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (சா)

மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி
மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்க ளாலே
ழுந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட்
டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியவன் றெய்வம்

வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கண் மூவேழ்
வன்னங்க ணாலாறு புரமைம்பத் தாறு
தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிதெய்வந் தானும்.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலை ஐந்தின் வியாத்தி - (அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமென்னு மூவகை அத்துவாக்களும்) மந்திரங்கள் முதலாக ஐவகைப்பட்டு (ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே) பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு (யாங்ஙனமெனின்),—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் நாலேழ் - பதம் இருபத்தெட்டும்,—அந்தநிலை எழுத்து ஒன்று - இறுதிக்கண்ணதாகிய எழுத்து ஒன்றும்,—புவனம் நூற்றெட்டு - புவனம் நூற்றெட்டும்,—அவனி தத்துவம் ஒன்று - பிருதிவி தத்துவமும் ஒன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—நிவிர்த்தி மருவும் - நிவிர்த்திகலையில் அடங்கும்;—அயன் தெய்வம் - (அதற்குப்) பிரமன் அதிதேவதையாம்,—வந்திடு மந்திரம் இரண்டு - வாராநின்ற மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் மூவேழ் - பதம் இருபத்தொன்றும்,—வன்னங்கள் நாலாறு - எழுத்து இருபத்துநான்கும்,—புரம் ஐம்பத்தாறு - புவனம் ஐம்பத்தாறும்,—தந்திடும் தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று - தாராநின்ற தத்துவம் இருபத்துமூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—பிரதிட்டாகலை தரும் - பிரதிட்டாகலையில் அடங்கும்,—மால் அதிதெய்வம் தான் ஆம் - (அதற்குத்) திருமால் அதிதேவதையாம் என்க. (எ)

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநா லைந்து
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனுகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகு
முத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன் றாகு
முணரிலதி தேவதையு முயரீச னாமே.

(இ-ள்.) மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதம் நாலைந்து - பதம் இருபதும்,—விரவும் எழுத்து ஏழு - பொருந்திய எழுத்து ஏழும்,—புரம் இருபத்தேழு - புவனம் இருபத்தேழும்,—தத்துவம் ஓரேழும் - வித்தியாதத்துவம் ஏழும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—வித்தையின் தங்கும் - வித்தியாகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—தாவு இல் உருத்திரன் அதிதெய்வம் ஆகும் - (அதற்கு) முடிவில்லாத உருத்திரன் அதிதேவதையாம்,—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் பதினொன்று - பதம் பதினொன்றும்,—வன்னம் ஒரு மூன்று - எழுத்து மூன்றும்,—ஆகும் புரம் பதினெட்டு - ஆகிய புவனம் பதினெட்டும்,—உத்தமமாம் தத்துவம் ஒரு மூன்றும் ஆகும் - உத்தமமாகிய தத்துவம் மூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—சாந்தி தன்னின் வைத்தன - சாந்திகலைக்கண் அடங்கும்,—உணரில் உயர் ஈசன் அதிதேவதையும் ஆமே - உணரும்வழி (அதற்கு) மகேச்சுரன் அதிதேவதையாம் என்க. (அ)

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க
டாமூன்று பதமொன்றக் கரங்கள்பதி னாறு
வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவுமதி தேவதையு மன்னு சதா சிவரா
மேய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க
ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன் றாகு
மாய்ந்தபுர மிருநூற்றோ டிருபத்து நாலா
மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள்தாம் மூன்று - மந்திரம் மூன்றும்,—பதம் ஒன்று - பதம் ஒன்றும்,—அக்கரங்கள் பதினாறு - எழுத்துப் பதினாறும்,—வாய்ந்த புரம் மூவைந்து - சிறந்த புவனம் பதினைந்தும்,—தத்துவங்கள் இரண்டு - தத்துவம் இரண்டும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—சாந்தியாதீதகலைதன்னின் மருவும் - சாந்தியதீதகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—மன்னுசதாசிவர் அதிதேவதையும் ஆம் - (அதற்கு) நிலைபெற்ற சதாசிவர் அதிதேவதையாம்,—ஏய்ந்த முறை - பொருந்திய விம்முறையே,—மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாதம் முதலிய பதினொருமந்திரங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோநம முதலிய எண்பத்தொருபத மந்திரங்களும்,—ஆகும் அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்று - க்ஷகாரமுதலாகிய வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும்,—ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றோடு இருபத்துநாலாம் - சிறந்த அநாசிருதபுவனமுதற் புவனம் இருநூற் றிருபத்துநான்கும்,—அறிதருதத்துவம் முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவி தத்துவ முதலிய தத்துவம் முப்பத்தாறும்,—கலை ஐந்தே - நிவர்த்திகலை முதலிய கலை ஐந்தும் ஆக(ச்சங்கார முறையின் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டு கொள்க) என்க.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல்பற்றியாதலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணுமையறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல்.

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடக்குமாறுவகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசுத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக்கூறியது என்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்க. (க)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயுங் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்து வாவி
னான்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்
தரும்பருவ மடைதலுமே யாசா னாகித்
தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்
துகளறுத்தங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்
தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினா லறுத்திங்
கினிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடிப்பன்.

(இ-ள்.) அணுக்கள் மூன்று திறத்துச் செயுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்னு முத்திறத்தால் ஈட்டப்படுங் கன்மங்கள் எவைக்கும்,—முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்துவாவின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து - (பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும்) முன்னிலையாகிய ஆறத்துவாவினும் (ஈட்டிய முறையானன்றிப்) பக்குவமான முறையான் அக்கன்மங்களை (இறைவன்) நுகர்வித்து ஒழித்து,—மலம் முதிர்வித்து - ஆணவமலத்தை முதிர்வித்து,—அரும் பருவம் அடைதலுமே ஆசானுகித்தோன்றி - (அவ்வுயிர்கட்கு) அரிய பருவம் வந்துழிக் குருவடிவாயெழுந்தருளி,—அத்துவாத்துடக்கு அறவே சோதித்து அங்கு நுகராதவகை முன்செய் கன்மத்துகள் அறுத்து - (கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால்) மாயேயமாகிய அத்துவபந்தம் ஒழியும்படி சோதித்து ஆண்டு நுகராவண்ணம் (எஞ்சிநின்ற) சஞ்சித கன்மத்துகளைச் சுத்திசெய்து,—உடல் ஏன்ற கன்மம் அனுபவத்தினுல் அறுத்து - உடல் முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மத்தை அனுபவத்தினுல் ஒழித்து,—மூலமலம் இங்கு இனிச்செய் கன்மம் - அநாதியாகிய ஆணவமலத்தையும் இவ்விடத்து (வாதனைபற்றி நிகழும்) ஆகாமிய மலத்தையும்,—ஞானத்தால் இடிப்பன் - (ஒளிமுன் இருள்போல) ஞானசத்தியால் ஒழிப்பன் என்க.

அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும் ஆகாமியவினையும், ஒளிமுன் இருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழியற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட்டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன; உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம் அநுபவத்தால் ஒழியற்பாலது; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே ஈண்டுக்கூறப்பட்டதென வருத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒருமுடிபாக வைத்தோதினுர்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய வியைபுதோன்ற அருத்தியறுத்துத் தோன்றியறுத்தென உடன் கூறினுர்.

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்ருேடுங் கூடிப்பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்.

அரும்பருவமென்ருர், எய்துதற் கருமைநோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானுகித்தோன்றியென்றதனுனே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கைசெய்தலும் அடைந்தார்க்கு அதுசெய்யாமையும் பழுதென்பதுபெற்ரும்.

இதனுனே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உணர்தருமென்பது முதலித்துணையுங் குருவாகிவந் துணர்த்தியென்னும் முதற் கூற்றுப்பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

இனி மன்னுமருளாலுணர்த்தியென்னு மிரண்டாங்கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்ருர். (௬0)

இரண்டாமதிகரணம்.

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல்) புறச்சமய நெறி நின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே ஒழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—மிருதி புகல் வழி உழன்றும் - மிருதிநூல் சொல்லும் வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகளவை அடைந்தும் - (வேதங்களிற்) கூறியவாறு ஆச்சிரம தரும நெறிகளின் வழுவாதொழுகியும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செயற்கரிய தவங்களைச் செய்தும்,—அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும் - அரிய கலைஞானங்கள் பலவற்றைப் பயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை ஓதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினையுடைய புராணங்களை அறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் - உபநிடதப் பொருளை மிக (ஆராய்ந்து) தெளிவுற்றும்,—சென்றால் சைவத்திறத்து அடைவர் - (இங்ஙனஞ் சோபானமுறையாற் பல பிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெற்றுச்) சென்றாற் சைவக்கூற்றின் முடிவாகிய சித்தாந்தசைவத்தைத் தலைப்படுவர் (அன்றி ஒருங்கே ஒருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று),—இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின்-இச்சித்தாந்த சைவத்தினும் சரியை கிரியா யோகங்களை அநுட்டித்து முற்றியபின்,—ஞானத்தால் சிவன் அடியைச் சேர்வர் - ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற்சிவபிரான்றிருவடிகளைச்சேர்வர் என்க.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்தசைவத்தை.
சென்றாலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது.

இதனானே மேற்கூறியபருவமடையுமுறைமைகூறுமுகத்தான் மன்னுமருளென்றதன்வகையும் அவற்றிற்குவாயிலிவையென்பதூஉம் வகுத்துக்கூறப்பட்டன.(கக)

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழி லாரு
மேந்திழையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி
யம்மையே யென்றுமுத்தி யைந்து கந்த
மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தி யென்று
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும்
விவேகமுத்தி யென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப் புவர்கள்
சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே.

(இ-ள்.) (ஏனைச் சமயநூலார் கூறுமுத்திகளாவன சோபானமுறையான் நிலமுதல் நாதமீறாய்க்கிடந்த முப்பத்தாறுதத்துவங்களிடைக்கட்படுவனவாம் என்னை) இம்மையே ஈரெட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழை ஆர் முத்தியென்றும் - உலகாயதநூலார் இம்மைக்கண்ணே பதினாறாண்டுள்ள அழகுபொருந்திய ஆபரணங்கள் அணிந்த அரிவையைக்கூடி இன்புறுதலே முத்தியென்றும்,—அம்மையே இருஞ் சுவர்கக முத்தியென்றும் - மீமாஞ்சைநூலார் (யாகாதிகன்மங்கள்செய்து) அம்மைக்கண்ணே பெருமையாகிய சுவர்க்காதிலோகபோக நுகர்தலே முத்தியென்றும்,—ஐந்துகந்தம் அறக்கெடுகை முத்தியென்றும் - சவுத்திராந்திகநூலார் உருவ முதலிய ஐவகைக் கந்தங்களு முற்றக்கெடுதலே முத்தியென்றும்,—அட்டகுணம் முத்தியென்றும் - ஆருகதநூலார் அநந்தஞானமுதலிய எண்குணமடைதலே முத்தியென்றும்,—மெய்ம்மையே பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும் - வைசேடிகநூலார் மெய்ம்மையாகப்பாடாணம்போற் கிடக்கையேமுத்தியென்றும்,—விவேக முத்தி யென்றும்-சாங்கியநூலார் (தத்துவங்களைப்பகுத்துணரும்) விவேகஞானமே முத்தியென்றும் மாயாவாதநூலார் (மாயை பிரமங்களை) விசாரிப்பதே முத்தியென்றும்,—தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவசமவாதிகண்முதலிய அகச்சமயநூலார் தன்னுண்மைவடிவாகிய சிவசாரூபமுதலிய பதமுத்திகளைச்செவ்விதாகப்பெறுதலே முத்தியென்றும் கூறுவர் (என்பதாம்),—இங்கேயாஞ் செப்புவது - ஈண்டு (வேதாகமநூலுண்மையுணர்ந்த) யாங்கூறுமுத்தியாவது,—சிவன் அடியைச் சேரும் முத்தி - (முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட) சிவபிரான்றிருவடியைச்சேரு முத்தியாம் என்க.

விவேகமுத்தி இரட்டுறமொழிதல்.

ஏந்திழையையென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆர்முத்தி வினைத்தொகை.

உம்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கி ஈண்டெக்கூறாத சமயமுத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனானே புறச்சமயநெறிநிற்றன் முதலியனவெல்லாஞ் சைவத்திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. (கஉ)

ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க
ளொன்றோடொன் றொவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசமயம் பொருணூல் யாதிங் கென்னி
னிதுவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ
லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்.

(இ-ள்.) ஓது சமயங்கள் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருள் உணரும் நூல்கள் - அச்சமயப்பொருள்களை உணர்த்தற்கேதுவாகிய நூல்

களும்,—ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் - மாறுபட்டனவாகவு ள்ளன பலவாதலின்,—இவற்றுள் சமயம்யாது பொருள் நூல்யாது இங்கு என்னின் - இவற்றுள் (முதன்மையான) சமயம்யாது அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும்) நூல்யாது இவ்விடத்தென்னின்,—இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கது இன்றி - இது பொருந்தும் அது பொருந்தாது என்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியினுன் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையான் இவையனைத்தும் ஒருங்கே காணப்பட்டு நின்றது எச்சமயமோ,—அது சமயம் பொருள்நூல் ஆதலினுன் - அதுவே(முதன்மையான) சமயமும் அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும் நூலே) நூலுமாதலின்,—இவையெல்லாம் அரு மறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் - (கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற்றைவந்து வேறுவேறுகூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டுகூறும் அதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அடங்குமாறுபோல ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ்சிற்றறிவுக்குப் புலனயவாறுபற்றி) அவ்வந்நூல்களிற்கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் (முற்றுணர்வுடைய முதல்வனுற்செய்யப்பட்ட) அரிய வேதாகமங்களிற் (கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க்காணப்பட்டு அவற்றுள்) அடங்குதலின் (அதுவே முதன்மையான சமயமாம்),—அவை இரண்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும் - (சிவபிரானுற்செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக்கொண்டுணர்க்கும்) அவ்விருவகைநூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியில் அடங்குதலின் (அவையேநூல்களாம்) என்க. (கரு)

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக் கையினு
　　னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்க
டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்
　　றர்க்கமொடுத் தரங்களினுற் சமயஞ்சா தித்து
மிருதிபுரா ணங்கலைகண் மற்று மெல்லா
　　மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
　　சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணுதே.

(இ-ள்.) (நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாதலின்றி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களைநோக்கிக் கீழ்க்கீழ்நூல்கள் மேன்மையுடையனவாம்) சமயம் - (அவற்றுள் ஏனைச்)சமயநூல்களெல்லாம்,—அனைத்தும் உரைக்கையினுன் முதனூல் அருமறை ஆகமம் அளப்பரிதாம் அப்பொருளை - அனைத்துங்கூறுகையால் முதனூலாகிய அரியவேதாகமங்களினது அளவிடற்கரிய உயர்ந்தபொருளை,—அணுக்கள் அரன் அருளால் பின் தனித்தனியே - (முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாத) உயிர்கள் முதல்வன் அருளால் (அவற்றுட் சிலபொருளைப்) பிற்காலத்தே (சமுத்திரகலசநயம்பற்றி) ஆண்டாண்டெடுத்துக்கொண்டு,—தாம் அறிந்த அளவில் - தத்தம் அறிவளவுக் கேற்ப,—தர்க்கமொடு உத்தரங்களினுல் சாதித்துத் தருவர்கள்- பூருவபக்க சித்தாந்தங்களினுற் சாதித்துத் (தொகுத்தும் விரித்துஞ்)

செய்த நூலாதலான் (அவையெல்லாம் பூருவபக்கநூலெனப்படும்),—மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றுமெல்லாம் - (சமயநூலல்லவாகிய) மிருதி புராணம் கலைகள் உபாகமமுதலாயினவெல்லாம்,—மெய்ந்நூலின்வழி (ஆம்) - மெய்ம்மையாகிய அவ்வேதாகமப்பொருளை (உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப்பிறர்க்கு இனிதுவிளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றான்) வழிப்படுத்துச்செய்த (நூலாகலான் அவை வழி) நூலெனப்படும்,—அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - (ஏனைக் காருடம் தக்கிணமுதலிய) ஆகமாங்கங்களும் (சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய) வேதாங்கங்களும் (முறையே அவ்விரண்டையும் உள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவை) சார்புநூலெனப்படும்,—சுருதி சிவாகமம் ஒழியச் சொல்லுவது ஒன்று இல்லை - (இவ்வாறன்றி) வேதாகமங்களின் அடங்காத (பொருளாய் ஒன்றனையெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யு)நூல் ஒன்றுமில்லை,—சொல்லுவார் தமக்கு அறையோ சொல்லொணாதே - (உண்டென்று)சொல்(லிப்பிணங்)கும் பேதைகட்கு உத்தரஞ்சொல்லித் தெருட்டல் இயலாது என்க.

சமுத்திரகலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரரல்லரென்பார், அரனருளாலென்றார்.

பிறநூறிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறுகூறாதொழிந்தார்.

சாதித்துத் தருவர்களென வியையும்.

ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அறை உத்தரம்.

எல்லாமருமறையாகமத்தே காணப்பட்டடங்குதலை இனிது விளக்கியவாறு. ()

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
　　வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க
ளாதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
　　மாரண்நூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா
நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
　　நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
　　றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்.

(இ-ள்.) வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டு ஆதிநூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் (ஏனையோராற் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல்களின் ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும்) முதனூலாகி,—அநாதி அமலன் தருநூல் - அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனாற்றரப்படு நூலாக,—வேறு உரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் - ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—இரண்டுமே நூல் - இவ்விருவகைநூலுமே நூலென்று உயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம் - (அற்றேல் முதல்வனாற்றரப்படுமுதனூலைஒன்றாகவைத்தெண்ணாமல்இங்ஙனம்இருவகைப்படுத்து

எண்ணியது என்னையெனின் அஃதொக்கும்),—உலகர்க்கும் சத்திநிபாத ர்க்கும் நீதியினுன் ஆரணம் சைவம் நிகழ்த்தியது - (முதல்வன் பெருங் கருணையாளனுகலின்) உலகத்தார் உய்தற்பொருட்டும் சத்திநிபாதமுடை யார் உய்தற்பொருட்டும் (திருவுளத்திற்கருதிப் பொருள் பலபடத்தோன் றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறுகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும்பாடி யமும்போல) முறையே வேதமும் சிவாகமமும் செய்யப்பட்டனவாகலா ன்,—பொதுநூல் அருஞ் சிறப்பு நூலாம் - (அவையிரண்டும் முறையா னே) பொதுநூல் அரிய சிறப்புநூலென(ப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமு ம்போல வேறுவைத்தெண்ண)ப்பட்டன,—நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் சைவநூல் - (இங்ங னம்) விரிந்த வேதத்துட்கூறும் (கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமை யாது வேண்டப்பட்டு) எஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபா ய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள குற்றமற்ற பொருள்களையும் வேறெடுத்து க்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,—பிறநூல் திகழ்பூர் வம் - (இதனின்வேறாய வேதத்தின் பூருவபக்கப்பொருளைச்சொல்லும்) ஏனை நூல்களெல்லாம் விளங்குகின்ற பூருவபக்கநூலெனவும்,—சிவாகமங் கள் சித்தாந்தம் ஆகும் - (அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய) சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம் என்க.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையா னும் மகுடாகமமுதலியவற்றுனு மறிக.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வந்நூல்களதியல்பு கூறுமுகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கஙி)

சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செநநமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(இ-ள்.) செநநம் ஒன்றிலே சிவன் தன் திருக் கடைக்கண் சேர்த்தி - சிவபிரான் தனது (காருண்ணியத்தால் ஆசிரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்குச்) சநநமொன்றிலே திருக்கடைநோக்கஞ் சேர்த் தன் முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து - ஞானசாகரத்தின் மூழ்குவித்துச் சிவாநந்த மேலிடச்செய்தும்,—(செநநம் ஒன்றிலே) மலம் கழுவிச் சீவன்முத்தராகவைத்து - அவ்வொரு பிறப்பி ற்றுனே மும்மலவழுக்கை நீக்கிச் சீவன்முத்தராகச்செய்து,—ஆண்டுவரு ம் பிறப்பை அறுத்து - அவ்விடத்தே மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்தும்,— முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ் வைப்பன் என்று - முத்தி முடிபாகிய திரு

வடிமலர்க்கீழ் அடங்கிநிற்கச்செய்வன் என்றும்(கூறுதற்கு வழியாகலான்),—சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவும் - (இத்துணைப்பெருமைத்தாகிய) சித்தாந்தநெறி (வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென) உபமந்நியர் அகத்தியர் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—உலகரெல்லாம் மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றி - உலகத்தாரனைவரும் (அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம்) துரபிமானங்கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும் பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிராந்தி - அப்பாவத்தாற் பெருங்கொடு நரகத்தின் வீழ்வர் ஈதென்னை மயக்கம் என்க.

ஔத்திராதியென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று. பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு; பெரும்பித்தென்பதாம். (௧௬)

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா
 முதன்மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு
மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்று
 மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கு
முறைமையினு லின்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
 முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனல் வினையறுக்குஞ் செய்தி யாலே
 சேருமனுக் கிரகமெலாங் காணுதுநாஞ் சிவற்கே.

(இ-ள்.) எல்லாஞானம் எல்லாமுதன்மை எல்லா அனுக்கிரகம் சிவற்கே நாம் காணுதும் - முற்றுணர்வு முடிவிலாற்றல் பேரருளாகிய மூன்றும் சிவபிரானுக்கே (யுளவென்பது)யாந் தெளிந்தேம் (எங்ஙனமெனின்),—இயம்பு மறைகள் ஆகமங்களினுன் அறிவெல்லாம் தோற்றும் - மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட வேதாகமங்களை அருளிச்செய்த ஏதுவான் முற்றுணர்வு தெளியப்படும்,—மரபின் வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் முறைமையினுல் இன்பத்துன்பம் கொடுத்தலாலே முதன்மையெலாம் அறிந்தும் - அவ்வேதாகமங்களினெறிச் செல்வோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் அம்முறையே சுகதுக்கம் அளித்தலாகிய ஏதுவான் முடிவிலாற்றல் தெளியப்படும்,—முயங்கு இரண்டு போகத் திறமதனுல் வினை அறுக்கும் செய்தியாலே அனுக்கிரகமெலாம் சேரும் - பொருந்திய இன்பத்துன்பநுகர்ச்சிக்கூறுபாட்டால் (அதற்குக் காரணமாகிய) இருவினைகளை நீக்கும் ஏதுவாற் பேரருள் தெளியப்படும்,—இயல்பு உடையான் இறைவன் ஆவான் -(ஆகலான் அங்ஙனம் இம்மூன்றுகுணம்) இயல்பாகவுடைய அம்முதல்வன் (செநநமொன்றிலே திருக்கடைக்கண்சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம் பொழிதற்கும் அச்செநநமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன் முத்தராகவைத்தாண்டு வரும்பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும்) வல்லவனுவான் என்க.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பல சனனங்களிலு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒருசனனத்திலேதானே யங்ஙனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி யவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இதற்குப் பிறவெல்லாம் ஒரியைபின்றுதன்மேலுங் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப.

இவையிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற் சிறப்புக்கூறப்பட்டது. ()

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்
தாதமார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரனை யடையு
நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக
நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதுஞ் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமா
முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி
முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர்.

(இ-ள்.) சங்கரனை அடையும் நன் மார்க்கம் - (அங்ஙனம் சைவத்திறத்தடைந்தார்) சிவபிரான் றிருவடியைச் சேர்தற்குரிய நன்மையாகிய நெறி,—தாதமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்றும் நால்- தாசநெறியென்றும் நன்மையாகிய புத்திரநெறியென்றும் தோழநெறியென்றும் நன்னெறியென்றும் நான்குவகைப்படுதலின்,— அவைதாம் நற்சரியை கிரியா யோகம் ஞானமென நவிற்றுவதும் செய்வர் - அவையே சிவசரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்றுபெயர் வழங்குவர்,—சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று சதுர்விதமாம் - அந் நன்மையாகிய நெறிகட்குப்பயன் (முறையே) சிவசாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென நான்குவகைப்படும்,—மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - (அவற்றுள்) சிவசரியை முதலியவற்றான் எய்தும் சிவசாலோகமுதலிய மூன்றனைப் பதமுத்தி(யாகிய அபரமுத்தி)யெனக்கூறுவர்,—முன் ஞான மார்க்கத்தால் எய்தும் முத்தி முடிவென்பர் - முதன்மையாகிய ஞானவழியான் எய்தும் சிவசாயுச்சியத்தைப் பரமுத்தியெனக்கூறுவர் என்க.

சாலோக்கியமுதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்களுன்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றுணறிக.

இதனுனே சைவத்திறத்தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியைமுதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்
றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதிறு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(இ-ள்.) தாதமார்க்கம் சாற்றில் - (அந்நான்கனுள்ளே) தாசநெறியைப் பேசுமிடத்து,—சங்கரன்றன் கோயிற்றலம் அலகு இட்டு - சிவபிரா

னுடைய திருக்கோயிலின்மாட்டுத் திருவலகிட்டு,—இலகு திருமெழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்கும்படி திருமெழுக்கிட்டு,—தீது இல் திருவிளக்கு இட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம்பொருந்திய திருவிளக்கிட்டு,—திருநந்தவனமும் செய்து - அழகிய நந்தனவனங்கள் வைத்து,—போதுகளும் கொய்து- திருப்பள்ளித்தாமங்கள் எடுத்து,—பூந்தார் மாலை கண்ணி புனிதற்குப் பல சமைத்து - பொலிவாகிய மலரான் இயன்றமாலை (இண்டைமுதலிய)கண்ணிகள் சிவபிரான்றிருமேனியிற் பொலிவுறும்வண்ணம் பலவாக அமைத்து,—புகழ்ந்து பாடி - முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாகிய சீர்த்தியினை வாயாரவாழ்த்தி,—திருவேடங் கண்டால் அடியேன் செய்வது யாது பணியீர் என்று பணிந்து அவர்தம் பணியும் இயற்றுவது - சிவனடியார் திருவேடத்தைக் கண்ணுற்றவளவில் அடியேனுற்செய்யத்தக்க குற்றேவல் யாது அதனை யருளவேண்டு மென்று வணங்கி அவர் அருளிச்செய்யும் பணிவிடையுஞ்செய்வதாம்,—இச்சரியை செய்வோர் - (புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியைநோக்கி வழிபடுதலாகிய) இச்சரியையினை அநுட்டித்தோர்,—ஈசன் உலகு இருப்பர் - சிவசாலோகமாகிய பதமுத்தியைப்பெறுவர் என்க. (கசுகூ)

புத்திரமார்க் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது
புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானுஞ்
சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினு லருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
பரிவினெடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்க
ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் காலே.

(இ-ள்.) புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திர நெறியைச் சொல்லுமிடத்து,—புதியவிரைப் போது புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதல் கொண்டு - புதிதாகிய வாசனையுடைய மலர்கள் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலிய (பூசோபகரணங்களெல்லாந் தேடி அமைத்துக்) கொண்டு,—ஐந்து சுத்தி செய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமானும் சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்து - பஞ்ச சுத்திகள் பண்ணி (ச் சிவாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே முறையே) ஆசனமிட்டு மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து மூர்த்திமானுகிய பரஞ்சோதியைப் பாவனைசெய்து ஆவாகித்து,— சுத்த பத்தியினுல் அருச்சித்து - நிருமலமாகிய மெய்யன்பினுல் அருச்சனைசெய்து,—பரிவினெடுங் பரவிப் போற்றி - விருப்பத்தொடு துதித்து வழிபாடியற்றி,—நித்தலும் எரியில் வரு காரியமும் பண்ணி - நித்தியாக்கினி காரியமுஞ் செய்து (முடிப்பதாம்),—நினையும் காலே இக்கிரியையினை இயற்றுவோர்கள் - நினையுமிடத்து (ப் புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதலாகிய) இக்கிரியையினை அனுட்டித்தோர்,—நின்மலன்றன் அருகு இருப்பர் - சிவசாமீபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க. (உ0)

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்க
ளகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல் முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைக
ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று
முழத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.

(இ-ள்.) சகமார்க்கம் உழத்தல் - தோழநெறிப் பயிற்சியாவது,—இரண்டும் தடுத்து - (உச்சுவாசம் நிச்சுவாசம்) இரண்டையும் அடக்கி,—வளி சலிப்பு அற்று - (சுழுமுனைமார்க்கத்திலே) பிராணவாயுவைச் சலனமற நிறுத்தி,—புலன் ஒடுக்கி - விடயங்களின் வழி (மனத்தைச் செல்லவொட்டாது) மீட்டு,—முச்சதுரமுதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து-முக்கோணம் சதுரமுதலிய (வடிவினவாகியமூலாதாரம் சுவாதிட்டானமாதிய) ஆறாதாரங்களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரமத்தை உணர்ந்து,—அவற்றின் அரும் பொருள்கள் உணர்ந்து - அவ்வாதாரங்களின் அரிய அதிதேவதைகளைத் தியானித்து (அவ்வாறாதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய் நிற்கு முறைமையை நோக்கி),—அங்கு அணைந்துபோய் மேல் ஏறி-மூலாதாரந்தொடங்கி (விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளை) ப் பொருந்தி மேலாகிய (பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன்) சென்றணைந்து,—அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது - (அப்பிரமரந்திரத்தின் கண்ணதாகிய தாமரை முகையை) அலர்வித்து (அதன் கேசராக்கிரத்துள்ள) சந்திரமண்டலத்தை (மூலாக்கினியினால் இளகப்பண்ணி) அவ்வழித்தாக ஒழுகும் அமிர்தத்தை,—உடலம் முட்டத் தேக்கி - தேகமுழுவதும் நிரப்பி,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக - பூரணப்பிரகாசத்தைத் தியானித்தன் முதலிய(வாம்),—வினைகள் உக மார்க்க அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழந்தவர் - வினைகள் கெடுதற்குரிய வழியாகிய (இயமநியமமுதலிய) இவ்வட்டாங்க யோகமென்னும் (அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதல்) முற்றும் அநுட்டித்தோர்,—சிவன்றன் உருவத்தைப் பெறுவர் - சிவசாரூபமாகிய பதமுத்தியைப்பெறுவர் என்க.

சகமார்க்கமுழத்தலென வினைமுடிக்க.
இவ்வியோக முழந்தவரென எடுத்துக்கொண்டொைக்க. (உச)

748 சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்க ளாம்பலவு முணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கம் - நன்னெறியாவது,—சகலகலை புராணம் வேதம் சாத்திரங்கள் சமயங்கள்தாம் பலவும் உணர்ந்து - எல்லாக் கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதசிவாகமங்களினுள்ள கருமகாண்டங்களும் (ஏனை) நூல்களும் (மற்றச்) சமயசாத்திரங்கள் பலவும் ஆராய்ந்து,—பல்மார்க்கப் பொருள் பலவும் கீழாக (க் கழித்து) - பலவழிப்படுகின்ற பொருள் முழுவதும் கீழெனக்கண்டு கழித்து,—மேலாம் பதி பசு பாசம் தெரித்து - மேலாய பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளையும் (தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்து உணர்த்தி,—பரசிவனைக்காட்டும் நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - (அம்மூன்றனுட்) பதிப்பொருள் (ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாதல்) இனிதுவிளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை (ஓதல் கேட்டல்களுடன்) சிந்தித்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி - (புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கு மேலாய்) ஞாதிருஞானஞேயமாகிய பகுப்பின்றி அத்துவிதமாய் இயைந்த (அகண்டாகாரநித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற) சிவபிரான்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடாகும்,—ஞானப் பெருமையுடையோர்-(இம்) மகிமைபொருந்திய ஞானத்தினை அநுட்டித்தோர்,—சிவனைப் பெறுவர் காணே - சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

அவ்வழிபாடிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ் சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாதலினிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின் மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞான நூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் தூலாருந்ததிநியாயம்பற்றி இங்ஙன மிருபகுதிப்பட நிகழுமென்ப தாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமா யியைதல்.

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்.

சன்மார்க்கமாவதுணர்ந்து கழித்து நாடியுடனும் பெற்றியென வினைமுடிபு செய்க.

மேல் இச்சரியை இக்கிரியை யென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப் பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியைமுதலிய நான்கிற்குமிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உஉ)

ஞானநூ றனையோத லோது வித்த
 னற்பொருளைக் கேட்பித்த றான்கேட்ட னன்று
வினமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த லைந்து
 மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின்ஞான பூசை
யூனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
 மொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவது போக
மானவையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
 யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் - (சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே) ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய (கன்மமுதல் ஞானமீறாகிய வேள்வி ஐந்தனுள்),—ஊனம் இலாக்கன்மங்கள் தபம் செபங்கள் தியானம் இவை போகம் ஊட்டுவது ஆனவையான்-குறைவில்லாத கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி யென்னு முன்னைய நான்கும் போகத்தை ஊட்டுவனவாகலின்,—ஞானநூல்தனை ஓதல் - (நூலின்கண் அதிகார முடையராயினர்) ஞானநூலைத் தாமோதுதலும்,—ஓதுவித்தல் - (அந்நூலைப்) பிறர்க்கோது வித்தலும்,—நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் - நன்மையாகிய அந்நூற்பொருளை (த் தமது மதிநுட்பத்தால் உணர்ந்து) பிறர்க்குரைத்தலும்,—நன்றாத் தான் கேட்டல் - (ஆசிரியனைவழிபட்டு அந்நூற்பொருளைத்) தாஞ்செவ்விதாகக் கேட்டலும்,—ஈனம் இலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை - குறைவில்லாத அப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய ஐவகைப்பட்ட அழகிய ஞானவேள்வி யொன்றுமே,—இறைவன் அடி அடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவதாம் (ஆதலால்),—வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - அவ்வீடுபேற்றை அடைய உணர்ந்தோர் எல்லாரும்,—மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் - (அங்ஙனம் ஐவகையான்) மேம்பட்ட ஞான வேள்வியினாலே சிவபிரானை நோக்கி வேட்கற்பாலர் என்க.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானாகற்பாலனவாய ஏனையைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென் றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

நற்பொருளைத் தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்க ணதிகாரமுடையராயினர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெற்றாம்.

கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பானு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற் பயத்ததாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று. அற்றாகலினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப் பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க. (உரு)

கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளித னிட்டை
 கிளத்தலென வீரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்கண்
 மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்

கீட்டியபுண் ணியநாத ராகி யின்ப
மினிதுநுகர்ந் தரனருளா லிந்தப் பார்மே
னாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்
ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன் றாளே.

(இ-ள்.) கிளக்கில் ஞானம் - மேற்கூறிய (ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மை ஞானம் நிகழாமையின்) உண்மை ஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை கிளத்தலென ஈரிரண்டேயாம் - (ஏனை) க்கேட்டல் சிந்தித்தல்களும் (சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த்) தெளிதலும் (தெளிந்தவாறே அதன்பின்) நிட்டைகூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம்,—நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை அடைந்திடுவர் - (இம்முறையேவந்து) நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத்தலைப்படுவர்,—மேவாது தப்பினவர்-(இந்நான்கினுள்)மேவுதலின்றி (த் தீக்கையில் அத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று) தப்பினவர்,—மேலாய பதங்கட்கு ஈட்டிய புண்ணியநாதராகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து - மேலாய பதமுத்திகட்கீட்டப்பட்ட புண்ணியத்தலைவராய் (ஆண்டுவைகி) இன்பத்தினை நன்கு பெற அநுபவித்து,—அரன் அருளால் இந்தப் பார்மேல் நாட்டிய நற்குலத்தினில்வந்து அவதரித்து - முதல்வனுணையான் (அவைகளினின்று நீங்கி) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே உயர்ந்த நற்குலத்திற்றோன்றிய துணையானே,—குருவான் ஞான நிட்டை அடைந்து நாதன் தாள் அடைவர் - ஆசிரியன் (மாட்டுக் கேட்டல் முதலியநெறி) யால் ஞான நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர் என்க.

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றோர்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனையின்றியமையாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப்பார்மே னாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்தென்ற துணையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக்கொள்க, சரியைமுதலியவற்றி னின்றோரும் அங்குநாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளேயென வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்.

இனி மேவாதுதப்பினவ ரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரொன்றுரைப்பாருமுளர்; கேட்டபின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் நூல் வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றினின்றோர் சுத்த தத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றி னின்றோரோடொப்ப வைத்து அங்ஙனமுரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைபுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப்பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன் வேறுபாடுமுணர்த்தியவாறு. (உச)

தானமியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்
சாந்திவிர தங்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ
ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ
ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ

ஞனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா
மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா தொழியினுற்ப வித்து
ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை யங்கு
நாதனை முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றுளே.

(இ-ள்.) தானம் - தானங்கள்கொடுத்தலும்,—யாகம் - வேள்விகள் வேட்டலும்,—தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்கள் ஆடலும்,—ஆச்சிரமம் - தத்தநிலைகளிற் றவறாதுநிற்றலும்,—தவங்கள் - தபசுகள்புரிதலும்,—சாந்தி - பிராயச்சித்தங்கள்பண்ணலும்,—விரதம் - விரதங்கள்காத்தலும்,—கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கர்மயோகங்கள் இயற்றலுமாகிய இவைகளை அநுட்டித்தோர்,—ஈனம் இலாச் சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பு அளவில மீள்வர் - (இன்ப) மிக்குடைய துறக்கவுலகத்தினைப் பொருந்தி(ப் போகங்களை நுகர்ந்து) விரைந்து மீளுவராகலின் (மேலே மேலேபோயு மீளுதற்கேதுவாகிய அப்பசு புண்ணியம் போலன்றி),—ஈசன் சரியை கிரியா யோகினின் நின்றோர் - முதல்வன் (விதித்த மேம்பட்ட) சரியை கிரியா யோகங்களாகியசிவபுண்ணியங்களை(விதிவழி) அநுட்டித்தோரும்,—ஊனம் இலா முத்திபதம் பெற்று - (உண்மைஞானமேவாது தப்பினவரோடொப்பத்தத்தமக்குரிய) நிருமலமாகியபதமுத்திகளி (னெடுங்காலம்) வைகி,—உலகமெல்லாம் ஒடுங்கும்போது அரன் முன் நிலாது ஒழியின் - பிரபஞ்சமுழுதுஞ் சங்காரப்படும்பொழுது முதல்வன் முன்னின்றருளானாகில்,—உற்பவித்து ஞானநெறி அடைந்தே சிவனை அடைவர் - (மீட்டுஞ்) சநநத்தை யுற்று(முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் குருவருளான்) ஞாநநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்,—அங்கு நாதன் முன்னிற்கின் நற்றுளே நணுகுவர் - (அங்ஙனஞ் சாலோக முதலிய பதமுத்தி பெற்றோரும்) ஆண்டு முதல்வன் அருளப்பெறிற் றிருவடியிற் கலப்பர் என்க.

இச்செய்யுள் சரியைமுதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையே போலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று. (உரு)

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந்
திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து
பவமாயக் கடலினழுந் தாதவகை யெடுத்துப்
பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
சரியைகிரி யாயோகந் தன்னினுஞ்சா ரமே
நவமாகுந் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
நாதனடிக் கமலங்க ளணுகுவிக்குந் தானே.

(இ-ள்.) சிவஞானச் செயலுடையோர் கையின் தானம் திலம் அளவே செய்திடினும் - (விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்றோர்)சிவஞானிகள் கையின் கண்ணே தானஞ்செய்தளித்தபொருள் சிறிதேயாயினும்,—நிலம் மலை போல் திகழ்ந்து - நிலமும் மலையும்போல மிக்கோங்குதலான் (அத்தானம் அப்பத்தருக்கு),—பரபோகம் துய்ப்பித்து - மேலாகிய (சிவசாலோகாதி பதங்களை ஒருதலையாகநண்ணி ஆண்டுள்ளவாகிய) இன்பங்களை அநுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக் கடலின் அழுந்தாதவகை எடுத்து - சநநமரண

வஞ்சக்கடலின்கண் அமிழ்ந்தாவண்ணம் எடுத்து,—பாசத்தை அறுக்க - பாசத்தினை நீக்க,—தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றின் சாரப்பண்ணி - தவஞ் செய்தற்குரிய (உயர்ந்தகுலத்தில்) ஒரு பிறவியை அடையச்செய்து,—சரியை கிரியா யோகந்தன்னினும் சாராமே - சரியைகிரியாயோகங்கள்(ஏனோர்க்குப் போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமின்றி) எளிதிற்கைகூடி முற்றுப்பெறச்செய்து,—நவம் ஆகும் தத்துவஞானத்தை நல்கியே நாதன் அடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தான் - (முடிவின்கண்ணே) புதுமையாகிய உண்மை ஞானநெறியைத் தலைப்படுத்தியே முதல்வனது செங்கமலமலர் போலுந் திருவடியாகிய வீட்டினை எய்துவிக்கும் என்க.

பத்திநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றிஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியை கிரியாயோகந் தன்னினுஞ் சாராமே யென்றாராகலின், சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வரெனா மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணாமை யறிக.

இவைநான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்து முகத்தானே, எந்நெறியி னின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது. (உசு)

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு
மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா
லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா
னனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ
லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு
மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.

(இ-ள்.) ஞானத்தாலே வீடென்று - (மேற்கூறியவாற்றால் ஏனைய வெல்லாம் ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும்) ஞானம் ஒன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரணமென்று,—நான்மறைகள் புராணம் நல்ல ஆகமம் சொல்ல - நான்கு வேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இருபத்தெட்டுச்சிவாகமங்களுமாகிய பிரமாணநூல்களெல்லாந் துணிந்துகூறுவதாகவும்,—அல்லவாமென்னும் ஊனத்தார் என்கடவர் - அவற்றோடு பிணங்கி (வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும் ஐவகைவேள்வி முதலிய கன்மங்களே அமையும் பத்திநெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு) பிதற்றும் பேதை நீரார் (ஒருவாற்றானுந்) தெருட்டற்பாலர் அல்லரெனவும்,— அஞ்ஞானத்தால் பந்தம் உறுவது தான் - (ஞானமல்லாதன வெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின்) அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலே (அன்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்),—அது அலர் கதிர்முன் இருள்போல் உயர்மெய்ஞ்ஞானந்தான் ஆனத்தால் போவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிக

ளெல்லாம் விரிந்த ஒளிமுன் இருள்போல மேம்பட்ட உண்மைஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும்,—அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறும் முத்தி ஆகும் - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகள் ஒழியவே (அவற்றானாகிய) பந்தம் நீங்கும் (அதுநீங்கவே) முத்திநிலை கைகூடு மாகலான் (ஞானம் ஒன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரண மெனவும்),—ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம் - (ஞானத்துள்ளும்) தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்க ளாகலான் (அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின்),—இறைவன் அடிஞானமே ஞானமென்பர் - (அவற்றின்வேறாய) முதல்வன் திருவடி ஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் (அந்நூல்களின் உண்மையுணர்ந்தோர்) என்க.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனாலென்க. ஆனவென்பதனுளகரமும் அதனாலென்பதனுளன் சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன,* "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல. ஆதல் உண்டாதல்.

இதனானே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற்கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார். (உஎ)

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோ
லாரியனு மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்
தூரியனுஞ் சிவன்றோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்று
நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும்.

(இ-ள்.) தோன்றியிடச் செய்யசுடர் - (தனது கிரணத்தோடுந்) தோன்றுஞ் செம்மையாய ஞாயிற்றின் (சந்நிதி மாத்திரையானே),—சூரியகாந்தக் கல்லின் இடத்தே சோதி (நிகழ்ந்து) தோன்றுமாபோல் - சூரியகாந்தக்கல்லின் கண்ணே நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல,—அருளான் வந்துதோன்ற ஆரியனும் ஆசான் - கேட்பித்தலோடும் வந்து தோன்றும் மேம்பட்ட ஞானாசிரியன் (சந்நிதிமாத்திரையானே),—ஆன்மாவின் அடிஞானம் (நிகழ்ந்து) தோன்றும் - மாணாக்கன் மாட்டு (மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் என்றவற்றுள்) முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன்றும்,—தோன்றத் தூரியனும் சிவன் (முன்னிகழ்ந்து)

* திருக்குறள், சுற்றந்தழால். செ - ச.

தோன்றும் - (அது) தோன்றவே முதல்வனாகிய பதியும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—(தன்னுள்ளே) தானும் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பதியினுள்ளே பசுவும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,— தன்னுள்ளே தொல் உலகமெல்லாம் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பசுவினுள்ளே பழைய பிரபஞ்சவடிவாகிய பாசமும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—நேரியனாய் உயிர்க்கு உயிராய் (நின்றநிலை) - (இறைவன் அணுவோரண்டமாம்படி) நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராய் நின்றநிலையும்,—பரியனுமாய் எங்கும் நின்ற நிலையெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து தோன்றும் - (அண்டமோரணுவாம்படி) பரியனுமாகலால் யாண்டும் நின்ற (பூரண) நிலையுமாகிய வெல்லாம் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும் என்க.

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது; *"தூங்குகையானோங்குநடைய" என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலை யுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்கும்வழி ஆசிரியன்ஞானமே மாணாக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத் தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணி பென்க.

அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாகலால் எங்குநிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றநிலை யென்றார்.

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக; முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத்தோற்றம்.

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழுமனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உ௮)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
புக்கநுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றபநியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனே
டொக்கவுறைந் திவரவனை யவனிவரா விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்றேற்ற மொன்றுமே காண்பர்.

(இ-ள்.) மிக்கது ஒரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதம் மேவுதலும் - பக்குவமுதிர்ச்சியான் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவிய விடத்தே (அவர்க்கு),— ஞானம் விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு (மந்தமாதலின்றி) முதிர்ந்து (முறுகவிளையும்),—ஓர் குருவின் அருளால் புக்கு - (அப்பொழுது) தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின்முத்தாருள் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்க (ப்பெறும் அந்நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கி) நுழைந்து,—அநுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்கள் - (முன்னொடுபின் மலைவற ஏதுதிருட்டாந்த முதலியவற்றாற்)சிந்தித்து நிட்டை(கூடுதற்கண்) வேட்கை மிக்குடையராகப்பெற்றார்,—பூதலத்தின் தக்க பிரியாப்பிரியம்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல். சூ - கரு.

இன்றி - இவ்வுலகின்கண்ணே தக்க விருப்பு வெறுப்பின்றி(ச் சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு),—ஓட்டில் தபநியத்தில் சமபுத்திபண்ணி - ஓடுஞ்செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவதாய் (மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றி),—புகழ் சீவன் முத்தராகி - புகழத்தக்க சீவன்முத்தரோடொத்து,—அவன் இவரை இவர் அவனே விடாதே உடந்தையாய்ச்சங்கரனோடு ஒக்க உறைந்து - பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் (ஞாயிற்றினொளியும் கண்ணொளியும்போல்) அத்துவிதமாய் (த்தாஞ்) சிவத்தோடுகூட நிற்றலான்,—சிவன் தோற்றம் ஒன்றுமே காண்பர் - (ஆண்டுத்தாமுளராதல் அறியப்பெறாது) சிவத்தோற்ற மொன்றுமே காணப்பெற்று (நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்னும் இரண்டற்கும் இடைநிலத்தே) நிற்பர் என்க.

மிக்கதொருபக்குவத்தின்மிகுசத்திநிபாதமேவுதலுஞானம்விளைந்தெனவே, அஃதங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றியஃகி நிகழு மென்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைந்தெனத் திரிந்தது.

ஓர்குருவெனப் பொதுப்படக்கூறினர், ஒருசாலை மாணக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு.

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள்குறித்து நின்றது; * "ஆள்வாரிலி மாடாவேனோ" என்றாற்போல. உடந்தையா யுறைந்து காண்பரொன்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்த தென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித்தோன்றுமென்ற கடனதென் என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இதனானே சிந்தித்தலாமாறுமதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உக)

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
யறிவுதனை யருளினா னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற்
பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.

(இ-ள்.) அருளினான் அறியாமை அறிவு அகற்றி - ஆசிரியன் திருவருளால் அறியாமையும் அறிதலுமாகிய இருவகைப் பாசங்களு நீங்கி,—அறிவினுள்ளே அறிவுதனை அறியாதே அறிந்து - தம்மறிவின் கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறைமையிற் கேட்டு,—குறியாதே குறித்து - சிந்திக்கு முறைமையிற் சிந்தித்து,—குழைந்து அந்தக் கரணங்களோடும் கூடாதே வாடாதே இருப்பையாயின் - (பின்பு) அன்பு செய்து அந்தக்கரணங்களிற் சேராது அடங்கிநிற்கப் பெறுவாரானல் (தமக்கு),—பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றி - பிரிதலில்லாத முதல்வன் இயல்பு (கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப்) பேதமாய்த்தோன்றி,—பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி - (சிந்தித்தற்காலத்து) உலகபேதம்

* திருவாசகம், கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம். செ - ஏ.

அனைத்தினுங் (கலப்புப்பற்றி) அபேதமாய்த் தோன்றி,—இவையெல்லாம் அல்லவாகி - (தெளிந்தபின்) இவ்விரண்டு மன்றி,—நெறியாலே என்றும் நின்றே நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவன் - (நேரியனும் பரியனுமாயதோர்) முறைமைபற்றி எஞ்ஞான்றும் (எவற்றினும் ஒற்றித்து) நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் (வேறு) தோன்றும் என்க.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக.

தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு மேற்கூறிப் போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினார்.

கூடாதே வாடாதேயென ஈண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல்சிந்தித்தல்களினோரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்றாகலினன்றே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப் பெறாதாயிற்றென்பது.

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார்.

இதனானே தெளிதலாமாறு மதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (கூo)

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் தூக்கும்
    புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தி னாலே
நண்ணியஞா னத்தினா லிரண்டினையு மறுத்து
    ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணா னாகி
யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றா
    னெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்துகாயங்
    கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்.

(இ-ள்.) கீழ்நூக்கும் பாவம் மேல்நோக்குவிக்கும் புண்ணியம்-(வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து ஏகதேசப்பட்டுக்) கீழேசென்று துன்பத்தை நுகர்தற்குக்காரணமாகிய பாவமும் மேலேசென்று இன்பத்தைநுகர்தற்குக்காரணமாகிய புண்ணியமும் (தளையேயாகலின்),—இரண்டினையும்-(அவ்வினைத்தளை)இரண்டனையும்,—புண்ணியனைப்பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணிய ஞானத்தினால் அறுத்து - சிவபிரானை அருச்சித்தலென்னும் ஞானநூல் ஓதன்முதற சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய்நிகழ்ந்த தெளிதலுணர்(வெனப்படும் அரத்)தான் அறுத்து,—ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணானாகி - (காரணமின்மையிற் காரியமாகிய)பூமி நரக சொர்க்கங்களிற் செல்லுத (லாகிய ஏகதேசச் செலவும்) இன்றாயொழிந்தாராகி,—இவன்றான் கண்ணுதறன் நிறைவதனில் கலந்து-(அஃதொழியவே)அவர் (கரணங்களின் வயத்தராதலின்றிமேல் அங்ஙனந்தோன்றிய) இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறு எங்கு எழில் என் எமக்கென்று குறைவு இன்றி,—ஞாயிறு எவ்விடத்தெழினும் அதனாலே தமக்காவதோர் பயனின்மை தெரிந்தவராய்(ஒருவாற்றானுங்)குறைவின்மையை அடைந்து,—எண்ணும் இகலோகத்தே முத்தி பெறும் - (இவ்விதமாகக்) கருதும் இம்மையே சீவன்முத்தராகி,—காயம் கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருது அரன் போல் நிற்பன் - (மாசினீங்கியவழி ஆடையினது வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல இங்குளிவாங்குங்கலம்போலுழல்வதாகியு) இவ்

வுடம்பு நீங்கப்பெறும் (பரமுத்தி) நிலையிற் (றமது வியாபக) மெங்கணும் (அறிவுவிளங்கப்பெற்றுக்) கருதுகின்ற முதல்வனோடொத்துநிற்பர் என்க.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மமாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதறனிறைவதனிற் கலத்தற்கணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன விவையென்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுதறனிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டையேகதேசவுணர்வு நீர்ந்து போதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய வுற்பாத முத லியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிறெ மக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது. *"தனக்குவமையில்லாதான் றாள் சேர்ந்தார்க் கல்லான் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது" என வெதிர்மறைமுகத்தாற் கூறி யது மிதுபற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறுமிவனென வியையும்.

இதனானே நிட்டையாமாறுமதன் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௩௧)

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
கோலமிலை புலனில்லை காரண மில்லை
குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

(இ-ள்.) ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தின்கண் ஞானநிட்டையினையுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமை இலை-நன்மைதீமைகளாகிய இருவினைகளும் இல்லை,—ஒன்று நாடுவது இல்லை - (வினைகளைச் செய்தாராயினும்)ஒருபலத்தை நாடுவதும் இல்லை,—சீலம் இலை - சமயாசாரங்கள் அனுட்டிக்கவேண்டுவதும் இல்லை,—தவம் இல்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதும் இல்லை,—விரதமொடு ஆச்சிரமச்செயல் இல்லை-விரதானுட்டானங்களும் ஆச்சிரமதருமங்களும் அனுட்டிக்க வேண்டுவதும் இல்லை,—தியானம் இலை - தியான பாவனைகள் செய்ய வேண்டுவதும் இல்லை,—சித்தமலம் இல்லை - சித்தசலனமும் இல்லை,—கோலம் இலை - சமயத்துக்கேற்றவேடங்கள் தரிக்கவேண்டுவதும் இல்லை,—புலன் இல்லை- விடயங்களைவிடுதல் பற்றுதல்வேண்டுமென்றநியமும் இல்லை,—காரணம் இல்லை- அந்தக்கரணங்களை அடக்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குணம் இல்லை - தாமத இராசதகுணங்களை அடக்கிச் சத்துவகுணச்செய்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை,—குறி இல்லை - ஒருகுறியின்கண்ணே நிற்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குலமும் இல்லை - குலதன்மத்திலே ஒழுகவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணம் மருவி - பாலர் போல (அறவொழிதலும்) உன்மத்தர் போல(ஒருகாற்செய் தொருகாலொழிதலும்) பேய்பிடியுண்டவர்போல(ச் செயலிழப்பினின்று

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து. செ - எ.

செய்தலுமாகிய) குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினொடு ஆடல் இவை பயின்றிடினும் பயில்வர் - (பரமாநந்தமேலீட்டாற்) பாடல் ஆடல்களாகிய தொழில்களைச் செய்திடினுஞ் செய்வர் என்க.

பாலர்குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர்குணம் ஒருகாற் செய்தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்குமுவமையாயின;இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயின வென்பாருமுளர்; இச்செய்யுளினெடுத்துக்கொண்ட பொருளோடியைபின்மையானும், *"பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலெனவு - முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந்-தானேதவிராதானல்" எனப் பிறண்டுந் தவிர்தன்மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக்காட்டியவாற்றானும்; அஃதீண்டைக்கேலாமை யறிக.

பாடலினொடாடலிவைபயிறல் பரமானந்தமேலீடு நோக்கிநிகழ்வதென்க. (௩௨)

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்க ளின்றிச்
செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல்படு மனமின்றி யுலாவ னிற்ற
லுறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்
மாசதனிற் றூய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தி
னாசையினின் வெறுப்பினிவை யல்லாது மெல்லா
மடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை யகலார்.

(இ-ள்.) ஞானிகடாம் - சிவஞானிகளாவார்,—தேசம் இடம் காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி ஒன்று செய்வதுபோல் செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - ஓர்தேயம் ஓரிடம் ஒருகாலம் ஒருதிக்கு ஓராசன முதலிய வின்றி (ச் செய்தற்கெளிய) ஒரு தொழில் செய்வதுபோற் செய்தற்கரிய செயல்களைச்செய்து,—உலாவல் நிற்றல் - உலாவுதல் நிற்றல்களையும்,—உறக்கம் உணர்வு - உறங்குதல் விழித்தல்களையும்,—உண்டி பட்டினி - உண்ணுதல் உண்ணாமைகளையும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருத்தல் கிடத்தல்களையும்,—மாசதனின் தூய்மையினின்—மாசுடைமை தூய்மையுடைமைகளையும்,—வறுமை வாழ்வின்-நல்குர்வு செல்வங்களையும்,—வருத்தத்தின் திருத்தத்தின் - துன்ப வின்பங்களையும்,—மைதுனத்தின் சினத்தின் - புணர்ச்சி கோபங்களையும்,—ஆசையினின் வெறுப்பின் - விருப்பு வெறுப்புக்களையும்,—இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந்தாலும் - இவையன்றி (விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில்) பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கு ஊசல்படு மனம் இன்றி அரன் அடியை அகலார் - அவ்விடத்தே (அவைபற்றி அவர்) சிறிதும் விகாரமுறுதலின்றி முதல்வன் றிருவடியை விட்டு நீங்குவாரல்லர் (உண்மை யானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல்வேறாகலான்) என்க.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றியென்றார்.

இன்றிச்செய்வதெனவும் அடைந்தாலுமூசல்படு மனமின்றியெனவு மியையும்.

அடைந்தாலுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; "உவரி தோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலைதீஞ்சுவையுப்பிற் சிவணுதாங்கு" என்றாற்போல.

* சங்கற்பநிராகரணம். செ. உ.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவினோர்களதாசாரங்கூறப்பட்டது.()

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லா மீச
 னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற
வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி
 யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினா லறிந்து
மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே
 மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனிற் றுரியா தீதந்
 தோன்றமுயல் சிவானுபவஞ் சுவானுபூ திகமாம்.

(இ-ள்.) இந்நிலைதான் இல்லையேல் - இங்ஙனங் கூறிய முறையானே அகம்புறமென்றுமல் எங்கணும் ஏக நிலையாய்க்கண்டு இறைநிறைவில் அழுந்துவதாய நிட்டைமேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப் படவருமாயின்,—ஈசன் எல்லா இடத்தினினும் எல்லாம் ஈசன் இடத்தினினும் நின்ற அந்நிலையை அறிந்து - (அதனைக்காணும்பொழுதே) இறைவன் அதற்குள்ளாயும் புறமாயும் நிற்கு நிலைமையும் உடன்கண்டு,—அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி - (அவ்வாறு அண்டத்தினிற்கு நிலை அறிதல் அரிதாயின்) மனாதிகள் அடக்கி,—குருவின் அருளினால் நின்று அறிவது ஒரு குறி அறிந்து - குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையுள் ஒன்றின் வைத்தறிந்து,—அவன்றனாலே மன்னுசிவன் றனை அடைந்து - அது வாயிலாகப் புகுந்தாதல் நிலைபெற்ற (அவ்) வியல்பைத்தலைப்பட்டறிந்து,—மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாக - ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப்பேணி,—துன்னியசாக்கிரமதனின் - (இவ்வாறு) கருவிகளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்றானே,—துரியாதீதம் தோன்ற முயல் - (கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும்) நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வீர்,—சிவானுபவம் சுவானுபூதிகமாம் - (அங்ஙனமுயன்றால்) சிவானுபவத்தைத் தமதாகக்கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறலாம் என்க.

அந்நிலையையறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவும், அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற் கேதுவாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவுமுணர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்.

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முயலென்பது முன்னிலையேவல்.

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமென்புழித் தொக்குநின்ற வாறுவது முறையே செயப்படுபொருண்மைக்கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்றாற்போல.

இதனானே அந்நிட்டைமேவப்பெறாதார்க்கு அதுபெறுமுபாயங் கூறப்பட்டது.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
 சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின்
 பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றே

வாக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ
டனுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றாலு
நுழைவர்பிறப் பினின்வினைக ணுங்கி டாவே.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - (இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய) சாக்கிரத்தினின்றுகொண்டுதானே (கரணங்கடந்த) அதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகில் சருவசங்கநிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள் - இவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளினீங்கி (நிட்டைமேவினரோடொப்ப) ச் சிறந்தாரேயாவர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வது என் - இவர்கள் (முந்பிறவியிற் செய்த) சிவபுண்ணியப் பேற்றைச் சொல்ல வொண்ணுமையின்,—இம்மையிலே உயிரின் பற்று அறுத்துப் பரத்தை அடை பராவு சிவர் அன்றே-இம்மைக்கண் உயிர்ப்பற்று நீங்கிச் சிவத்தைப்பொருந்தி (இரண்டற நிற்கையாற்) சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயாவர்,—அவர்கள் ஆக்கு முடி கவித்து அரசு ஆண்டு அரிவையரோடு அனுபவித்து அங்கு இருந்திடினும் - அவ்வுண்மை யறிந்தார் ஆக்கப்பட்ட முடியினையணிந்து அரசாட்சி செய்து அரிவையரோடின்புற்றிருந்திடினும்,—அகப்பற்று அற்று இருப்பர் - அகப்பற்று நீங்கினவரே யாவர் (ஆகலின் உண்டுடுத்துப் பூசிமுடித்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புமையே பற்றி அவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க),—நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாலும் - ஆராய்ந்து இவ்வகப்பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகள் நுங்கிடாவே பிறப்பினின் நுழைவர் - வினைகள் ஏறுதலிற் பிறப்பினை யடைவர் என்க.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்

இதனானே யங்ஙன முயன்றாரது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன்வைத்து ஒருவாற்றாற் றொகுத்தோதிய இன்னோரன்னவையெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்.

புறச்சமயநெறியென்பது முதலித்துணையும் இரண்டாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. (கூரு)

மூன்றமதிகரணம்.

கருவிகழிந் தாற்காணு ரொன்றுமெனிற் காணுர்
காணுதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணுண்
மருவியிரு வரும்புணர வந்த வின்பம்
வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வ
ருருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலர்காண் சிவனை
யுணராதா ருணர்வினு லுணர்வதுகற் பனைகா
ணருள்பெறினவ் விருவருமு மறிவிறந்தங் கறிவ
ரறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமு மறாதே.

(இ-ள்.) மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினால் பேசஅரிது - பொருந்தி யிருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாக்காற்பேசுதல் அரி

தாயினும்,—மணந்தவர்தாம் உணர்வர் - மணந்தவர்தாம் உணர்வரன்றி,—காமரதம் கன்னிகைதான் காணுள் - அக்காமரசத்தினைக் கன்னிகை அறியாள் (அதுபோல),—அருள்பெறின் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர் - திருவருளைப் பெறிற் றம்மையுந் தலைவனையும் (கருவி) அறிவிறந்து அங்கே யறிவர் அன்றி,—காணுதார் காணுர் அறியாரேல் - அறியமாட்டாத அபக்குவர் அதனைக்காணுர்தாமே அங்ஙனம் அறியாரேல் (அவர்க்குணர்த்தும் வாயில் இல்லை இது நிற்க),—உருவின் உயிர்வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் - (பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம்போலக்) கலையாதி மண்ணந்தமாகிய வுருவான் (மயங்கியே) ஆன்மசொரூபம் உணரப்பெற்றிலர்,—உணராதார் உணர்வினுல் சிவனை உணர்வது கற்பனைகாண் - அதனையுணராத சிவசங்கிராந்தவாதிகள் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் (அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய) சிவபிரானையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையே யாகலான்,—கருவி கழிந்தால் ஒன்றும் காணுர் எனின் - கருவியறிவு இறந்துநின்று அருளான் அறியப்பெருரென்னின் (ஏகதேசமாகிய கருவி யுள்ளளவும் ஏகதேசக்காட்சி நீங்காமையால்),—பிறப்பும் விடாது ஆணவமும் அறுதே - பிறவி யொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக்கழியாது என்க.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை.

உண்டுருவென்றது கலையாதிமண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை.

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபு.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி,

உணராதார் சிவனையுணர்வதென வியையும். உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது.

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண் வந்த வசைநிலை.

இதனுனே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றுர் அதன்மேலுங் கரணங்கடந்த வதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர் என்ற மூன்றுங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூசு)

நான்காமதிகரணம்.

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம்
  பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்
டிந்நிறங்க ளென்னிறமன் றென்று தன்ற
  னெழினிறங்கண் டருளிஞ லிந்நிறத்தின் வேருய்ப்
பொய்ந்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்
  பொருந்திடுவன் சிவத்தினெடும் போதான் பின்னை
முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி
  முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்.

(இ-ள்.) பல் நிறங்களவை காட்டும் படிகம்போல் - (தன்னையடுத்த) பன்னிறங்களின் இயல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல்

புடைய) படிகம்போல,—உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - ஆன்மாவும் (தன்னுற் சாரப்பட்ட) கருவிகளினியல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை (முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்து கொண்டு,—இந்நிறங்கள் என்நிறம் அன்று என்று தன்றன் எழில் நிறம் இந்நிறத்தின் வேருய் அருளினுல் கண்டு - (பின்னர்ப் படிகவொளி அவற்றின் வேறுளதாயினுற்போல) இப்பொதுவியல்பு என தியல்பன்றென்று தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேரு (யுண்டென்பதும்) அருளான் உணர்ந்து,—பொய்ந்நிற ஐம்புல நிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் - (பின்பு அங்ஙனம்) பொதுவியல்பையே (தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும்) அக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயா யொழியும்படி (தன்னியல்பு விளங்குதற்கேதுவாகிய) உண்மையுணர்ந்தான்,—சிவத்திெனுடும் பொருந்திடுவன்-(அத்தன்னியல்பின் விளங்கித்தோன்றுஞ்) சிவத்தையுறுவன்,—பின்னைப் போதான் - மீள (அக்கருவிக்கூட்டத்திற்) செல்வானல்லன்,—முன் நிறை சிறைநீர் முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர்சேர்ந்து அந்நீராய்ப் பின் நீங்கா முறைபோல் - முன்னிறைவுற்றுச் சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடிக் கடலின்கட்சென்று அந்நீராயடங்கிப் பின் மீளாதவாறு போலும் என்க.

கருவிகள் அப்பெற்றியவாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு.

சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடியென்றார். (கஎ)

எங்குந்தா னென்னின் மெய்த வேண்டா
வெங்குமில னென்னின்வே றிறையு மல்ல
னங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னென்னி னங்கத்
தவயவங்கள் கண்போலக் காணு வான்மா
விங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ
திறைஞானந் தந்துதா னீதல்சுட ரிழந்த
துங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் றூற்போற்
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(இ-ள்.) எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த வேண்டா - உயிர் காரணங்களெல்லாம் சிவமயமேயெனின் (வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச்செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியை) யாந் தலைக்கூடவேண்டாமையானும்,—எங்கும் இலன் என்னின் வேறு இறையும் அல்லன் - அதுபற்றி) எல்லாஞ் (சிவமாதல்) இல்லையெனின் (எவற்றினும் வியாபகமாயுடனின்று செலுத்துவதாகிய) அவனதிறைமைக்கிழுக்காய் முடியுமாகலானும், —அங்கஞ்சேர் உயிர் போல்வன் என்னின் - (இருவகையு மின்றிக் கலப்பினுல்) உடம்பின்கட்பொருந்திய உயிர்போல ஒப்ப நிற்பனென்பது பெறப்படுமாகலான்,—அங்கத்து அவயவங்கள் கண்போலக் காணு இங்கு - உடம்பின்கணுள்ளவாகிய (ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிரொப்பநிற்பினும்) ஏனையிந்திரியங்களுன்கும் (ஒளியால் அவ்வான்மபோதத்தோடும் விரவிச்சேய்மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங்) கண்ணிந்திரியம்

போல வியாபித்தறிய மாட்டா(வாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்றியைந்தறிவனவேயாமன்றே) அதுபோல,—ஆன்மா நாம் இயம்புந் தத்துவங்களின் வைத்து அறிவது - ஆன்மாவினும் நீ யியம்புந் தத்துவங்களினும் வைத்துப்பார்த்து (வேற்றுமை) அறிந்து கொள்ளப்படும்,—இறை ஞானம் தந்து தாள் ஈதல் - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு) இறை ஞானந் தந்து திருவடிகளை யீயப் பெறுதல்,—சுடர் இழந்த துங்க விழிச் சோதியும் உட்சோதியும் பெற்றாற்போல் - ஒளியிழந்தகண் மாசுநீங்கியவழித் தன்னொளியையும் (தனக்குள்ளொளியாய் நின்று செலுத்தும்) ஆன்மபோதத்தையும் (ஒருங்கே) பெற்றாற்போலுமாகலின்,—சோதிக்குட் சோதியாய்த்தோன்றிடுவன் காணே - (அவ்வழி இறைவன்) ஆன்மாவின் அறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவான் (அன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவி யறிவுக்குள் அறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன்) என்க.

இறைவ னொப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே வியாபகப் பொருள் வியாபகப்பொருளேயென்பார், உவமையெடுத்துக்காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந்தத்துவங்களினும் இங்குவைத்தறிவதென்றார்.

நாமென்னு முளப்பாட்டுத்தன்மை *"நாமமையாமத்தென்னோ வந்துவைகி நயந்ததுவே" என்றாற்போல ஈண்டிழித்தற் குறிப்புத்தோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது.

அறிவதென்றது வியங்கோள், † "கொள்ளப்படாதுமறப்பது" என்பதுபோல.

இங்கென்பது உவமவுருபுதோன்ற நின்றது.

ஈதல் ஆகுபெயர்.

இழந்தவென்னும் அன்பெறாத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளையுணர்த்திப் பெற்றாற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது.

மாசுநீக்கந் தோன்றத் துங்கவிழிச்சோதியென்றார்.

யாண்டுமொப்ப நிற்குஞ் சிவத்தினொடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றியழுக்கென்னையென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும் வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தானினிது விளக்கிப் போதான்பின்னை யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. (கூஅ)

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்
 படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற் பரக்கு
மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மனைத்து
 மரனடியை யுணரும்போ தகலும்பின் னணுகு
நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு
 நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ
 ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) நேசமொடும் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும் நினைவுடையோர் - இடையறாத அன்போடு சிவத்தைப் பொருந்தி அதீதத்தை யடையும் இச்சையுடையோர்,—நிலை அதுவேயாகி நின்றிடுவர் - அச்சுத்தா

* திருக்கோவையார். செ - கசுச. † ஷை. செ - அஎ.

வத்தை நிலேயேயாய் நிற்பர் (ஒரோவழி),—படு குட்டத்தில் கல்லினை விட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பரக்கும் பாசி - பொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கி அஃதில்லாதபொழுது பரக்கும் (அந்நீர்ப்) பாசிபோல,—ஆசுபடு மலம் மாயை அருங் கன்மம் அனைத்தும் அரன் அடியை உணரும்போது அகலும் பின் அணுகும் - குற்றம் பொருந்திய மலமும் மாயையும் பெரிய கன்மமுமாகிய வெல்லாம் சிவத்தை யுணரும்போது நீங்கி (அதனை யுணராத அற்றம் பார்த்துவந்து தலைப்படுதலாகிய) மீட்சி வருமாயின் (அதுவாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின்),—ஆசையொடும் அங்கும் இங்குமாகி அலமருவோர் அரும் பாசம் அறுக்கும் வகை அருளின் வழி உரைப்பாம் - (அங்ஙனம்) விருப்பத்தோடு சிவத்தின் மாட்டும் கருவிகளின்மாட்டும் மீண்டுசுழல்வோர் (அதற்கேதுவாகிய) பெரிய மலவாதனையைப் போக்கும் வண்ணம் அருளுபாயத்தை முன்னர்க்கூறுவாம் (அதனைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து அவ்வாதனை நீக்கிக் கோடற்பாற்று) என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தானுக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௯௯)

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.
ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௯௧.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ்செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
　பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத
　நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதி
ஞசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே ராமென்
　றறிந்தகல வந்நிலையே யாகும் பின்னு
மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்க
　வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூனமெலா மோட.

(இ-ள்.) பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்ப அரிய பரம்பரனை - (மேற்கூறிய வாற்றல்) ஏனைப் பாசஞான பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞானங்களாலும் எய்துதற்கரியனுய பரம்பரனை,—பதிஞானத்தாலே உள்ளத்தே நாடி - அவனது திருவடிஞான மொன்றானே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து,—நேசமொடும் பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின்-நேசமொடுந் திருவடி நிழலின்கீழ் நீங்காதே தூங்கப்பெறுதவழி,—ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேராமென்று அறிந்து அகல - பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் (நின்றுழிநில்லாது பெயரும்) கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டுகழிப்பவே,—அந்நிலையே ஆகும் - (அத்திருவடிஞானம் விளங்கி) அந்நிலை கைகூடப்பெறும்,—பின்னும்

உள்ளத்தே புகுந்து அளிப்பன் ஊனமெலாம் ஓட - அதன்பின்னும் அவ்வாறு உளத்தே ஞானத்தை விளக்கி ஞேயமாகிய தன்னை அளிப்பனுதலாற் பாசமுற்று நீங்கி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப்பொருட்டு,—ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அப்பொருள்பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி (யறிந்து) உச்சரிக்க என்க.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மனுவாதமுகத்தானீண்டு விதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூலொன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

முதலதிகரணம்.

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
 விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கண் மேலா
நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞான
 நணுகியான் மாவிவைகீழ் நாட லாலே
காதலினு னான்பிரம மென்னு ஞானங்
 கருதுபசு ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்
டோதியுணர்ந் தொன்றொன்று வுணர்ந்திடலாற் பசுவா
 மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே.

(இ-ள்.) பாசஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட்) பாசஞானமாவது,—வைகரிஆதித்திறங்கள் வேதம் சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலைஞானம் விரும்பு அசபை - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகிய வேதங்களும் சாத்திரங்களும் மிருதிகளும் புராணங்களும் மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசபையு (மாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்),—மேலாம் நாதமுடிவான வெல்லாம் - (நிலமுதல்) மேலாகிய நாதமீறாய (பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னும்) இவை (பற்றிநிகழும் ஏகதேசஞானம் அனைத்துமாம்),—கருது பசுஞானம் - கருதுகின்ற ஏனைப்பசுஞானமாவது,—நணுகி (ய) ஆன்மா இவைகீழ் நாடலாலே - (இவற்றைப்) பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென்றறி (ந்து நீங்கித்தான் அவற்றிற்குமேற்படு)தலான்,—காதலினுன் நான் பிரம மென்னும் ஞானம்-(அங்ஙனம் அதுபற்றி நிகழ்வதோர்) செருக்கால் (அநாதிமுத்தனைப்போல முத்தனுகிய) யானும் (அவ்வாறு) பிரமமாவேனெனச் (சடிதியின் மதிக்கவருவதோர்) சிவசமவாதஞானமாம் (அற்றேல் அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையிற் பசுவைச் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னையெனின்),—இவன் உடலில் கட்டுண்டு - இவ்வான்மாத் தூல சூக்கும பர தேகங்களாற் கட்டுண்டும்,—ஓதி உணர்ந்து - நூலுணர்வான் உணர்த்தவுணர்ந்தும்,—ஒன்று ஒன்று உணர்ந்திடலால்-ஒவ்வோர் இந்திரியங்களினல் ஒவ்வொரு விடயங்களை யுணர் (ந்தும் இடையே நீங்கு)தலான்,—பசு ஆம் - அப்பசு (ஆதிமுத்த)னும்,—சிவன் - பதி,—இயல்பின் ஒன்றாக உணர்ந்

திடுவன் காணே - (ஒருவனுணர்த்த உணர்தலின்றித்) தானேமுழுதும் அறிந்தாங்கறி (ந்து அநாதியே நீங்கிய பேரறிவ) னாகலின் (அநாதிமுத்தனும்) இவ்வேறுபாட்டைத் தெற்றெனவுணர்க என்க.

ஞானவேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையாற் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னையென்னு மாசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்தனிடை யறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடலிற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றொன்றா வுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே யென்றார். பசுத்துவ நீங்கியவழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவவாதனை பற்றியாகலா னது பசுஞானமேயாமென்பது. நான்பிரமமென்னுஞானம் ஏகான்மவாதம்பற்றி நிகழுஞானமெனினுமாம்.

நாடலாலெனவும் உணர்ந்திடலாலெனவும் உணர்ந்திடுவனெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். நாதமுடிவான வெல்லாமென்றது மதம்.

நணுகியவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம்விகாரத்தாற்றொக்கது; *"தகுவரியன்பு" என்றாற்போல.

ஒன்றாகச்சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே யென்றதனாற் பதிஞானத்தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித்திறங்களெல்லாம் பாசஞானமெனக்கழிப்பின் வைகரியாதித்திறத்துட்பட்ட ஞானநூறனையோத லோதுவித்தன் முதலியன ஞானபூசையென மேற்கூறியதுபோலியாய் முடியும்போலுமெனின்.—முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவாமுகத்தாற் பயன் படுதலுடைமையின். (உ)

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னிற்
கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கண்
மரணங்கொண் டிடவுறங்க மயங்கிமூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்தை யடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போற் றனையடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகு
மரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியையறி விறந்தங்
கறிந்திடீர் செறிந்ததுக ளகற்றி டீரே.

(இ-ள்.) கரணங்கள் கெட இருக்கை முத்தியாமென்னின் - (அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமே யன்றி) ஆன்மா இவைகீழ்நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியென்னின்,—சினைமுட்டை கரு மரத்தின் உயிர்கள் (மருவ)க் கதிஆகும் - சினையினும் முட்டையினும் கருப்பாசயத்தினும் மரத்தினும் உயிர்கள்பொருந்த முத்தியாதல்வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்),—(இதுவும்)-(அச்சிவசமவாதஞானத்திற்கு முன்னாகநிகழும்) இப்பாடாணவாதஞானமும்,—சரணங்கள் புகும் நிழல்போல் தனை அடையும் சமாதி(முத்தியாமென்னின்) - (சேய்மைக்கட்சென்ற) ஒருவனிழல் (உச்சிப்போதின்கண் அங்ஙனஞ்சேறலொழிந்து அவன்) அடியில்வந்தொடுங்கினாற்போல(க் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி அங்ஙனஞ்சேறலொழிந்து) தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியென்னின்,—மரணங் கொண்டிட உறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனை

பண்ண வல்விடத்தை அடைய(க்கதி ஆகும்)-மாணமாகிய பத்தாமவத்தை அடைந்தவிடத்தும் உறங்கியவிடத்தும் மயக்கமுற்று மூர்ச்சித்தவிடத்தும் பிராணவாயு இயங்காமற்றம்பித்தவிடத்தும் கொடியநஞ்சம் பொருந்தியவிடத்தும் முத்தியாதல்வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்),—இதுவும் - (பாடாணவாத ஞானத்தின்பின்னாக நிகழும்) இப்பேதவாதஞானமும் (என்னும் இவையும்),—பசுஞானமாகும் - பசுஞானங்களாம்,—அறிவு இறந்து அங்கு அரணங்கள் எரித்தவன்றன் அடியை அறிந்திடீர் - (ஆதலால்) சிவஞானத்தான் முப்புரங்களைத்தகித்த சிவபிரானை (யுந் தம்மையும்) அறியப்பெறுமின்,—செறிந்ததுகள் அகற்றிடீரோ-(அறிந்து உம்மைப் பந்தித்த மலத்தைநீக்குமின்,—மலம் தவிராது - (மேற்கூறிய பசுஞானங்கட்கேதுவாகிய) பசுத்துவவாதனை (இச்சிவஞானமுடையார்க்கன்றி) நீங்காது என்க.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினைமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கண் மருவவென்றுரைக்க. மருவவென்பதுசொல்லெச்சம்.

முத்தியாமென்னி னென்பதனைத்தனையடையுஞ்சமாதி யென்பதனோடுங் கூட்டுக. ஞாயிற்றைக் காணப்பெறாதார்க்கு இருணீங்காதவாறுபோலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப்பெறாமையி னவர்க்கு மலந்தவிராதாயிற்றென்பது.

கதியாகுமெனவுந் தவிராதுமலமெனவும் ஈண்டுக்கூறியது, மேலைச்செய்யுளின் உணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவனென்றாற்போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞானமாதலை வலியுறுத்தற்பொருட்டு. (ரு)

சிவனையவன் றிருவடிஞா னத்தாற் சேரச்
செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தை யெல்லா
மவனையணு காவென்று மாத லானு
மவனடியவ் வொளிஞான மாத லானு
மிவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சி மேதை
யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக் கொத்தோ
வவமகல வெனையறியே னெனுமைய மகல
வடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்ட லானும்.

(இ-ள்.) சிந்தை வாக்குச் செயல் எல்லாம் - (ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுநண்) மனவாக்குக்காயமாகிய முப்பொறிமுதலியன,—அவனை என்றும் அணுகா ஆதலானும் - அவனை எஞ்ஞான்றும் அணுகாமையான் (அவைபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்)கும்,—இவனும் - இவ்வான்மாவும்,—யான் துவக்கு உதிரம் இறைச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக்கொத்தோ - யான் தோல் இரத்தம் தசை மேதை அத்தி மச்சை சுக்கிலம் இந்திரியக்கூட்டமுதலியவோவென (ப் பலதலைப்பட்டு),—அவம் அகல எனை அறியேன் எனும் ஐயம் ஆதலானும் - குற்றமகல எனது சொரூபத்தையே அறியமாட்டேனென்னும்

ஐயமுற்று நிற்றலான் (அங்ஙனநிற்கும் பசுஞானத்திற்)கும்,—அகல அவ்வொளி அடி காட்டி ஆன்மாவைக் காட்டலானும் அவன் அடிஞானம் - அவ் (ஐயம்) நீங்கித் தானே தற்பிரகாசமும் தன்னையும்விளக்கி ஆன்மாவையும் விளக்கிப் பரப்பிரகாசமுமாய்நின்று (எல்லாப்பொருளையும் இனிது விளக்குவதாகிய) பதிஞானம் (போலவிளக்குமாற்றல்செல்லாமையா)னும்,—அவன்திருவடிஞானத்தால் - அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானம் ஒன்றனே,—சிவனைச் சேரச் செப்புவது - பதிப்பொருளை அங்ஙனம் அறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

சிவஞானத்தாலன்றி யறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. (௪)

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங் காணு
    கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங் காணு
வுண்டியம ருயிர்தானுந் தன்னைக் காணு
    துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணு தாகுங்
கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக்
    கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணும னிற்பன்
கொண்டரனை யுளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசங்
    கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தே.

(இ-ள்.) கண்டிடும் கண் தனைக் காணு கரணம் காணு - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது (தனக்கு முதலாகிய) அந்தக்கரணங்களையுங் காணமாட்டாது,—(கண்டிடும்) கரணங்கள் தமைக்காணு உயிரும் காணு - பரப்பிரகாசமாய்நிற்கின்ற புத்திமுதலிய புறக்கரணமும் வித்தியாதத்துவமாகிய அகக்கரணமும் தம்மியல்பையுங்காணமாட்டா (தமக்கு விடயங்களைக்காட்டி முதலாய்நிற்கும்) உயிரையுங்காணமாட்டா (அவைபோல),—உண்டி அமர் உயிர்தானும் தன்னைக் காணாது உயிர்க்கு உயிராம் ஒருவனையும் காணுதாகும் - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற ஆன்மாவும் தன்னியல்பையும் அறியமாட்டாது தனக்குயிராயுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாதாகலின்,—தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரூபத்தையும் விளக்கி ஆன்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து (தனக்கொரு காட்டின்றி) அறிந்தாங்கறிந்து (தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் நிற்குஞ்) சிவஞானம்,—கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணுமல் நிற்பன் - காட்டாகித் (தனக்கொரு) கரணங்கள் வேண்டாது நிற்குமாகலின்,—கொண்டு அரனை உளத்தில் கண்டு-(அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்) கொண்டு முதல்வனை அவ்வறிவினிற் காணப்பெற்று,—அடி கூடின் பாசம் கூடாது - திருவடியைத் தலைக்கூடிற் பாசம்நீங்கும்,—கூடிடினும் குறித்து அடியின் நிறுத்தே - (நீங்காது) கலந்திடினும் சிவபாவனையைவிடாது செய்து சிவபிரானை அவன்றிருவடிஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்து என்க.

மேலதற்குத் தரிசனங்காட்டியவாறு.

காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

கண்டிடுமென்பதனைக் கரணங்களென்பதனோடுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தலு மது.

எடுத்துக்காட்டுவமை.

தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனென வியையும்.

காட்டிக்கண்ட சிவனென்றது அனுவாதம்.

கண்ணாகியென்பது காட்டாகியென்றவாறு. சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றாற்போல.

கரணங்களாற் காணுமலென மூன்றுவது விரித்துரைக்க.

கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப்பொருண்மேல்வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங்கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங்கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தேயென்றார்.

இவை நான்குசெய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. (ரு)

இரண்டாமதிகரணம்.

குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி
கோகநதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்
வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீ ழடங்க
வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லா
னிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு
நினைப்பரியா னொன்றுமிலா னேர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன் வழியே
புகுந்திடுவ னெங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே.

(இ-ள்.) அடியில் குறித்து நின்று - (குருவினருளால் அறிவதொரு) குறியின்கண் உறைத்துநின்றுகொண்டு,—அட்டகுணம் எட்டுச் சித்தி - (பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்கி) எண்மடங் கேற்றமாகிய அட்டசித்தியையுடைய,—கோகநதன்முதல் வாழ்வு குலவு பதம் எல்லாம் வெறுத்து - பிரமபதமுதலிய திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையுமுதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களான் அழகு பெற்ற பதங்களையுடைய (காலக்கினிபுவனமுதல் அனுசிருதபுவனமீறாயுள்ள) எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் (இதற்கு முன் அனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக் கண்டு) அருவருத்துவிட்டு,—அறுவகை நெறியும் மேலொடு கீழ் அடங்க வெறும் பொயென நினைந்து இருக்க-அறுவகை அத்துவாவுட்பட்ட (மூவகைப் பிரபஞ்ச) மும் காரணரூபத்திற் சிறிதுங்காணப்படாமையாற் (பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக்காணப்படாதாயதன்கண் மறைந்த சித்திரவடிவம்போல) முழுப்பொய்யெனக்கண்டு (அவ்வாறுகண்டகாட்சி) சலியாதிருக்கப்பெறின்,—மேலொடு கீழ் இல்லான் - மேலொடு கீழ் இல்லாதாகியும்,—நிறுத்துவதோர் குணம் இல்லான் - குறித்தறிவதொருகுணம் இல்லாதாகியும்,—தன்னை ஒருவர்க்கும் நினைப்ப அரியான்-தான் ஒருவரானும் உணரப்படாதாகியும்,—ஒன்றும் இலான் - ஒருபற்றுமிலா(தாகியும் உள்ள அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான) ஞானசொரூபம்,—உள்ளே வந்து நேர்பட - அவ்வறிவின்கண் இனிது விளங்கித்தோன்றும்

தோன்றவே,—பொறுப்ப அரிய பேர் அன்பை அருளி - (வறியார்க்கு நிதி வாய்த்துழிப்போல அதன்கட்) பொறுத்தற்கரிய பெருங்காதல் மீதூரும் அது மீதூரவே,—அதன்வழியே-(*"இன்பிலினிதென்றலின் றுண்டேலின் றுண்டா - மன்பினில்லையது" வாகலான்) அவ்வன்பின்வழியே,—எங்கும் இலாப் போகத்தைப் புரிந்தே-எவ்விடத்தும் அறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித்தோன்றும்(அந்த ஞானத்திற்குமுதலாகிய) ஞேயம் என்க.

அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகநதனென்றது பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தியுடைய பிரமபதமென வதன் பெருமை கூறியவாறு.

கோகநதன் ஆகுபெயர்; ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு.

வாழ்வுகுலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகியமாடமுமாளிகையுமுதலிய போக்கியப்பொருட்சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதம்; ஒற்றுமைபற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப்பட்டது.

இதனானே ஆசைதருமுலகமெலா மலகைத்தேரா மென்றறிந்தகலுமாறும் அந்நிலையேயாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

மூன்றமதிகரணம்.

கண்டவிவை யல்லேனு னென்றகன்று காணுக்
கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினொடு முளத்தவன்று னின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியா னத்தால்
விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை களுமதுநா னேனே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

(இ-ள்.) கண்ட இவை நான் அல்லேன் என்று காணுக் கழிபரமும் நான் அல்லேன் என அகன்று - (உடம்பேநானென்றும் அதுநீங்கிய வழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாகவுணர்கின்ற உயிராவது) சுட்டுணர்வுப்பட்ட உடம்புமுதலிய தொகுதியாகிய அப்பாசமும் நான் அன்றென்றும் சுட்டுணர்விறந்து மேம்பட்டுநின்ற அப்பதிப்பொருளும் நான் அன்றென்றும் (இரண்டற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறுகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றல்) ஒருவி,—கசிந்த தொண்டினொடும் உளத்து அவன்றான் நின்ற கலப்பாலே கருதி - (ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறுயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றுதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய) தனது கசிந்த தொண்டினையும் உளத்தே இறைவன் நின்ற கலப்பினையும் நோக்கிநின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க -(கருடோகம் பாவனைபோலச்) சிவோகம் பாவனை ஒருவன் செய்யப்பெறுமாயின்,—கருடதியானத்தால் விடம் ஒழியுமது போல - அக்

* திருவருட்பயன், இன்புறுநிலை. செ - கo.

கருடன் அம்மாந்திரிகனுக்கு வேறுதலின்றி அத்துவிதமாய்த்தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யு மாறுபோல,—வேறு இன்றித் தோன்று வன் - சிவபிரானும் இவனில் வேறுதலின்றி அத்துவிதமாய்த்தோன்றி,— மலங்களெல்லாம் விண்டு அகலும் விமலதையும் அடையும் - மலங்கள் முழுவதுநீக்கிச் சுத்தனுகச் செய்வன்,—பண்டை மறைகளும் அது நானு னேன் என்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பாவகத்தைக் காணே - பழைய வேதாந்தமும் அது நானுனேன் என்னப் பாவிக்கச் சொல்லுவதும் இப் பாவனையையே என்க.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினர்.

பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது,
பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமாமியல்புடைய வுயிர் கழிபரமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கி அதன் வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டி னீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டெனவிசேடித்தார். வேறுயவழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரியவியைபு இருவர்மாட்டுமுண்மை விளக்குவார், கசிந்ததொண்டினுெடு முளத்தவன்று னின்றக லப்பாலே யென்முர். கருடபாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதன்கணையநீக்கு தற்பொருட்டென்பது. எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினதாற்றலும் அவ்வாற்றல் வழிநின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகனதாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கு மத்துவிதநிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒரு தலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டுசெய்தற் குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும், கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரி யைகளும், ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறு மென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியா னுணர்ந்து கொள்க; * "உன்றன்குலமிரண் டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடாவண்ணமின்பமா யென்பாற் கூத்தையுங்கொண்ட தெப்படிதான்" என வியந்துகூறியதூஉம் இவ்வுண் மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒரு பொருள் மற்றொருபொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது நானுனேனென்னு மொருவார்த்தைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென்முசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றுமெனக்கொண்டு பரிணமங் கூறுவாரும், அதுநானென்னு மிருபெயரும் விட் டுவிடாத வாகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனைமாத்திர மாகுபெயரெனக்கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமா யிடர்ப்படுவர். அங்ஙன மிடர்ப்படுநைப்பன வெல்லாம் பொருளல்லவென்பார், பண் டைமறைகளு மதுநானுனே னென்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணே யென்முர். எனவே, வேதாந்தமகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியமும் பொரு ளொன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கதி தெய்வமாகிய மந்திரசொரூபத்தையாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற்கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனுனே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. (எ)

---

* உலகுடையநாயனுர் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். செ - ௬.

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு
மரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்
டஞ்செழுத்தா லங்ககர நியாசம் பண்ணி
யான்மாவி னஞ்செழுத்தா லிதயத் தர்ச்சித்
தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனலை யோம்பி
யணைவரிய கோதண்ட மணைந்தருளின் வழிநின்
றஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி யருக்க
னணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவி லரனே.

(இ-ள்.) (ஆன்மா அரனுக்கு உடைமையாம் பரிசும்) ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும் அஞ்செழுத்தால் (அறிந்திட்டு)-(கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்று னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண்) ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்து உணர்ந்து,—அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு - (* "ஆடும்படிகேள்" எனவும் † "சேர்க்குந்துடிசிகரம்" எனவும் ஓதியவாறே) அவன்றிருமேனி ஐந்தெழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து,—அங்க கர நியாசம் அஞ்செழுத்தாற் பண்ணி - (அம்முறையே) அங்கநியாச கரநியாசங்களும் அவ்வைந்தெழுத்தாற்செய்து கொண்டு (இருதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு),—இதயத்து ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - இருதயத்தில் ஆன்மாவில் அவ்வஞ்செழுத்தாற் பூசித்து,—குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அனலை ஓம்பி - உந்தியில் அவ்வஞ்செழுத்தால் ஓமித்து,—அணைவு அரிய கோதண்டம் அணைந்து - அணைதற்கரிய புருவநடுவிற் சேர்ந்து தியானித்து,—அருளின் வழி நின்று அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அருள் வழித்தாக நின்று அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே (மாறி நெஞ்சழுத்தி) உச்சரித்தல் செய்க (இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக்கணிக்கப் பெறுவார்க்கு),—மதி அருக்கன் அணை அரவம்போல் - (நவக்கோள்களுள் ஏனை யேழும்போலக் காண்டல்செல்லாத) இராகு கேதுக்கள் (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—அரனே ஆன்மாவில் தோன்றும் - (முப்பொருள்களுள் யான் இதனை அறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த்தோன்றும் ஏனைப்பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாத அப்) பதிப்பொருள்(அவ்வுச்சரிப்பின்) ஆன்மாவின் மாட்டு விளங்கித்தோன்றும் என்க.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங்கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம் பரிசுமறிதலினு லறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றும்.

அரனுருவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

---

* உண்மைவிளக்கம், செ - ருரு. † ஷை, செ - ருஅ.

அரனுருவமஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிதல் இதயத்திலான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட்டென்க.

இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடையபரிசு மரனுருவுமறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், 'அஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந்தென்றும் உண்மைவிளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறுபற்றி யுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் * "கற்பனவு மினியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவதிரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன.

அணைந்து தியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென ஈண்டுங் கூறினார்.

இதனானே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

நாட்டுமித யந்தானு நாபியினி லடியாய்
ஞாலமுத றத்துவத்தா லெண்விர னாளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய்
முழுவிதழெட் டக்கரங்கண் முறைமையினி னுடைத்தாய்க்
காட்டுகம லாசனமே யீசர்சதா சிவமுங்
கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணுருஞ் சத்தி
வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானுகிச் சத்தி
மேலாகி நிற்பனிந்த விளைவறிந்து போற்றே.

(இ-ள்.) நாபியினில் - உந்தியில்,—ஞாலம் அடியாய் - பிருதிவி தத்துவம் கிழங்காகவும்,—முதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய் - (அப்பிருதிவியை) முதலாகவுடைய (ஏனை அப்பு முதலிய இருபத்துமூன்று) தத்துவங்களும் (அவ்வுந்தியினின்று தோன்றி) எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாகவும்,—மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலர் எட்டாய் - பொருந்திய அசுத்தமாயையின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவங்களும் எட்டிதழ்வடிவாகவும்,—முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய் - சிதைவுறாத அவ்விதழ் எட்டும் (பிரணவாதி எட்டு) அக்கரங்களை முறையே உடையதாகவும்,— ஈசர் சதாசிவமும் கலாமூர்த்தமாம் - ஈசுவரம் சதாசிவமென்னும் இரண்டுதத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாகவும்,—சத்தி இவற்றின் கண்ணுரும் - சத்திதத்துவம் (அக்கேசரங்களுக்கு உள்ளாகிய பொகுட்டு வடிவமாகவும்) அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தோர் பீசவடிவமாகவுமுடைய,—நாட்டும் இதயகமலந் தானும் காட்டு ஆசனம்- நாட்டப்படும் இருதயகமலம் விளங்கப்பெற்ற ஆசனமாம்,—மேல் சத்திமேலாகி - அதன்மேற் சத்திமூர்த்தியாய் (நிற்கும்),—வீட்டை அருள் சிவன் மூர்த்திமானுகி நிற்பன் - வீடுபேற்றை யருளுகின்ற சிவபிரான் மூர்த்திமானாய் நிற்பனாகலின்,—இந்த விளைவு அறிந்து போற்றே - இம்முறையை அறிந்து அருச்சிப்பாயாக என்க.

---

* திருவாசகம், திருப்புலம்பல். செ - ௩.

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல்பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணுது சத்திதத்துவத்து ளடக்கிக் கூறினர்.

சத்திமேலாகி யென்றதனுற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைந்தவுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவிலர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தியென்றன் மலைவாம்போலுமெனின், ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்றவவ்விறைவனே அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்களுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளு மவ்வாறு நிற்கின்முன் அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லையென்பார், இந்த விளைவறிந்து போற்றேயென்முர். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. (கூ)

அந்தரியா கந்தன்னை முத்திசா தனமா
 வறைந்திடுவ ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதலாக்
 கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கச் சிவனைஞா னத்தாற்
 சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடுமவ் வொளிபோல மருவியரா னுளத்தே
 வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

(இ-ள்.) தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அவ்வொளிபோல - கண்ணுடிக்குப் (ப் பொடியிட்டு) விளக்க (விளக்க) ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல,—சிந்தை தனில் சிவனை - ஆன்மாவிற் சிவத்தை,—கந்தம் மலர் புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதலாக் கண்டனவெலாம் மனத்தால் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தால் அர்ச்சிக்கச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சந்தனம் புட்பம் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலியவாகக் காணப்பட்ட பூசாதிரவியங்களெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு ஞானத்தால் அருச்சித்தலும் ஓமித்தலும் தியானித்தலும் (செய்யச்செய்ய),—அரன் உளத்தே மருவி வர வர வந்திடுவன் - (ஆண்டு அச்) சிவம் உள்ளத்தின்கண்ணே பொருந்தி மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித்தோன்றும் (தோன்றவே),—பின் மலமானது அறுமே - பின்பு ஆணவமலம் (தேய்ந்து தேய்ந்து) பற்றறக்கழியும்,—அது தானும் ஆன்ம சுத்தியாகும் அந்தரி யாகந்தன்னை முத்தி சாதனமா அறைந்திடுவர் - (அங்ஙனம்) அஃது ஆன்ம சுத்திக்கேதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகத்தை (ஒருதலையான் வேண்டப்படும்) முத்திசாதனமென்று அறிகவென்பர் என்க.

அதுதானுமான்ம சுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுதுமுதலாக் கண்டனவெலாமனத்தாற் கருதிக்கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றை யங்ஙனங் கற்பித்துக்

கோடலு மனுவாதமுகத்தாற் பெற்றும். மனத்தாற் கருதுமாறு *"காயமே கோயிலாகக் கடிமனமடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களானு மறிக.

ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்கவென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்கவென்றது முன்னையது ஒழித்தன்மேற்று.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (கo)

புறம்பேயு மரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டிற்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி
யறம்பாவங் கட்குநா மென்கடவே மென்று
மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் னாதே
திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே.

(இ-ள்.) ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் - (அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியின்கண்) இறைவனைக்காணப் பெறின்,—அறம் பாவங்கட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் - (அகம்புறமென் றிரண்டால் அர்ச்சனைபுரியும் இந்தச்சகம்போலப்) புண்ணிய பாவங்கட்கு யாம் என்செயக்கடவமெனக் குறித்தலும் (இன்றி),—அகம் புறம் என்னாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ - அதுவேறு இதுவேறெனப் பிரித்துக்காண்டலுமின்றி (யாண்டும்) ஒரு பெற்றியராய் இட்டபணிசெய்து நிற்றலன்றோ,—சீர் அடியார் தம்முடைய செய்தி தானே - மெய்யடியார் செய்தி (யாகலான்),—சிறந்து ஆரும் சீர்ச் சிவனை - சிறந்து விளங்குகின்ற புகழையுடைய முதல்வனை,—ஞானத்தால் அங்குச் சிந்திக்கும்படி - ஞானத்தால் அகத்தேகாணும்படி,—புறம்பேயும் இங்குச் சிந்தித்து - புறத்தேயும் ஒருகுறியிற்கண்டு,—வேண்டின் பூமரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு - (உபகரணம்) வேண்டுமாயின் (முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலும் ஆகாமையாற்) பொலிவாகிய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும் (யாறுகுள முதலியவற்றின் உளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவும்) கொண்டு,—அரன் கழல்கள் போற்றிப் பூசிக்க - அம்முதல்வன் திருவடிகளைப் வழிபட்டுப் பூசிக்கக்கடவர் என்க.

போற்றிப் பூசிக்கவென வினையும்.

புறம்பேயுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

போதுகளுமென்றவும்மை எதிரது தழீஇயது.

இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப்பட்டது. (கக)

இந்தனத்தி னெரிபாலி னெய்பழத்தி னிரத
மெள்ளின்க ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னிறைவன்
வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளு
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், தனித்திருநேரிசை. செ - ௬.

சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவனுளத்தே தோன்றித்
தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் றன்னைப்
பந்தனையை யறுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப்
பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே.

(இ-ள்.) இந்தனத்தின் எரி (போல்)-விறகிற்றீப்போல (உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந்தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாயும்),—பாலின் நெய்(போல்)-பாலினெய்போல (மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற்றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்துடனாயும்),—பழத்தின் இரதம் (போல்) - பழத்தின் இரதம்போல (மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாயுடனாயும்),—எள்ளின்கண் எண்ணெயும்போல்-எள்ளின்கண் எண்ணெய்போல (த் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிதுவிளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாதுடனாயும்),—இறைவன் எங்கும் உளன் - இறைவன் (அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி) யாங்கணு முளனாகலான்,—எவ்விடத்தும் வந்தனைசெய்து வழிபடவே அருளும் - (மேற்கூறியபடி) அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வந்தித்து வழிப்படினும் அனுக்கிரகிக்கு(மென்பதேதேற்ற)ம்,—மலம் அறுப்போர் - (அங்ஙனமாயினும்) வாதனாமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலர் அடி ஞானத்தால் ஆன்மாவில் சிந்தனைசெய்து அர்ச்சிக்க - செங்கமல மலர்போலுந் திருவடிஞானத்தால் ஆன்மாவின் மாட்டு (அவ்வாறு வழிபடுதலாகிய) அகப்பூசை ஒருதலையாய் வேண்டும் (இங்ஙனம் விசேட வியைபுடைய உரிமையரல்),—சிவன் தோன்றிப் பந்தனையை அறுத்து - இறைவன் விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத்துடைத்து,—தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல் சீவன்றன்னைத் தானாக்கி-தீ இரும்பைச்செய்வதுபோல உயிரைத்தன் வண்ணமாக்கி,—தன் உருவப் பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து இவன்பாலே உளத்தே பதிப்பன் - தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதும் அருளி இவனதாகச் செய்தருளுவன் என்க.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாக முடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாக முடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின்கணெண்ணெய் தீவிரமலபாக முடையார்க்கு இனிது விளங்கித்தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும், உவமையாயின.

எங்குமுளனிறைவ னென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளுதற்குரியவியைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்றதுந் தோன்றியறுத்தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சித்தற்குரிய விசேட வியைபு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப்பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வது போல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமாமியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்தமேலீடெனப்படுவது.

அர்ச்சிக்கவென்றது வியங்கோள்; முடிபுவேறாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந்தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறியது கூறலாம் போலுமென மலையற்க, வேண்டாது கூறி வேண்டியதுமுடித்தற்கெழுந்தவிச்செய்யுளாகலின். இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறுசெய்யுளானும்மூன்றாங்கூற்றின்பொருளைத்தெரித்துணர்த்தியவாறு.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩0௩.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகள் மூன்றுசூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார். அவ்விருவகைப்பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா
 மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு
மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக னாகி
 யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றஞ்
சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென்செய்தி யென்றுஞ்
 செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற்
 பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

(இ-ள்.) அவன் இவனாய் நின்ற முறை - (பதிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட) இறைவன் (பெத்தநிலையில் உடனாய் நிற்பினும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி) ஆன்மாவேயாய் (ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின்வழி) நின்றமுறைமைபோல,—ஏகனாகி அரன்பணியின் நின்றிடவும் - (ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினும்) தானென வேறுகாணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின் (அங்ஙனம் ஏகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு அறுதலின்),—சிவனும் இவன் செய்தியெல்லாம் என் செய்தி என்றும் (உடனாகி நின்றுகொள்வன்) - அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்களென உடனாய் நின்றேன்றுகொள்வன் (அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பரதந்திரியம் ஒழிதலின்),—இவனுக்குச் செய்தது எனக்குச் செய்ததென்றும்

பவம் அகல உடனாகி நின்று கொள்வன் - (அவ்விறைவனும்) இவனுக்கு (இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு) பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு (நுகர்ச்சியாமாறு) செய்தனவேயாமெனப் பிறவி நீங்க உடனாய் நின்றேன்று கொள்வன்,—பரிவால் பாதகத்தைச் செய்திடினும் (புண்ணியத்தைச் செய்திடினும்) பணி ஆக்கி விடுமே - (இவ்விருதிறத்தானும் முறையே) அன்பொடும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்கள் இவனுக்குப்பணியாய் முடியும்,—உலகில் இவனுக்கு இதம் அகிதம் செய்தார்பால் இவன் செய்த இதம் அகிதமெல்லாம் இசையும் - உலகத்தின்கண் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்மாட்டு (அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு) இவன்செய்த இதமகிதம் (முறையே துணைக்காரணமாக) இயையும், —குற்றம் அகலும்- (இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப்பந்தியாதொழியவே) எனைச் சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் (இவனைப்பந்திக்கமாட்டாவாய்) விண்டொழியும் என்க.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே யென்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக்கொள்க.

நின்றிடவு மென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமாயியையு மென்பது ஆற்றலாற் பெற்றாம். அது அவர்தாஞ் செய்வினை தன்னானலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பானெனை முன் வருகின்றவாற்றானறிக. அச்செய்யுளின் கருத்துமுணராது இவன்செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க்கியையு மென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவவருடைய இதமகிதங்கள் வேறென்னாய் முடியுமெனக்கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும், சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றானந் திலமளவே செய்திடினு மத்தானமே நிலமலைபோற் நிகழுமென்றாற்போல் வனவற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவா மாறுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பார், உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, வினையன தம்முளவாய் நின்று ஒரு பொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதனூலோடொத்து ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமையறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றானீண்டு வலியுறுக்கப்படுமிறுதிக்கூறு பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னையிருகூறுமே வேறெடுத்துக்கொண்டோதப்படுவனவெனக்கொள்க. (௧)

முதலதிகரணம்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு
மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்று னேரோ
தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட் டோடு
நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம
மூன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா
லொருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே.

(இ ள்.) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் என்னது என்னும் இக்கோணை - யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் எனதென்னும் (அகங்காரமமகாரங்களாகிய செருக்கு விளைதற்கு ஏதுவாகிய) மலக்கோணை,— ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஏகனுகிநிற்கும் ஞானுக்கினியினுலே காய்ச்சி அக்கோணைத்தீர்த்து,—தான் செவ்வேநின்றிட - தான்முதல்வன் வழித்தாக நிற்கவே,—அத்தத்துவன்றான் தனை அளித்து நேரோ முன் நிற்கும் - அம்முதல்வன் தற்சொரூபத்தைவிளக்கி நேராக வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாகலின்,—வினை ஒளித்திட்டு ஓடும்-(புண்ணியபாவமாகிய) வினைகள் (இவனைப்) பொருந்தாமல் (இவனுக்குப்பணியாய் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்பால் அவை மிகுதற்குத்துணைக்காரணமா)யிமையயும்,—நான் செய்தேன் எனுமவர்க்கு - (மேற்கூறிய) யான்செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையாருக்கு,—தான் அங்கு இன்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும்- முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி(க் கன்மத்துக் கிடாக)ப் போகத்தைப் புசிப்பித்து,—கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - (அங்ஙனம் புசிக்குமிடத்து) ஆகாமியவினையை ஏறச்செய்யுமாகலின்,—ஊன்செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தி யறிகிற சிற்றறிவினின்று நீங்கி ஏகனுகி நிற்குஞானம் பெற்றாலன்றி,—ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழியாது அன்றே - யாவர்க்கும் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு ஒழிதலின்று என்க.

வலியுறுத்துதற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானு மெதிர்மறை முகத்தானுங் கூறினர்; உருவகஞ்செய்ததும் அதனை யின்றியமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு.

ஞானமென்றது ஈண்டேற்புழிக்கோடலால் ஏகனுகிநிற்கு ஞானத்தின் மேற்றாயிற்று.

இதனுனே மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியேயமையும் அதன்மேலு மேகனுகிநிற்ற லெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

இரண்டாமதிகரணம்.

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேயென் வசத்தி
னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையீர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந்
தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் றாள்கள்
வந்தனைசெய் திவற்றின்வலி யருளினால் வாட்டி
வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டேன்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகண்
மூளாவங் காளாகி மீளா னன்றே.

(இ-ள்.) (உலகத்துப் பாடிகாவலராயினர் பிழைசெய்துள்ளாரைத்தம் முளடக்கித் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச்செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசனதாணைவழி நிற்கும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின் அதனையறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லராயவழி அவர் அப்பரதந்திரநீங்கி அரசனதருளாற் பாடிகாவலனையுந் தம்மாணைவழியினிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோல) இந்திரியம் எனைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தின் இசையாதே எனைத் தன்வசத்தே ஈர்ப்பது - (வினைசெய்தமைபற்றி) இந்திரியங்கள் என்னைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தவாய் நில்லாமல் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர்(த்தவழியெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிட)ப்பச்செய்வதும்,— இவற்றைத் தந்தவன்றன் ஆணைவழி நின்றிடலால் என்றும் தான் அறிந்திட்டு - அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும் முதல்வனதாணைவழி அவை நிற்றலான் (அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமும் அவ்வாணைவழி நிற்றலென்றும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லை) யென்றும் இவ்வாறுணர்ந்து,—இவற்றினொடும் தனை உடையான் தாள்கள் வந்தனை செய்து - அவ்விந்திரியங்களையும் தன்னையும் உடையானாகிய அம்முதல்வன் றாள்(களைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன்) பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின்,—அருளினால் இவற்றின் வலி வாட்டி வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் - (அவன் அம்முதல்வன்) திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்து(க் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்வன் வழியின்) உறைத்து நிற்புழியும்,—வரும் செயல்கள் உண்டேல் முந்தன் உடைச்செயல் என்று முடித்து ஒழுக - (பயிற்சிபற்றி ஒரோவழி அவ்விந்திரியங்களின்) குறும்பு நிகழுமாயின் (இந்திரியங்கட்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திர மின்மையின் அதுவு) முதல்வன் செயலே யென்று வரைசெய்து பணியின்வழுவா தொழுகவே,—வினைகள் மூளா - (அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித்தொடக்கவல்ல) வினைகள் (அங்ஙனம் ஆகமாட்டாவாய்) மடங்கி யொழியுமாகலான்,—அங்கு ஆளாகி மீளான் அன்றே - (அவ்வாறு) அடிமைத்திறத்து நின்றோன் மறித்துப்பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனாவானல்லன் என்க.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகிநிற்றலேயமையும் அதன்மேலுமரன்பணியினிற்றலெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகிநிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினாலன்றி வினைத்தொடக்கறுதற் கேது

வாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத்தற்பொருட்டு அரன்பணியினிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்த்தியவாறு.

நின்றிடலா லீர்ப்பதென்றறிந்திட்டெனா வியையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது. என்றுமென்னுமும்மை அவ்விர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமுமவ்வாணைவழி நிற்றலென்றுமறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று.

இவற்றினுடுந்தனை யுடையானென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

வந்தனைசெய்தல் ஈண்டு அரன்பணியினிற்றன் மேற்று.

வருஞ்செயல்களுண்டேலென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேன் முந்தனுடைச்செயலெனமுடித்தொழுகுதல், * "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் - வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி னதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாக்கினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்களுள்வாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அனவத்தையாதலில்லை யென்பார், ஆளாகி மீளானென்றுங் கூறினர். (௬)

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மைத்
தானாக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னா
னலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானாய்
நணுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்ப
னுலகினிலென் செயலெல்லா முன்விதியே நீயே
யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றா யென்று
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்று
நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந் தானே.

(இ-ள்.) நீயே உள் நின்றும் (செய்கின்றாய்) - நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றாயாகலின்,—உலகினில் நிலவுவதோர் செயல் எனக்கு இன்று என் செயலெல்லாம் உன்விதியே என்றும் - உலகின்கண் விளங்குவதோர் செயல் எனக்கின்று என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீசெய்யுஞ் செயலே யென்றும்,—செய்வித்துஞ் செய்கின்றாய் - (நீயே பிறரைக்கொண்டு) செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலின்,—உன் செயலே என்றும் - பிறரால் எனக்கு வரும் (இதமகிதங்களும்) நீ செய்யுஞ்செயலே (பிறிதில்லை) யென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே - (இங்ஙனம்) அவனருளை யல்லதொன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார் மாட்டு அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்க மாட்டாதாய் ஒழிந்து விடுமாகலான்,—ஆய் ஞானத்தால் தனை அடைந்தார் தம்மை - (அப்பெற்றித்தாகிய) மெய்யுணர்வாற் றன்னை அடைக்கலம் புக்காரை,—தானாக்கிக் காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து பாதுகாப்பவனும்,—நாடி(யும்) அவரை நணுகாமல் வினை - (மந்திரவலியான் அடங்கி இரைநுகரப்பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானும் ஓரிலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறுபோல) அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்துகிடந்த அவ்வாகாமியவினை (அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராய

* திருவாசகம், குழைத்தபத்து. செ - எ.

வழி அவ்வினையைபற்றி ஆண்டவ்வித மகிதங்கட்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின்),—அவர்தாம் செய்வினை தன்னால் பிறர் செய்வினை நலமுடனே ஊட்டி ஒழிப்பானாய் - அதனை அவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யும் அவ்விதமகிதங்களை (மிகுவித்து நன்மையோடு) நுகர்வித்தொழித்தல் செய்பவனுமாகியும்,—தலைவன் சலம் இலன் - (அதுபற்றி) இறைவன் சலமுடையனாவான் அல்லன் என்க.

ஆக்கிக்காப்பனென வினையும்.

பிறரையூட்டியொழித்தலே யவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக்கொள்க.

பிறரை யங்ஙனமூட்டுதலுங்கருணையேயாமென்பார், ஊட்டியென்றொழியாது ஒழிப்பானாயென்றும் நலமுடனேயென்றுங் கூறினார்.

உலகினிலென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயென்று நிலவுவதோர்செயலெனக்கின் றுன்செயலேயென்று நினைவார்க்கென்றதனால், அரன்பணியினின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறியதூஉமாயிற்று.

இறைபணியினிற்கு மிவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகிலிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையச் செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும்போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு. (௪)

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து
நாகமுழை புக்கிருந்துந் தாகமுத றவிர்ந்து
நீடுபல காலங்க ணித்திரா யிருந்து
நின்மலஞா னத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பி
லேடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே
யெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானங்
கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்
குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர்.

(இ-ள்.) நாடுகளில் புக்கு உழன்றும் - புண்ணியதேயங்களிற் சென்று புண்ணியதல புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தும் ஆடியும்,—காடுகளில் சரித்தும் - வனத்திலே சென்று கந்தமூலபலாதிகளை அயின்றும்,—நாக முழை புக்கு இருந்தும் - மலையினுள்ள குகையில் யோகத்திருந்தும்,—தாகமுதல் தவிர்ந்தும் - (அவ்யோகப்பயிற்சிவலியினாற்) பசி நீர்வேட்கை முதலியன ஒழிந்தும்,—நீடுபலகாலங்கள் நித்திராயிருந்தும் - நெடுங்கால மாணமில்லாதிருந்தும்,—நின்மலஞானத்தை இல்லார் - நிருமலமான (இறைபணியினிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும்) ஞானமில்லாதார்,—பிறப்பில் நிகழ்ந்திடுவர் - சனனத்துட்படுவர்,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே எறிபடு விழியின்கடைக்கே கிடந்தும் - இதழ் பொருந்திய மலர்மாலை அணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கையிடம் அல்குல் வீசப்பெற்ற கட்கடைமுதலிய அவயவங்களைத்தோயப்பெறினும்,—இறைஞானம் கூடுமவர் - அரன்பணியினிற்றலாகிய ஞானத்தைப்பெற்றோர்,—கூட அரிய வீடும் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பர் -

பெறுதற்கரிய வீட்டினைத் தலைக்கூடிச் சிவந்த குஞ்சித பாதத்தின்கண் அடங்கிநிற்பர் என்க.

அரன்பணிநிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தேயதீதத்தை யென்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தி னிற்றலொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பவைத்திகழற்கவென வவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆக்குமுடிகவித்தரசாண்டு நுங்கிடாவேயென ஆண்டெக்கூறினர்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலா னுகற்பாலதன்கண் மற்றொன்றுற் செய்யக்கடவ தொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினர். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள்வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க. (௫)

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்சுடா தாகு
மௌடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேறு
மெங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு ஞானிக்
கிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத்
தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
சக்கரமுங் கந்தித்துச் சுழலு மாபோன்
மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா
மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) அங்கித்தம்பனை வல்லார்க்கு அனல் சுடாதாகும் - (சுடுதற்கேதுவாகிய) அங்கியைத்தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கி(யுண்மூழ்கிக் கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டு)ச் சூடுநிகழாதவாறும்,—மந்திரம் ஔடதம் உடையார்க்கு அருவிடங்கள் ஏறு - (கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல) மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்வரிய விட (ங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டு)க் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும் போல,—ஞானிக்கு எங்கித்தை (நின்று) கன்மமெலாம்செய்தாலும்-(விருப்பு வெறுப்புக்கள் நிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறியமுறையினின்று தம்வழிப்படுத்தவல்ல) ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாராயினும்,—இருவினைகள் சென்றணையா - (அதுபற்றி அவர்மாட்டு) விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்குவித்தாதல் செல்லாமையானும்,—முன்செய்வினை மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் - ஏனைப்பிராரத்தவினையும் (தற்பணிநீத்தவவர் மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்) சத்திகெட்டேபோய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதேதாக்கும் (அவ்வளவேயன்றி வாசனையாற்செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல்),—இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமும் கந்தித்து - காயம் இருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் (அவ்வாசனைகிடந்து) கந்தித்தும் (ஒருகறிக்கு உபயோகமாதலின்மையும்),—குலாலன் வினை தவிர்ந்த சக்கரமும் சுழலுமாபோல்- குயவனுவான் (குடத்தை வனையுமளவும் சுழற்றிவிட்ட) திகிரியில் அவ்வாதனைகிடந்து தன்வேக முள்ளளவளவும் அதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து (மற்றொன்றனைவனை தற்கு உபயோகமாதலின்மையும்) போலுமாகலானும்,—எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடுமாயும் அன்றே-(வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற) ஏனை மலவாசனை

களும் பின் அவ்வுடம்பு (மாயுங்காலத்து வேறொரு பற்றின்மையான் அத) னோடு மாய்ந்தொழியும் என்க.

இங்குத்தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருடாராது செவ்வெண் மாத்திரையேகுறித்து நின்றது; * "பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல.

மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்துதற்கு. உவமையெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற்பொருட்டு.

இச்செய்யுள் மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றைவருஞ்சூத்திரத்தி னியைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற்பொருட்டு ஈண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச்செய்யுளின் எறிவிழியின்படுகடைக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டேயிருப்பரென்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிதுவிளக்கியவாறு.

இவை நான்குசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (சு)

பத்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௨௬.

பதினென்றாஞ்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் பத்தாஞ்சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற்றார்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பதினென்றாஞ்சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றின்மேனின்றது.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னாகி யான்மாக்
 காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்
கேயுமுயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
 வீசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவ னித்தை
யாயுமறி வுடையனு யன்பு செய்ய
 வந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறை யாலே
மாயமெலா நீங்கியரன் மலரடிக்கீ ழிருப்பன்
 மாறாத சிவாநுபவ மருவிக் கொண்டே.

(இ-ள்.) காட்டக் கண்டிடும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு - காட்டக்காணுந்தன்மையுடைய,கண்ணிந்திரியத்துக்கு (ஓர் உருவத்தைக்காணும்படி),—ஏயும் உயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல-பொருந்திய உயிர் (அத்துடனாய்நின்று) காட்டுதன்மாத்திரையேயன்றி (அக்கண்ணொளியோடு கூடச்சென்று அவ்வுருவத்தை)க் காணுதலுஞ்செய்து உபகரிக்குமாறுபோல,—உயிர்க்கு-உயிர்க்கு (ஓர்விடயத்தை அறியும்படி),—ஈசன்காட்டிக்கண்டிடுவன் - முதல்வன் (உடனின்று) அறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி (அவ்

* திருவாசகம், திருச்சதகம். செ - ௩0.

வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச்சென்று அவ்விடயத்தை) அறிதலு ஞ்செய்து உபகரித்து வருமாகலான்,—காயம் ஒழிந்தால் சுத்தனாகி ஆன்மா - (எல்லாமலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரத்து இறுதியிற்கூறியவாற்றாற்) காயம் ஒழிந்தான் (மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற் றுச்) சுத்தனுவோனாகிய ஆன்மா,—இத்தை ஆயும் அறிவு உடையனாய் - (முதல்வன்)இங்ஙனம் அத்துவிதமாய்நின்று உபகரித்துவரு முரிமையைக் கடைப்பிடித்தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின்,—அன்புசெய்ய - (அத்தொ டர்புபற்றிய அம்முதல்வன்றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண் இச்சை இடை யறாதுநிகழும் அங்ஙனம் அறிவிச்சைகள் இரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேற லின்றி அவ்வத்துவிதநிலையொன்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்குநிகழவே,—அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தமுறையாலே-காயம் ஒழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய்நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப்பெறுதலால்,—மாயமெலாம் நீங்கி - (ஏனைக்கிரியையு மே) எல்லாமலங்களையும் (இம்மையே) நீத்தொழித்து (அவ்வறிவிச்சைக ளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு),—அரன் மலர் அடிக்கீழ் மாறாத சிவாநு பவம் மருவிக்கொண்டே இருப்பன்-அம்முதல்வனது செங்கமலமலர்போ லுந் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று மாறுபடாத சிவாநுபூதியே சுவாநு பூதியாகக்கொண்டு வாழ்வன் என்க.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகாரமாத்திரையே யீண்டுக்கூறப்புகு ந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டு முபகாரத்தையு மனுவதித்துடன் கூறினார். ஈண்டுக்காணுமுபகாரமாத்திரையே கூறு தல் கருத்தென்பது முதனூலின் *"உள்ளத்தைக்கண்டுகாட்டடல்" என்பதற்கு "அவ னுமவற்றதவிடயத்தையுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே வேறெ டுத்துக்கொண்டோத்த கண்ணழிப்புரையானுமுணர்க. காட்டுமுபகார மாத்திரையே யன்றி அதன்பின்னாக வுடனின்று காணுமுபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்வி டத்துமென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக்காண்க.

காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா இத்தையாயுமறிவுடையனாயெனவியையும்.

ஆகியென்றது பெயர்.

அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டு அடுக்கநின்றத னையொழித்து வேறொன்றனைச்சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

இருவகைப்பயனுமொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத் து வேறுகூறாக வையாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றாங்கூற்றைக் காயமொழி ந்தாற் சுத்தனாகியெனவும், அந்நிலைமை யிந்நிலையிலடைந்தமுறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனொழிபாக ஈண்டெடுத்துக்கொண்டாராகலின், அதனோடேளப் பட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வயித்தவத்தின் கலக்கங்

* சிவஞானபோதம், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகுந்
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(இ-ள்.) பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தையாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அச்சிவத்தை(த்தெளிய) நோக்கி அன்புசெய்யப்பெற்றார்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே உணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி (மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனை)ப்பதார்த்தங்களை(ச் சிறிதும்) காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவரு ஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானவிகற்பம் - (அவற்றைக்) காணவரு ஞானங்களாவன (கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியும் காட்சிஅனுமானம் உரையெனப்) பலவகைப்பட்ட (அளவை) ஞானங்கள் (அவையெல்லாஞ்) சுட்டுணர்வின்பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசக ஞானம் கலக்கந்தரு வயிந்தவத்தின் ஞானம் - (ஏனைக்கேட்டலின்கண்ணதாகிய) சாத்திரஞானம் ஐயந்தருவதாய் (நால்வகைவாக்கைப்பற்றிநிகழும்) விந்துஞானமேயாகலானும், —போகத்தங்கிய ஞாதிரு ஞான ஞேய ஞானம் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - (அக்கலக்கந்தருஞானம்) போம்படி (சிந்தித்துத்தெளிதற்கண்ணதாய்த்) தங்கிய பேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி (அனுபூதி) ஞானமாகாமையானும்,—இவையெல்லாம் கடந்த சிவஞானம் திருஞானம் - இவை அனைத்திற்குமேலாய் (ஈண்டுக்கூறப்பட்ட இச்) சிவஞானம் (ஒன்றேபதார்த்தங்களைப்பார்க்கவாராத) சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - ஆகலான் (இதனைப்பெற்ற) சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பர் (அன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லர்) என்க.

சிவமேகண்டிருப்பரென்றது முடிந்ததுமுடித்தல். ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின்மேற்று.

கலக்கம் ஐயம். கேட்டலறிவு மேற் சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தருஞானமென்றார். போகத் தங்கியஞானமென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி யவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு.

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோதிய விதனானே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுழல்விப்பதாகிய அசன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. (உ)

அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மா
லாயழிந்து வருதலா லந்த மில்லை
பினுதியருள் பெற்றவர்க ணித்தவுரு வத்தைப்
பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே யிதுவு
மினுதுநிலை யிதுதானுங் காய முண்டே
யிருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டா
மனுதிதரு முடலாதி காரியத்தா லநாதி
மலமறுக்கு மருந்தற்று அடன்மாயுங் காணே.

(இ-ள்.) உடல் அநாதி ஒன்றினைவிட்டு ஒன்றுபற்றிக் கன்மால் ஆய்ப்பின் அழிந்து வருதலால் அந்தம் இல்லை - உடம்பாவது அநாதியாய் (உயிரைப்பற்றி நீரோட்டம்போல)த் தொடர்ச்சியாய்க் கன்மத்திற்கேற்ப ஆகியும் பின்னர் அழிந்தும் வருவதாகலான் அதற்கொரு முடிவுகூறுதல்

பொருந்தாமையின்,—ஆதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - (உருவசிவசமவாதிகள்) முதல்வனருளைப்பெற்றவர்கள் (இவைபோலன்றி) நித்திய சுத்த மங்கள மயமான திப்பிய சரீரத்தைப்பெற்றிருத்தல் முத்தியென்பரெனின்,—காயம் உண்டேல் மாயை இருங் கன்மம் மலம் எல்லாம் உண்டாம் - உடம்புளதாகவே (அதற்குக் காரணமாகிய) மாயையும் (அதன்கணிகழும் உண்டிவினைகட்கேதுவாகிய) மிக்க கன்மமும் (அதனையியையவிப்பதாகிய) ஆணவமலமுமாகிய அனைத்தும் விட்டு நீங்குதலில்லை,—இதுதானும் இனைது நிலை - அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்கும் நிலையேயாம்,—இதுவும் பதமே பெறும் - (ஆகவே) அதனை (முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம்) பதமுத்தியென்பதே யாம்,—மனுதி தரும் உடல் காரியத்தால் ஆதி - மனமுதலிய புரியட்டக வுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய்,—அநாதி மலம் அறுக்கும் மருந்து அற்றால் உடன் மாயும் காணே - அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய் (வரும் இஃது அக்காரண) நீங்கிய வழித் தானு முடனீங்குவதாம் (ஆகலான் அது பொருந்தாது) என்க.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக்கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது.

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த வாறே
 சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்த ராகு
முரியமல மெளடதத்தாற் றடுப்புண்ட விடமு
 மொள்ளெரியி னொளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும் போலாகி
 மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயந்
திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்பு காயஞ்
 சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே.

(இ-ள்.) தெரிவு அரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்தவாறே - (மேற்கூறிய) தெரிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சிவம் பிரகாசிக்கும் - (அதனாற்) சிவம் பிரகாசித்த வழியும்,—இங்கே சீவன்முத்தராகும் - (அதனால்) ஈண்டுச் சீவன்முத்தராயவழியும் (முறையே),—தேற்றின் வரு பரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் - தேற்றுமரத்துண்டாகிய வித்தினாற்றேற்றப்பட்ட நீரின்மருவிய கலங்கலும்,—ஒள் எரியின் ஒளிமுன்னர் இருளும் - மிக்க அக்கினிப் பிரகாசத்திற்கு முன்னர் இருளும்,—ஔடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் போலாகி - மருந்தினாற் றடைப்பட்ட நஞ்சமும்போல,—உரிய மலம் மாயாதே தன்சத்திமாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய் - சகசமாகிய ஆணவமலங்கெடாது தனது சத்திகெட்டு (வாதனைமாத்திரையாய்) அவ்வுடம்புள்ள அளவு நின்று,—பின்பு காயம் சேராதவகை தானும் தேயும் அன்றே - மற்றொரு பிறவிக்கேதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் என்க.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார் மாட்டு மாய்ந்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம்பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் னிருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் செய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத்தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன் முத்தராகப்பெற்றார்மாட்டு ஒருவாற்றானு மியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஒள்ளொளியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்பவொளியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையா தாகு
மடையினந்த வான்மாவு மழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
தாணுவின்றன் கழலணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற்
றான்சுத்த னாயிருக்கை முத்தியரன் றாளைப்
பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனி னருக்கன்
புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம் போமே.

(இ-ள்.) ஆணவந்தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும் - (முற்கூறப்பட்ட) ஆணவமலம் அநாதி (நித்தமாதலால்) நாசமடைவதின்று,—அடையின் அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனின் - நாசமுறுமாயின் அவ்வான்மாவும் அழியு(மெனப்பட்டு நித்தமாதற்கிழுக்காய் முடியு)மெனின் (அற்றன்று),—இரதகுளிகை பரிசிக்கச் செம்பில் காணலுறு களிம்பு கழியும் - இரத குளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய்நின்ற களிம்பு நீங்கும் (நீங்கவே),—செம்பு உரு நிற்கக் கண்டோம் அன்றே - செம்புருவேறு நிற்றல் கண்டாமாகலின் (அதுபோல),—தாணுவின்றன் கழல் அணைய மலம் தவிரும் - அரன் திருவடியாகிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே (உயிரோடு சகசமாய்நின்ற) ஆணவமலம் நசிக்கும்,—தவிர்ந்தால் தான் சுத்தனாய் இருக்கை முத்தி - நசித்தவழி உயிர்வேறாய் நிற்றல் முத்தி (என்றற்கோரிழுக்கின்மையான் முத்திநிலையினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் மதமும்),—அரன்தாளைப் பூண வேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை யெனின் - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மல நீங்கப்பெறுமதுவே முத்தியாதல் அமையும் அதன்மேலும்) அரன்திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டாவென்னும் பேதவாதசைவர் கூறுவரெனின்,—அருக்கன் புகுத இருள்போம் - அருக்கனொளி மேவியவழி (அருக்கனோடு கண்ணொளி கலந்தாலே) இருள்பற்றறக்கழியும் (அதுபோல),—அடியில் பொருந்தவே மலம்போம - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினும் சிவம்பிரகாசித்துத்) திருவடியை (உயிர்) பொருந்தினாலே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியும் (ஆதலால் அவர் மதமும் அடா) என்க.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. (ரு)

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதி யாயே
நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லை
தொக்கிருந்து மற்றொருநெற் றோன்றி டாவா
மெல்லவிவை விடுமறவே யிவைபோல வணுவை
மேவுமல முடல்கன்ம மநாதிவிட்டே நீங்கு
நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை
நணுகிநிற்கு மாதலா னசமுமின் றாமே.

(இ-ள்.) நெல்லினுக்கு அநாதியாயேமுளை தவிடு உமிகள் நெல்லைவிட்டு நீங்கும் வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளை தவிடு

உமிகள் அவ்வரிசியைவிட்டுக்கெட்டொழிய அரிசிகேடின்றி நிலைபெறுதல் (கண்டாம்அவ்வியல்பு) கூறுவீராக(எனின்),—தொக்கு இருந்தும்மற்றுஒரு நெல் தோன்றிடாவாம் - (அம்முளை முதலியன) அடங்கி நிற்குமேனும்(அவ்வரிசி முன்போல) வேறொரு நெல்லுத்தோன்றுதற்குக்காரணமாதல் செல்லாவாம் (அங்ஙனஞ் செல்லாமையான்),—சொல்லியிடின் துகள் அற்ற அரிசியின் பால் இல்லை மெல்ல இவை அறவே விடும் இவைபோல-(அவை) சொல்லுமிடத்துக் குற்றமற்ற (அவ்வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற்கோரியையின்மையின் மெல்ல (மெல்ல நீங்கி) அவை ஆண்டில்லையென்பதேதேற்றம் அவைபோல,—அநாதி அணுவை மேவு மலம் உடல் கன்மம் நல்லசிவ முத்தியின்கண் விட்டே நீங்கும்-அநாதியே உயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மல மாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களும் நல்லசிவமுத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவை நணுகிநிற்கும் ஆதலால் நாசமும் இன்றாமே - (ஆண்டு விண்டொழியினும்ஏனைப்) பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை என்க.

* "இத்தைவிளைவித்தன் மலம்" என்பதூஉமறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ்சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியுமென்பாரையும்ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவிவை விடுமறவே யென்றுங் கூறினர். ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையுமுடன் வைத்தோதப்பட்டது.

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்று மொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன.

இவை யைந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக் கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன. (சு)

முதலதிகரணம்.

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை
யறிந்தியற்றி டாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ்
செவ்விதினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்ப
னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா
விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு
மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாத லானு
மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி உயிர்கள் அமைந்திடா-பெத்த முத்தி யிரண்டினும் இறைவன் றிருவடியையின்றி ஆன்மாக்கட்கு (அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும்) அமைய மாட்டா (அதுபற்றி),—ஈசன்றானும் - இறைவனும்,—அம் முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல் இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போது அவனையின்றித் தோற்றா இவற்றினுக்கு நின்றிடுவன் - அக்கரங்களை இயக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல அவ்வான்மாக்கட்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குங்கால் அவனையின்றி விளங்காமை

---

* உண்மைவிளக்கம். டுசு-டுக.

யின் அவை விளங்குதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களோடு கலந்து நிற்பன்,— ஒன்றை அறிந்து இயற்ற - (அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள்) ஒரு விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு,—செவ்விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்துசேட்டிப்பித்து எங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன் - அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினும் உடனாகக்கலந்து நிற்பன்,—ஆதலால் நாம் அரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கே யாமே - ஆகலான் (ஆணவமலத்தினீங்கி வேறுநின்ற) வுயிர்கள் (அதுபோல) இறைவனைவிட்டுத் தனித்துநிற்றல் ஒரிடத்தினுமில்லை என்க.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தியிரண்டினுமென்க.

இதனுள் உயிர்களறிந்தியற்றியிடாவெனவும் ஈசன்றானுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போதவனையின்றித் தோற்றாவெனவும் ஈசனவ்வுயிர்போ னின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்கு மெனக் கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களைவிளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற்கலந்து நிற்றலே காணுமுபகாரமெனவும் கொள்க.

உயிர் ஒன்றனை விடயித்தல் இறைவனவ் விடயத்துமுடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையாலமையாதென்பது, கண்ணொளிவிளக்கின்சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க. * "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" என்றபின், "அறிவாயறிகின்றான்றானே" என்ற அம்மை திருவந்தாதியுமிது.

இதனானே அநாதியுடனின்றவாணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையுமொரோவழி விட்டுநீங்கப் பெறும்போலுமென்னுமவ் வாதிகளை நோக்கி,அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (எ)

இரண்டாமதிகரணம்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றா னாகி
　　லெல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னி
லிங்குந்தா னந்தகருக் கிரவியிரு ளாகு
　　மீசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே யிருளாய்
பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தை யடையப்
　　பரிதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே
　　சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(இ-ள்.) சிவன் எங்குந்தான் நிறைந்து நின்றானாகில் - முதல்வன் (அத்துவிதக்கலப்புடையனாய்) எங்குஞ்செறிந்துநின்று உபகரித்துவரின்,—எல்லாரும் காணவே வேண்டுந்தான் என்னில் - யாவரும் அறியவேண்டுமெனின்,—இங்குந்தான் இரவி அந்தகருக்கு இருளாகும் - இவ்விடத்தே ஆதித்தன் (விளக்கமாயிருந்தும்) அந்தகருக்கு இருளாயே நின்றாற்போல,

---

* அற்புதத்திருவந்தாதி. செ - உ0.

—ஈசன் ஒளியாயே அருட்கண் இல்லார்க்கு இருளாம் - முதல்வன் உபகாரம் விளக்கமாயிருந்தும் (அஃது) அருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி அறியவாராது,—பங்கந்தான் எழும் பதுமம் பக்குவத்தை அடையப் பரிதி அலர்த்திடுவதுபோல் - சேற்றிற்றோன்றிய பக்குவமுடைய தாமரைமலரை ஆதித்தன் அலர்வித்திடுதல்போல,—பருவம் சேர் உயிர்க்கு - (அவ்வருட்கண்ணும்) பக்குவமுடையார்க்கன்றி(க் கிடைக்கப்பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி அமையாது),—ஞானக்கண் அரன் தங்க அருளினாலே கொடுத்து - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய) அருட்கண்ணை முதல்வன் பெருங்கருணையாற் (பருவம்பார்த்திருந்து) கொடுக்க (அதனைப் பெற்றுடையார்க்கே),—சோதிக்குள் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - அவன் அறிவுக்கறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் (அத்துவிதநிலை) இனிது விளங்கும் என்க.

இத்தையாயுமறிவுடையதனுசற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பங்கந்தானெழும்பதுமமென் வேறுவமை கூறினார். (அ)

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்ப னென்னிற்
  சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந் தொன்றாய்
நின்றதுயிர் கெட்டென்னிற் கெட்டதணை வின்றா
  நின்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்ட தென்னிற்
பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகனீ
  பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னன்றா
மொன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லென்னி
  னொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே.

(இ-ள்.) சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனென்னின் - (அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல்வேண்டா) பதிகராற் சென்றணையப்படு மரநிழல்போல முதல்வன் (விகாரமின்றி) நிற்ப (உயிர்தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப்பெற்று அரனைத்தலைக்கூடுதல் அமையு) மென ஈசுரவவிகாரவாதி மதம் பற்றிக்கூறின்,—சென்றணையுமவன் முதலி - (மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவார்க்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை) அவனைத்தலைக்கூடுவதாயுள்ள வுயிருக்கே சுதந்திரம் (எனப்பட்டு வழுவாம்),—உயிர் கெட்டுச் சிவத்தைஅணைந்து ஒன்றாய் நின்றதென்னின் - இனிப்பரிணமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக்கூடி அரனடியில் ஒன்றாய்ப்போமென்பரெனின்,—கெட்டது அணைவு இன்றாம் - கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும்,—நின்றதேல் - (கெடாது) நின்று கூடுமெனின்,—கேடு இல்லை - (அவ்வாறு கூடியவழிக்) கேடின்மையின் (ஒன்றுதல்பெறப்படாமையானும்),—அணைந்து கெட்டதென்னின் - கூடியபின் கெட்டதெனின்,—பொன்றினதேல் முத்தியினைப் பெற்றவர் ஆர் நீ புகல் - கெட்டவழி (முத்திபெறுவதொன்றின்மையானும்) அம்முத்தியினைப்பெற்றவர்யாவர்நீகூறுவாயாக,—பொன்றுகையே முத்தியெனின்-கேடேமுத்தியெனின்,—புருடன் நித்தன் அன்றாம் - உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும் (அதுவும்வழுவாம்),—நீரொடுநீர்சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றியிடுமென்னின் - இனி அயிக்கவாதிகள் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல (உயிர் அரனடியைச்சேர்ந்து) ஒன்றுமென்பரெனின்,—ஒருபொருளாம் அதிபதியோடு உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - (நீருநீரும்போல) ஒப்பற்றபொருளா

கிய முதல்வனும் உயிரும் (தம்முட்) சமப்பொருளாதல் செல்லாமையின் (அவர்மதமும் அடாது) என்க.

அரன்மலரடிக்கீ ழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக் கூறுமவ்வம்மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு. (க)

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச்
செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற் சீவ
னம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்ல
னற்குளிகை போலவர னணுகுமலம் போக்கி
யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு
மக்குளிகை தானும்பொன் னாகா தாகு
மும்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரிய
னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே.

(இ-ள்.) செம்பு இரதகுளிகையினால் களிம்பு அற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும் - (களிம்புள்ளளவும்) செம்பு (பொன்னுடன் ஒத்தொன்றுமாறில்லையாயினும்) இரதகுளிகையினாற்களிம்பு நீங்கியவழிப்பொன்னாய்ச் செம்பொன்னுடன் ஒத்தொன்றுதல் செல்லும் (அதுபோல),— மலஞ்சிதைந்தால் சீவன் நம்பனுடன் கூடுமெனின் - மலநீங்கியவழி உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுமெனின் (அஃதும் அடாது),— நற்குளிகை போல அரன் பொன்போல் அல்லன் - (உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கும் ஆற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்கும் ஆற்றலுடைய) நன்மையாய இரதகுளிகைகளோடு ஒப்புறுத்தலன்றி (அவ்வாற்றலில்லாத) பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக்கேலாமையானும்,—நணுகும் மலம்போக்கி அம்பொன் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (முதல்வன்) பொருந்திய மலத்தைநீக்கிப் பொன்போலுந் திருவடிக்கீழ் (உயிரை) வைப்பனாயின்,—அருங்களங்கம் அறுக்கும் அக்குளிகை பொன்றானும் ஆகாது - மிக்ககளிம்பை ஒழித்த அக்குளிகைகளாகப் பொன்னாகாது (அதுபோல),—உயிர்தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரித்து - (மலநீங்கியவழியும்) உயிர் சிவானுபவம் ஒன்றற்கே சுதந்திரமாம்,—உற்பத்தி ஆதிகளுக்கு உம்பர் பிரான் உரியனாகும் - ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனே சுதந்திரனாவன் (ஆகலின் உயிர்முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுதல் செல்லாமையானும்) என்க.

ஒன்றினுக்குமென்னுமும்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர்மதமு மறுக்கப்பட்டது. (௧௦)

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்றா
னவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலினா லிரண்டு
மணைந்தாலு மொன்றாகா தநந்நியமா யிருக்கு
மிவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி
யிதுவசித்தென் றிடிலவனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(இ-ள்.) சிவன் சீவன் என்ற இரண்டும் சித்து ஒன்றுமென்னின்-முதல்வன் உயிரென்கிற இருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்று (மென்

றலே அமைவுடைத்தன்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக் கமையாதா) லெனின் (அற்றன்று),—சிவன் அருட்சித்து இவன் அருளைச்சேரும் சித்து - முதல்வன் அருளாகியசித்தாம் உயிர் அவ்வருளைச் சேரும் சித்தாம்,—அவன்றன் பவம் கேடு புத்தி முத்தி பண்ணும் சித்து (இவன்) அவற்றின் படியும் சித்து - முதல்வன் பவத்தினைக்கெடுத்துப் புத்தி முத்தியளிக்குஞ் சித்தாம் உயிர் அவைகளில் அழுந்துஞ்சித்தாம்,—அவன் தானே அறியும் சித்து இவன்றன் அறிவிக்கப்படும் சித்தும் - முதல்வன் தானே யறியும் சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ்சித்தாம்,—இரண்டும் அணைந்தாலும் அநந்நியமாய் இருக்கும் ஒன்றாகாது ஆதலினால் - (ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றாமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாதாய் அதுவதுவாய் முந்திக்காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத்தனக்கொருவியஞ்சகம்வேண்டாதுதானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விளக்கி நிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல இங்ஙனஞ் சித்திரண்டிற்கும் தம்முள் அந்தரங்கவேற்றுமைபெரிது முண்மையான்) அவ்விருபொருளுந் தம்முட்கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப்போமாறில்லையாகலான்,—இவன்றானும் புத்தியும் சித்து புத்தி இவனுமோ - உயிரும் புத்திதத்துவமுஞ் சித்தெனக்கூறப்படினும் புத்திதத்துவம் உயிராதலில்லை,—இது அசித்தென்றிடில் அவனுக்கு இவனும் அசித்தாமே - புத்திதத்துவஞ்சடமென்றிடின் (ஏனைத்தத்துவங்களைநோக்க உயிர் சித்தேயாயினும்) முதல்வனைநோக்க உயிர் அசித்தேயாம் என்க.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தவிவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. (௧௧)

இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை
யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தா னாக்கி
யரும்பித்திந் தனத்தையன லழிப்பதுபோன் மலத்தை
யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகிக்
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.

(இ-ள்.) காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போல் (அமலன்) அங்கு உயிரை இயைந்து - காந்தம் (விகாரமின்றி நின்றே) இரும்பை வலிப்பவுங்கண்டாம் அதுபோல இறைவனும் (விகாரமின்றியே) உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் (சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனில்லாமை பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை),—எரி இரும்பைச் செய்வதுபோல் அனல் இத்து அரும்பு இந்தனத்தை அழிப்பதுபோல் (அமலன்) இவனைத்தானாக்கி மலத்தை அறுத்து - எரி இரும்பை(க் கெடுத்தலின்றி)த் தன் வண்ணமாக்கி(த் தன் வண்ணமாக்குதற்குரித்தாகாது) அவ்விரும்பின்கண் உடன்றோன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங்கெடச் செய்யும் அதும்போல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச்செய்து (தன் வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் உடன்றோன்றி நிற்கு) மலமாத்திரங்கெடச் செய்யுமாகலாற் (பொன்னுகை முத்தியாகாமைபற்றி ஒன்றாதற் கிழுக்கில்லை),—அப்பு

அணைந்த உப்பே போல் விரும்பி அமலன் அணைந்து - நீரோடு சேர்ந்த வுப்புத் (தன்சுவை முழுதும் அந்நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்கும் அது)போல விரும்பி (உயிரைச் சேர்ந்த) விறைவனும் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனுகலான் (நீரொடு நீர்சேர்ந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை),—குளிகை (மேளித்துப்) பொன்னினை ஒளிப்பதுபோல் தான் எல்லாம் மேளித்து வேதிப்பானுகி அடக்கி - இரதகுளிகை (செம்பையுருக்கித்) தன்னோடுகூட்டி (வேதித்துப் பொன்னுகச் செய்தும்) பொன்னியல்பைக்காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் (உயிரை) அவ்வாறெல்லாஞ்செய்தும் (அதனியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவிறந்து நிற்குமாறு) தனது வியாபகத்து ளடக்கிநிற்குமாகலான் (அப்பணைந்தவுப்போபோ லணைந்தொப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பர் பிரானொருவனே யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியனுதற் கிழுக்கில்லை),—கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியைக் கலந்தே ஒத்து (அமலன்) அந்த முத்தியினில் இருப்பன் - கருப்பஞ்சாறு தேன் பால் கனி யிரதம் கற்கண்டு சருக்கரை முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக்கலந்த வழி (யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறியவாராமை போல) இறைவனும் பரமுத்தியில் (உயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறியவாராத ஆனந்தசொரூபமாய்) நிற்பனுகலான் (அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கிழுக்கில்லை) என்க.

சென்றணையுநிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறுமவ்வாதிகளை மேலேமறுத்தவழி அவர்கூறுமாசங்கைகளை முறையேபரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமைகளின் வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு.

மலரடிக்கீழ்வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனுகிநின்றிடவெனவும், அரன்மலரடிக்கீழிருப்பனெனவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட்பொருள்வேற்றுமை யில்லைபோலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண்ணவற்றைத் தொகுத்தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமுதலிய நான்காக வகுத்துவைத்துணர்த்தியவாறுமாம்.

நின்மல சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந்தெரித்துக்கூறியவாறென்றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்படு மெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக் கூறியதென் றுரைப்பாருமுளர்.

இத்தரும்பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தெனவு மியையும்.

இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமைபற்றி இரும்பின் கறையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அணைந்தெனக்காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க

கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோலென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர்; விறகை யழித்தற்கட்படும் விசேட

மின்மையானும், ஏனையபோல உயிரோ டியைபுடைத்தாதற்குரிய வுவமையின்மை யானும், அரும்பித்தென வொருசொல்லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச்செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத்தானுக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல்வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு, ஈண்டுமெதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேளித்துத்தானெல்லாம் வேதிப்பானுகியென்றதனை அடக்கி யென்பசதேடி யையாதுவேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமைதனித்தனியெடுத்துக்காட்டி இதுமாத்திரைக்குவமை கூருமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

இவையைந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற்கு அவ்வமதம் பற்றிநிகழுமா சங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது. (கஉ)

பதினொன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬உக.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன்பெற்றார்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்க ணிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்ததுபன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா
மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கு மேலானே மென்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே.

(இ-ள்.) செங்கமலத் தாள் இணைகள் சேரல் ஒட்டாத் திரிமலங்கள் அறுத்து - செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை அணையவொட்டா(து அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் பற்றறக்கழிந்த) மும்மலங்கள் (விளக்கற்றம்பார்க்கும் இருள்போல அறிவற்றம்பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றையஞ்சிப்) பரிகரித்து,—ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - (பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய) சிவபிரானுடைய மெய்யன்பரோடு பயின்று,—அங்கு அவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம் அரனெனவே தொழுது இறைஞ்சி ஆடிப்பாடி - (அப்பயிற்சி நிலைபெறும்படி) அவரது திருவேடத்தையும் சிவாலயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபாடியற்றி (ஆனந்தமேலீட்டால்) ஆடல் பாடல்களைச் செய்து,—எங்கும் ஒருவர்க்கும் யாம் எளியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானேமென்று இறுமாப்பு எய்தி - (இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை நோக்கி) எவ்விடத்துமுள்ள ஒருவர்க்கும் யாம் எளியராதலின்றி(த் திருவடியைத்தலைக்கூடப் பெற்றமையான்) யாவர்க்கு மேலானேமெனக்களித்து,—திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோமென்று திரிந்திடுவர் - பிறையினை யணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடி

யைத் தலைக்கூடப்பெற்று(ரது பெருமையை நோக்கி அவ)ர்க்கடிமையென வாழ்வர்,—சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - (இச்செய்கையை இயல்பாக வுடையார்) சீவன்முத்தர் என்க.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டுமுடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. (க)

இரண்டாமதிகரணம்.

ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லா
 ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவில்லாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
 பிறப்பினிலு மிறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
யாசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
 டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று
 கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

(இ-ள்.) (காமுகனுவானொருவன் ஒருவனிதையிடத்து அன்புடைய னென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும் அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான்) அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்பு இல்லார் - அடியவர் மாட்டன்பில்லாதார் ஈசன் மாட்டும் அன்பில்லாதாரே (அங்ஙனம் ஈசனுக் கன்புடையார்போல் ஒழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை),—எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு இல்லார்- (எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய ஈசனிடத் தன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும் அங்ஙனம் ஈசனிடத்தன்பில் வழி) எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாதாரே யாவர்,—தமக்கும் அன்பு இல்லார் நாம் பேசுவது என் - (இவ்விடங்களின் அன்பில்லாதார்) தம்முயிர்க்கு உறுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்லராகலின் (அதனை) நாஞ் சொல்லுவதென்னை (கழிகாமத்தராயினார்க்கு அத்தொடர்புடையார திணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறு போல),—நீ அரன் அடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு அவர்கருமம் உன் கருமமாக அருண்ஞானக்குறியில் நின்று ஆசையொடும் செய்து - (மாறுதசிவாநுபவ மருவிக்கொண்டு அரன்மலரடிக்கீழிருக்கப்பெற்ற) நீ (அதனைவளர்க்கு நீர்மையராகிய) அத்தொடர்புடையாரோ டிணங்கி அவர்பணியை உன்பணியாகவே தற்போதமுனைத்தலின்றி உவகை மிகுதியுடன் செய்து காமுகரல்லாதாரிணக்கம் அக்காமப்பைங்கூழைப்பாறச்செய்யுங்கனையாதல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோல),—அறிவில்லாப் பிணங்களை இணங்கில் பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடு - (அச்சிவாநுபவத்தைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய) அறிவில்லாப் பிணம்போன்றவரோடு இணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற்படுத்துவராதலின் (அதன்கண்வெறுப்புமிகுதியால் அதனை) விட்டுநீங்கி,—கூசிமொழிந்து - (அடியார்துயர்வும்

உனதிழிவுநோக்கிக்) கூசி நயமொழிகூறி - கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - (உவகைமிகுதியாற்) கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக் கூத்துமாடித் திரிவாயாக என்க.

விதிமுகத்தாற்கூறினார், சுவைப்பொருட் டுண்ணப்படும்பால் மருந்துமாமாறு போலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்.

காமுகனுவானொருவன் ஒருவனிதையிடத் தன்புடையனென்பது, அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடியவர்க்கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார்போலொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லாரீசனுக் கன்பில்லாரென்றும், எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களிலன்பில்லாதார் தம்முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளுவாரல்லரென்பார், தமக்குமன்பில்லாரென்றுங் கூறினார். * "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பைநோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமையறிக. இதனெதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர்கரும முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்துநின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண்ஞானக் குறியினென்றார்.

கூசுதல் அவ்வுயர்வுந் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது.

கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங்கூத்தாடுதலும் உவகைமிகுதியினிகழுமெய்ப்பாடு.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்களென ஆண்டே யுடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர். (உ)

மூன்றமதிகரணம்.

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கை யாக்கி
யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்
செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனு விதயத்தே யரனைக் கூடுங்
கொள்கையினா லரனுவர் குறியொடுதா மழியு
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று
னேசத்தாற் றொழுதிடுநீ பாசத்தார் விட்வே.

(இ-ள்.) அறிவுஅரியான் - அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருள்,—தனை அறிய - (உலகத்துள்ளார்) தன்னை அறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை ஆக்கி - திருநீறு கண்டிகைமுதலிய திருவேடமாகிய தனது வடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்கு அளித்து,—அங்கு அங்கே உயிர்க்கு உயிராய் அறிவு கொடுத்து - யாங்கணும் உயிர்க்குயிராய் அறிவினை விளக்கி,—அருளாற் செறிதலினால்- அருளாற்கலத்தலானும்,—திருவேடம் சிவன் உருவே ஆகும் - அத்திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—சிவோ

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - உ.

கம் பாவிக்குமதத்தால் - சிவோகம் பாவனையானும்,—சிவனும் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—இதயத்தே குறியதனால் அரனைக் கூடுங்கொள்கையினால்-இருதயத்தானத்தில் ஒரு குறியின்கண் வைத்து முதல்வனைக்கூடுஞ் செயலானும்,—அரன் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—குறியொடு தாம் அழியும் நெறியதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்று இன்றாகியதன்மையானும்,—சிவமேயாய் நின்றிடுவர் என்றால் நேசத்தால் நீதொழுதிடு - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின் (அதுபற்றி அவரை அரனெனவே தேறி) அன்பொடு நீ வழிபடுக,—பாசத்தார் விடவே-ஏனைப்பாசப்பற்றுடையாரது பற்றுவிட்டொழிதற்பொருட்டு என்க.

சிவமாதல் தெளிந்துகோடற்கு வேடமுதலியவற்றுளொன்றேயமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக்கூறினார்.

அவ்வேடமுடையாரொன் றெடுத்துக்கொண்டொக்க.

பாசத்தார் ஆகுபெயர்.   (ரு)

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே
யுருக்கோலி மந்திரத்தா லெனநினையு மவர்க்கு
முளனெங்கு மிலனிங்கு முளனென்பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கு
முருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் விம்மி
யொழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனி தன்னையே - (பகுத்துணர்தலின்றித்) திருவாலயத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனிகளையே,—சிவனெனக் கண்டவருக்கு - சிவமெனக்கண்டு வழிபடுஞ்சரியையாளர்க்கு,—சிவன் அங்கே உறைவன் - சிவபிரான் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தால் உருக்கோலியென நினையுமவர்க்கும் - (அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்) ஈசானுதிமந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினு னெனக்கருதி (மந்திரநியாசத்தால்) வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உளன் எங்கும் இலன் இங்கும் உளன் என்பார்க்கும் - (யோகிகள்) உள்ளமெங்கணும் இல்லமாக வாழுஞ் சிவபிரான் இத்திருமேனியிலும் வீற்றிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக்கருதி(ச் சாத்தியமந்திரங்களால்) வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி (அங்கே)வந்து உதித்தும்-(முறையே) விறகைக்கடைந்த வழித்தோன்றும் எரி(யும் கறந்தவழித்தோன்றும்பாலும்) போல் அவ்வம்மந்திரங்களால் அவரவர் விரும்பியவடிவாய் அத்திருமேனிகளில் (அப்போதப்போது) தோன்றி நின்று அருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கே - (அவர்போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையான் ஆண்டு வழிபடு) ஞானிகட்கு,—மிகும் உரு எங்கும் காண ஒண்ணாத பால் சுரபிக்கு முலைப்பால் விம்மி ஒழுகுவதுபோல்(அங்கே)வெளிப்பட்டு அருளுவன் - மேம்பட்ட வடிவமெங்கணுங் காணப்படாதபால் (கன்றை நினைந்த) புனிற்றுவின்முலையின் விம்மி யொழுகுவதுபோல(க்

கருணைமிகுதியால் அவ்வன்பேதானய் எப்போதும்) ஆண்டுவெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன் (ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக) என்க.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

அங்கேயென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும். மந்திரத்தா லுருக்கோலியென மாறுக. கோலியென்பது பெயர்.

உளன் உள்ளம்.

இலனென்பது இல்லெனு மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று.

இங்குமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பர்க்கு விம்மி யொழுகுவது போலெனவே யோகிகட்குப் கறக்கவொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பவொன்றது ஈண்டு ஞானிகண்மேற்று, *"அன்பரொடுமரீஇ" என்புழிப் போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினர், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினரென வுணர்க. (௪)

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நான்கு
நாதன்றன் பணிஞானி நாலினுக்கு முரிய
னூனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன்
யோகிகிரி யாவான்ற னெண்கிரியை யாதி
யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையினி னின்றோ
னச்சரியைக் கேயுரிய னாகலினல் யார்க்கு
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே
யீசனிவன் றனென்று மிறைஞ்சி யேத்தே.

(இ-ள்.) (மேலைச் செய்யுளிற்கூறிய நால்வகைக்கருத்தும் அவரவர்மாத்திரைக்கே உரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானிவழிபடுதல் எற்றுக் கெனின்) ஞானயோகக் கிரியா சரியை நான்கும் நாதன்றன்பணி - ஞானயோகக் கிரியா சரியையென்னும் நான்கு பாதத்தினிகழுங் கிரியையெல்லாங் கருத்தாவினது உண்மைப்பணியாகலான் (உலகின் மருவாத இன்பத்துள்வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானிசெய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில்செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென் னுமுறைமைபற்றி);—ஞானி நாலினுக்கும் உரியன் - அந்தஞானி ஞானமுதல் நான்கினுக்கு முரியனென்றும் (ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கே யுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற் குரியரல்லரென் னுமுறைமைபற்றி),—யோகி ஊனம் இலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன்-யோகி குற்றமில்லாத யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியனென் றும்,—கிரியாவான்றன் ஒண்கிரியை ஆதி ஆன இரண்டினுக்கு உரியன்-கிரியாவான் ஒள்ளியகிரியைமுதலிய இரண்டினுக்குமுரியனென் றும்,—சரியையினில் நின்றோன் அச்சரியைக்கே உரியன் - சரியாவான் அச்சரியையொன்றிற்கே யுரியனென்றும் (உணர்ந்து கொள்ளப்படுவன),—ஆகலினல் யார்க்கும் ஈனம் இலா ஞானகுருவே குருவும் - ஆகலினல் (இனி அந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்

* சிவஞானபோதம், பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

தற்கட்படும் உரிமையும்இவ்வாறேவைத்துணர்ந்து) எல்லார்க்கும் (உபதேசித்தற்குரிய) குறைவில்லாத ஞானகுருவே தலையாயகுருவென்றும்,—ஈசனிவன்றான் இவனே என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே - (ஈண்டுக்கூறிய) தாபர (சங்கம)ங்களும் இக்குருவடிவின்வேறல்லவென்றுந் (தேறி அவ்விரண்டினும்) வழிபடுக என்க.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றையுள் ளடக்கிநிற்கும் ஞானமுதலியவற்றையுடையாரது இயல்பின்மேல்வைத்துக்கூறினார்.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றின்மேல் வைத்துணர்ந்துகோடற்பொருட்டு, ஆகவினுவிறைஞ்சியேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினார்.

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்றுமென்னு மும்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கித் திருவேடமுமிவனே யென் றிறைஞ்சியேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க.

இவைமூன்றுசெய்யுளானும்மூன்றாங்கூறுதெரித்துணர்த்திவலியுறுத்தப்பட்டது.

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தான்
மணியிரத குளிகையினுன் மற்று மற்றுந்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்க டிரிகால ஞான
மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா
மடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் றொன்றாலும் வாரா தாகு
மற்றவையு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(இ-ள்.) மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தால் - சிறந்தயோகத்தாலும்,—மணி இரதகுளிகையினுல் - மணியாகிய இரசகுளிகையினுலும்,—மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்ன முறைசெய்ய - வேறு வேறு சாத்திரங்களிலே கூறிய படி செய்தலாலும் (வருஞ்சித்திஞானங்களும்),—வேதம் சகலகலைஞானங்கள்-வேதாகமமுதலிய கலைஞானங்களும்,—திரிகாலஞானம்-திரிகாலஞானங்களும்,—அந்தம் இலா அணிமாதிஞானங்கள் எல்லாம்-முடிவில்லாதஅணிமாமுதலியஞானங்களுமாகிய அனைத்தும்,—அடைந்திடும் - (ஆசிரியனையின்றியும்) அமையும்,—அடிசேர்ஞானம் ஆசான் அருளால் வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - பொருந்திய திருவடிஞானம் ஆசிரியன் அருளால் அமைதலேயன்றி ஒருவாற்றானும் (அவனையின்றி)அமையப்பெறாது,—அவன் அருளால் மற்றவையும் மருவும் அன்றே - அக்குருவருளால் முற்கூறியனவும் அமையப்பெறும் (ஆகலால் இவனே யீசனிவன்றானென்றுமிறைஞ்சி யேத்து) என்க.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையுமவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற்பொருட்டு.()

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்றா னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்றா னென்று
மரன்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனே யென்று
மருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன்றா னாயே
யிரங்கியவா ரணம்யாமை மீனண்டஞ் சினையை
யியல்பினொடும் பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போற்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தானே.

(இ-ள்.) பரம்பிரமம் இவனென்றும் - சொரூபசிவமுங் குருமூர்த்தமே யெனவும்,—பரசிவன்றான் (இவன்) என்றும் - தடத்த சிவமுங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பரஞானம் இவன் என்றும் - பரஞானத்தையுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பராபரன்றான் (இவன்) என்றும்-ஏனைத்தாபர மூர்த்தங்களுங் குருமூர்த்தமே யெனவும் - அரன் தருஞ் சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும் - அறுபத்துமும்மைநாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையுமூர்த்தங்களெல்லாங் குருமூர்த்தமே யெனவுந்(தேறி),—அருட்குருவை வழிபடவே - ஞானாசாரியனை (வழிபடுக அங்ஙனம்) வழிபடப்பெறின்,—அவன் இவன்றானாயே - சிவபிரான் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று,—இரங்கிய வாரணம் யாமை மீன் இவை - இரக்கமுற்ற கோழி யாமை மீனாகிய இவைகள்,—அண்டஞ் சினையை இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்து தாமாக்குமாபோல் - (முறையே) அண்டமாகிய முட்டையை இயல்பாகத் தீண்டியும் கருதியும் நோக்கியும் பரிவுற்றுத் தம்வண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,—பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் சிவமே யாக்குந் தானே - (நாடோறுஞ் செய்யும்) பரிசமுதலிய மூன்றானும் (அவ்வுயிரைத்) தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு.

பரம்பிரமமென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்தசிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனையுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தை யெனவும், அரன்றருஞ்சீர்நிலையென்றது அறுபத்துமும்மைநாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர்பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையுமெனவும் கொள்க.

பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப்பட்டமையின் ஏனையவுமுடன்கூறினார். (எ)

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩உஅ.

சிவஞானசித்தியார்சுபக்கமுற்றியது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலகலை
எண்ணாத்து
செறிந்திடு
எண்ண
மலோய
கோட்டபடும்
பண்ணிறம்
தண்ணறிவு
புகலடும்
பொற்புறு
தீங்குறு
அண்ட

[illegible] 1
[illegible] 8
[illegible] 6
[illegible] 1

[illegible]

1- தாண்டவசிவன் [illegible]

[illegible] 4 - [illegible]

33. [illegible]

[illegible] 3 [illegible]

44 —

50

73 [illegible]

72 —

26 —

107 —

[illegible] 170

671